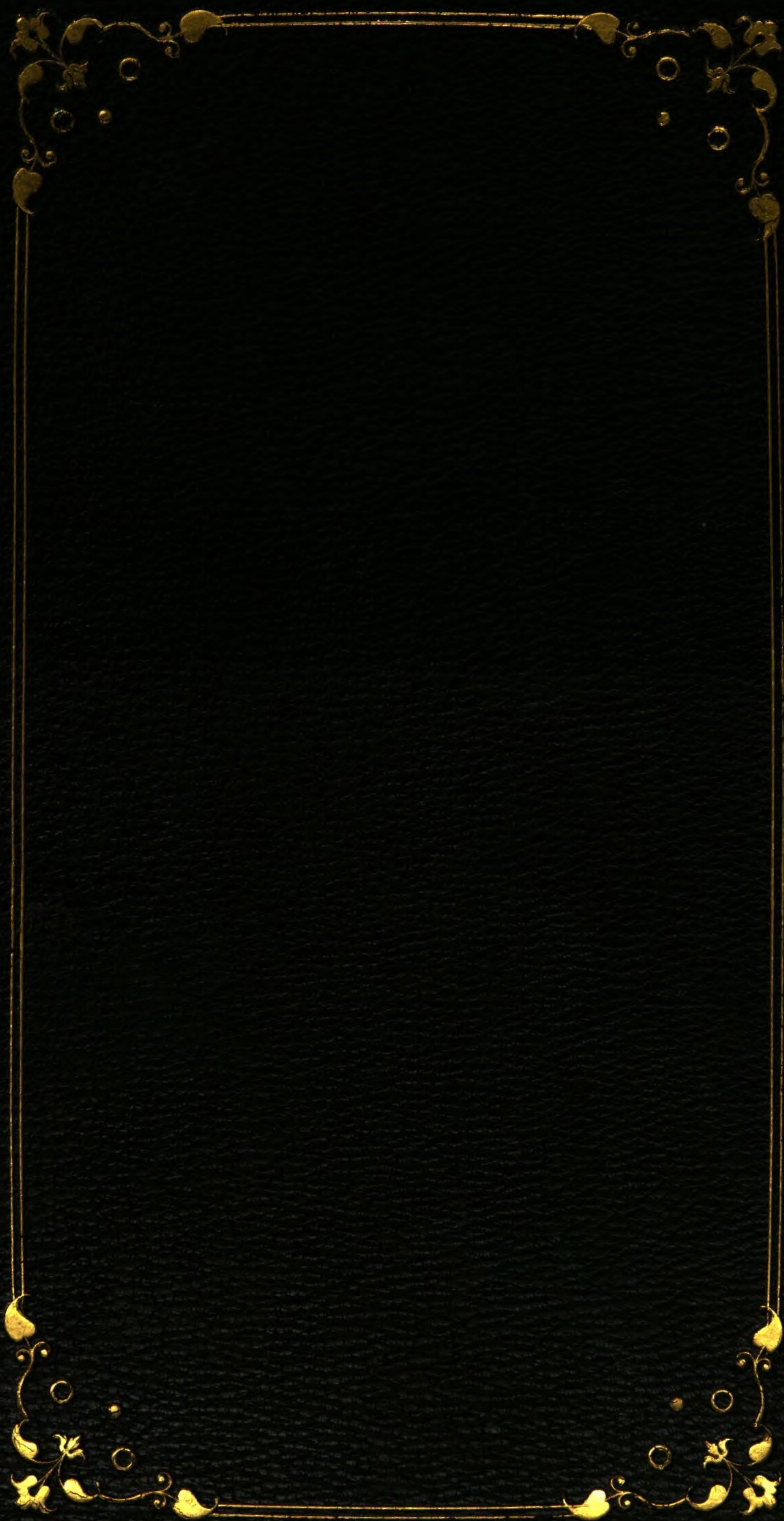

A. or. 6214-28²

Zendavesta

1

THE NATIONAL ASSOCIATION OF WOMEN

OF THE UNITED STATES OF AMERICA

REPORT OF THE NATIONAL ASSOCIATION OF WOMEN

OF THE UNITED STATES OF AMERICA

FOR THE YEAR 1899

THE NATIONAL ASSOCIATION OF WOMEN

OF THE UNITED STATES OF AMERICA

FOR THE YEAR 1899

THE VANDIDÁD SÁDÉ

OF

THE PÁRSÍS

IN THE

ZAND LANGUAGE BUT GUJARÁTÍ CHARACTER,

WITH

A GUJARÁTÍ TRANSLATION, PARAPHRASE AND COMMENT,

ACCORDING TO THE

TRADITIONAL INTERPRETATION OF THE ZOROASTRIANS.

BY THE LATE FRÁMJÍ ASPANDIÁRJÍ,

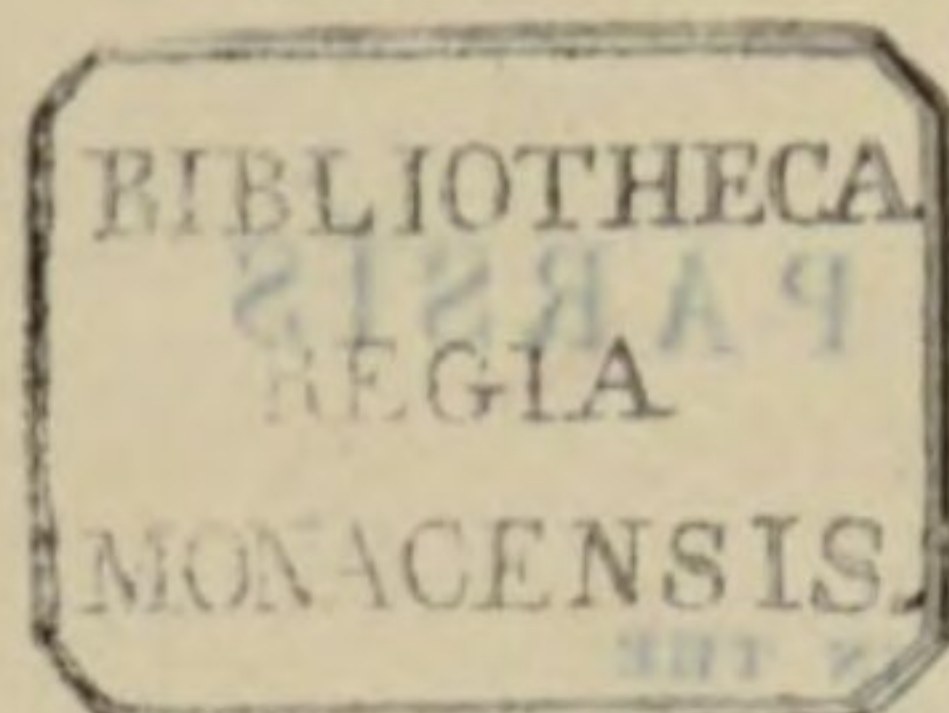
AND OTHER DASTURS.

VOL. II.

LITHOGRAPHED FOR THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL
ASIATIC SOCIETY, BY APPA RAMA.

1 8 4 2.

THE VANDIDAD SADE

AND LANGUAGE BUT GUJARATI CHARACTER

WITH

A GUJARATI TRANSLATION, PARAPHRASE AND COMMENT

ACCORDING TO THE

TRADITIONAL INTERPRETATION OF THE KORASTRIAS

BY THE LATE FRAMJI ASPANDIARIJI

AND OTHER DASTURS

VOL. II

LITHOGRAPHED FOR THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL
ASIANIC SOCIETY BY ALPA RAMJI

1842

વંદીદાદનું દફતર ૨ જાનું શાંકલીઠી.

૯ પરગારદ બામાઝની શાથે	પાને ૧
૧૦ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે લખી છે	૬૦
૧૧ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે લખી છે	૧૧૩
૧૩ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે લખી છે	૧૩૬
૧૪ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે લખી છે	૨૦૬
૧૫ પરગારદ બામાઝની શાથે લખી છે	૨૩૭
૧૬ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે લખી છે	૨૬૦
૧૭ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે	૩૨૧
૧૮ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે	૩૩૪
૧૯ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે	૪૧૮
૨૦ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે	૪૮૬
૨૧ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે લખી છે	૫૦૨
૨૨ પરગારદ હિંનદવી અરથ શાથે લખી છે	૫૨૮

પંદીદાદનું દફતર બીજું બા માદની શાથે.

પરગરદ ૯ નવમી બાહા માદની શાથે.

~~પેરેસદ / જરથોશતરો / અશાઉમ /~~

પુછીઉ જરથોશતે અફુરમબદને.

હેનાં અરથ આગલ ઘણીવાર લખેઆછે.

~~કુથ / હિતદ / અંધુઅ / અસતુઅંતે /~~

કેમ દરમીઆંન ડુનીઆંની પેદાદશને

~~મશીઆક / હાંમ / પેરેનાઉઅંતેતોઈઓ /~~

આદમી ભી દેખે તે જે

~~હાંમ / નસુંમ / પેતે / હરેશતે / તનુંમ /~~

શાથે નસશમંદ તે મુદલાં રીમંન તંનથી

~~ઈઓજદેથીઆંન /~~

પાક કરે.

કેમ ડુનીઆંની પેદાદશમાંહાં જેપાક આદમી

રીમંનને દેખે ઈઆને રીમંન થાદ જે નશશાકુ

દ રીમંનશાથે મુઆંનાં તંનથી ઈઆને મુઆં

નાં નશાને અડકેઆથી જે આદમી રીમંન થા

દ તે આદમી કેમ પાક થાદ ઈઆને તેહેને કેમ

પાક કરે.

~~આમદા મરોદા અકુરો મજદાઉ નરેમ~~
 દરવેશો ફહીઊ અકુર મજદને મરદ
~~અશુઅનેમ સપેતમ જરથુશતર ઈઓ~~
 અશો સપેતમાંન જરથોશત લે
~~અંધદ વયો અરશ વયો માંથરેમ~~
 હોહ બોલે રાશત બોલે અવશતાને
 પેરેશો

પુછનાર.

જવાબદીધો અકુરમજદેલે અશોમરદ શાયાં
 નો બોલનાર કુહ અને જુઠાનો બોલનાર ન
 હોહો અવશતાનો પુછનાર કુહ ઈઆને ઈજ
 શને ફીધી કુહ હહેવો રાશતનો બોલનાર કુહ
 અશોમરદ ઈઓજદાથરેગર મોબેદ કુહ હસપે
 તમાંન જરથોશત.

~~ઈઓ ફરેશતેમ હપેઊહ નાહલે દેનીઆઉ~~
 લે ધણી લે જંગલે દીનમાંજાં
~~માજદીઅશાનો હેશ ઈઓજદાથરીઅદા હયા~~
 માજદીઅશાની ઈઓજદાથરેગર થી
 અને ઈઓજદાથરેગર માજદીઅશાની દીનને
 દરેમીઆંન ધણું જંગલે અને ધણું શંમલે અને
 પાફી તથા ફીરીઆનો જંગલનાર કુહ.

~~હોપેરેયવે / અંધાઉ / ભેમો / ઉપચવરેશેઅંતો~~

રાહા તે જમીનની ખુબ કાપે

~~ઉરેઅરનામ /~~

જાહાડો.

જે ઉપર લખેઓય તેફેવો ઈઓજદાથરેગાર મર

દહુદે તે જમીનની રાહામાંહાંથી કાપે ઉરેઅર જ

હાડને ઈઆને તેજગો શાકુંકરે અને જે જાહાડ

હોદે તે કાપી ઉખડી કાહાડે.

~~નુઆ / વી / બાનુઆ / દરાને / કેમચેદ / પેતે /~~

નવ જુદી બાનુની લાંબી ફરદકથી

~~ચયરેશાનામ /~~

ચેહારેતરકું.

નવ બાનું બરોબર ચેહારે તરકુંથી ઈઆને ચે

હારો તરકુંથી લાંબી પુકલી જમીન બાનુ ક

નવ લગી જે જાહાડ હોદે તે ઉખેડી જમીન શા

કુંકરે.

~~ઈઅદ / અંધદ / અંધાઉ / ભેમો / વી / આપો /~~

જે હુદે તે જમીન જુદી પાંજીથી

~~તેમેમચા / વી / ઉરેઅરો / તેમેમચા / ઈપોજદાતો /~~

ધણી જુદી જાહાડ ધણી પાક

લેમો / તેમેમય / હોશકો / લેમો / તેમેમય /
 ભંમીન ધણી શુકી ભંમીન ધણી
 ફાંમ / બેરાતીમય / અહતે / પથાણ / ફરીઆંના /
 ફંમ હોહ તે રાહામાં આવધુબધુ
 પશુઅસય / સતોરાય / આતરેમય / અહુરહે /
 પશુનુ મોરાં ઢોરનું આતશ અહુર
 મળદાણ / બેરેસમય / અશાઈઅ / ફરરાતેરેસેમા
 મળદનાં બરશંમ પાકીદ બુલંદ બાંધેય
 નરેમય / ઈદમ / અશુઅનેમ / દાતરેન / યુઅદા
 મરદ લે અશો દાદાર ફેટલી
 દરાને / હયા / આયરદ / યુઅદા દરાને / હયા
 દરાળ થી આતશ ફેટલી દરાળ થી
 અપદા યુઅદા દરાને / હયા / બેરેશામન /
 પાંણી ફેટલી દરાળ થી બરશંમ
 ફરરાતેરીઆદ / યુઅદા દરાને / હયા / નરેબીઓ
 બુલંદ બાંધેય ફેટલી દરાળ થી મરદ
 અશુઅબીઓ / આઅદા મરોદ / યરેસત /
 અશો હરવેશો ફહીઠી તરીશ
 ગાદમ / હયા / આયરદ / યરેશત / ગાદમ / હયા
 ફંમ થી આતશ તરીશ ફંમ થી

~~બરેસમન / ફરશાતેરી પાદા થરે / ગાહમ /~~

બરશંમ બુલંદ બાંધેય તરંણા ફંદમ

~~હુય / નરેબીઓ / અશુઅબીઓ /~~

થી મરદ અશો.

તે જમીન ફુદ જુદી પાંણીથી અને જુદી ઉરેઅ
રથી ધણી અને ધણી પાક જમીન અને ધણી
શુકી ફુદ અને તે રાહામાં હાં નાંધલાં ગોશાપંદો
નું અને મોટાં ઢોરનું આવવું જવું ફંદમ હોદ અ
ને અફરમજદનાં આતશથી દુર ફુદ અને બ
રશંમ પાકીથી બાંધેઆથી અને અશોમરદથી
જુદી ફુદ ૦ પુછીઊ જરથોશાતેને હદાદારકેટ
લી દરાજ ઈઆને દુર આતશથી અને કેટલી
દુર પાંણીથી અને કેટલી દુર પાકીથી બરશંમ
બાંધેઆથી અને કેટલી દુર અશોમરદથી તે
જમીન ૦ જવાબદીધોને અફરમજદેને તરી
શ ફંદમ આતશથી દુર અને તરીશ ફંદમ પાં
ણીથી અને તરીશ ફંદમ પાકીથી બરશંમ બાં
ધીય તેથી દુર અને તરંણા ફંદમ અશો મરદ
થી ઈઆને અશોમરદનાં મફાંનથી.

~~પોહરીમ / ઉપા મગેમ / નેથવરેશોદશ /~~

પેહેલું ખુબ પાહાડીઊ ખોધીને

~~પસચે હોમો હવે ગાહતીમ દુઝા હરેને~~

પછે હામીન ખુબ પોહોયે બેહ અગલ

~~નેસમહે પસચે નેમો હશે હશે~~

નીચે પછે જમેશતાંનનો પોહોયે

~~હવે ગાહતીમ ઈઅથ ચેથવારો~~

વખત મીશાલે ચેઆર

~~હરેનુઓ~~

આંગલ.

પછે ફહીઠિં તેહેવી જમીનમાં હાં પેહેલું પાહાડી

ઠિં ખોધીને ઈઆને ને હાંમીનનાં ઈઆને ર

પીથવંનનાં દાહાડા પોહોયેઆ હોહતો ર બેહ

આંગલ ઊંનડો ખાડો ખોધીને તેહેમાંહે હ નીરં

ગનું પાહાડીઠિં ૧ હક પહેલું મુંકે પાહાડીઠિં તેપ

થર મુંકેય તેહેને ફેહેછે જમેશતાંન પોહોયે ઈ

આને બીજા હાવંનનાં દાહાડાનો ફંગાંમ પોહો

યે તે દાહાડામાં આંગલ જરોજર નીચેથી ખા

ડો ઊંનડો ખોધીને તેહેમાંહે પાહાડીઠિં મુંકે ૦

ગુજરાતીનો કરનાર ફેહેછે ને ખાડો હાંમીનમાં

ર આંગલ ફેહેઓ તેહેનો જવાબ હને રપીથ વં

નની પાકીથી તે દાહાડામાં રીમની નીરંગા લગા

ડેલો ખાડામાં પડે તે ઊભાવલે શુકાહ પાક થાહ

અને જમૈશતાં નનાં દાહાડામાં ઈઆને બીજી
હાવંનમાં હાં શુકતાં વૈલંમ લાગે શામારે જે ર
પીથવંન નથી તેથી ચેઆર આંગલ ખાડો ખો
ધવા ફહેઓ છે અફલથી હવાત ખરી છે.

~~બેતીંમ । ઉપા મગેમ । નેથવરેશો હશા । પસચા~~
બીજું પાહાડીઠી ખોધીને પછે

~~હોમો । હવે । ગાહીતીંમ । હુઅ । હરેને ।~~

હાંમીન ખુબ પોહોચે બેહ આંગલ

~~નેસમહે । પસચા નેમો । હશો હશા । હવે ।~~

નીચે પછે જમૈશતાં ન વખત ખુબ

~~ગાહીતીંમ । ઈઅથ । ચેથવારો । હરે નુઅપો ।~~

પોહોચે મીશાલે ચેઆર આંગલ

પછે બીજું પાહાડીઠી ખોધે ઈઆને હાંમીનનાં

દાહાડામાં ર બેહ આંગલ ખાડો નીચો ખોધી

ને બીજું પાહાડીઠી નીરંગનું માંડે અને હાંમી

ન પછે જમૈશતાં નનાં દાહાડા આવે તેહવારે

૪ આંગલ નીચો ખાડો ખોધીને અને તેહેમાં

પાહાડીઠી મુકે.

~~ચરેતીંમ । ઉપા મગેમ । નેથવરેશો હશા ।~~

તરીજું પાહાડીઠી ખોધીને

પસચા હોમો હવે ગાહતીમ દુઅ હરેને
 પછે હાંમીન ખુબ પોહોયે બેદ આંગલ
 નેસમહે પસચા નેમો હરોહશા

નીચે પછે જમેશતાંનનો
 હવે ગાહતીમ ઈઅથ ચેથવારો હરેને
 પોહોયે વખત મીશાલે ચેઆર આંગલ
 પછે વલી તરીનું પાહાડીઠાં હાંમીનનાં દાહાડા
 હોદ તેહેવારે આંગલ ર બેદ ખાડો ખોધીને તે
 હેમાંહે તરીનું નીરંગનું પાહાડીઠાં મુકે અને
 હાંમીન પછે જમેશતાંનનાં દાહાડા આવે તેહે
 માં ૪ ચેઆર આંગલ નીચે ખાડો ખોધે અને
 તેહેમાં પાહાડીઠાં મુકે.

તુહરીમ ઉપ મગેમ નેથવરેશોહશા
 ચોથું પાહાડીઠાં ખોધીને

પસચા હોમો હવે ગાહતીમ દુઅ
 પછે હાંમીન આવે બેદ

હરેને નેસમહે પસચા નેમો હરોહશા
 આંગલ નીચે પછે જમેશતાંન પોહોયે

હવે ગાહતીમ ઈઅથ ચેથવારો હરેનુઅપો
 વખત મીશાલ મીશાલ ચેઆર આંગલ

પછે વલી ચોથું પાહાડીઠાં હાંમીન પોહોયેલી

હોઈ તો આંગલ ર બેઈ ખાડો ખોધીને તેહેમાં
 હે યુથું નીરંગનું પાહાડીઠિં મુંકે પછે જમેશતાં
 નનો પોહોયે તેહેવાર જ એઆર આંગલ ની
 યેથી ખાડો ખોધીને તેહેમાંહે પાહાડીઠિં મુંકે
 ગુજરાતીનો કરનાર કેહેછેને ખાડો ખોધીને તે
 હેમાંહે પથર મુકવાનો શબ્દ છેને રીમંન
 ને લગાડેલો નીરંગછે તેહેનો રેલો જમીન
 ઊપર આંગલ ચાલેતો વધું જમીન રીમંન થા
 હ તેથી નીરંગ ખાડામાંહેજ રેહે.

~~પોખદેમ । ઉપમગેમ । નેથવરેશોદિશ । પસચા~~
~~પાંચમુ પાહાડીઠિં ખોધીને પછે~~
~~હોમો । હવે । ગાદીતીમ । હુઆ । દરેને ।~~
 હાંમીન ઊપર પોહોયે બેઈ આંગલ
~~નેસમહે । પસચા ભેમો । હશોદિશ ।~~
 નીચે પછે જમેશતાંનનો પોહોયે
~~હવે । ગાદીતીમ । ઈપ્રથા । ચેથવારો । દરેલુઓ ।~~
 ઊપર વખત મીશાલે એઆર આંગલ
 પછે વલી પાંચમું પાહાડીઠિં હાંમીન પોહોયેલી
 હોઈતો ર બેઈ આંગલ નીચો ખાડો ખોધીને ની
 રંગનું પાહાડીઠિં મુંકે પછે જમેશતાંનનાં દાહા
 ડા પોહોયેતો આંગલ જ એઆર નીચે ખાડો

ખોધીને તેહેમાંહે નીરંગનું પાંચમું પાહાડીઠીં
મુકે.

~~ખશતુમ્ ઉપમગેમ્ નેથવરેશોદશા~~

છહું ખુબ પાહાડીઠીં ખોધીને

~~પસચા હોમો હવે ગાદીતીમ્ દુઃખાદરને~~

પછે હાંમીન ઊપર પોહોયે બેદ આંગલ

~~નેસમહે પસચા હોમો દશોદશા હવે~~

નીયે પછે ભમેશતાંન પોહોયે ઊપર

~~ગાદીતીમ્ ઈપથા ચેથવારો દરેનુપો~~

વખત મીશાલે ચેઆર આંગલ.

પછે વલી છહું પાહાડીઠીં હાંમીન પોહોયે લી

હોદતો આંગલ ર બેદ નીયો ખાડો ખોધીને ની

રંગનું પાહાડીઠીં મુકે પછે ભમેશતાંન નો વખત

પોહોયે તો આંગલ ૪ ચેઆર નીયો ખાડો ખો

ધીને માંહે નીરંગનું છહું પાહાડીઠીં મુકે અને

હામીન તે રખીય વંનને ફેફેછે અને ભમેશતાં

ન તે બીજા હાવંનને ફેફેછે.

~~યુપદા હયા અનીપો અનીદબીપો~~

દેક થી બીજું બીજા

~~ઈપથા અદિતીપો ગાદીમ્ કુથા અદિતીપો~~

ભેમ દેક કંદમ ફેમ દેક

~~ગાદીના ઈપથા થરે પદેના થરાઈપો~~

કદમ જેમ તેણ પગલાં તરણ

~~અનીઅ મગા નેથવરેશોદશા~~

બીજી ખાડો ખોધે.

દેખ પાહાડીઠાં ખાડો ખોધીને તેહેમાંહે મુંકે તે
પાહાડીઆંથી બીજી પાહાડીઠાં ફેરવું દુર મુંકે
જે દેખ કદમ દુર મુંકે અને દેખ દેખ કદમને કેમ
થાહ જે પાગનાં પગલાં ૩ તરણો દેખ દેખ કદમ
થાહ તે દેખ દેખ કદમ બરાબર દુર દેખ પાહાડી
આંથી બીજી પાહાડીઠાં અને બીજી પાહાડી
આંથી તરીજી પાહાડીઠાં હપરમાંણે દુર માંડે
અને બીજી પાહાડીઆં ૩ તરણ ખાડા ખોધીને
મુંકે.

~~પસચા હોમો હવે ગાદીતીમ દુઆ~~

પછે હામીન ઉપર પોહોયે બેહ

~~દેરેને નેસમહે પસચા જમો~~

આંગલ નીચો પછે જમેશતાં નનો

~~દેશોદશા હવે ગાદીતીમ ઈપથા મેથવારો~~

પોહોયે ઉપર વખત બરાબર મેઆર

~~દેરેનુપો~~

આંગલ.

કુનાલો પોહોયેતો આંગલ ર બેહ ખાડો ખોધી
 ને ઊપર બીનં પાહાડી-આં તરંણ માંડવાં ફહે
 આં તે માંડે અને જમેશતાં નનાં દંન પોહોયે
 આ હોદિતો આંગલ ૪ ચે-આર ખાડો ખોધીને
 માંડે પંણ હક પાહાડી-આંથી બીનું પાહાડીઠીં
 હરદક ફદંમથી હમ હપરમાંણો માંડે જેમ આગ
 લ ફહે-આં હપરમાંણો માંડવા લખે-આં છે.

~~યુ-અદા હયા પોઉરે-પોદિબી-ઓ. ઈ-અથા
 ફેટલાં થી અગાઉ મી શાલે
 થરે. ગાહમ. ફોથા થરે. ગાહમ. ઈ-અથા
 તરંણ ફદંમ ફેમ તરંણ ફદંમ ખોધે
 ગામાંન. હંચઈદતે. કુથા. ગામાંન. હંચઈદતે
 ફદંમ ખોધે ફેટલાં ફદંમ ખોધે
 ઈ-અથા નુ-અ. પદેમ.~~

જેમ નવ પગલાં.

જેટલાં નીરંગનાં પાહાડી-આં ખોધે-આં અગા
 ઊ તેથી આંગલ તરંણ ફદંમ બરાબર ખોધે
 અને તરંણ પાહાડી-આં માંડે તે પાહાડી-આં ૩
 જે ખોધે તે નવ પગલાં બરાબર જેટલાં તરં
 ણ પાહાડી-આં ખોધે ઈ-આને ૩ પગલે હક પા
 હાડીઠીં માંડે અને ૬ નવ પગલે પાહાડી-આં ૩

તરંગા બીજાં માંડે ૬ છ-અ પાહાડી-આં નીરંગનાં
અગાઉ કહે-આં અને ૬ બીજાં બોધીને માંડવા ક
હે-આં તેશાથે જુમલે ૮ નવ થાદિ-આં પાહાડી
આં ૬ નીરંગનાં પાહાડી-આં ૩ તરંગા આવનાં
ઈ-આને પાંણીનાં.

કરશાસયેદા કરકારી-પોદશા તેગરાખશથરવેરી-અ
કશા ખુબ ખેયે તલવારે શેહેરેવરની

પુ-અદા હયે મગેબી-અ ઈ-અથા થરે ગાદમ
કેટલાં થી પાહાડી-આં જેમ તરંગા કદમ
કુથા થરે ગાદમ ઈ-અથા ગામાંના હયઈદતે
કેમ તરંગા કદમ જેમ કદમ બોધે

કુથા ગામાંના હયઈદતે ઈ-અથા નહિ-અ પદેમ
જેમ કદમ બોધે જેમ નવ પગલાં

કશા ખુબ ખેયે શહેરેવરની તલવારે કરી ઈ-આ
ને ધાતની છુરીદકરી જે પાછલનાં ૩ તરંગા પાહા
ડી-આં બીજાં તરંગા પગલે ૧ દેક અને ૮ નવ પ
ગલે તરંગા આવનાં માંડે તેહેવારપછે.

આ-અદા પસયે દુ-અ દશા કરકારી-પોદશા
દરવેશો પછે બેદ દશા ખુબ ખેયે

થરાઈ-પો ઈદમ અંતરે વીત અંતરે થરાઈ-પો
તરંગાથી અંદર જુદાં અંદર તરંગા

~~મગા । દૂર ફાદરીઓ હશા । ઘરાઈઓ । ઈહમા~~
~~પાડીઆં ખુબ ખેયે તરંણી થી~~

~~અંતરે । વીત । અંતરે । ખશુઅશા મગા ।~~

અંદર જુદા અંદર છઅ પાડીઆં

~~દૂર ફાદરીઓ હશા ।~~

ખુબ ખેયે.

હરવેશો પાહાડીઆં માંડેઆપછે કશા ૧૨ બારખે

યે ને પરથંમ પાહાડીઆં ૬ છઅ નીરંગનાં માંડે

આંય તેમધેથી અગાઉનાં ૩ તરંણ પાહાડીઆ

નો કશા ખેયે અને તરંણ છઅ મધેનાં જુદાં અં

દરથી રેહેવાદઈને પરથંમનાં ૩ ની આશપાશ

કશા ૩ તરંણ અને તે ખેયેઆપછે વલી બીજાં ૩

તરંણ પાહાડીઆં નીરંગનાં જુદાં છે તેશાયે લ

ઈને ૬ છઅ નીરંગનાં પાહાડીઆંનાં હકકા ૬ છ

હોનો કશા ૩ બીજા ખેયે.

~~ઘરાઈઓ । ઈહમા । અંતરે । વીત । અંતરે । ઊઆ~~

~~તરંણથી અંદરે જુદાં અંદર નવ~~

~~મગા । દૂર ફાદરીઓ હશા । ઘરાઈઓ । ઈહમા~~

~~પાહાડીઆં ખુબ ખેયે તરંણથી~~

~~અંતરે । અગીઓ અંતરે । પારે અંતરે ।~~

અંદર આદિતરકૂનાં અંદર પેલીતરકૂનાં અંદર

મગા. ~~ફરફારીઓ હેશા.~~

પાહાડીઓ ખેયે.

તેહેવાર પછે જે પાહાડીઓ ૩ તરંણ આવનાં જે
જુદાં છે તે તરંણ પાહાડીઓને લી શાયે લઈને
નવ પાહાડીઓને આશાપાશ કરા ૩ તરંણ ધા
તની છુરીફકરી ખેયે તેહેવાર પછે વલી ફરીથી
પાહાડીઓ ૩ તરંણ આવની હણી તરફનાં અ
ને નીરંગની પેલી તરફનાં રેહેવાઈને પાહા
ડીઓ ૫ નવ મધેનાં પાહાડીઓ ૩ તરંણની આ
શાપાશ કરા ૩ તરંણ ખેયે.

~~ધરાઈઓ. ઉપા. નઉપા. પદેમ. અશાનો.~~

તરંણ ઊપર નવ પગલાં જગો

~~આહિતે. મગા. આહિતે. બરોહશા.~~

લાવે પાહાડીઓ લાવે લઈજાઈ

~~શફેમ. વા. દાદરોમ. વા. જેમ.~~

શફમાં હાં પથર ઈઆ જમીનનાં

~~વરોતેમ. વા. ફાંમચીદ. વા.~~

ફાંહાં કરા ઈઆ હરફક ઈઆ

~~બરોજદેશમનાંમ.~~

શખત

નવ ૫ પગલાંની તરંણ જગો ઊપર તરંણ પા

હાડી-આં લાવીને લઈજઈ ઈ-આને ૩ તરંગ પગ
 લે ડગ ૧ હક થાઈ તે ૬ નવ પગલે ડગ ૩ તરંગ
 થાઈ તે હક ડગલે પાહાડીઠી ૧ હક માંડે હહેવાં
 પાહાડી-આં તરંગ જગો મુકે અને તેમાંહે તેશ
 કુમાંહે ઈ-આને તે કશામાંહે મોટા પથર મુકે ઈ
 આને જમીનનાં શકેદ કાંહાં કરાનાંખે ઈ-આ
 હરદક શખત ચીજ જમીનની પાંથરે ઈ-આને
 કાંહાં કરી તે બરશનુંમધાનાં કશામાં પાંથરે.
 પસચેતે / અઠિ-અતા / આહિતે / મગા / આહિતે /
 પછે તે આવે પાહાડી-આંમાં
 જસોદિદ / અદિશે / ઈ-આ / પેતે / હરેશતે /
 પુકુચે તે જ ઊપર રીમંન
 આ-અદ / તુંમ / જરથોશતર / અઠિ-અ /
 હરવેશે તુ જરથોશત
 હેશતોદિશ / અઠિ-અ / નેશતરેમ /
 ઊભોરેહે તે તરફ
 કરશી-આડ /
 કરશની.

પછે ઈ-આને બરશનુંમધાંહાં તઈ-આર ફીધા
 પછે તે પાહાડી-આં ઊપર આવી પુકુચે તે પેહેલાં
 પરથંમનાં પાહાડી-આં ઊપર તે રીમંન પુકુ

યે ઈ-આને બેશે તેહેવારે હરવેશે તું હરથોશ
ત કશાની તરફ ઊપર ફુલો રેહે.

~~અથ હમાંમ વયો હરે-અંજ-પ્રોહશાનેમસયા~~

~~ઈ-આ આરમેતેશ ઈન્નયા પેતેશ આદી-પ્રોહશ~~

~~હશે ઈ-આ પેતે હરેશતે નેમસયા ઈ-આ~~

~~આરમેતેશ ઈ-અન્નયા~~

હરવેશે હશેખંન પહે બોલે ને નેમાન અસં
પંદારમદ વરધીનાં કરનારને ઈ-આને જરથુશ
તને હોરમજદે કહીઊભે તું કશાની જગો ઊપર
ઈ-આને તું કશાની તરફ ફુલો રહીને હશેખંન
બોલે ઈ-આને અથ હમાંમ વયો પહે નેમસયા
ઈ-આ આરમેતેશ ઈન્નયા લગે બોલે તેહેવાર
રીમંન પાછો જવાબ દીઠે નેમસયા ઈ-આ આ
રમેતેશ ઈ-અન્નયા ૦ હવે ગુજરાતીનો કરનાર
કેહેછેને હાં હેવું માલુંમ પડેછેને રીમંન આદમી
બરશાનુંમધાંમાં આવી બેશે તેહેવારે અશેમ
બોલુ ૩ તરંણથી બાજ નંણ બોલુ અશાહે લગે

પઢે નેમસયા ઈઆ આરમેતેશ ઈઅનયા આ
 વે તાંહાં બેહુ આંમંણ શાંમંણ બોલે પઢે હેક
 ન પદ નેમસયા ઈઆ આરમેતેશ ઈઅનયા
 રીમંન બોલે.

~~આપદા હા હરખશા અભિઆશાતરીહતે~~

હરવેશો તે દરૂન નકારોથાહ

~~ફાંમચીદા યા વચંધાંમ સનેથાહ અંધરો~~

હરેક બોલવાહ મારનાર ગના

~~મેનીહઉશા દરૂઅતો સનથાહ હસમહે~~

મીનોને દોળખીને મારનાર હેશંમ

~~ખરૂઈ દરૂખશા સનેથાહ માનેનીઅનાંમ~~

ખરૂઈ દરૂખશાને મારનાર માલંદરાંનનાં

~~દેહિઅનાંમ સનેથાહ વીસપનાંમ~~

દેવોને મારનાર તમાંમ

~~દેહિઅનાંમ~~

દેવોને.

તે શાખુંન પઢેઆથી દરૂન પાછો ફરે ઈઆનેદ

ફેથાહ હરેક બાબમાંહાં શાખુંન અવશતાનાં

પઢેઆથી હશોખુંન મારનાર છે ગનામીનો દો

ળખીને ને અંધારાંમાંહાં અંદેખઈતો છે તેહેને

મારનાર છે હેશંમ ખરૂઈ દરૂખશા ને ઈઆને

કરોધને અને ગોશાનાં કરનાર દેવને બેખરાબ
કરવાનું હુથી આર રાખે છે અને મારનાર છે માલં
દરાંન દેશનાં દેવોને અને મારનાર છે તમામ દે
વોને હેન શાખું ન.

~~ગોમ ભેમ । પસમે તે । ઉપંધેરે ભેમ । અઈ અંધાનેમ ।~~

નીરંગ પછે ઊપર નાંખે લોહોડાં હ

~~વા । સરંમ । વા । ઈહો । સરંમ । પેતે ।~~

ઈઆ પીતલ ઈઆ શીશુ હરવેશે પીતલ

~~હેઅંતાહ । ગરંમ । અઈઅરોશા । જરથુશતરા~~

ઊપર નાંખે ગાંઠની આહે જરથોશત

~~નુઅ । પખેમ । આદરે અંજાપો હેશ ।~~

નવ ગાંઠ શખત હો હે તે.

પછે નીરંગ તે ઊપર નાંખે લોહોડાં નાં હે ઈઆ

પીતલ નાં હે ઈઆ શીશાં નાં હે તે ઊપર હરવેશે

નાંખવાની સરોમ અને ગરોબંન આહે હે જર

થોશત વાંશનો કરફો ૫ નવ ગાંઠનો શખત

હો હે તેહેની નવગર બનાવીને પીતલનો ઈ

આ લોહોડાંનો ઈઆ શીશાંનો ચંમ

ચો બનાવી તેણે કરી તેરીમંન ઊપર

નીરંગ નાંખે ઈઆને નીરંગ તેરીમંનને ચો

પડવા આપે.

~~ઓમ । સરમ । પોરૂપ । નેમાદ ।~~

પીતલ તથા શીશાંનો આગલની તરફ

~~અહગરૂ અહેન~~

ગાંઠની.

અને તે ચંમચો લોહોડાંનો ઈઆ પીતલ શીશાં
નો નવગરનાં ગાંઠની લાકડીને આગલની ત
રફ બાંધે પછે તેણે કરી નીરંગ રીમંનને આપે.

~~જસત । હે । પોદરીમ । ફરશનાદીદેન~~

હાથ તે પરચંમ ખુબ ધોહ.

પરચંમ તે નીરંગે કરી બેકુ હાથનાં ગોંડા લ

ગે ખુબ ધોહ.

~~આપદ । ઈપદ । હે । જસત । નોદેદ ।~~

અગર કે તે હાત નહી

~~ફરશનાદીલેન~~

ખુબ ધોહ.

અગર બે તે રીમંન પરચંમ બેકુ હાથનાં ગો
ંડા લગે નહી ધોહતો.

~~આપદ । વીસપાંમ । ફાપાંમ । તનુંમ ।~~

હરવેશે તમાંમ પોતાનું તંન

~~ઈપોજદાદેતે । ફેરેનોદેતે ।~~

નાપાક

ફરે.

હરવેશો પોતાનું તંત્ર તમામ નાપાક ફરે.

~~આપદ / ઈપદ / હે / જસતે / ફરશનાદિતે /~~

હરવેશો કે તે હાથ ખુબ ધોઈ.

~~આથરેતીમ /~~

તરંગ પાર.

હરવેશો તે રીમંત ખુબ તરેહે વાર ૩ તરંગ ૫
રથંમ બેકુ હાથ ગોઠણાલગે ધોઈ.

~~પસયે / ફરશનાદિતી અબીઅ / જસતેબીઅ /~~

પછે ખુબ ધોઈ હાથ બેકુ

બેકુ હાથ ખુબ ધોઆપછે.

~~બરેશાનુંમ / હે / વગદનેમ / પોરોમ / પેતે /~~

બુલંદ તે વગદાંન પરથંમ ઊપર

~~હેઅંચોદશ /~~

ધોઈ.

તે વગદાંનની બુલંદીને અગાઉ હાથ ધોઈઆ

પછે જ્યાં બાલ માથાઉપર ઊગેલાછે તે વ

ગદાંનને ધોઈ ઈઆને નીરંગ લગાડે.

~~આઅદ / હા / દરજશ / ઈઆ / નશુશ /~~

દિઆગલ તે દરજ ને નશાશ

~~પેતેચ / હે / હોના / અંતરાદ / નેમાદ /~~

મોક્ષબેલ તે મરદની અંદરની તરફ

~~બરૂપદા / બીઆંમ / ઉપ / હુઆંસત /~~

લુઆંની તરફ ઊપર દોડે.

હરવેશો દરે નશાશ તે રીમંન મરદનાં આંખ

નાં લુઆંની અંદરની તરફ ઊપર દોડે ૦ હે

ની શરેહે શારી તરેહેથી શામલ પાડીને આઠ

મી પરગરદમાં હાં હિમકાંન શરવે ખોલાશો ફ

રી લખેઆછે તેમકાંન તાંહાં બેઈને હલગો પં

ણ શામલવું.

~~પેતેશ / હે / હોના / અંતરાદ / નેમાદ /~~

મુકાબેલ તે મરદની અંદરની તરફ

~~બરૂપદા / બીઆંમ / પેતે / હેઅયોદશ /~~

લુઆંની ઊપર ધોઈ.

તે રીમંન મરદનાં લુઆંની અંદર અંદરની ત

રફ મોકાબેલ તે ઊપર ધોઈ ઈઆને નીરંગ તે

લગોમાં હાં લગાડે નાખ તથા બેફુ હોટલગી

તેહેવાર.

~~આઅદ / હા / દરૂખશ / ઈઆ / નશોશ / પસચા~~

હરવેશો તે દરે ને નશાશ પછવાડે

~~વગદનેમ / ઉપ / હુઆંસત /~~

વગદાંન ઊપર દોડે.

હરવેશો તે દરે નશાશ વગદાંનનો પછવાડે

ઊપર દોડે ઈઆને ગરદનનાં મુકુરાથી તે હલ
ક લગે.

~~પસચાં હે! વગદેનેમ! પેતે! હેઅંયોદશાં~~

પછવાડે તે વગદાંનની ઊપર ધોહાં.

અને તેહેવારે વગદાંનની પછવાડે ધોહ ઈઆ
ને ગરદનનાં મોહોરાને તથા હલકને નીરંગાલ
ગાડે તેવારે.

~~આઅદા હા! દરેખશા! ઈઆ! નશુશા! પેતેશા!~~

દરવેશે તે દરેન જે નશાશ મુકાબેલ.

~~પેતેશા! ખરેનેમ! ઉપા! હુઆંસેતે!ં~~

મોહોડાં ઊપર ઊપર દોડેં.

દરવેશે તે દરેન નશાશ મુકુડાં ઊપર દોડે મોહોડું
તેને ગાલમાં દાહાડી શુધાં.

~~પેતેશા! હે! પેતે! ખરેનેમ! પેતે! હેઅંયોદશા!~~

મુકાબેલ તે મુકુડાં ઊપર ધોહ.

તે મોહોડાની મુકાબેલ ઊપર ધોહ બેકુ હોટ ત
થા આંખ ગાલ દાહાડી શુધાં તેહેવારે.

~~આઅદા હા! દરેખશા! ઈઆ! નશુશા! દરેનેમ!~~

દરવેશે તે દરેન જે નશાશ ભંમણાં

~~ગુશેમ! ઉપા! હુઆંસેતે!ં~~

કાંન ઊપર દોડેં.

હરવેશો તે દરૂળ નશાશી ભંમણાં ફાંન ઊપર
દોડે.

~~દશેનેમ / હે / ગુશેમ / પેતે / હેઅંચોદશા /~~

ભંમણાં તે ફાંન ઊપર ધોઈ.

બેહેવારે તે ભંમણાં ફાંનને ઊપર નીરંગા લગા
ડે તેવારે.

~~આઅદ / હા / દરૂખશા / ઈઆ / નશોશા / હોદમા /~~

હરવેશો તે દરૂળ બે નશાશી ડાહ્યા

~~ગુશેમ / ઉપ / દુઆંસત /~~

ફાંન ઊપર દોડે.

હરવેશો તે દરૂળ નશાશી ડાહ્યા ફાંન ઊપર
દોડે.

~~હોદમા / હે / ગુશેમ / પેતે / હેઅંચોદશા /~~

ડાહ્યા તે ફાંન ઊપર લગાડે.

બેહેવારે તે નીરંગા તે રીમંન ડાહ્યા ફાંનમાંહે
તથા ઊપર લગાડે તેહેવારે.

~~આઅદ / હા / દરૂખશા / ઈઆ / નશુશા /~~

હરવેશો તે દરૂળ બે નશાશી

~~દશેનેમ / સુપેલીમ / ઉપ / દુઆંસેતે /~~

ભંમણાં ખાનાં ઊપર દોડે.

હરવેશો તે દરૂળ નશાશી ભંમણાં ખાનાં ઊપર દોડે

ઈઆને બેશે.°

~~દશેનેમ! હે! સોપેતીમ! પેતે! હેઅંયોદશ!~~

લંમણાં તે ખલાંને ઊપર ધોહ.°

લંમણાં ખલાંને નીરંગે કરીને ધોહ તેહેવારે.

~~આઅપદ! હા! દરખશ! ઈઆ! નશુશ! હોદમ!~~

હરવેશે તે દરૂલ જે નશાશ ડાબાં

~~સોપેતીમ! ઉપ! હુઆંસત!~~

ખલાં ઊપર દોડે.°

જેહેવારે ડાહાબાં ખલાંઊપર નીરંગ લગાડીને ધોહ°

~~આઅપદ! હા! દરખશ! ઈઆ! નશુશ! દશેનેમ!~~

હરવેશે તે દરૂલ જે નશાશ લંમણી

~~કશેમ! ઉપ! હુઆંશેત°~~

કાખ ઊપર દોડે°

હરવેશે તે દરૂલ નશાશ લંમણી બગલ ઊપર દોડે°

~~હોદમ! હે! કશેમ! પેતે! હેઅંયોદશ!~~

ડાહાલી તે કાખ ધોહ°

જેહેવારે ડાહાલી કાખ આગલ ધોહ તેહેવારે°

~~આઅપદ! હા! દરખશ! ઈઆ! નશોશ! પેતેશ!~~

હરવેશે તે દરૂલ જે નશાશ મુકાબેલ

~~પેતે! અઊઅરેમ! ઉપ! હુઆંસતે!°~~

ઊપર શુનાંની ઊપર દોડે.°

હરવેશો તે દરૂન નશાશ મુકાબેલ શીનાંની ઊપ
ર દોડે ઈચ્છાને આતીઊપર.

~~પેતેશા હે પેતે અઊઅરેમ પેતે~~

મુકાબેલ તે શીનાંની ઊપર.

~~હેઅંચોદશા~~

ધોહ.

બેહેવારે મુકાબેલ શીનાંની ઊપર નીરંગ લગા
ડે તેહેવારે.

~~આઅદા હા દરૂનશા ઈચ્છા નશોશા પરશાત~~
હરવેશો તે દરૂન બે નશાશ પીઠઊપર

~~ઉપા હુઆંસેતે~~

દોડે.

હરવેશો તે દરૂન નશાશ પીઠઊપર દોડે.

~~પરશાત હે પેતે હેઅંચોદશા~~

પીઠ તે ઊપર ધોહ.

બેહેવારે તે પીઠઊપર ધોહ નીરંગ લગાડીને તે
વારે.

~~આઅદા હા દરૂનશા ઈચ્છા નશોશા દશેનેમ~~
હરવેશો તે દરૂન બે નશાશ ભંમણી

~~દશાતાનેમ ઉપા હુઆંસેતે~~

મુચી ઊપર દોડે.

તેહેવારે તે દરૂન નશાશ નંમણી યુચી ઊપર
દોડે.

~~દશેનેમ / હે / ફરાતાનેમ / પેતે / હેઅંચોદશા /~~

નંમણી તે યુચી ઊપર ધોહ.

તેહેવારે તે નંમણી યુચીને ધોહ તેહેવારે.

~~આઅદા / હા / દરૂખશા / ઈઆ / નશોશા / હોદમા /~~

દરવેશે તે દરૂન ને નશાશ ડાહાલી

~~ફરાતાનેમ / ઉપા / દુઆંસેતે /~~

યુચી ઊપર દોડે.

તેહેવારે તે દરૂન નશાશ ડાહાલી યુચી ઊપર
દોડે.

~~હોદમા / હે / ફરાતાનેમ / પેતે / હેઅંચોદશા /~~

ડાહાલી તે યુચી ઊપર ધોહ.

તેહેવારે ડાહાલી યુચીને ધોહ તેહેવારે.

~~આઅદા / હા / દરૂખશા / ઈઆ / નશોશા /~~

દરવેશે તે દરૂન ને નશાશ

~~દશેનેમ / પેરેશાઉમ / ઉપા / દુઆંસેતે /~~

નંમણી પેહેલુ ઊપર દોડે.

તેહેવારે તે દરૂન નશાશ નંમણી પેહેલુ ઊપર દોડે.

~~દશેનેમ / હે / પેરેશાઉમ / પેતે / હેઅંચોદશા /~~

નંમણી તે પેહેલુ ઊપર ધોહ.

જેહેવારે ભંમણી પેહેલું ઊપર નીરંગ લગાડે તે
વારે.

~~આપદા હા દરૂખશા ઈઆ નશોશા હોદમ~~
દરવેશો તે દરૂબ જે નશાશા ડાલી
પેરેશાઉમ ઉપા દુઆંસતે. ૦

પેહેલુ ઊપર દોડે. ૦

તેહેવારે તે દરૂબ નશાશા ડાહાલી પેહેલુ ઊપર
દોડે. ૦

~~હોદમ હે પેરેશાઉમ પેતે હેઅંચોદશા~~ ૦

ડાહાલી તે પેહેલુ ઊપર ધોદ.

જેહેવારે ડાહાલી પેહેલુને ધોદ તેહેવારે. ૦

~~આપદા હા દરૂખશા ઈઆ નશોશા~~

દરવેશો તે દરૂબ જે નશાશા

~~દશેનેમ સરોનીમ ઉપા દુઆંસત~~ ૦

ભંમણાં કુલાં ઊપર દોડે. ૦

જેહેવારે દરૂબ નશાશા ભંમણાં ગાંડનાં કુલાં પ
રદોડે. ૦

~~દશેનેમ હે સરોનીમ પેતે~~

ભંમણાં તે કુલાં ઊપર

~~હેઅંચોદશા~~ ૦

ધોદ. ૦

તેહેવારે ભંમળાં કુલાંને ધોહ તેહેવારે ૦

~~આપદા હા દરખશા ઈપા નશોશા~~

હરવેશો તે દરબ ને નશાશા

~~હોઈઆંમ સરોનીંમ ઉપા કુપાસતે ૦~~

ડાલાં કુલાં ઊપર દોડે ૦

તેહેવારે તે દરબ નશાશા ડાહાલાં કુલાં ઊપ
ર દોડે ૦

~~હોઈઆંમ હે સોપેલીંમ પેતે હેઅંચોદશા~~

ડાહાલાં તે કુલાં ઊપર ધોહ ૦

તેહેવારે તે ડાહાલું કુલુ ધોહ તેહેવારે ૦

~~આપદા હા દરખશા ઈપા નશોશા~~

હરવેશો તે દરબ ને નશાશા

~~હજતેહે ઉપા કુપાંસેતે ૦~~

શરંમધા ઊપર દોડે ૦

તે દરબ ને નશાશા શરંમધા ઊપર દોડે ૦

~~હજતે હે પેતે હેઅંચોદશા ૦~~

ફરને તે ઊપર ધોહ ૦

તેહેવારે તે શરમધાની જગો તે નીરંગ લ
ગાડે ૦

~~ઈહને નેરીઓ અંધદા પસમે હે~~

અગર મરદ હુહ પછવાડે તે

~~પુદરીમ । પેતે । હે અંચોદશ । પસચ ।~~

પેહેલાં ઊપર ધોદ પછે

~~અપરેમ ।~~

મુકાબેલ.

અગર જે મરદ કુદતો પેહેલાં લંગલનાં શોરા
ખને નીરંગ લગાડે અને મુકાબેલ પછે લગા
ડે ઈઆને ઈનદરી તથા ખુશીઆને પછે લ
ગાડે ૦

~~ઈહને । સતરે । અંધદા પેતેશ । હે પોતરોમ ।~~

અગર ઉરત કુદ મુકાબેલ પરથંમ

~~પેતે । હે અંચોદશ । પસચ । અપરેમ । ૦~~

ઊપર ધોદ પછે પછવાડે ૦

અગર જે ઉરત રીમંન કુદતો પોતાની જ
તને અગાઉ નીરંગ લગાડે પછે લંગલનાં શો
રાખને નીરંગ લગાડે ૦

~~આપદ । હા । દરેખશ । ઈઆ । નશોશ ।~~

દરવેશે તે દરેજ જે નશાશ

~~દશેનેમ । રાનેચ । ઉપ । ડુઆંસતે । દશેનેમ ।~~

લંમણી રાંન ઊપર દોડે લંમણી

~~હે । રાનેમ । પેતે । હે અંચોદશ । ૦~~

તે રાનને ઊપર ધોદ ૦

દરૂળ નશશી ભંમણી રાંન ઉપર દોડે તેહેવારે
ભંમણી રાંન ઉપર નીરંગ લગાડે ૦

~~આપદા હા દરૂળશી ઈઆ નશોશી હોદિમા~~
~~દરવેશો તે દરૂળ ને નશશી ડાલી~~
~~રાનેમ ઉપા દુઆંસેતે ૦~~

રાંન ઉપર દોડે ૦

તેહેવારે તે દરૂળ નશશી ડાહાલી રાંન ઉપર
દોડે ૦

~~હોદિમા હે રાનેન પેતે હેઅંચોદશી ૦~~
~~ડાહાલી તે રાંનને ધોદ ૦~~

તેહેવારે ડાહાલી રાંનને નીરંગ લગાડે તેહે
વારે ૦

~~આપદા હા દરૂળશી ઈઆ નશોશી~~
~~દરવેશો તે દરૂળ ને નશશી~~
~~દરોનેમ ભનુંમ ઉપા દુઆંસેતે ૦~~

ભંમણાં ગોઠણા ઉપર દોડે ૦

તે દરૂળ નશશી ભંમણાં પાગનાં ગોઠણે દોડે ૦

~~દરોનેમ હે ભનુંમ પેતે હેઅંચોદશી ૦~~
~~ભંમણાં તે ગોઠણા ઉપર ધોદ ૦~~

તેહેવારે ભંમણાં ગોઠણા ઉપર નીરંગ લગાડે
તેહેવારે ૦

~~આપદા હા હરખશા ઈપા નશોશા હોહમ~~
~~હરવેશો તે દરબ ને નશાશા ડાલાં~~

~~જનુંમ ઉપા દુઆંસેતે~~

ગોંડણા ઊપર દોડે

તેહેવારે તે દરબ નશાશા ડાહાલા પાગનાં ગોંડ
 ણા ઊપર દોડે

~~હોહમ હે જનુંમ પેતે હેઅંચોહશા~~

~~ડાહલાં તે ગોંડણા ઊપર ધોહ~~

~~નેહેવારે તે ડાહાલા પાગનાં ગોંડણાને ધોહ~~

~~આપદા હા હરખશા ઈપા નશોહશા~~

~~હરવેશો તે દરબ ને નશાશા~~

~~દશેનેમ અસચુંમ ઉપા દુઆંસેતે~~

જંમણાં નલા ઊપર દોડે

તેદરબ નેનશાશા જંમણાં પાગનાં નલા ઊપર
 દોડે

~~દશેનેમ હે અસચુંમ પેતે હેઅંચોહશા~~

~~જંમણાં તે નલાને ઊપર ધોહ~~

~~નેહેવારે તે રીમંન જંમણાં પાગનાં નલાને
 ધોહ~~

~~આપદા હા હરખશા ઈપા નશોશા~~

~~હરવેશો તે દરબ ને નશાશા~~

~~હોહમ । અસયુંમ । ઉપ । દુઆંસેતે ।~~

ડાલા નલા ઊપર દોડે.

તે દરૂન નશાશ ડાહાલા પાગનાં નલા ઊપર દોડે.

~~હોહમ । હે । અસયુંમ । પેતે । હેઅંયોહશ ।~~

ડાહાલા તે નલાને ઊપર ધોહ.

જેહેવારે ડાહાલા પાગનાં નલાને નીરંગો ફરી ધોહ.

~~આઅપદા । હા । દરૂખશ । ઈઆ । નશોશ । દરોનેમ ।~~

દરવેશે તે દરૂન જે નશાશ લંમણી

~~લંધેમ । ઉપ । દુઆંસેતે ।~~

ધુટી ઊપર દોડે.

તે દરૂન નશાશ લંમણાં પાગની બેહુ ધુટી ઊપર દોડે.

~~દરોનેમ । હે । લંધેમ । પેતે । હેઅંયોહશ ।~~

લંમણી તે ધુટી ઊપર ધોહ.

જેહેવારે તે લંમણાં પાગની ધુટીને ધોહ તેહેવારે.

~~આઅપદા । હા । દરૂખશ । ઈઆ । નશોશ । હોહમ ।~~

દરવેશે તે દરૂન જે નશાશ ડાલી

~~લંધેમ । ઉપ । દુઆંસેતે ।~~

ધુટી ઊપર દોડે.

તે દરૂં નેનશશા ડાહાલા પાગની ધુટી ઉપર
દોડે.

~~હોદ્દમ હો નંદેમ પેતે હેઅંયોદશા~~
ડાલી તે ધુટીને ઉપર ધોદ.

જેહેવારે તે ડાહાલા પાગની બેકુ ધુટી નીરંગે
રી ધોદ.

~~આપદ હા દરૂંજશ ઈઆ નશોશા~~
દરવેશે તે દરૂં ને નશશા

~~દશેનેમ દરબદેમ ઉપા દુઆંસેતે~~
લંમણી પાટલી ઉપર દોડે.

તે દરૂં નેનશશા લંમણાં પાગની પાટલી ઉ
પર દોડે.

~~દશેનેમ હો દરબદેમ પેતે હેઅંયોદશા~~
લંમણી તે પાટલીને ઉપર ધોદ.

જેહેવારે તે લંમણાં પાગની પાટલીને નીરંગે
રી ધોદ તેહેવારે.

~~આપદ હા દરૂંજશ ઈઆ નશોશા હોદ્દા~~
દરવેશે તે દરૂં ને નશશા ડાલી

~~દરબદેમ ઉપા દુઆંસેતે~~
પાટલી ઉપર દોડે.

તે દરૂં નશશા ડાહાલા પાગની પાટલી ઉપર

દોડે ૦

~~હોદમ / હે / ફરબદમ / પેતે / હેપંચોદશ / ૦~~

ડાલી તે પાટલી ઊપર ધોઈ ૦

તેહેવારે તેડાહાલા પાગની પાટલીને નીરંગે
ધોઈ ૦

~~આપદ / હા / દરખશ / ઈઆ / નશોશ / અદરે~~

દરવેશે તે દરૂલ લે નશાશ નીચે

~~હખેમ / નેઉઓ / હરીદતે / માંનઈદેન / અહે~~

તલીઆં નીચે ફરે મીશાલે છે

~~ઈપથ / મખશીઆઉ / પેરેનેમ / ૦~~

લેમ માંખની સુરતે ૦

તેદરૂલ લેનશાશ લંમણાં પાગની ફેઠલની પા

ટલીની નીચે ફરે તેહેની મીશાલ છેલે માંખની

સુરતે તે નશાશદેવ પાટલીની નીચે જઈ અને

પગનાં તલીઆં ઊપર બેશે ૦

~~હફદ / નેગેરેફતેબીઆ / અંધુશતેબીઆ~~

દફબારગી પકડે આંગલાં

~~ઉજગેરેફતેબીઆ / વાશનેબીઆ / ૦~~

ઊયાં પકડી હડી ૦

તેહેવારે તે રીમંન આદમી પાગનાં આંગલાં જ

મીન ઊપર મુકીને પાગની હડી ઊચી પકડીને ઈ

આને ઊંચી રાખીને.

~~હરોનેમ। હે। હખેમ। પેતે। હેઅંચોદશ।~~

લંમણાં તે તલીઆંને ધોહ.

લંમણાં પાગનાં તલીઆંને દડીશુધાં ધોહ.

~~આઅદ। હા। દરખશ। ઈઆ। નશોશ। હોહમ।~~

દરવેશો તે દરૂ ને નશશ ડાલી.

~~હખેમ। ઉપ। દુઆંસેતે।~~

તલીહ ઊપર દોડે.

તેહેવારે તેદરૂ નશશ ડાહાલાં પાગના તલીહ દોડે.

~~હોહમ। હે। હખેમ। પેતે। હેઅંચોદશ।~~

ડાહાલાં તે તલીઆંને ધોહ.

તેહેવારે તે ડાહાલા પાગનાં તલીઆંને દડીશુધાં ધોહ.

~~આઅદ। હા। દરખશ। ઈઆ। નશોશ। અદરે।~~

દરવેશો તે દરૂ ને નશશ હેડે

~~અંધુશતેમ। નેઉઓ। દરીહતે। માંનઈહંન।~~

આંગલાંની નીચે ફરે મીશાલે

~~અહે। ઈઅથ। મખશીઆડ। પેરેનેમ।~~

હ નેમ માંખની શુરતે.

તેદરૂ નશશ માંખની શુરતે ઈઆને માંખની

મીશાલે લંમણાં પાગનાં તલીઆંની નીચે ફરે
ઈઆને આંગલાંની નીચે દોડે.

~~હફદા નેગેરે ફતેબીઆ પાશનેબીઆ~~

દફબારગી પકડે દડી

~~ઉલગેરે ફતેબીઆ અંધુશતેબીઆ~~

ભિયાં પકડે આંગલાં.

દફબારગી પાગની દડીને લમીનભિપર મુકીને
આંગલાં ભિયાં પકડીને.

~~દશેનેમ હે અંધુશતાંમ પેતે હેઅંયોદશા~~

લંમણાં તે આંગલાં ધોહ.

લંમણાં પાગનાં આંગલાંને ભિપર હેઠે શરવે ખુબ
ધોહ.

~~આપદ હા દરખશા ઈઆ નશોશા હોઈઆંમ~~

દરવેશો તે દરબ લે નશાશા ડાલાં

~~અંધુશતાંમ ઉપા દુઆંશેતે~~

આંગલાં ભિપર દોડે.

તે દરબ નશાશા ડાહાલા પાગનાં આંગલાં ભિપર
દોડે.

~~હોઈઆંમ હે અંધુશતાંમ પેતે હેઅંયોદશા~~

ડાલાં તે આંગલાંને ધોહ.

લેહેવારે ડાહાલાં પાગનાં આંગલાંને નીરંગે ખુબ

ધોહ.

~~પાપદા હા હરજશા ઈઆ નશોશા નેઉઓ
 હરવેશે તે દરુલ ને નશાશા કુધો
 હરીહતે અપાખેદરીહબીઓ નેમેબીઓ~~

કૂરે અવાખતરની તરફ

~~મખશે ફેફરપ હરેગેતીઅ કુશાનોહરા~~

માંખની શુરતે ધંધાતો આગલ ગોઠણ

~~અપલદંધો અફરનેમ દરેવીઆઉ ઈપથા~~

પછવાડે ગાંડ દીપકી મીશાલે

~~નેહલદેશતાહરા ખરફશતરાહરા~~

ગોનેહેગાર ખરફશતર.

તે દરુલ નશાશા ઉધો પડીને કૂરે ઈઆને તે દરુલ

નશાશા ઉધો પડીને અવાખતરની તરફ નહિ ઈ

આને દોખખની તરફ માંખની શુરતે ઉડીને આ

ગલ ગોઠણ અને પછવાડે ગાંડ અને બેશુમારદે

રંમ ઈઆને તેહેની ઉપર દીલાં દીપકાં ઘણાં પે

ચીદેહે દકદકમાં ભેરવાહલાં અને ઘણો ગોનેહે

ગાર પાપી ખરફશતરની મીશાલનો અને ઘણો

લ રીમંન દોખખની તરફ નહિ.

~~અથા હમામ વયો દરેપંજઓહરા ઈપોહ~~

અને હ શોખુંન બોલે ને

~~અંધેન । વારેથરગનીઓ । તેમેમચ ।~~

છેદે ફતેહેમંદ ઘણાં

~~બેશાલોઓ તેમેમચ ।~~

તંનદોરોશતીનાં.

અગર હશોખંન બોલે ને હશોખંન ઘણી ફતેહેફી
રોજનાં અને ઘણી તંનદોરોશતીનાં આપના
ર છે.

~~ઈઅથા । અફુવેરીઓ । ૧ કેમના । મજદા ।~~

~~અશહે । પોહરીમ । ઉપ । મગેમ । ફરા । નશોશા ।~~

પેહેલો ઊપર પાડીઆં નશાશ

~~નરેમ । બુદતે ।~~

મરદ હોદે.

ઈઅથા અફુ વેરીઓ ૧ કેમના મજદા અશહે ૦

લગેપડે ૦ અને નેમસયા ઈઆ આરમેતેશ ઈ

અબયા બોલે અને તે નશાશ મરદ ફુદે તે પેહે

લાં પાહાડીઆં ઊપર નઈબેશે તેહેવારે ઈઓ

નદાથરેગર તેહેને ચંમચો આપે નેમ આગલ

ફહેઊછે તેમ લગાડે તેશરવે બીના આગલ ફ

હીછે વાશતે હજગા ફરીથી લખીઊ નથી મોખ

તેશરફરીગીઆ છે.

~~અથ હમાંમ વયો દરે અંભો હશ~~

હરવેશો હ શોખુંન પહે

~~ઈઓહ અંધેન વારેથરેગનીઓ તેમેમયા~~

ને છે ફતેહેમંદ ઘણાં

~~બેશાભઓ તેમેમયા~~

તંનદોરોશાતીનાં ઘણાં ૦

~~ઈઅથા અફુવેરીઓ ઉફેમનામજદાનઅશહે~~

હરવેશો હશોખુંન બોલેલે શોખુંન ફતેહે ફીરોબ

નાં ઘણાં આપનાર છે અને ઘણી તંનદોરોશાતી

નાં આપનાર છે તે પહે ઈઆને અથ હમાંમ વયો

થીતે અશહેલગી પઠીને પછે ઈઓબદાથરેગર

નેમસયા ઈઆ આરમેતેશ ઈઅનયા બોલે તે

ફેવારે રીમંન મરદલી બોલેલે નેમસયા ઈઆ

આરમેતેશ ઈઅનયા પછે હશરવે અગાઠી ફહેલુ

છે તેથી ગુજરાતીના કરનારે શાહમજ પાડવાને

વાશતે હજગો લખુછે ૦

~~બેલીમ ઉપ મગેમ ફરા નશોહશ~~

બીનં ઉપર પાડીઆં આગલ નશાશ

~~નરેમ બગિહતે અથ હમાંમ વયો~~

મરદ હોહ હરવેશો હ શોખુંન

દરે અંલ-ઓ હશા । ઈ-ઓ હ । અંધેન । વારે થરગની-ઓ ।

પછે ને છે ફતેહે મંદ

તેમેમયા । બેશાલ-ઓ । તેમેમયા ।

ધણાં તંનદોરોશાતીનાં ધણાં ।

ઈ-અથા । અફુવેરી-ઓ ૧ ફેમના મન્દા । અશાહે

પહે નશાશ મરદ હોદ તે બીજાં આગલનાં પા

હાડી-આંઠીપર જઈને બેશો તેહેવારે ઈ-ઓન્દાથ

રેગાર મોબેદ તેરીમંનને દશ તશો આપે તે અગા

ઠી લખે-આપરમાંણે મક્કાંન ઈ-આદ રાખીને લગા

ડે પછે વલી મોબેદ અથ હમાંમ વયોથી તે અશ

હેલગી પહે અને નેમસયા ઈ-આ આરમેતેશ ઈ

અનયા લગે બોલે તેહેવારે રીમંન મરદની પા

છો નવાબદીદ નેમસયા ઈ-આ આરમેતેશ ઈ-અ

નયા ।

થરેતીમ । ઉપા મગેમ । ફરા । નશોશા ।

તરીને ઊપર પાડી-આં આગલ નશાશ

નરેમ । બઠીદતે । અથ । હમાંમ । વયો ।

મરદ હોદ હરવેશો હ શોખુંન

દરે અંલ-ઓ હશા । ઈ-ઓ હ । અંધેન । વારે થર ।

પહે ને છે ફતેહે મંદ

~~ગનીઓ । તેમેમય । બેશાલઓ । તેમેમય ।~~

ધણાં તંનદોરોશતીનાં ધણાં ૦

ઈઅથા અહું વેરીઓ ૧ ફેમના મળદા અશફે
પઢે પછે વલી નશાશમંદ મરદ આગલ તરીનં
પાહાડીઆં ઊપર બેશે પછે આગલ લખેછે તેમ
દશ તશો આપે તેલગાડે પછે વલી મોબેદ અથ
હમાંમ વચોથી તે નેમસયા ઈઆ આરમે તેશ ઈ
અનયા લગે પઢે અને નશાશ મરદલી પાછો ન
વાબદીદે નેમસયા ઈઆ આરમે તેશ ઈઅ
નયા ૦

~~તુહરીમ । ઉપ । મગેમ । ફરા । નશોશ ।~~

યુથુ ઊપર પાડીઆં આગલ નશાશ

~~નરેમ । બઊદેલે ૦~~

મરદ હોદે.

~~અથ । હમાંમ । વચો । દરેઅંલઓદશ । ઈઓદ ।~~

~~અંધેન । વારેથરગનીઓ । તેમેમય । બેશાલઓ ।~~

~~તેમેમય ।~~

~~ઈઅથા । અહું વેરીઓ ૧ ફેમના । મળદા । અશફે ૦~~

આગલ યુથાં પાહાડીઆં ઊપર નશાશ મરદ હુદે

તેબેશે અને ઊપર લખાપરમાંજો દશ તશો આપે

તે લગાડે અને વલી અથ હમાંમ વચોથી તે નેમ

સયા ઈઆ આરમેતેશ ઈઅનયા લગે મોબે
૬ પઢે પછે નશાશ મરદની નેમસયા ઈઆ આ
રમેતેશ ઈઅનયા બોલે.

~~પુજદેમ । ઉપ । મગેમ । ફરા । નશોશ । નરેમ ।~~
~~પાંચમાં ઊપર પાડીઆં આગલ નશાશ મરદ~~
~~બઠિહતે । અથ । હમાંમ । વયો । દરેઅંલપોશા ।~~
~~હોદે ।~~

~~ઈઓદે । અંધેન । વારેથરગનીપો । તેમેમયા ।~~
~~બેશાલપો । તેમેમયા । ઈઅથા । અફુવેરીઓ ।~~
~~ફેમના । મળદા । અશાહે ।~~

પછે આગલનાં પાહાડીઆં ઊપર નશાશ મરદ
ફુદે તે નઈને બેશે અને આગલ લખેઆપર
માંહો પાંચમાં પાહાડીઆં ઊપર બેશે અને આ
ગલ લખેઆ મુજબ દશતશો આપે તે લગાડે
તેફેવારપછે મોબે૬ પઢે અથ હમાંમ વયો ફેમ
ના મળદા અશાહે નેમસયા ઈઆ આરમેતેશ
ઈઅનયા લગે પઢે પછે તે નશાશ મરદની પાછો
નવાબદીદેને નેમસયા ઈઆ આરમેતેશ ઈઅ
નયા બોલે.

~~ખશતુંમ । ઉપ । મગેમ । ફરા । નશોશ ।~~
છઠાં ઊપર પાડીઆં આગલ નશાશ

નરેમ । બુદ્ધિતે ૦

મરદ હો ૦

~~અથ । હમાંમ । વયો । દરેઅંલ-ઓ હશ । ઈ-ઓ ૦~~

~~અંધોન । વારેથરગની-ઓ । તેમેમયા । બેશાલ-ઓ~~

~~તેમેમયા । ઈ-અથા । અહુ । વેરીઓ ૧ કેમના । મ~~

~~નદા । અશહે ૦~~

છઠાં પાહાડી-આંલગે આગલ ચાલે અને નશાશ

મરદ બુદ્ધિતે બેશે અને દશતશો મોબેદ નવગરે

હે કરી આપે તે અગાઉ લખે-આ પરમાંણે લગા

ડે પછે મોબેદ અથ હમાંમ વયોથી તે નેમસયા

ઈ-આ આરમેતેશ ઈ-અનયા લગે પઢે તેહેવારે

નશાશ મરદલી નેમસયા ઈ-આ આરમેતેશ

ઈ-અનયા બોલે ૦

~~પસચેતે । અઉ-અતા । નેશ । હદોહદા હશ ।~~

~~પછે બીજા બેશે તે~~

~~ઈ-આ । પેતે । હરેશતે । અંતરેમ । અરેદેમ ।~~

~~ને ઉપર રીમંન અંદર હિતરકૂથી~~

~~મગહે । પારેઅંતરેમ । હયા । અનીહબી-ઓ ।~~

~~પાડીઉ પેલીતરકૂથી થી બીજાં~~

~~મગેબીઓ ૦~~

પાહાડી-આંથી ૦

પછે બીજાં પાહાડીઆં ઉપર બેશે તેરીમંન મરદ તે
 કશાની અંદર હિતરફની બીજાં નીરંગનાં પાહાડી
 આં ૬ છ-અ કહેઆં તે પાહાડીઆં તે પાહાડીઆંની
 પેલી તરફથી બેશે ઈઆને નીરંગનાં ૬ છ-અ પાહા
 ડીઆં પછે પાહાડી ઉપર વચમાં હાં મુકે ૬ છ-અ પા
 હાડીઆંનાં કશાની બાહેરથી વચમાં હાં હક પાહા
 ડી ઉપર મુકે કાલતું મુકે તે કાલતું પાહાડીઆંની પા
 શે કશાની બાહેર પથર ૩ મુકે છે તે હેની પાશેથી
 પાહાડી ઉપર ૧ મુકે અને તે ઉપર બેશે અને આવ
 નાં પાહાડીઆં ઉપર નહીં બેશે નીરંગનાં પાહા
 ડીઆં તથા આવનાં પાહાડીઆંની મધે બેશે ની
 રંગનાં પાહાડીઆં ૬ છ-અ હિતરફ રેહેવા દીદ અને
 આવનાં પાહાડીઆં ૩ પેલી તરફ રેહેવા દીદ અ
 ને વચમેળ પથર હરદેક પાહાડીઆંની વચમાં
 મુકે છે તે પેહેલા પથર ઉપર બેશે બરશાનુમધાં
 નાં નમુનાં માંહે શરવે પાહાડીઆં કાહાડેલાં છે
 હ બાકનું પાહાડી ઉપર દુરનો મુકવાનો અંદાને નથી

~~અહીં-અ. અહીં-અ. તદા ઈઅથા ચથવારો~~

તે હોઈ જેમ ચાર

દેરે નુઓ /

આંગલ.

તેબીનં પાહાડીઆં હોઈ જમેશતાંન હોઈ તો આં
ગલ ચેઆર ખાડો ખોધીને મુકે. અને કુનાલા
માંહાં આંગલર બેઈ ખાડો ખોધીને પાહાડીઠી મુ
કે તેઠીપર બેશીને ખાક લગાડે.

~~હિતેશામચ / જેમો / પેરેથો / ફરઆદશ /~~

તે જમીન પુર ખુબ ખોધે

~~ફરફુઅતે.~~

ખુબ ખાધોઆમાં.

તે જમીન ખુબ ખોધવામાં ખુબ ખોધે ઈઆને તે
મધે તેપથર ઠીપર બેશે તેહેવારે તે બરશનુંમ
ધાનાં ફશમાંહાં જેરેતી પુરેછે તેખોધી અલગી
ફરે પછે.

~~પંચ / દશ / જેમો / હંનકનઈઅંન.~~

પાંચ દશ જમીન તી ફરે.

તેરીમંનઠીપર ૧૫ પંદર મુઠી ખાકલી ફરે ઈઆને
પંદર મુઠી ખાક તેરીમંનઠીપર નાંખે તેખાકે ફરી
નીરંગનો પશીનો નંમ હોઈ તે પાક ફરે ઈઆને શુ
ફવે.

~~વીસપેમ / આ / અહંમાદ / ઉપ / માંનઈઅંન~~

તમાંમ તે થી ઠીપર રેહે

~~ઈ-અદા હે । ઉપમેમ । પેતે । વગદને । ઉપમાદા~~
~~ને તે તાંહાંલગી બુલંદ વગદાં ન તેહે નુ~~
~~વરેશા । ફુશાફો । બહિ-આદા ।~~

બાલ ખુશાક થાઈ.

તમાં મ તાંહાંલગી તે ઊભો રેહે ઈ-આને તે પાહા
 ડી-આં ઊપર બેશી રેહે ફે નંહાંલગી તેહે નાં વગદાં
 ન ઊપરનાં બાલ શરવે ખુશાક થાઈ ઈ-આને શુ
 ફાઈ ૦

~~ઈ-અદા હે । તનોશા । ફેશાફુ-અ । ફેગનુદા ।~~
~~ને તેહેનું તંન ખુશાક બીલુ~~
~~પાંશાનુબુ-આદા ।~~

બાફેફરી થાઈ.

ને તેહેનું તંન નીરંગેફરી બીલુછે તે બાફેફરી ખુશ
 ક થાઈ તાંહાંલગે પથર ઊપર બેશી રેહે ૦

~~પસયેતે । અહિ-અતા । અની-અ । મગા ।~~
~~પછે તે બીનં પાડી-આં~~
~~હતે । જસાદદ । ફિરો । ઈ-આ । પેતે । હરેશતે ૦~~
 આવી પુકુયે તે ને ઊપર રીમંન
 તે નીરંગા બાફેફરી શુફાઈ-આ પછે તે રીમંન બી
 નં પાહાડી-આં ઊપર ઈ-આને બીનં આવનાં પા
 હાડી-આં ઊપર આવી પુકુયે ઈ-આને આવી ને

બેશે.

~~પોદરીમં । ઉપ । મગેમ । હફેરદ । આપો ।~~
 પેહેલાં ઊપર પાહાડીઆં હકવાર પાંણી
~~આપદ । હઉઆમં । તનુંમ । પેરે । ઈઓજદથેતે ।~~
 હરવેશે પોતાનું તંન ઊપર પાક કરે.
 પેહેલાં આપનાં પાહાડીઆં ઊપર હકવાર પાંણી
 પોતાનાં તંન ઊપર લઈ તંન પાક કરે ઈઆને પે
 હેલાં પાહાડીઆં ઊપર હકવાર પાંણી પોતાનાં
 તંન ઊપર લઈ તંન પાક કરે ઈઆને પેહેલાં પાહા
 ડીઆં ઊપર વાર ૧ મોબેદ રીમંન તંન ઊપર પાંણી
 આપે પંણ ભેમ અગાઉ નીરંગ પાહાડીઆં હુછ
 અ ઊપર આપેઓ તેમીશાલે અવશતા પઢી તેમી
 રીઆ મુજબ હક પાહાડીદથી બીજે પાહાડીદ
 જઈ.

~~બેલીમં । ઉપ । મગેમ । બેજુઅદ । આપો ।~~
 બીજાં ઊપર પાહાડીઆં બેવાર પાંણીદ
~~આપદ । હઉઆમં । તનુંમ । પેરે ।~~
 હરવેશે પોતાનું તંન ઊપર
~~ઈઓજદથેતે ।~~
 પાક કરે.

બેવાર પાંણીદ કરી પોતાનું તંન પાક કરે ઈઆને

બીજાં પાહાડીઆં ઊપર મોબેદ રીમંનનાં તંનઊ
પર બેઠે ર વાર પાંણી આપે.

~~ચરેતીમ। ઉપ। મગેમ। ચરેનુઅદ। આપો~~

તરીજાં ઊપર પાહાડીઆં તરંણ વાર પાંણી

~~આઅદ। હઊઆંમ। તનુંમ। પેરે। ઈઓજદથેતે~~

દરવેશે પોતાનું તંન ઊપર પાક ફરે

તરીજાં પાહાડીઆં ઊપર તરંણ વાર પાંણી ફરી

પોતાનું તંન પાક ફરે ઈઆને તરીજાં પાહાડીઆં

ઊપર વારડે તરંણ પાંણી મોબેદ રીમંનને આપે.

~~પસયેતે। દેમ। આ। બુદદીદેતે। ઉરઆશનીઆઉ~~

પછે બીજું બુદ શુખડની

~~વા। વોફુ ગુનહે। વા। વોફુ। ફેરેતોદશ।~~

ઈઆ લોબાંનની વા અગરની

~~વા। હદાન। પતીઆઉ। વા। કાંમચીદાવા~~

ઈઆ દાડમનાં જહાડની ઈઆ હરદક

~~કુબુદેદે તેમનામ। ઉરઅરનામ।~~

નેકબુદનાં ઘણાં ઉરઅરની.

તેહેવાર પછે તાંહાં ખુશબોઈ આતશ ઊપર મુકે

ઉરઅર જહાડની ખુશબોઈ ઈઆ જલાં શુખડની

ઈઆ લોબાંન ઈઆ જલાં અગરની ઈઆ દાડ

મનાં જહાડની ઈઆ હરદક જહાડથી નીપળેલી

કુહતે ખુશબોદાર તે ખુશબોઈ આતશબીપર મુ
કીને ધુપદીદ તેરીમંનનાં કપડાં જે રીમંન નહવા
ડીને પેહેરવા આપે તેને ધુપદીદ ૦

~~યસતરાદા પસચેતે હવીઆઉચંધેનેતે ૦~~

કપડાં પછે પેહેર ૦

પછે તે ધુપદીધેલાં કપડાં પેહેરે ૦

~~પસચેતે અભિઅતા આહિતે જસોદદા અદશે~~

પછે તેહેને આપે પુકુચે તે

~~ઈઆપેતે હરશતે~~

જે રીમંન ૦

રીમંન મરદ કપડાં પેહેરેઆ પછે ઘરમાંહાં મકાંન
માંહાં આવે પોહોચે ઈઆને નંહાં બેશવાની જગો
કીધી કુહ તેજગો અને તે ઘરમાં આવે હફીકત
બેશવાની જગોની નીચે શરેફે લખેઆપછે આવ
શે તે રીમંનનાં તંનમાંહે જે રીમંનથાહલાં કપડાં
કુહતે કપડાં જેમ આગલ ધોવા ફેઆંછે તે મી
શાલે ધોદઆપછે માશા ૬ છઅ થાદઆ પછે તેક
પડાં દશતાંનધાંમાં રાખે તે જેહેવારે ઉરતને દશ
તાંન આવે તેહેવારે કપડાં પેહેરે દશતાંન જાલવે
બીજાં કોઈને તેકપડાં માશા ૬ છઅ પછે કાંમ નહી
આવે ૦ અને અફરગનાંમનાં દશતુરે ફહીબીજે

ઈ-ઓ જાથરેગર ઈ-આને મોબેદ રબેદ જોઈદ
 અને તે બેહુ મરદ મોબેદ હેવા ઘટેજે તેહેનાં
 ઈજાનેનાં કરનાર હુદ અને ઈજાને ફીધેલીહુ
 હે હેવા ઘટે અને હેવો હોકમ થાહલોછેજે
 હેફોઈ ફશ ખોધે ઈ-આને ફશ ફાહાડે તે પેશાને
 ધોદ ઈ-આને બરશનુંમ દીદ અને અવશતા પદે
 જે મોબેદ બાજ લેઈને પાહાડી-આંની આશપાશ
 ફશ ખેચે તેહેજ મોબેદ તે રીમંનનાં તંનને ધોદ
 ઈ-આને ઈ-આને તેહેજ મોબેદ તે રીમંનને ફશ તશો
 અને ખાફ અને પાંણી આપીને તેહેનાં તંનને
 ધોદ ૦ શરેફે ૦ બીજે જે મોબેદ ઈજાનેનો ઈ
 જનાર નહી હોઈતો ફાંમ માંહાં નહી ઘટે હે ફાંમ
 માંહાં વંદીદાદ જે કરેતે શરોશની ખશનુમનેફ
 રે ઈ-આને બરશનુંમને પાશતે નીરંગદીન ફરે
 અને વંદીદાદની નીરંગદીન ઈજવાનો ફરે શરો
 શ ઈજદની ખશનુમને ફરે તે જેહેવો મોબેદ ૧ હફ
 અગાઉ લખેઉછે બરશનુંમધાનાં બાબમાંહાં
 તેહેવા જોઈદ ૦ અને નીરંગદીનનો વંદીદાદ અ
 ને હરદેકનાં તંનને પાફ કરવા ઈજે તાંહાં થોડોની
 રંગનો ઘડો ૧ હફ તેજગોનાં દોરમાંહાં તાંહાં મેલે
 તથા આવનો ઘડો ૧ હફ તેજગોનાં દોરમાંહાં મેલે

તે બેકુ ધડાને ઈનશાને શુરૂં કરતાં ત્તી ને ધા કરે એ
 ને વંદી દાદ શુરૂં કરતાં ત્તી બેકુ ધડાને કુ ધડાવી ને
 હ પછે ઢાંકે અને પછે વલી ઊધાડીને તે બેકુ ધડા
 માં હાં કાંકરા નાં ખે અને પાછા તે ધડાનો ભેર પા
 છો લઈ જાહે ઈઆને પાછા ઢાંકે હશે વાહે બીજુ કાં
 મ નથી બરશાનું મધાને વાશા તે હશારો હાં પાછો
 આવે-ઓછે જે હક મરતબે દશતાં નથી પહરે જક
 રે જે નજદીક કુહિલે નહીં ઘટે દશતાં નધાથી દશ
 તાં નની ઉરતથી બરશાનું મધા નજદીક નહીં ઘ
 ટે દુર ઘટે અને બરશાનું મધા લંગાલ માં હાં કરવા
 ઘટે તે લંગાલ માં હાં કરે અગર ગાંમ માં હાં બરશા
 નું મધા કરે અને તેરા હાનાં દરમીઆં ન માં હાં પાંણી
 ની નદી ઈઆને પાંણીની નેહેર ઈઆ જાહાડ આવે
 તો નહીં ઘટે તેથી અગરને તેરા હામાં નાં ધલાં જ
 હાડ કુહિલો તે ચુણો ઈઆને કાપી નાં ખે અને મો
 ટાં જાહાડો તે પાહાડીઆં નાં દરમીઆં ન માં હાં ન
 હી ઘટે અને પાહાડીઆં હરેક કોઈ ખોધે તે નહીં ઘ
 ટે એઆર આંગલ અને રબેહ આંગલને અંદા
 જેહે ખોધે હશે વાહે બીજુ કાંમ નહીં અને હરે
 ક પાહાડીઊ કાંમ માં હાં દુરથી બીજું પાહાડીઊ માં
 ડે અને જાહેરે હરેક તંન તેહેને ખોધે આમાં

ઈ-આને પાહાડી-આંનો કરી કાહાડે તે અવાખત
રને દરેમી-આંન થી કરે અને તે પાહાડી-આં માંડ
તાં રપીથવંનની તરફ મુકુકુ કરે અને મોબેદ કરી
કાહાડે તે દાહાડામાં હાં કાહાડે અને તલવારે કરી
કરી કરી ખોધે ઈ-આને અવશતા પઢીને અને
અરોમ વોકુ ૩ પઢીને કરુ-અરાને જે ગેહે હોદે તે પ
હે શરોશહે અરો-અહે હ પરમાં હો શરોશ વા
જધરી અને દાહાડાને દરમી-આંન કરી ખોયે અને
પરથંમ કરી અવાખતરની તરફથી કાહાડે અને
તમાંમ કરી કાહાડી રહીને બાજ શરોશ પાછી મુ
કે હરદક કરી ખોયતાં કંમ જ-આદેહે હરદક ફેટ
લી ઈ-અથા અફુવેરીઓ પઢે અને જે કરી કાહા
ડેઓ તે ફરી નહી કાહાડે અગર કરી કાહાડે આ
પછે તે બરશાનું મધામાં કોઈ પેશો તેથી ફરી મો
બેદ શરોશ બાજધરીને ફરી કરી કાહાડે તે ફરી
કરી કાહાડે આ પછે તે રીમંન બરેહેને તંને હુની
આંની હેરનશાને પાક કરે ઈ-આને નખ ઊતારે
તથા બાલ કાતરી બીદ પહરેજ કરે હ શો બાદ બી
જું કાંમ નહી અને અવાખતરની તરફ પાહાડી
આં માંડે અને મોબેદ કરીની જમીનની તરફ
હુબી રેહે અને બાજધરે અને નેમ સયા ઈ-આ

આરમે તે શી ઈઅળ્યા લગે મોબેદ પહે અને પ
 છે રીમંન બોલે નેમસ્યા ઈઆ આરમે તે શી
 ઈઅળ્યા રાહામાં હાં બોલી શકે ઈઆને પાહા
 ડીહ પાહાડીહ બેફુ બોલે પેહેલે મોબેદ બોલે પ
 છે રીમંન બોલે અને પરથંમ વાર ૩ તરંણ ની
 રંગે કરી હાથ ધોઈ આ બગેર દશ તશો તંન બીપ
 ર નહી લગાડે અકૂરગ નાંમનાં દશ તુરે કહી ઊભે
 વાર ૩ તરંણ હાથ ધોઈ આ બગેર બીજા હરદેક
 તંનને દશ તશો નહી લગાડે અને મેદીઓ માહા
 નાંમનાં દશ તુરે હમ કહે ઊભે દશ તશો ઈઆ આ
 વ દેક જરી તે ઈઆને પરથંમ વાર ૩ હાથ ધોઈ અ
 ને પછે બીજા જગો બીપર લગાડે પરથંમ હાથ ધો
 ઈઆ બગેર બીજાં તંનને લગાડવાની પહરે જક
 રે હરદેક બીજા તે રીમંન બીપર પુકુચે થોડો દેક દ
 શ તશો નાંખે આ પછે તો જંહાં લગે નીરંગ લગા
 ડેઓચ તે નહી લગાડે આ બરાબર વાશ તે તાંહાં
 થી બંધ કરે જંહાં થી બીજા કાંઈ તે બીપર પુકુચે તાં
 હાં થી બંધ કરે અને તાંહાં થી તંનને ખુશ કરે તં
 ન બીપર હાથ ફેરવીને અને ને પાહાડીહ થી શક
 અને ગુમાં ન આવે તે જગો તો વલી તાંહાં થી ક
 રી પાછો નોહ તે જગો થી પાછો કરીને નાહું અને

જે પાહાડી-આંથી શાક પડે તે પાહાડી ઉ નંણો તો
 તે પાહાડી-ઉથી ફરીને નીરંગ લગાડે • ઈ-આને
 પેહેલે પાહાડી-ઉથી નીરંગ લગાડે -અને જો જે
 પાહાડી-ઉથી શાક આવે તે પાહાડી ઉ નંણો તો ફ
 રીથી પાછો તે પાહાડી ઉ નઈ તાંહાંથી ફરી લગા
 ડે જે પાહાડી-ઉથી ગુમાંન કુદે તેહેને બે ગુમાંન ફ
 રે ઈ-આને તે પાહાડી-ઉથી ફરી લગાડે ઈ-આને ઉ
 ક પાહાડી-આં ઉપરથી બીજે પાહાડી ઉ નહ તેહે
 વારે ઉક મરતબે શાગને પકડે અને ઈ-ઓજ દા
 થરેગર મોબેદ અવશતા પઢે જે અગાઉ લખે
 આ છે અથ હમાંમ વચોથી તે પડે ઉક હરવેશે ફ
 રે તે જગા પુકુયે ઈ-આને અવશતા પઢીને નેમ
 સયા ઈ-આ આરમેતેશ ઈ-અનયા આખર લ
 ગે પઢે અશહે જગી પઢીને તે પાહાડી-આં આ
 ગલ નઈ પઢે નેમસયા ઈ-આ આરમેતેશ ઈ-અ
 નયા પઢે તેહેવારે શીમંનલી તે જગો પુકુયે અને
 નેમસયા ઈ-આ આરમેતેશ ઈ-અનયા બોલે
 અને શાગ હર પાહાડી-ઉથી ચે-આર પગલાં દુર
 રાખે જે પાહાડી ઉ વચલું ચે-આર આંગલ ખા
 ડો બોધીને માંડે છે તે ઉપર તે વાર ૧૫ પંદર ખા
 કે ખુશ કરે તે પાહાડી-આં ઉપર બેશી રહીને શુકવે

અને પછે આવનાં પાહાડીઆં ઊપર જઈ અને
 જુદી મરતબે આવ હરવેશો કરે તેમ દશતશા
 નાં જુદાં જુદાં પાહાડીઆં ઊપર દશતશો આપે
 અને શાગને પકડે તેમ તે આવનાં પાહાડીઆં
 ઊપર શાગ લેઈ જઈ અને શાગને ચલાવે તે ચા
 લતાં જુએઓ પોકાર કરતો શાગને રોટી મુકે અ
 ગર તે શાગને પી શાય આવે તે ચીજને દરેમી
 આંન રાખે કે તેહેની બદ જુરીને તી ધોઈ શાખેઈ
 આને શોરગીનને અગર કોઈ શાયે તેહેનાં દરે
 મીઆંનમાં હાં બેશે અને થો ફક નાહે અને બી
 જ ગેહે તેહેનાં દરમીઆંનમાં આવે તો પેલી આ
 ગલી બાજ મુકીને ફરી જે ગેહે બદલાઈ તે તેહેની
 બાજ તે ગેહેમાં ધરે અને તેહેને પેશો જે ધોઈ જો
 આગલનો થોડો છે તેહેનું ધોયું રાખે ઈઆને જે
 પાહાડી જે ગેહે બદલાઈ અને ફરી બાજ લીધી તાં
 હાંથી ફરી દશતશો ઈઆ નીરંગ જે ફાંઈ રહી
 ઊઠુઈ તે આપે ૦ અને હવે હ શાંભલો જે નહી
 પાક તે નહી ધરે ૦ ગુજરાતીનો કરનાર કેહે
 છે જે હ દશારો બરશાનું મનાં દેનાર મોબેદને
 વાશ તે ફહેઓ છે જે બરશાનું મનો દેનાર નહી
 પાક ઊઠુઈ તે નહી ધરે અને યહી શાંભલો જે નહી

આહે તે નહીં ઘટે જે અવાખતરની તરફથી પા
હાડીઆં નહીં કરે તો તે નહીં ઘટે જે વંદીદાદ ન
હીં ઈજેકુહિતે નહીં ઘટે ઈઆને વંદીદાદનો ઈ
જનાર નહીં કુહિતો નહીં ઘટે અને ઈઓજદાથરેગ
ર મોબેદ ઈજશને નહીં કીધી કુહિતો નહીં ઘટે અ
ને મોબેદ નામરદો કુહિતો નહીં ઘટે અને જે પ્રો
તાનાં તંનને નહીં ધોહતે નહીં ઘટે ઈઆને બ
રશનુંમ નહીં લીધું કુહિ તે નહીં ઘટે અવશતા ન
હીં પટે તે નહીં ઘટે અને શાગ નહીં પકડે તે નહીં
ઘટે અને પાહાડીઆં નહીં ખોધે તે નહીં ઘટે અ
ને ૧૫ મુઠી ખાક નહીં આપે તો તે નહીં ઘટે અને
બરશનુંમધાનાં કરા મોબેદ નહીં કાહાડેતો અ
ને તલવારે કરી ઈઆ છુરીફ કરી નહીં કાહાડેતો
નહીં ઘટે અને કરા કાહાડે તે અવશતા પડીને
કાહાડે અને દાહાડામાં હાં કરા નહીં કાહાડેતો
નહીં ઘટે અને પાહાડીઆંનાં દરેમી આંનમાં ખો
ધતાં રીમંન જોહતે નહીં ઘટે ઈઆને પાહાડીઆં
ખોધીને માંડતાં અને નીરંગ પાહાડીઆંમાં વર
શાલ વરશેતો નહીં ઘટે ઈઆને ૬૭ અ પાહાડી
આં ૭૫૨ દશતશે લગાડે તે પાહાડીઆંનાં દર
મીઆંનમાં હાં વરશાલ આવેતો નહીં ઘટે અને ન

હવાડતાં રાત અંદર આવેતો નહીં ઘટે ઈઆને
રાત પડેતો નહીં ઘટે દિતમાંમ કરવામાંહાં હરદિક
ચીજમાં ગુમાંન આવેતો કરધુ નહીં ઘટે ૦

~~દેરેમે । ગાલુંમ । હેનેશ । હદેતે । અંતરેમ ।~~

પાંગલી જગો બેશે અંદરને

~~અંરેદેમ । નમાનહે । પારે । અંતરેમ । હયા ।~~

દેરેમીઆંન ધરને પેલી તરફ થી

~~અનીદીબીઓ । માજદીઅશાનેબીઓ ।~~

બીજા માજદીઅશાનીનાં.

તેકપડાં પેહેરીને અરમેશ તેજગોમાંહાં ધરનાં દર

મીઆંનની તરફ બેશે બીજા માજદીઅશાનીનાં

ઉથી પેલીતરફ ઈઆને તે હલાહેદો અરમેશતજ

ગોઉમાંહાં બેશે અરમેશત લંગડી જગોને કેહેછે

ઈઆને તેજગો કાંઈ ઈઆને તાંહાં કાંઈ કારક

શબ કરવાની નહીં કુદી હરદિક કાંમમાંહાં નહીં આ

વે હેવી હલાહેદી જગોમાંહાં નઈબેશે ૦

~~મા । બશાઈઅમન । જસોદદા મા । આતરેમ ।~~

નહીં શાહશાતીદ પુકુચે આતશાને

~~મા । આપેમ । મા । જંમ । મા । ગાંમ ।~~

નહીં પાંડીને નહીં જમીનને નહીં ગોશાપંદને

~~મા / ઉરે અરાંમ / મા / નરેમ / અશુ અનેમ / મા /~~
~~નહી ઉરે અરને નહી મરદને અશો નહી~~
~~નાહિરે ફાંમ / અશો નીંમ /~~

નારી ફને અશો.

અને હશા હશા તગી હકરી નહી પુકુયે તે મરદ અઃ
 તશને અને નહી પુકુયે પાંણીને અને નહી પુકુ
 યે જમીનને અને નહી ગોશ પંદને અને નહી ઉર
 અર બહાડને અને નહી અશો મરદને અને નહી
 નાહરીફ અશો ઉરતને ઈઆને હત માં મને અડકે
 નહી.

~~વીસપેમ / આ / અહંમાદ / ઈઅદ / હે /~~
 તમાંમ તેથી તાંહાં લગી જે તેહેની
~~થરાઈઓ / ખશાફને / સયાઉઅંતે /~~

તરંણ રાત નહી.

તમાંમ તાંહાં લગી તે મરદ તરંણ રાત નહી તાંહાં
 લગી તે જગો માંહાં બેશે.

~~આઅદ / પસચ / થરેખશ પરાદ / ઉશ તનુંમા /~~
 હરયેશે પછે તરંણ રાત બુલંદ તંનને
~~રાનઈહતે / ઉશ / થરાતરાદ / ગેઉશ / મેશમન / અપાચ /~~
 ધોહ પછે કપડાં ગાઉના નીરંગે પાંણી હ

~~પેતે । અહિપથ । ઘીઓજદીઆંન ।~~

ઊપર દરવેશે પાક૦

અને બુલંદ કપડાંને ગાઉનાં નીરંગોફરી ધોઈ ખુ
શાફરી ને ઊપરથી પાંણીદ ધોઈ પાક કરે ૦

~~દરમે । ગાલુંમ । હેનેશ । હદેતે । અંતરેમ ।~~

પાંગલી જગો બેશે અંદરની

~~અરેદેમ । નમાનહે । પારેઅંતરેમ । હથ ।~~

તરફ ધરને પેલી તરફ થી

~~અનીદિબીઓ । મજદીઅશાનેબીઓ । ૦~~

બીજા માજદીઅશાનીનાં ૩ ૦

નાહિને પાછો પલી જગોમાં ધરને દરેમીઆંનની

તરફ જઈબેશે બીજા માજદીઅશાનીનાં આદમી

૩થી જુદો અલગો અરમેશતગાહા માજદીઅશ

નીનાં મુકુલાથી દુરધટે ૦

~~મા । ખશાઈઅ । મન । જસોદદા । આતરેમ ।~~

નહી શાહશતગીદ પુકુયે આતશાને

~~મા । આપેમ । મા । જંમ । મા । ગાંમ ।~~

નહી પાંણીને નહી જમીનને નહી ગોશપંદને

~~મા । ઉરઅરાંમ । મા । નરેમ । અશુઅનાંમ । મા ।~~

ઉરઅરને નહી મરદ અશોને નહી

નાદિરેફાંમ। અશોનીમ। વીસપેમ। આ।

નારીક અશો તમાંમ તે

અહંમાદ। ઈઅદ। હે। ખશુઅશ। ખશાફને।

તાંહાંલગી જે તે છઅ રાત

સયાઉઅંતે।

જાદિ.૦

શાદશાતગીદફરી તેમરદ નહી પુકુયે આતશનેઅ
ને નહી પુકુયે પાંણીને અને નહી પુકુયે જમીન
ને અને નહી પુકુયે ગોશાપંદને અને નહી પુકુયે
ઉરઅર જાહાડને અને અશોમરદને અશો નાદિ
રીક ઉરતને તમાંમ તાંહાંલગી જે છઅ રાત જાદિ
તાંહાંલગી હિતમાંમને નહી અડકે ૦

આઅદ। પસયા। ખશુઅશ। ખશાપરાદ। ઉશા।

દરવેશો પછે છઅ રાતગીઆ બુલંદ

તનુંમ। રાનઈહિતે। ઉશા। વશાતરાદ। ગેઉશા।

તંનને ધોદ બુલંદ ફપડાંને ગાઉનાં

મેશમેને। અપાયા। પેતે। અઠિઅથા।

નીરંગે પાંણીદિ ઊપર દરવેશો

ઈઓજદીઆંન।

પાક ૦

દરવેશો છઅરાતગીઆપછે તેમરદ પોતાનાં બુ

લંદ તંનને બુલંદ કપડાંને ગોશપંદનાં નીરંગે ધો
ઈ અને ખુશ કરીને ઊપર પાંણી દે કરી ધોઈ પાક
કરે.

હરમે । ગાતુંમ । હેનેશ । હદેતે । અંતરેમ ।
અરમેશત ગાહા તે બેશે અંદરની
અરેદેમ । નમાનહે । પારેઅંતરેમ । હયા । અનીહીબીઓ
તરફ ધરને પેલી તરફ થી બીજા
માજી અશાનેબીઓ । મા । ખશઈપામના
માજી અશાનીનાં નહી શાદેશતગીદ
લસોદેદ । મા । આતરેમ । મા । આપેમામા
પુકુચે નહી આતશને નહી પાંણીને નહી
નંમ । મા । ગાંમ । મા । ઉરેઅરાંમ । મા
બંમીનને નહી ગોશપંદને નહી ઉરેઅરને નહી
નરેમ । અશુઅનેમ । મા । નાદેરેફાંમ । અશોનીના
મરદ અશો નહી ઉરત અશો
વીસપેમ । આ । અહંમાદ । ઈઅદા હે । નહીઆ
તમાંમ તે તાંહાંલગી બે તે નવ
ખશફને । સયાઉઅંતે ।
રાત જાહે .

અને વળી પાછો અરમેશત ધાહામાં ધરને અંદર
ને દરેમીઆંનતી તરફથી બેશે બીજા માજી અશ

ની નાં ઉથી અલગો અને દુર અને શાહશાતગીદ
કરી નહીં અડકે આતશ તથા પાંણી તથા જમીન
તથા જાહાડને તથા અશોમરદને તથા અશોના
દરીકને તમામ તાં હાં લગીકે નવરાત જાહે તાં હાં
લગી બેશે.

~~આપદ / પસચ / નુઅજરા / પરાદ / ઉરા / તનુંમ /~~
~~હરવેશે પછે નવ રાતગીઆ બુલંદ તંનને~~
~~શાનીદો / ઉરા / વસતરાદ / ગેઉશ / મેશમન /~~
~~ધોદ બુલંદ કપડાંને ગાઉનાં નીરંગે~~
~~આપ / પેતે / અઉઅથ / ઈઓજદીઆંન /~~
પાંણીદ ઉપર હરવેશે પાક.

નવરાત ગીઆપછે તંનને અને કપડાંને ગાઉ
નાં નીરંગે કરી ધોદ ખુશ કરી પાંણીદ કરી ધોઈ
પાક કરે.

~~પસચેતે / જરાઈઆ / મન / જસોદદ / અઉદી /~~
~~પછે શાહશાતગીદ પુકુચે ઉપર~~
~~આતરેમ / અઉદી / આપેમ / અઉદી / જંમ /~~
~~આતશ ઉપર પાંણી ઉપર જમીન~~
~~અઉદી / ગાંમ / અઉદી / ઉરઅરાંમ / અઉદી /~~
ઉપર ગોશપંદ ઉપર ઉરઅર ઉપર

~~નરેમ / અશુ અને મ / અભિહ / નાદેરેમાં મ /~~

મરદ અશો ઊપર નારી

~~અશોનીંમ /~~

અશો •

પછે શા હ શાલ ગીહ પુકુયે આતશ ઊપર અને
પાંણી ઊપર અને ભમીન ઊપર અને ગોશ પંદ ઊ
પર અને ઉર અર નહાડ ઊપર અને અશો મરદ
ઊપર અને અશો નારી ઊપર ઈ આને પછે શાર
વેને અડકે • હવે હાંથી બરશાનું મનાં દેનારને મો
જદ આપવાની ફરિયાદ છે.

~~આથર અને મ / ઈપો જદ થો / દહમી આદા પોરો /~~

અથોર નાંને પાક કરે નેકો પુર

~~આકૂરે તો હશ •~~

આકૂરે ન કરે •

ને અથોર નાંને બરશાનું મ દઈ પાક કરે તો તે
દશા પુર મોબેદ હુઆ આકૂરીન તે બરશાનું મનાં
દેનાર ઊપર કરે જે તું અશો હોને • શરેફે બ
ખી છે • બનંનો આપવાનો કાંઈ શુમાર નથી
જે આરલી મોજદ આપે છે જે ફેફે છે તે ફેની હુ
આથી તે થાઈ તે એ આર હજાર બનંનો ખરેએ આ
થી નહી થાઈ તેને ફોની હુઆથી થાઈ વાશ તે

અથુરનાં નો બરશા નુંમ લીદ તેદેનારને મોજદ
આપવા નથી કહીઉ તેદોઆ કરે.

~~દંધેઉરા । દંધુ । પેતીમ । ઈઓજદથો ।~~

મોજદનાં દહીઓ પદને પાક કરે

~~ઉરાતયેપેતોઅરશાનો । અગરીદહે ।~~

ઉઠની નેઆંન આપે કીમત .

મોજદનાં દહીઓ પદને પાક કરે ઈઆને બરશા
નુંમ દીદતો તે બરશાનુંમનાં દેનારને જ્યાંન ઉ
ઠની કીમત આપે .

~~જંતેઉરા । જંતો । પેતીમ । ઈઓજદથો ।~~

શેહેરમાં શેહેરનાં શાહેબને પાકી આપે

~~અસપહે । પેતે । અરશાનો । અગરીદહે ।~~

ધોડાની નેઆંન કીમત આપે .

શેહેરમાંહાં શેહેરનાં શાહેબને પાકી આપે અને
બરશાનુંમ દીદ તે બરશાનુંમનાં દેનારને જ્યાંન
ધોડો આપે ઈઆને જ્યાંન ધોડાની કીમત આપે .

~~વીસો । વીસપેતીમ । ઈઓજદથો ।~~

મોહોલામાં મોહોલાનાં શાહેબને પાકી આપે

~~ગેઉરા । પેતે । અરશાનો । અગરીદહે ।~~

ગાઉની નેઆંન આપે કીમત .

મોહોલામાંહાં મુહુલાનાં શાહેબને પાકી આપે ઈ

આને વરશાનુંમ દીદિતો તે દેનારને જવાંન ગા
 હ આપે ઇઆને ગાદની ફીમત આપે ૦
~~જંતેઉશા જંતો પેતીમ ઇઓજદથો~~
 ધરમાં ધરનાં શાહેબને પાફી આપે
~~ગેઉશા પેતે અજઆદ નમાનહે નમાનો~~
 ગાઉની અજમતી ધરમાં ધરની
~~પેતીમ નાદિરેફાંમ ઇઓજદથો ગેઉશા પેતે~~
 શાહેબ ઉરતને પાફી આપે ગાઉ
~~ફરેઅતીઆઉ ૦~~
 ફરાજરફતાર ૦

ધરમાંફાં ધરનાં શાહેબને વરશાનુંમ દીદિતો બ
 રશાનુંમનાં દેનારને ૩ તરંણ વરશાની ગાઉનું વ
 છે રં આપે ગાઉ અજમતી તે વરશા ૩ની ગાઉને
 ફેફેછે ઇઆને ગાદની ફીમત આપે અને ધરમાં
 ધરની શાહેબ ઉરતને વરશાનુંમ દીદિતો ચાલ
 તી રેહેવાર ગાદ આપે ઇઆને ગાદની ફીમત
 આપે ઇઆને ધરની ઉરત ફદ બાંનુને વરશા
 નુંમ દીદિતો તે દેનારને ૬ પરમાણો આપે ૦
~~વીસેઉશાય પેરેતરેઉશાય ઇઓજદથો~~
 મોહોલાનાં પરશાતારને પાફી આપે

~~ગેરશા / પેતે / અણ આણ /~~

ગાઉની એ આર વરશાની.

મોહોલાનાં ખાવંદને પરશાતાર ઈઆને ચા

કરને બરશાનુંમ આપેતો એ આર વરશાની ગા

હ આપે ઈઆ તે હેની ફીમત આપે.

~~નેતેમેમમેદ / અપેરે નાઈઉફેમ / ઈઓજદથો~~

નીચાને જ્યાં નને પાફી આપે

~~પરોઉશા / ગેરેબોશા / અનુમઈદહે~~

દુધની મીઠી બકરીની.

નીચાંને ઈઆને ગરીબને ઈઆને ગરીબનાં છો

કરાંને પાફી આપે તે ઈઆને બરશાનુંમ દીદતો

તે દેનારને મોજદ હ આપે જ બકરીનાં દુધની મી

ઠી ખીર ખાવાની ફીમત આપે.

~~ઈદજે / તઉઆંન / અદિતે / મજદઈઅશાને /~~

અગર તાકત છે તે માજદીઅશાની દીનનાંને

અદિતે / પરુઓ / સતોરાય / અદિતે / અહંમાઈ

તે ગોશપંદની ઢોરની તે

નેરે / ફૂરબાહરીદંન /

મરદ બુલંદ લેઈજદ.

અગર જો તે માજદીઅશાની દીનનાં આદમીઉને શ

કલ ફુદ આપવાની તો તે ગોશપંદ તથા ઢોર તેમ

રદને ઈઆને બરશનુંમનાં દેનારને બુલંદ આ
પધુ લઈજાઈ ઈઆને તેહેને ઊપર લખાપરમાં
હો આપે ૦

~~ઈહો નોહદા તઊઆનાં અહતે~~

~~અગર નહી તાકત હોઈ તે~~

~~માજીઅશને અહતે પરુઓ સતોરાયા~~

~~માજીઅશનાંને તે ગોશપંદ ઢોરની~~

~~અનીઆંમ હે ઉરઅરતાંમ અહતે અહંમાદા~~

~~બીને તે ખનંનો તે તે~~

~~નેરે ફર બાહરીદિનાં ૦~~

મરદ બુલંદ લેઈજાઈ ૦

અગર માજીઅશની દિનનાંને ગોશપંદ અને

ઢોર આપવાની શક્ત નહી હોહતો તે શોવાઈ

બરશનુંમનાં દેનાર મરદને ખનંનો લેઈજાઈ

ઈઆને ખનંનો આપે તે ઢોર તથા ગોશપંદ

ની ફીમત આપે ૦

~~વીસપેમ આ અહંમાદા ઈઅદા અહશો ના~~

~~તમાં મ તે ને મરદ~~

~~ઈઓ ઈઓબદાયરીઓ હયા દબીઓ~~

ઈઓબદાયરેગરીથી તે

~~નમાનેબીડા ખરાનુતો । અદબેશતો ।~~

ધર ખુશહાલ બેઆનર

~~પારીઆદ ।~~

નહિ ।

તમાંમ તે ઈઆને મુખતેશાર હછેને ઈઓજદા
થરેગર મરદ તે બરશાનુંમનાં લેનારનાં ધરથી
ખુશી થાઈ અને તંન દોરશત થાઈને નહિ તેહે
બુફરે જેરીતે તેરાજાથાદ અને ખુશી થાઈને
તે ધરથી નહિ તેફરે ।

~~ઈહજેય । અહરો । નાઈઓ । ઈઓજદાથરીઓ ।~~

અગર તે મરદ જેઈઓજદાથરેગર

~~હય । હબીઓ । નમાનેબીઓ । દબેશતો ।~~

થી તે ધર આનુરદેહે

~~અખરાનુતો । પરાહતે ।~~

નાખુશી થાઈ નહિ ।

અગર જે તે બરશાનુંમનાં લેનાર મરદે બરશાનું
મનાં દેનાર મરદને ફરદક તરેહેથી રાજ નહી
ફાધો અને તેહેનાં ધરથી તે આનર તરેજો આ
નુરદેહે અને નાખુશ થાઈને જે મોબેદ નહિતો ।

~~અપહે । પસકાદ । ફરોહરેરીહતે । સપેતમ ।~~

તે પછે નીચે ફરે શપેતમાં ન

નરથુશાતર / હશા / દરખશા / ઈઆ / નશુશા /
 નરથોશાત તે દરૂ ને નશાશ

નાઉધનહ / હયા / યશામનદા / હયા / હેનેમદા /
 નાખ થી યશાંમ થી જુબાં

હયા / પેતેશા / ખરેનાદા / ફરઆખશાદા /
 થી મુકુડાં ફીર ઈઆને ઈનદરી

હયા / ફરશોમ / અફદા / હયા / તે
 થી ગાંડ થી

પછે તે દરૂ નશાશ પાછો ફરે નીચે હસપેતમાં
 ન નરથોશાત નાખનાં શોરાખની રાહાથી અ
 ને પીશાખનાં શોરાખથી અને યશાંમથી અને
 મુકુડાંની રાહાથી અને લંગાલનાં શોરાખથી તે
 દરૂ નશાશ પાછો ફરી તે બરશાનુંમનાં નાહા
 નારનાં તંનમાંહાં ભરાઈ અને તેહેનું તંન પાછું
 રીમંન ફરે પેલો મોબેદ નાખુશ થાઈને તેનાં
 ધરથી બદ તેથી પાછો તેહેનાં તંનમાંહાં ભરા
 ઈ અને પાછું તંનને નાપાક ફરે ૦

હસાંમ / પેતે / સરોહ / હશા / દરખશા / ઈઆ /
 તે ઊપર શોખુંન તે દરૂ ને

નશુશા / ઉપા / ફુઆંશેતે /

નશાશ ઊપર દોડે.

અને તે શોખું ન તે શાથે લેકોઈ બોલે તે બોલ
નાર ઉપરની તે દરૂળ નશાશ દોડે ઈઆને પે
લાનાં તંનમાં હાં પાછું જાહે તે ગોનાહગારની
શાથે લેકોઈ પાત કરે તે ઉપરની નશાશ દરૂ
ળ દોડે.

~~અઈપો જીવીપા પસાયેતે / બુપંતે / ઈહિઅવ~~
નાપાક પછે થાહ હમેશો

~~ઈહિઅતાતેય /~~

હમેશો ચાલુ.

પછે તે નાપાક થાહ હમેશો હમેશો લગી ઈઆને
નંહાં લગી જીવે તાંહાં લગી. શારેહે લખીછે.
લે બરશાનું મનાં દેનારને મોજદ આપવા લખી
ઉચ તે જાલુછે તે પોતે જાંણો બેકુને લે શક્ત
હોહતો ખનંનો આપે અને બરશાનું મ નાહેઆ
પછે તેમો બેદને ખુશી કરી વીદેઆ કરેતો તે ઉ
પર નશાશ દરૂળ પાછો નહી દોડે છેલે હમ ફેફેય
લે લે મોબેદ નહવાડે તેફેને ખુશી કરેતો તે ઉપ
ર નહી દોડે અને નહી ખુશી કરેતો તે ઉપર
દોડે.

~~અનોશો / જી / સપેતમ / જરથુશાતર / હશે /~~
નાખુશીહ સપેતમાં ન જરથોશાત તે

~~છીપા પેતે હરેશતે અઠીપદ હુઅરે~~

ને ઊપર રીમંન હરવેશે ખુરશે

~~આતાપીદેતે અનોશો આ માઉ~~

તપે નાખુદે તેપર માહાતાબ

~~અનુશો અઠીપ શતારો~~

નાખુશીદે તે શતારા.

નાખુશીદે ફરી હસપેતમાંન જરથોશત તે રી
મંન ઊપર ખુરશે તપે અને માહાતાબ અને
મંદમાહા અને શેતારા હશરવે તેથી નાખુશી
થાદે.

~~ખશનાઠી અઈદેતે જી સપેતંમ~~

ખુશ હાલ કરે શાવાશતે સપેતમાન

~~જરથોશતર અહશો ના છીપો~~

જરથોશત તે મરદ ને

~~છીપો જદાથરીપો છીપદ અદેતેમ પેતે~~

મોબેદને ને તે ખુલંદ

~~હરેશતેમ ફરાનસુંમ ફેરેનોદેતે~~

રીમંનને ખુબનશશ કરે.

શાવાશતે ખુશ હાલ કરે તેમરદને હસપેતમાં
ન જરથોશત ને મોબેદ નશશથી પાક કરે રી
મંનને તેમરદને ખુશી કરે તેથી.

~~જશનાઠી ઈહતે । આતરેમ । જશનાઠી ઈહતે ।~~

ખુશી થાહ આતશ ખુશી થાહ

~~આપેમ । જશનાઠી અઈહતે । નંમ ।~~

પાંણી ખુશી થાહ જમીન

~~જશનાઠી અઈહતે । ગાંમ । જશનાઠી અઈહતે ।~~

ખુશી થાહ ગોશપંદ ખુશી થાહ

~~ઉરે અરંમ । જશનાઠી ઈહતે । નરેમ । અશુ અનેમ ।~~

ઉરે અર ખુશી થાહ મરદ અશો

~~જશનાઠી અઈહતે । નારે કાંમ । અશો નીમ ।~~

ખુશી થાહ ઉરત અશો.

તે મોબેદને ખુશી કરે તે ખુશી થાહ આતશ અને

ખુશી થાહ પાંણી અને ખુશી થાહ જમીન અને ખુ

શી થાહ ગોશપંદ અને ખુશી થાહ ઉરે અર નહા

ડો અને ખુશી થાહ અશો મરદ અને ખુશી થાહ અ

શો ઉરત હશરવે ખુશી થાહ .

~~પેતેદેમ । પેરેસદ । જરથુશાતરો । દાતરે ।~~

ફરીથી પુછીઠી જરથોશતે દાદારને .

બીજવાર જરથોશતે અહુરમજદને પુછીઠીને હિદા

દાર કાંની ડુની આંનાં પેદા કરનાર અશો .

~~યુઅદ । અહમાહ । નેરેમી અજદેમ । અંધદા પસચા~~

ફેરલુ તે . મરદને મોજદ હોહ પછે

~~અસતસય । બુદ્ધસય । વીરજાઈશીતીમ ।~~

તંનથી ૭૫ નીકલી ગીઆ

~~ઈપદ । અહતેમ । પેતે । હરેશતેમ । ફરા । નસુંમ ।~~

ને તે રીમંન ખુબ નશાશ

~~ફેરેનો હિતે ।~~

ફેરે ।

ફેટલુદિક તે મરદને મોજદ છે ઈઆને ફેટલોદિક તે
મરદને બદલો પાંમે જે રીમંનને નશાશથી ખુબ
ફેરે ઈઆને જે રીમંનને પાક ફેરે તે મરદનો જ
વ તંનથી ગીઆપછે મીનોમાં ફેટલો બદલો
પાંમે ।

~~આપદ । મરોદ । દેશીઆદ । અહંમાદ । નેરે ।~~

હરવેશે ફહીઊ પાંમે તે મરદ

~~મીઅજદેમ । પરો । અશાનાદ । અંધેહે ।~~

મોજદ નજદીક રોશાંન ડુનીઆં

~~બજદુઅરે । બહેશતહે । અંધેઉશા ।~~

બદલો બુલંદ મોકાંમ ।

જવાબદીધો હોરમજદેને તેમરદને મોજદ અને
બદલો પાંમે જે રોશાંન જે હાંનની નજદીક બુલંદ
મોકાંમમાં હાં બદલો પાંમે ને ફીનો ઈઆને બેહે
શત પાંમે ।

~~પેતેદેમ । પેરેસદ । જરથુશતરો । દાતરે ।~~

ફરી પુછીઊ જરથોશતે દાદાર

~~અશાઉમ ।~~

અશો .

ડુનીઆનાં પેદા કરનાર ફરી વળી પુછીઊ જરથો
શતે અહુર મહને જે ડુનીઆનાં પેદા કરનાર
અને અશો .

~~કુથ । દિતદા દરખશા । પેરેનાને । ઈઆ । હયા ।~~

કેમ તે દરજ્જા લડાઈ ફરી જે થી

~~દેરેશતે । ઉપા । જુઅંતેમ । ઉપા । ડુઆંસેતે ।~~

મુઆં તે જીવતાં ઊપર દોડે

~~કુથ । દિતદા દરખશા । પેરેનાને । ઈઆ । હયા ।~~

કેમ તે દરજ્જા લડાઈ ફરી જે થી

~~દેરેશતે । ઉપા । જુઅંતેમ । ઉપા । રથવીદેતે ।~~

મુઆં તે જીવતાં ઊપર મલેય .

કેમ તે દરજ્જાને લડાઈ ફરી આજેજ કરું કેમ જે નશ

શા મુઆં ઊપરથી જીવતાં ઊપર દોડેય જે અય

રીદને અને કેમ તે દરજ્જાની શાથે લડાઈ ફરી આ

જેજ કરું જે જીવતાં ઊપર મલેય ઈઆને જે જીવતું

આદમી રીમંન થાઈય તેફેને જે અડકેય તે અડ

કનારનેલી રીમંન કરે તે પતરીદને કેમ આજે

નકરું.

~~આપદા મરોદા હમે વચા ફરમરેઅ~~
 હરવેશે ફહીઠી હ શોખુંન બુલંદ ફેફે
~~ઈપોદા હેઅંતે ગાથા ફુઆ બેશા મરેતા~~
 ને છે ગાથા બેવાર પઢવાની.

નવાબ દીધો અફુરમનદેને હશોખુંન બુલંદ બો
 લે ને છે ગાથાનાં બેવાર પઢવા વંદીદાદ ઈને અ
 ને તેમાં ફે ગાથા બેવાર પઢવાની તે પઢ હગાથા
 વારરે બેઈ પઢવાની ફકીફત આગલ૧૦મી પરગ
 રમાં આવશે.

~~હમે વચા ફરા મરેઅ ઈપોદા હેઅંતે~~
 હ શોખુંન બુબ બોલ ને છે
~~ગાથા ફુઆ થરેશા મરેતા હમે વચા~~
 ગાથા તરંણાવાર પઢવાની હ શોખુંન
~~ફરમરેઅ ઈપોદા હેંતે ગાથા ફુઆ થથરેશા~~
 બુબ બોલ ને છે ગાથા ચેઆરવાર
 મરેતા.

પઢવાની.

હશોખુંન બુબ બોલ ઈઆને પઢ ને છે ગાથા વા
 રર તરંણા પઢવાની હશોખુંન બુબ બોલ ઈઆ
 ને પઢ ને છે ગાથા વારર ચેઆર પઢવાની ઈ

આને વંદી દાદ ઈન્.

માંન ઈંદન । વા । સપેત મા । જરથુશાતર ।
 મીશાલે તેહેની સપેત માંન જરથોશાત
~~અહ પેતા । નશોશા । જગથેતે । ઈપથા હશોહશા~~
 તેથી નશાશને મારે જેમ તીરો
~~પાથખતો । ઈપથા વા । નેમેતો । તરો । ઈઆરો~~
 નેનેહે જેમ જમીન શુકી વરશને
~~ઈપથા વા । રથવીહાવેરેને ।~~

જેમકે નેક પાક ।
 તેહેની મીશાલે સપેત માંન જરથોશાત જેમકે ચી
 લાથી તીરો ગુજરેછે તેમીશાલે નશાશ દફેથાહ
 છે ઈઆ જેમ શુકી જગો ઉપર નશાશ પડેપો
 હુહ અને તેહેનાં વરશનાં અંદાજહ જમીન નેક
 પાક થાહ તેમ તે રીમંન મરદ પાક થાહ હેવી કી
 રીઆ કીધાથી.

દાતરે । ઈહજેય । હોના । પેતે । હેઅંયોહશા
 દાદાર અગર તેમરદ ઉપર ધોહ
~~ઈપો । નોહદા હપેઉહતાહતે । દેનીઆડા~~

જે નહી જાંણો દાંનને
~~માજદીઅશાનો હશા । ઈઓ જદાથરીઆદા હયા~~
 માજદી અશાની ઈઓ જદાથરેગારી થી.

પુછીઉ જરથોશતે હોરમજદને હિદાદાર અગર
 જેમરદ રીમંનને ધોહય ઈઆને રીમંન નહવાડે
 તેમરદ માજદી અશની દીનમાંહાં પાકી નહિ નં
 હો અને દીનમાંહાં કાંઈજ શહમજે નહીં.

~~કુચા હતદા દરખશા પેરેનાને ઈઆ હયા
 કેમ તે દરજને આજેજ કરે જે થી
 હરેશતે ઉપા નુઅંતેમ ઉપા કુઆંસેતે.~~

મુઆં ઉપર જીવતાં ઉપર દોડે.
 તેહેવારે કેમ તે દરજ શાયે લડે કેમ નશાશને આ
 જોજ કરે જે નશાશ મુઆં ઉપર થી જીવતાં ઉપર
 દોડેય તેહેને.

~~કુચા હતદા નશોશા પેરેનાને ઈઆ હયા
 કેમ તે નશાશ લડે જે થી
 હરેશતે ઉપા નુઅંતેમ ઉપા રથવીહતે.~~

મુઆં ઉપર જીવતાં ઉપર આમેજ કરે.
 કેમ તે નશાશ લડે અને આજેજ કરે જે નશાશકે
 જીવતાં ઉપર આમેજ શકરે ઈઆને જે આદમી
 મુઆંને અડકી રીમંન થાહ તેહેને જે કોઈઅડકે
 તે ઉપર નશાશ મલે અને તેહેનેલી પ
 તરીદ કરે તે નશાશને તે કેમ આજેજ
 કરે.

~~આપદા મરોદા અફરો મજદાઉ માંનઈદિના~~
~~હરવેશો ફહીઉ અફોર મજદે મીશાલે~~
~~આ સપેતમી જરથુશતર હશા દરખશા~~
~~તે સપેતમાંન જરથોશત તે દરજ~~
~~ઈઆ નશોશા અશો જસતર વેરેદીદિતો~~
~~જે નશાશા જોરમંદ ઘણો ચાલે~~
~~ઈઅથા પેરે અહમાદા~~

જેમ આગલ તેથી હતો.

જવાબદીધો અફરમજદે જે તેલી તેમીશાલ
 હશાપેતમાંન જરથોશત ઈઆને મોબેદ બ
 રશનુંમનો દેનારલી તેરીમંનની મીશાલેરી
 મંનથાહ તે દરજ ઘણો જોરમંદ તેમોબેદ ઉ
 પર ચાલે જેમ આગલ રીમંનઉપર બેહેલોછે
 તેથી ઘણો જોરમંદ થાઈને પેલા મોબેદ ઉ
 પર દોડે જેદાંનમાંહાં પાકીને શાહમજે નહીને
 રીમંન નહવાડે તેમોબેદલી રીમંનની મશા
 લે રીમંનથાહ જે તેથી પહરેજ નહી ફરેતો
~~ઈઅશાફ હાદિતે મહરફ હાદિતે પેલીઆમે~~
~~આનર તેથી મરફી તેથી ધાત~~
~~હમથ ઈઅથા પરમેદા~~

લી જેમ આગલ

મરફી અને ઘાત અને જીઆન જેમ આગલ
પેલા રીમંનથી ફુતી ઈઆને જે રીમંન થાહ તે
રીમંન નહી નાહે ગોના હાગારીથી ચાલે તેથી હ
હેની દુનીઆમાં નોકશાંન થાહ તેહેની તેમોએ
દથીલી હશરવે પેદા થાહ અને તેથી દેવની આ
રાધના અને રંબં દુનીઆમાં હાં પેદા થાહ.

~~દાલરે. ૦ ફાહે. અસતે. ચેથા. ૦~~

હદાદાર શુ તેહેની છે તો જશ.

પુછીઠી જરથોશ તે જે હદાદાર શુ છે તેમોએદની
તો જશ જે દીનમાં હાં શાહમ જે નહી અને દીનની
પાફીને જાંણો નહી તે રીમંન નહવાડે બરશાનુંમ
દીહ તેહેની શુ છે તો જશ.

~~આપદ. મરોદ. ૦ હંનદરેજયેદ. હંનદરેજહતો
હરવેશે ફહીઠી તીબાંધેઆમાં તીબાંધે તે
હતે. ઈઓ. મજદીઅશાને. ૦~~

તે જે માજદીઅશાની નાં ૩.

જવાબદીધો હોરમજદે જે માજદીઅશાની દી
નનાં શરવે હકકા થાઈને તેહેને બાં
ધે.

~~જસત. હે. પોહરીમ. હંનદરેજઅંતે. અપહે
હાંથી તેહેનાં પરથમ હકકા બાંધે તે તેથી~~

~~વશતરાત્રી બરઈદિન ।~~

કપડાં લેઈજાઉં ।

જે પરથંમ તેહેનાં બેઠું હાથ દિકઠા બાંધે અને તે
હેનાં હાથ બાંધીને તેહેનાં તંનઉપરથી કપડાં
લેઈજાઉં ઈઆને શંચલાં કાઢાડે ।

~~પોશાતો । ફરથંચેમ । હે । કમેરેદેમ । પીનાથીદિન ।~~

ચાંમડી પુકુલી તેનું શાર કાટે ।

અને તેહેનાં તંનઉપરથી ચાંમડી નેટલી છે તે
ટલી શંચલી ઉખેડી કાઢાડે અને તેહેનું માથું કા
ટે ઈઆને તેમોબેદનું માથું કાપીનાંખે ।

~~અશાખર થમેબીઓ । સપેઅંતો । મેનીઅગિઅનાંમા~~

ધણાં ખાનારાં સપેના મીનોની

~~દામનાંમ । ફેરેફશા । ખારાંમ । ફેરેફશા ।~~

પેદાદિશનાં કાલબુદનાં ખાનારાં કાલબુદ

~~પેતે । નેસેરે । નુઈઆદ । ઘઈઆંમ ।~~

તેહેને તેહેને શોકે પરંદાં

~~ફરફશાંમ ।~~

ફરફશાને ।

જે સપેના મીનોની પેદાદિશનાં પરંદાં મુરગોજે

ધણાં કાલબુદનાં ખાનારાં જે પરંદાં જંનવરો

છે ઈઆને ગીદને તેહેનું કાલબુદ ખાવા આપે ।

~~અહીંતીઓ । જનો । અહીંપાઉ હીમ । પેતે ।~~

દરવેશો જોલે તે જમીન ઉપર

~~મેથનાહતે । વીસપેમ । દુશમતેમય ।~~

વમાશુ તમામ દુશમતે

~~દુનુખતેમય । દુનુઅરેશતેમય ।~~

દુનુખતે દુનુઅરેશતે.

દરવેશો તેજમીનઉપર તેજોલેજે જમીનઉપર

કુવમાશુ જેકુ પતેલ કરે તમામ બુરી મનશાની

બુરાં જોલવા અને બુરાં કરવાથી પતેલ કુકરે

જેમ અવલથી ઈઓજદાથરેગરી ફીધીય તેથી

કુ પતેલ કરે જે હેવો ગુનાહા મારેથી થાહૃ.૦

~~ઈહજેમ । હે । અનીઅ । અગ । શીઉથન ।~~

અગર તે બીજાં બુરાં કરવાહિ

~~કરેઅરેશત ।~~

હિમતીઆર કરે.

અગર તેશોવાહી બીજા બુરા ગુનાહા કરવાહિ

હિમતીઆર કરે ઈઆને કરેતો ૦

~~અપાઅદ । ઈહજેશો । અનીઅ । અગ । શીઉથને ।~~

અગર તે બીજાં બુરા ફેલ

~~નોહદ । કરેઅરેશતે । ૦~~

નહી નહી કરે ૦

અગર રથે બીજા ગુનાહા બુરાનાં ફેલ નહીં કરે ઈઆ
ને બીજા બુરા ગુનાહા નહીં કરે તોભી ૦

~~પતે તેમ અહે નરેશા ઈહિ અથા~~

પતે ત તે મરદને હમેશે

~~ઈહિ અતા તેયા ૦~~

હમેશે લગે ૦

પતે ત કરવી તેમરદને હમેશે હમેશે લગી ચાલું
ઈઆને નંહાં લગે જાયે તાંહાં લગે પતે ત કરેઆ
કરે ૦

~~મેરદ હાઉ આસા અહુરમજદા ઈપો મે~~

શાથી તે થાહ અહોરમજદ જે માહારે

~~અરાદી અદા ફરદથેમ અપ બરદા વરેદથેમ~~

ચાહિતી વરધી તેથી જાહે તાજગી

~~અપ બરદા ઈઅશકેમ અપા બરદા~~

તેથી જાહે ૦ આજર ઉપર લેઈજાહે

~~મહુરકેમ અપા બરદા ૦~~

મરફી ઉપર લેઈજાહે.

શાથી તેથાહ અહુરમજદ માહારે બુલંદ ચાહિતી

ઈઆને તે વરધી જાહે અને તેથી તાજગી લેઈજાહે

ઈઆને જાહે તરો તાજગી શાથી ફરથાહ અને

ફુનીઆં માંહાં આજર લેઈજાહે અને મરફી લેઈ

જાહે ઇઆને હુનીઆમાં હાં આજર અને મરફી
લેઈજાહે •

~~આપદા મરોદા હોબા આશો આશા~~
દરવેશો ફહીઉ તેથી તે થાહે

~~આશાઉમ નરથોશતર આશોમોગો અના~~
અશો નરથોશત આશમોગ ના

~~અશુઅ~~ •

અશોથી •

જવાબદીધો હોરમજદે જે તે તેથી થાહે દઅશો
નરથોશત આશમોગ નહી અશોથી ઇઆને ના
પાક આશમોગથી •

~~અહતહમે અંધહુઓ ઇઅદા અસતુઅંતે~~

દરમીઆંન હુનીઆંને જે ફાંની

~~પેતે હેઅંચેતે આદેમ આહેશ હખત~~

ધોહે તેજે તે રીમંનને

~~નોહદા અપેહીઅતાહેતે દેનીઆઉ~~

નહી નંહો દીનમાં

~~માજદીઅશનોહશા ઇઅોજદાયરી આદા~~

માજદીઅશની પાકી

~~હય~~ •

થી •

જે ફરેની ફુનીઆને દરમીઆન જે રીમની ધોઈ ઈ
 આને જે રીમન નહવાડે અને અરશનુંમ દીલને
 માલ બદીઅશની દીનમાં ફાં પાકીને નહિ બંધો અ
 ને દીનની નીરંગે ઈઆને દીનની ફકીફત અને
 ફી રીઆને નહિ શાહુંમને તેમો બેદથી •

~~પરનું / અહંમાદા હયા / અશંઘદયે / શોધરયા~~
~~હંમ રાં તે થી ભગો શોહેર~~

~~અજરાતદ / સપેતમ / ભરથોરાતર / ઈન્નયા~~
 માલે સપેતમાંન ભરથોરાત શીરીની

~~અદભુદેસયે / પર / દશુઅરેય / બેશબેમયા~~
 યરબી દોરોશતી આરાંમ

~~પર / ફરદયેમય / વરેદયેમય / વખરાયેમયા~~
 ધરથી તાભગી વરથી

~~પર / ઈઅબીઅનાંમય / વાશાતરનાંમયા~~
 અનાબનું ધાંશનું

ઉરથેમઠ

ભીગયું.

હંમ રાં ઈઆને તેબખત તેભગોથી ઈઆને
 તેશોહેરથી ભદ ઈઆને દુરથાદ શીરીની અને
 યરબી અને દોરોશતી અને વરથી ગાલો ઈઆ
 ને અનાબ અને ધાંશનું ભીગયું દુરથાદ •

દાતરે । ૦ ફદનું । અહંમાદ । અશંઘય ।
 દાદાર ફેહેવારે માહારી તે જગોમાં
 શોહેરમાં પેતે । જસાતો । ઈન્નયા ।
 શોહેરમાં પાછી પુહુયે શીરીની
 આનુદિતે સયા । ફદ । દશુપરેય । બેશબેમયા
 ચરબી ફેહેવારે દોરોશતી આરાંમ
 ફદ । ફરદયેમયા । વરદયેમયા । વજશયેમયા
 ફેહેવારે વરધી તાજગીર
 ફદ । ઈઅબિઅનાંમયા । વાશતરનાંમયા
 ફેહેવારે અનાબની ધાંશની
 ઉરેયેમ । ૦

ઊગવાની ૦
 પુછીઊ જરથોશતેને દાદાર ફેહેવારે તે માહારી
 જગોમાં હાં શોહેરમાં હાં પાછી પુહુયે શીરીની
 અને ચરબી અને ફેહેવારે દોરોશતી અને આરાંમ
 મ અને ફેહેવારે વરધી અને તાજગીર અને ફેહેવારે
 અનાબ અને ધાંશની ઊગવાની વરધી
 પાછી તે શોહેરમાં હાં થાહ ૦
 આપદ । મરોદ । નોદદનું । પર । અહંમાદ
 હરવેશો ફહીઊ નહી હવડાંપછી તેથી

~~સપેલમ / જરથોશતર / અશંઘયા શોદથરય /~~
~~શપેલમાંન જરથોશત જગોમાં શોદેરમાંહાં~~
~~પેતે / જસાતો / ઈજનયા / આબુદેતેસયા /~~
 પાછી પુકુયે શીરીની ચરબી
~~નોદેદ / દશુઅરેય / વેશોએમય / નોદેદ /~~
 નહી દોરોશતી આરાંમ નહી
~~ફરદથેમય / વરેદથેમય / વખશથેમય / પરા~~
 વરધી તાજગીર વરધી નહી
~~ઈપઠીઅનાંમય / વાશતરનાંમય / ઉરથેમ /~~
 અનાજ ધાંશનું ઊગવું
 જવાબદીધો હોરમજદેને નહી હવડાં તેથી અ
 ગાઉ દસપેલમાંન જરથોશત જગોમાં અને શો
 હેરમાંહાં પાછી પુકુયે શીરીની અને ચરબી અ
 ને નહી દોરોશતી અને આરાંમ અને નહી ધણું
 આયવું તરો તાજગીર અને વરધીનું અને નહી
 અનાજ અને ધાંશનું ઊગવું તેશરવેથી અગા
 ઊતેજગોમાં અને તે શો હેરમાં પાછું નહી થાદે
~~પરા / અહંમાદ / ઈઅદોદેદ / અશોમોગો /~~
 અગાઉ તેથી જે દજગો આશમોગ
~~અન / અશુઅ / હથર / જતો / નેજતો /~~
 ના અશોને દકબારગી મારવામાં મારે

~~નેજનાદિતે ।~~

ગોનાહાથી ।

જાંહાંલગી કે હજગો ઈઆને તેજગો આશમોગ
નાપાકને મારવામાં હાં ગુનાહાથી મારે તાંહાંલ
ગે ઈઆને તે આશમોગ જીવતો કુદ તાંહાંલગી
તેથી અગાઉ ફશરયે પાછુ નહી પુકુયે તેહેનેમા
રે અને ।

~~ઈઆદા વા । હતંઘાઉ । દંધેઉશા । શરોશો । અશીઓ ।~~

ને ઈઆ માંહાં શોહેર શરોશ અશો

~~ફરાઈઆ નાઉઅંતે । ઘરે । અઈઅરેમ ।~~

ખુબ ઈને તરંણ દાહડા

~~ઘરેખશપરેમ ।~~

તરંણ રાત ।

ઈઆતેશોહેરમાંહાં અને તેગાંમમાંહાં શરોશ અ
શોને ખુબ ઈને તરંણ દાહડા અને તરંણ રાત ઈ
આને શરોશ ૩ તરંણ તથા પંદીદાદ શરોશ નાં
૩ તરંણ ઈને ।

~~સોયેઅંતાદા પેતે । આથરાદા ફરશતેરેતાદા~~

શોશાંન ઊપર આતશ બાંધીને

~~પેતે । બરેશામંન । ઉજ દાતાદા । પેતે । કુમાદા ।~~

ઊપર બરશાંમ બુલંદ આપેલાં ઊપર હોમ ।

બલતો આતશ આગલ રાખીને તેઉપર અને બુ
લંદ બરશાંમ બાંધીને તેઉપર બુલંદ આપેલું હો
મઉપર બુબ હોમ બનાવેલો છે તેઉપર તે આ
શમોગ મોબેદને જાનદેહે રવાંનનાં તેહેનાં દંનરે
તરંણ શરોશ ઈને હરલો શાવાબ તેફરે પતેત
ફરી પરોમાં ન થાદ તેહેવાર પછે.

~~પસચેતે અહંમાદ અશંધચ શોથરચા પેતે~~

પછી તે જગોમાં શોફેરમાં પાછી

~~જસાતો ઈન્નચા આજુદ તેસચા પસચેતે~~

પુકુચે શીરીની ચરબી પછે

~~દશુઅરેચા બેશાબેમચા પસચેતે ફરદેથેમચા~~

દોરોશાતી આરાંમ પછી વરધી

~~વરેથદેમચા વખશાથેમચા પસચેતે~~

તાજગીર જાઆદતી પછે

~~ઈઅઉ અનાંમચા ચાશતરનાંમચા ઉરથેમા~~

અનાજ ધાંશાનુ ઊગાધું.

તેહેવાર પછે જગોઓમાં હાં અને શોફેરમાં હાં

પાછી પુકુચે અને ચરબી અને તેહેવાર પછે દો

રોશાતી અને આરાંમ અને તેહેવાર પછે વરધી

અને તરો તાજગી અને જાઆદતી અને તેહેવા

રપછે અનાજ ધાંશાનુ ઊગાધું હશરવે તેહેવાર

પછે થાદ ઈઆને તેહેને મારેઆ પછે જાહાં જાગી
 નજવે તાંહાં જાગી નહી થાદ ઈઆ દન ૩ તરંગાં
 નદેહે રવાં નનાં શરોશ કરાવેઆ પછે હરેક કોઈ
 જે ગુનાહુ કરે તેહેને વાશતે ઈશને દાહાડા ૩
 તરંગાં કરે તે શરોશની ખશાનુમને કરેતો ઘટે
 અને અરદા કરેઅશની ખશાનુમને કરેતો નહી
 ઘટે • અશોમ વોહુ (૧૭)

પરગરદ ૧૦ મી હીનદવી અરથશાથે લખીછે

પેરેશાદા જરથુશાતરો / અકુરેમ / મજદાંમ /
 પુછીઠી જરથોશતે અકુર મજદને
 અકુરમજદ / મેનીપો / સપેનેસતે / દાતરે /
 અહોરમજદ ગાદ વરધીનો પેદા કરનાર
 ગેથનાંમ / અસતુઅતનાંમ / અશાઉમ /
 જેહાંનની કાંની અશો.
 પુછીઠી જરથુશતે હોરમજદને જે હા અકુરમજદ
 ગાદબ અને વરધીનો કરનાર અને કાંની પુનીઆ
 નો પેદા કરનાર અશો •

કુચા હિતદા દરુજશા પેરેનાને ઈઆ હયા
 તે દરુજશો લડાઈકરુ જે થી
 દરેશતે ઉપા નુઅંતેમ ઉપા કુઆંસતે
 મુઆં ઊપર જીવતાં ઊપર દોડે

કુચા હિતદા નશુશા પેરેનાને ઈઆ હયા
 કેમ તે નશાશા લડાઈકરુ જે થી
 દરેશતે ઉપા નુઅંતેમ ઉપા રથવીદતે
 મુઆં ઊપર જીવતાં ઊપર મલેય.

કેમ તે દરુજશાથે લડાઈકરું ઈઆને દરુજને કેમ
 આલેજ કરું મુઆં ઊપરથી જીવતાં માંણાશા ઊ
 પર દોડે જે તે નશાશાને હંમરીદ અને હતરીદ ક
 રી ફેફેછે તેહેને અને કેમ તે દરુજશો લડાઈકરું
 ઈઆને તે દરુજ નશાશાને કેમ આલેજ કરું જે ન
 શાશા મુઆંથી જીવતાંને આંમેજશા ફરેય તેહેને
 પતરીદ ફેફેછે ઈઆને જે મુદલા નશાશો અડ
 કે તે રીમંથ થાદ અને તેહેને જેફેકાંઈ આંમેજ
 શા થાદ ઈઆને અડકે તે રીમંન થાદ તેહેને પ
 તરીદ ફેફેછે તે બેહુ નશાશાને કેમ આલેજ
 કરું.

આઅદા મરોદા હમે વય ફરમરૂઆ
 હરવેશો ફહીઊ હ શખુંન બુલંદ પઠ

ઈ-પો-હા-હે-અંતે-ગા-થા-હુ-અ-વે-શા-મરૂત-
 ને-છે-ગા-થા-બે-વાર-પઢવાની.
 નવાબદીધો-હોરમનદે-શે-ખંન-બુલંદ-આવા-
 ને-પઢે-ને-છે-ગા-થા-વાર-૨-બે-પઢવાની-તે-હે-ને-
 બુદ-દેવદાદમાં-ઈ-ને-ઈ-આ-ને-વંદીદાદમાં-હાં-પઢે.
 હમે-વચા-ફરમરૂ-અ-ઈ-પો-હા-હે-અંતે-
 હ-શે-ખંન-બુલંદ-પઢ-ને-છે-
 ગા-થા-હુ-અ-થરે-શા-મરૂત-હમે-વચા-
 ગા-થા-તરંગાવાર-પઢવાની-હ-શે-ખંન-
 ફરમરૂ-અ-ઈ-પો-હા-હે-અંતે-ગા-થા-હુ-અ-
 બુલંદ-પઢ-ને-છે-ગા-થા-
 ચચરૂ-શા-મરૂત-
 ચે-આરવાર-પઢવાની.
 હ-શે-ખંન-બુલંદ-પઢ-ને-છે-ગા-થા-વાર-૩-પઢ-
 વાની-હ-શે-ખંન-બુલંદ-પઢ-ને-છે-ગા-થા-વાર-ચે-
 આર-પઢવાની.
 હમે-વચા-ફરમરૂ-અ-ઈ-પો-હા-હે-અંતે-
 હ-શે-ખંન-બુલંદ-પઢ-ને-છે-
 ગા-થા-હુ-અ-વે-શા-આ-મરૂતે-થરે-શા-
 ગા-થા-બે-વાર-પઢવાની-તરંગાવાર-

~~મરૂત / ચથરેશા / મરૂત /~~

પઢવાની ચેઆરવાર પઢવાની :

દશોખુંન બુલંદ પઢ નેછે ગાથા વારર પઢવાની
અને તરંણવાર પઢવાની અને ચેઆરવાર પ
ઢવાની દેક તે ગાથા ઉ બુદ દેવદાદથી ઈઆને વં
દીદાદ ઈને તેમધે દગાથા પઢ .

~~દાતરે ન / અશાઉમ / ફઈપ / અદતે / વચ /~~

દેદાદાર અશો ફહી તે બોલવી
ઈપોદ / હેઅંતે / ગાથા ફુઅ / બેશ / આમરૂત /
ને છે ગાથા બેવાર પઢવાની
પુછીઠી જરથોશ તે હોરમજદને ને ફેહી તે બોલ
વી નેછે ગાથા બેવાર પઢવાની ઈઆને તુદ
ને ફહીને બુલંદ આવાને પઢ નેછે ગાથા વાર
ર બેદ પઢવાની તે ફેહીછે .

~~આઅદ / મરોદ / હમે / અદતે / વચ / ઈપોદ~~

દરવેશો ફહીઠી દ તે શોખુંન ને

~~હેઅંતે / ગાથા ફુઅ / બેશ / આમરૂત .~~

છે ગાથા બેવાર પઢવાની .

જવાબદીધો હોરમજદને તે બોલવી નેછે ગાથા
બેવાર પઢવાની તે દેછે .

હમે વચા આપદા જેલીમ કુરમરૂઆ
 હ શોખુંન તે બેવાર બુલંદ પઢે
 હ શોખુંન વારર બેહ બુલંદ પઢે ઈઆને ખુશ
 આવાને પઢે અહિઆ ઈઆશા નેમંધા કુમત
 નાંમ અશ હિઆ આપદ શેરી અશ હિઆ
 ઈઅથા તુઈ અકુરમનદાઉ કુમાઈમ થવા ઈ
 અનેમ ઈઅન તેમ થવો હશતો હ તરસયા રુ
 શતા અહંમા હ સપેઅંતા મેનીઉમ વોકુ ખશ
 થરાંમ વેરીમ વહેશતા ઈશતીશ.

આપદા પસયા બેશા આ મરૂતા વચા
 તે પછે બેવાર પઢવા શોખુંન
 હમે વચા કુર મરૂઆ વારેથરગનેશા
 હ શોખુંન બુલંદ પઢે કુતેહેમંદ
 બેશાનુઆ.

તંન દોરો શતીનાં આપનાર.

અહિઆ ઈઅશા વારર પઢે કુમતનાંમ વાર
 ર પઢે અશ હિઆ વારર પઢે ઈઅથા તુઈ અકુ
 રમનદા વારર પઢે થવો હશતો હ તરસયા વા
 રર પઢે રુશતા અહંમા હ વારર પઢે સપેઅં
 તા મેનીઉ વારર પઢે વોકુ ખશથરેમ વેરીમ
 વારર પઢે વહેશતા ઈશતીશ વારર પઢે હગા

થા શારદે ઈશને માં હાં આવે છે હવારર બેઠ
પઢે-આપ છે હશો ખું ન બુલંદ બોલે ઈઆને ખુશ
આવાને પઢે હશો ખું ન કૃતે હેમંદી અને તં ન દો
રોશાલી નાં આપનાર છે ૦

~~પેતે । પેરેને । અધરેમ । મેની ઊમ । હયા ।~~

~~આલે જ થા હ ગાના મીનો થી~~

~~નમાને । હયા । વીશ । હયા । જંતો । હયા ।~~

~~ધર થી મુકુલા થી શેહેર થી ગાંમ થી~~

~~દંધો । હયા । હાઠી અઈ આઉ । સે । તનુઓ । હયા ।~~

~~પોતાના તે તં ન થી~~

~~ના । પેતે । હરેશતો । હયા । નાહરેક । પેતે ।~~

~~મરદ ગુજરેલાં થી ઉરત~~

~~હરેશતો । હયા । નમાનહે । નમાનો । પતો હશા~~

~~ગુજરેલી થી ધર ધરનાં શાહેબ~~

~~હયા । વીસો । વીસપતો હશા । હયા । જંતે ઉશા~~

~~થી મુકુલા મુકુલાનાં શાહેબ થી શેહેર~~

~~જંતો । પતો હશા । હયા । દંધે ઉશા । દંધો ।~~

~~શેહેરનાં શાહેબ થી ગાંમ ગાંમનાં~~

~~પતો હશા । હયા । વીસપઈ આઉ । અશોનો ।~~

~~શાહેબ થી તમામ અશોઉનાં~~

~~સતો હશા~~

ટોલાં.

હપટે આથી આને જ થાદે ગાનામીનો જે અંધા
રાંમાં અંદેખઈતો વરધી પાંમેલો છે તે ધરથી
અને મુહુલાથી અને ગાંમથી અને શેહેરથી
અને તે પોતાનાં તંનથી અને પઢનારનાં તં
નથી અને ગુજરેલા મરદથી અને ગુજરેલી ઉ
રતથી અને ધરથી અને ધરનાં શાહેબથી મો
હોલાથી અને મુહુલાનાં શાહેબથી ગાંમથી અ
ને ગાંમનાં શાહેબથી શેહેરથી અને શેહેરનાં
શાહેબથી અને તમાંમ અશોડનાં ટોલાથી.
આને જ થાદે.

~~પેતે। પેરેને। નસુંમ। પેતે। પેરેને। હાંમ।~~

આને જ નશાશ આને જ થાદે હંમરીદ

~~રથવેમ। પેતે। પેરેને। પેતે। રથવેમ। હયા~~

રીમંન આને જ થાદે પતરીદ રીમંન થી

~~નમાન। હયા। વીશા। હયા। જંતો। હયા~~

ધર થી મોહોલા થી શેહેરથી

~~દંધો। હયા। હાઉઅઈઆઉ। સે। તનુઓ।~~

ગાંમ થી પોતાનાં તેહેનાં તંનથી

~~હયા ના પેતે હરેશતે હયા ના હરેશ~~

મરદ

ગુજરેલાથી

ઉરત

~~પેતે હરેશતે હયા નમાનહે નમાનો~~

ગુજરેલી

થી

ધર

ધરનાં

~~પતો હશ હયા વીશો વીસપતો હશ~~

શાહેબ થી મોહોલા મુહુલાનાં શાહેબ

~~હયા લંતે હશ લંતો પતો હશ હયા~~

થી શેહેર શેહેરનાં શાહેબ થી

~~દંધે હશ દંધો પતો હશ હયા વીસપદીઆ~~

ગાંમ ગાંમનાં શાહેબ થી તમાંમ

~~અશોનો સતો હશ~~

અશોનાં ટોલાથી.

હપટેઆથી આંજેજથાદ નશાશ દેવ રીમંની

નો પતરીદ રીમંનથાદ તેધરથી મુહુલાથી ગાં

મથી શેહેરથી અને તમાંમ અશો ટોલાથી અ

ને ગુજરેલા મરદથી અને ગુજરેલી ઉરતથી અ

ને ધર અને ધરનાં શાહેબથી ગાંમ અને ગાંમનાં

શાહેબથી અને શેહેર અને શેહેરનાં શાહેબથી

અને તમાંમ અશોનાં ટોલાથી આંજેજથાદ.

~~દાતરે અશાઉમ ફીઅ અહેતે યમ~~

હાદાર અશો ફેહી તે બોલવી

~~ઈપોદી હેઅંતે ગાથા ફુઆ યરેશા~~
 ને છે ગાથા તરંગવાર

~~મરેતા~~

પઢવાની.

પુછી ઊ નરથોશતે દાદારને ને હે દાદાર ફીહોતે
 શોખંન છે ને ગાથા વાર ૩ પઢવાની.

~~આપદા મરોદાં હમે હતે વચા ઈપોદી~~
 હરવેશો ફીહી હે તે શોખંન ને
~~હેઅંતે ગાથા ફુઆ યરેશા મરેતાં~~
 છે ગાથા તરંગવાર પઢવાની.

નવાબ દીધો હોરમનદે ને હે શોખંન છે ગાથાનાં
 વાર ૩ તરંગ પઢવાનાં.

~~હમે વચા આયરેતીમ ફૂર મરેઆં~~
 હે શોખંન તરંગવાર બુલંદ પઢ.

હે શોખંન તરંગવાર બુલંદ ઈઆને આ હેશતે
 ખુશ આવા ને પઢ.

અશોમ પોકુ ૩ ઈહશોહી ઈઅશતો ૩ વાર ફુખ
 શયરો લેમાહ ૩ વાર ફુજુઅરે ના હેશ.

~~આપદા પસચા યરેશા મરેતા વચા~~
 તે પછી તરંગવાર પઢેઆ શખુને

~~હમે । વચ । ફરમરૂપ । વારેચરગને ।~~

૬ શોખુંન બુલંદ પદ ફૂલેહેમંદ

~~બેશરુપ ।~~

તંન દોરો શતીનાં ૦

અરોમ વોફુ ૩ પદે ઈશોભીઈઅશતો વાર ૩ પ

દે ફુ અશયરો લેમાઈ વાર ૩ પદે ફુબુઅરેનાઈ

શ વાર ૩ પદે હશરવે ઈશશનેમાં હાં આવેછે

તેપત પદેઆપછે હશોખુંન બુલંદ પદે અને બુ

શ આવાલે પદે ૦ ને હફૂલેહેમંદી અને તંનદો

રોશતીનાં આપનારછે ૦

~~પેલે । પેરેને । અંધરેમ । પેલે । પેરેને । સુરેમ ।~~

~~આલેલ થાઈ હદરૂલ આલેલ થાઈ શાવલ~~

~~પેલે । પેરેને । નાલધેથી । દેભીદમ । હયા ।~~

~~આલેલ થાઈ નાઈઅંગ દેવ થી~~

~~નન્નાન । હયા વીશ । હયા । નંતો । હયા ।~~

~~ધર થી મોલા થી શોહેરે થી~~

~~દંધો । હયા હાઠીઅઈઆઉ । સે । તનુઓ ।~~

~~ગાંમ થી પોતાનાં તેહેનાં તંન~~

~~હયા ના । પેલે । હરશતો । હયા નાહરેફા~~

~~થી મરદ મુલરેલાં થી ઉરત~~

~~હરેશતો હયા નમાનહે નમાનો પતોદિશા~~
 ગુજરે થી ધર ધરનાં શાહેબ
~~હયા વીશો વીશા પતોદિશા હયા~~
 થી મુકુલા મુકુલાનાં શાહેબ થી
~~લંતેઉશા લંતો પતોદિશા હયા દંધેઉશા~~
 શેહેર શેહેરનાં શાહેબ થી ગાંમ
~~દંધો પતોદિશા હયા વીશાપઈઆઉ~~
 ગાંમનાં શાહેબ થી તમાંમ
~~અશોનો સતોદિશા~~
 અશોઉનાં રોલાં.

દિપહેઆથી આલેજ થાદિ હંનદર દેવ તથા શા
 વલ દેવ તથા આલેજ થાદિ નાદિ અંગ દેવ નાં
 નફહીદ દેવ ઈઆને ધરાડ નાર દેવ હ અંમશી
 શાપંદનાં લે અરદીબેહેશત અને શેહેરેવર
 નાં જીદ છે તે ધરથી અને મુકુલાથી અને ગાં
 મથી અને શેહેરથી અને પોતાનાં તંનથી અ
 ને ગુજરેલા મરદ તથા ઉરતથી અને ધર અ
 ને ધરનાં શાહેબ થી અને શેહેર અને
 શેહેરનાં શાહેબથી અને તમાંમ અ
 શોઉનાં મરોલાથી આલેજ થાદિ.

પેતે / પેરેને / તુરુપા / પેતે / પેરેને જરેયા /
 આ જોળ થાદ તારીફ આ જોળ થાદ જરીફ
 હયા / નમાને / હયા / વીશ / હયા / જંતો / હયા /
 થી ધર થી મુહુલા થી ગાંમ થી
 દંધો / હયા / હાઉપા / ઈપાઉ / સે / તનુપો /
 શોફેર થી પોતાનાં તેનાં તંન
 હયા / ના / પેતે / હેરેશતો / હયા / ના હેરેફ /
 થી મરદ ગુજરેલા થી ઉરત
 પેતે / હેરેશતે / હયા / નમાન / નમાનો /
 ગુજરેલી થી ધર ધરનાં
 પત્તો હશ / હયા / વીશો / વીસપતો હશ /
 શા ફેબ થી મુહુલા મુહુલાનાં શા ફેબ
 હયા / જંતે ઉશ / જંતો / પત્તો હશ / હયા /
 થી શોફેર શોફેરનાં શા ફેબ થી
 દંધે ઉશ / દંધો / પત્તો હશ / હયા / વીશપઈપાઉ /
 ગાંમ ગાંમનાં શા ફેબ થી તમાંમ
 અશોનો / સતો હશ / ૦
 અશોનાં ટોલા થી ૦
 હપઢે આ થી આ જોળ થાદ તારીફી નાંમનો
 દેવ અને આ જોળ થાદ જરીફી નાંમનો દેવ હ
 બેફુદેવ પુરદાદ અને અમોરદાદનાં જદછે

તેધરથી અને મુકુલાથી અને ગાંમથી અને
 રોફેરથી અને પોતાનાં તંનથી અને ગુજરે
 બા મરદથી અને ગુજરેલી ઉરતથી અને ધર
 અને ધરનાં શાહેબથી અને મુકુલા અને મુ
 કુલાનાં શાહેબથી અને ગાંમ અને ગામનાં
 શાહેબથી રોફેર અને રોફેરનાં શાહેબથી અ
 ને તમામ અશોનાં રોલાથી •

~~દાતરે • અશાઉમ • ફીઅ • અદિતે • વચ •~~
 દાદાર અશો ફેહી તે બોલવી
~~ઈપોદ • હેઅંતે • ગાથાફઅ • ચયરોશા •~~
 ને છે ગાથા ચેઆરવાર

~~મરત •~~

બોલવાની •

પુછીઠી જરથોશતેને હયેઆર વાર પઢવાની
 દાદાર ફેહીતેને નેગાથા વાર ચેઆર પઢવા
 ની.

~~આઅદા મરોદા હમે • દિતે • વચ • ઈપોદ •~~
 હરવેશે ફહીઠી હ તે શોખુંન ને
~~હેઅંતે • ગાથાફઅ • ચયરોશા • મરત •~~
 છે ગાથા ચેઆરવાર પઢવાની •
 જવાબ દીધો હોરમજદેને તે હશોખુંન છે નેગાથા

યે = આરવાર પઢવાની.

~~હમે । વચ । આખતુહરીમા । ફરમરૂપા ।~~

શોખંન યે = આરવાર બુલંદ બોલે.

શોખંન યે = આરવાર બુલંદ બોલે ઈ = આને ખુ

શ = આવાળે પઢ.

ઈ = અથા અહુ વેરી = ઓ ૪ મળદા અદમોદ વાર

૪ = આહરીદમા હરી = ઓ ૪ યે = આરવાર.

~~આપદા પસચા ચથરોશા મરૂત । વચ~~

લે પછે યે = આરવાર પઢે શોખંન

~~હમે । વચ । ફરમરૂપા । વારેથરગનેશ ।~~

શોખંન બુલંદ બોલ ફલે ફેમંદ

બેશાલ = આ.

તંન દોરોશતીનાં.

ઈ = અથા અહુ વેરી = ઓ ૪) પઢે = આ પછે હશ

ખંન બુલંદ બોલે ઈ = આને ખુશ આવાળે પઢ

શોખંન ફલે ફેમંદી અને તંન દોરોશતીનાં

આપનાર.

~~પેલે । પેરેને । હશમેમ । ખરૂઈ । દરૂમ ।~~

આને જ થાહ હમેશો જખંમનાં હથી = આરનાં

~~પેલે । પેરેને । અગતેશેમ । દેઉમ । હયાનમાના~~

આને જ થાહ અગતશ દેવ થી ધર

હયા વીશા હયા જંતો હયા દંધો હયા
 થી મુહુલા થી શેહેર થી ગાંમ થી
 હાઉં અઈ આઉં સે તનુઓ હયા ના
 પોતાનાં તેહેનાં તંન થી મરદ
 પેતે હિરેશતો હયા ના હિરેશ પેતે હિરેશતો
 ગુજરેલા થી ઉરત ગુજરેલી
 હયા નમાનહે નમાનો પતો હિશા હયા
 થી ધર ધરનાં શાહેબ થી
 વીશો વીશપતો હિશા હયા જંતે હિશા
 મુહુલા મુહુલાનાં શાહેબ થી શેહેર
 જંતો પતો હિશા હયા દંધે હિશા દંધો
 શેહેરનાં શાહેબ થી ગાંમ ગાંમનાં
 પતો હિશા હયા વીશપઈ આઉં અશોનો
 શાહેબ થી થી તમાંમ અશોનાં
 શતો હિશા
 યોલા

આજે જ થાઉં હશાંમ જાંમ કરવાનાં હથી આ
 રનો રાખનાર છે જે કરોધનો કરનાર ઉપજવ
 વનાર દેવ છે તે અને આજે જ થાઉં અગતશ
 નાંમનો દેવ છે ઈઆને બદીનો ઉપજવનાર
 દેવ ધરથી અને મુહુલાથી અને ગાંમથી અને

શેફેરથી અને પોતાનાં તંનથી ગુજરેલા મર
દત્ત થા ઉરતથી ધર અને ધરનાં શાહેબથી
મુકુલા અને મુકુલાનાં શાહેબથી ગાંમ અને
ગાંમનાં શાહેબથી શેફેર અને શેફેરનાં શા
હેબથી અને તમામ અશોરનાં યોલાથી આ
બેબ થાઈ.

~~પેતે । પેરેને । વરેનીઅ । હુઅો । પેતે । પેરેને ।~~
~~આબેબ થાઈ વરેન દેવ આબેબ થાઈ~~
~~વાનો । દેઉઅો । હયા નમાને । હયા વીશે ।~~
~~વાતર દેવ થી ધર થી મુલા~~
~~હયા । નંતો । હયા દંધો । હયા હાઉઅઈપાઉ~~
~~થી શેફેર થી ગાંમ થી પોતાનાં~~
~~સે । તનુઅો । હયા ના । પેતે । હરેશતે ।~~
~~તેફેનાં તંન થી મરદ ગુજરેલાં~~
~~હયા નાહરેફ । પેતે । હરેશતે । હયા નમાનફે~~
~~થી ઉરત ગુજરેલી થી ૦ ધર~~
~~નમાને । પતોહશ । હયા વીશે । વીશ ।~~
~~ધરનાં શાહેબ થી મુકુલા મુકુલાનાં~~
~~પતોહશ । હયા નંતેઉશ । નંતો । પતોહશ~~
~~શાહેબ થી શેફેર શેફેરનાં શાહેબ~~

હય। દંધેઉશ। પતોદશ। હય। વીશપઈઆઉ
થી ગાંમનાં શાહેબ થી તમાંમ

અશોનો। સતોદશ

અશોનાં ટોલાથી ૦

આલેબ થાદ વરૂંન દેવ ઈઆને શકમંદીનો પે
દાકરનાર અને શોહેવતનો ઊપબવનાર દેવ છે
તે અને આલેબ થાદ વાતીક નાંમનો દેવ વાઈ
ઉનો પેદાકરનાર ધરથી મુકુલાથી શોહેરથી
ગાંમથી પોતાનાં તંનથી ગુલરેલા મરદ તથા
ઉરતથી અને ધરનાં શાહેબથી મુકુલા અને મુ
કુલાનાં શાહેબથી ગાંમ અને ગાંમનાં શાહેબ
થી શોહેર અને શોહેરનાં શાહેબથી અને તમાંમ
અશોનાં ટોલાથી ૦

હમે। અદતે। વચ। ઈપોદે। હેઅંતે।

દે તે શોખંન જે છે

ગાથા ફુઆ બેશા। મરૂત। હમે। અદતે।

ગાથા બેવાર પઢવાની દે તે

વચ। ઈપોદે। હેઅંતે। ગાથા ફુઆ

શોખંન જે છે ગાથા

ધરેશા। મરૂત। હમે। અદતે। વચ।

તરંગાવાર પઢવાની દે તે શોખંન

~~ઈ-પોદે । હે-અંતે । ગાથા હુ-પા । યથરશા ।~~

જે છે ગાથા ચારવાર

મરેત્ત૦

પઠવાની૦

હતે શોખંન જે છે ગાથા ચાર ર પઠવાની અ
ને હતે શોખંન જે છે ગાથા તરંણવાર પઠવા
ની અને હતે શોખંન છે ગાથા ચે-પારવાર પ
ઠવાનાં૦

~~હમે । અહતે । યથા । ઈ-પોદે । હે-અંતે । અંધરો ।~~

તે તે શોખંન જે છે ગાના

~~મેનીદશા । શનેથેમ ।~~

મીનો હથી-પાર.

હતે શોખંન જે છે ઊપર ગાથાનાં ફહે-આતે ।
ગનામીનોને મારનાર હશોખંન છે ગનામી
નોની ઊપર હથી-પાર૦

~~હમે । અહતે । યથા । ઈ-પોદે । હે-અંતે । હશમહે ।~~

હતે શોખંન જે છે હેશંમ

~~ખરૂઈ । દરખશા~~

ખરૂઈ દરખશાને.

જે શાખંન છે જે તે હેશંમ દેવનાં મારવાનુ હથી
આર જે તે જાખંમ કરવાનુ હથી-આર રાખે છે

કરોધ અને ગોશાનો ઊપનયનાર છે •

~~હમે । અહતે । યય । ઈઓહ । હેઅંતે ।~~

હ તે શોખંન ને છે

~~માનેનીઅનાંમ । દેહિઅનાંમ । શાનેયેમ ।~~

માલંદરાંનનાં દેવને મારનાર •

હ શોખંન છે માલંદરાંન દેશનાં દેવને મારવા
નું હથીઆર •

~~હમે । અહતે । યય । ઈઓહ । હેઅંતે ।~~

હ તે શોખંન ને છે

~~વીસપનાંમ । દેહિઅનાંમ । સનયેમ •~~

તમાંમ દેવોને મારનાર •

હ શોખંન છે તમાંમ દેવોને મારનાર •

~~હમે । અહતે । યય । ઈઓહ । હેઅંતે ।~~

હ તે શોખંન ને છે

~~અહિઅંધાત । દરને । અહિઅંધાત । નશાહિઓ ।~~

તે દરને તે નશાશને

~~હમેશાતારેમ । ઈઆ । હયા । હરેશત । ઉપ ।~~

દુશમેન ને થી મુઆં ઊપર

~~જુઅંતેમ । ઉપ । દુપાંસત •~~

જીવતાં ઊપર હોડે •

હ શોખંન ને છે તે દરને અને નશાશનાં દુશ

મંન છે ને મુખાં ઊપરથી જીવતાં ઊપર દોડે
તે નશાશને રાલનાર હ શોખંન છે હંમરીદને
મારવાનું હથીઆર.

~~હમે. અહેતે. વચ. ઈઓહ. હેઅંતે.~~

હ તે શોખંન ને છે

~~અઠિઅંધાઉ. દરને. અઠિઅંધાઉ. નસાઠિઓ.~~

તે દરને તે નશાશનાં

~~હમેશતારેમ. ઈઆ. હચ. હરેશતે. ઉપા.~~

દુશમંન ને થી મુદલાં ઊપર

~~જુઅંતેમ. ઉપા. રથવીહતે.~~

જીવતાં ઊપર આંમેખતે થાહ.

હ શોખુનો છે તેહેનાં ઈઆને તે દરનેનાં અને

તે નશાશનાં દુશમંન અને તેહેનાં રાલનાર

ને નશાશ મુખાં ઊપરથી જીવતાં ઊપર દોડે

અને તે જીવતો બીજને આંમેખતે ફરે ઈઆને

ને તેહેને અડકે તે પતરીદ નશાશને રાલનાર

હ શોખંન છે ઈઆને શોખંન તે પતરીદ ન

શાશને મારવાનું હથીઆર છે.

~~આપદ. લુંમ. જરથુશતર. નવ.~~

હરવેશે લુ જરથુશત નવ

~~મગા । નેથવરેશોદશ ।~~

ખાડા તથા પાડીઆં ખોધં

દરવેશો નું હ નરથોશત નવ ખાડા ખોધે ઈઆ
ને ખાડા હ નવ ખોધીને પાહાડીઆં હ નવ
માંડેં.

~~ઈપદા અંધદા અંધાડા જેમો । વી ।~~

કે હોદ તે જમીન જુદી

~~આપો । તેમેમયા । વી ઉરઅરો । તેમેમયા~~

પાંણીથી ઘણી જુદી ઉરઅરથી ઘણી

~~ઈપોજદાતો । જેમો । તેમેમયા ફુશાફો ।~~

પાક જમીન ઘણી શુદ્ધી

~~જેમો । તેમેમયા ।~~

જમીન ઘણીં.

તે પાહાડીઆંની જમીન ઈઆને બરશાનુંમધા
ની જમીન જુદી ઘણી ફુદ પાંણીથી અને ઘણી
જુદી ઉરઅરથી અને તે જમીન ઘણી શુદ્ધી હો
દ અને પાક હોદ.

~~અના । ખરેથા । પશુ । વીરાં.~~

નહી ખાંણ પશુ આદમીને.

નહી ખાંણ પશુ ગોશાપંદનું તથા આદમીનું તે
જગોમાં ઈઆને તે જમીન ઉપર આદમી તથા

ગોશપંદનો ખોરાક નહી કુદે ઈઆને અનાજ
નથા ધાંશ તે જગો ઉપર ઉગેલાં નહી કુદે
તાંહાં પાહાડીઆં ખોધે અને તે દાહાડેથી વર
શ ૧ લગે તે પાહાડીઆંની જગોમાંહાં કાંમ ન
હી આવે.

~~ઈપોજદાઉ / મરીઆ / અહી / જંથેમ /~~
પાક આદમી જમીનથી

~~વહેશતા /~~

બુલંદ.

ઈપોજદાથરેગર આદમી પોતીકા રવાંનને
પાક રાખે તે બુલંદ ઈઆને જમીનથી પોતીકા
શરીરને પાક રાખે બુલ.

~~હા / ઈપોજદાઉ / જરથોશતર / ઈઆ / દેના /~~
તે પાક જરથોશત હ દીન

~~માજદીઅશનીશ /~~

માજદીઅશની.

તેજે પાકી કુચ હ જરથોશત હ માજદીઅશની
દીનમાંહાં જહેરછે.

~~ઈપો / કુઆંમ / દેનાંમ / ઈપોજદાહતે /~~
તે પોતીકી દીનને પાકી રાખે

~~કુમતા હિરાયે । કુખતા હિરાયે । કુઅરેશતા હસયે ।~~
 નેક મનશાની હે નેક ગવશાની હે નેક કુનશાની હે ।
 જે પોતી ફી દીનને પા ફી માં હાં રાખે નેક મનશા
 નીની અને નેક ગવશાની અને નેક કુનશાની
 હેકરી ઈઆને ગુના હાથી પાક રાખે ।

~~દીનાંમ । અંધુઆંમ ।~~

દીન તંન તથા દુનીઆં ।

દીન અને દુનીઆં તથા તંન હે બરાબર છે ઈ
 આને જેણે દુનીઆંને પા ફી માં રાખી તેણે તંન
 ને પા ફી માં હાં રાખી ઊ જેણે પોતાનું શરીર પા
 ફી માં રાખી ઊ તેણે દીનને પા ફી માં હાં રાખી ।

~~દેનાંમ । હરેન્નુઓ । ઈપોજદાદિતેશ । અથા ।~~

દીનને ખાલેશ પા ફી માં રાખી હરવેશે

~~જા । અંધાઉ । અસતે । ઈપોજદાદિતેશ ।~~

તેહેનું છે પા ફી માં રાખી

~~ફહમાદિયેદ । અંધેરશા । અસતુઅતો ।~~

હરફોઈ હુનીઆં ફાંની

~~કુઈઆઉ । હરેન્નુઓ । દેનીઆઉ ।~~

પોતાની ખાલેશ દીન .

ખાલેશ દીનને પા ફી માં રાખી તે હરવેશે છેજે
 જે હરફ ફાંની હુનીઆંને પા ફી માં રાખી તેણે

પોતાની દીંનને ખાલેશ પાકીમાં રાખી.

~~કુઆંમ! દેનાંમ! ઈપોજદાદિતેશ!~~

પોતાની દીંનને પાકીમાં રાખે

~~કુમતાદિસય! કુખતાદિસય!~~

નેક મનશાનીદે નેક ગવશાનીદે

~~કુઅરેશતાદિસય! ઈપથા અકુવેરીઓ!~~

નેક કુનશાનીદે.

જેણે પોતીફી દીંનને પાકીમાં રાખી નેક મનશ

નીદેકરી નેક ગવશાનીદેકરી નેક કુનશાનીદેક

રી દીંન અને કુનીઆ દેવેકુદેક ઈઆને જેણે

કુનીઆને પાકીમાં ફાં રાખી તેણે દીંનને પાકી

માં રાખી. કેમના મજદા અશહે અશોમ

વોકુ ૧૭

પરગરદ ૧૧ મી હીંનદવી અરથશાયે લખીછે.

~~પેરેસદ! જરથુશતરો! અકુરેમ! મજદાંમ!~~

પુછીઉ જરથોશતે અકુર મજદને

~~અકુર! મજદા મેનીઓ! સપેનેસતે!~~

અકુર મજદ મીનો પરધીનો કરનાર

દાતરે / ગેથનાંમ / =પસતુ=પતનાંમ /

દાદાર હુ=આંને હાંની

=પશાઉમ / • કુથ / નમાનેમ / ઈ=પોલદયામે

=પશો. કેમ ધરને પાક કરું.

પુછી બી જરથોશાતે હોરમજ્દને જે હિ=અકુર

મજ્દ કેમ ધરનું પાક કર જેતે નકારે નહીયા

હ જેછેના રજમંદ યાહિલું તે પાક કેમ કરું.

કુથ / આતરેમ / કુથ / =પાપેમ / કુથ /

કેમ આતશને કેમ પાંણીને કેમ

નંમ / કુથ / ગાંમ / કુથ / ઉર=અરાંમ /

જમીનને કેમ ગોશપંદને કેમ ઉર=અરને

કુથ / નરેમ / અશુ=પનેમ / કુથ / નાહિરેફાંમ /

કેમ મરદ અશોને કેમ ઉરત

અશોનીંમ / કુથ / સતરેઉશ / કુથ / માઉધેમ /

અશો કેમ સેતારા કેમ માહાતાબ

કુથ / હુ=અરે / કુથ / અનગાર / રોચાઉ /

કેમ ખુરશોદ કેમ બેશુમાર રોશાની

કુથ / વીસપ / વોકુ / મજ્દ દાત /

કેમ તમાંમ ને આંમતને હોરમજ્દની આપેની

અશાયેધર /

અશો હિ જહેર.

કેમ આલશને અને કેમ પાંડીને અને કેમ
 મીનને કેમ ગોશપંદને કેમ ઉરઅરને કેમ
 મરદ અશોને કેમ ઉરત અશોને કેમ શોલા
 રાઉને કેમ માહાતાબને કેમ શુરને કેમ બે
 શુમાર રોશનીને કેમ હોરમબદની પેદાદશ
 પેદાકીધેલી નેઆમત અશોઈદકરી બહેર
 તમામ નેઆમત છે તેને કેમ પાક કરું ઈ
 આને તે ધરની ઊપર રબમંદ કેમ રાખું ૦

~~આપદા મરોદા ૦ ઈપોજદાથરેમ~~

હરવેશો કહીઠી પાક

~~સરાઠીઈપોદશા ૦ જરથોશાતર ઈપોજદાહતે~~

પદવાથી જરથોશાત પાક

~~પસચેતે ૦ જુન ૦ નમાને ૦~~

પછે થાદ ધર.

જવાબદીધો હોરમબદેને ઈપોજદાથરેગાર
 નાં પદેઆથી પાક હજરથોશાત ઈઆને જુ
 દદેવદાદ ઈને ઈઆને વંદીદાદ ઈને પછે તે
 ધર પાક થાદ ૦

~~ઈપોજદાહતે ૦ આતરેમ ૦ ઈપોજદાહતે ૦~~

પાક આલશ પાક

આપેમ / ઈપોજદાહિતે / નેમ / ઈપોજદાહિતે

પાંડી પાક જમીન પાક

ગાંમ / ઈપોજદાહિતે / ઉરેપરાંમ /

ગોશાપંદ પાક ઉરેપર

ઈપોજદાહિતે / નરેમ / અશુપનેમ /

પાક મરદ અશો

ઈપોજદાહિતે / નાહરેકાંમ / અશોનીમ /

પાક ઉરત અશો.

ઈપોજદાહિતે / સતરેઉશ / ઈપોજદાહિતે /

પાક શેતારા પાક

માઉધેમ / ઈપોજદાહિતે / ફુઅરે /

ચંદરમાફ પાક ખુરશોદ

ઈપોજદાહિતે / અનગર / રોચાઉ /

પાક બેશુમાર રોશાની

ઈપોજદાહિતે / વીસપે / વોફુ /

પાક તમાંમ નેઆંમત

મજદ / દાલ / અશ / ચેથરાં

હોરમજદની આપેલી અશોઈદ નહેરં

પાક થાદ આતશ પાક થાદ પાંડી પાક થાદ

જમીન પાક થાદ ગોશાપંદ પાક થાદ ઉરેપર

પાક થાદ અશો ઉરત પાક થાદ શેતારા પાક

થાહ ચંદરમા હા પાક થાહ સુરજ પાક થાહ ત
 માંમ ને-આંમ ત-અશો ઈથી જાહેર પેદા ફીધીય
 હોરમજદે તે પાક થાહ તે શારવે ચીજ રજમંદી
 તેહેવારે થાહ તેહેવારેકે વંદી દાદ ઈને-આથી ધ
 ર નવું ઈ-આ હરદક આલાદશ પુકુચી ફુદ તે
 ધર પાક થાહ તેહેવારે તે હટલી ચીને તે ધ
 રથી રજમંદ રેહે પાકીથી • અથ હમાંમ વ
 ચો દરે-અંજ-ઓદશ ઈ-ઓદ અંધેન વારેથર
 ગની-ઓ તેમેમય બેશજ-ઓ તેમેમય પંચ
 અકુનવેરી-અ ફરસરાઊ-અઈ-ઓદશ ઈ-અથા
 અકુવેરી-ઓ પ અથ હમાંમ વચો તમાંમ પ
 ઢે ને હ સોખંન છે ધણી ફતેહે મંદીનાં આપના
 ર પાંચ અકુનવર ઈ-આને પાંચ ઈ-અથા અ
 કુવેરી-ઓ પડે •

~~કેમના મજદા અશહે લગો પડે •~~

~~હમદા નમાનેમ ઈ-ઓજ દયામે હમાંમ
 હરવેશો ધર પાક થાહ હ~~

~~હદા વચો ફરમરૂ-અ~~

~~જગો સુખંન બુલંદ પડે •~~

કેમના મજદા આખી અશહે લગો પ
 ઢે ને હજગો હ શોખંન બુલં

દ આવાને પઢ ને હેધર અને હેમકાંન પાક
થા હે.

~~અદા મા ઈઅભિઆ વેઅંદવો~~
હેરવેશે મહને હમેશે બીજપેદાદેશલગી
હપફરે મનેશતો

પાશબાંની મોટી કર.

હેરવેશે મહને રશતાબેજલગીનાં વખત લ
ગી મોટી પાશબાંની કર ઈઆને તંન પશીન
નાં વખતમાંહાં પેદાદેશની પાશબાંની કરશે
તેકરતાં માહારી પાશબાંની કર.

~~હેમદા આતરેમ ઈપોજદયામે હમાંમા~~
~~અગર આતશ પાક કરેતો હેરવેશે~~
~~દેદા વયો ફરમરેપા~~

હે શોખુંન બુલંદબોલ.

અગર આતશને પાક કરેતો હેરવેશે હેશો
ખુંન બુલંદ પઢ ઈઆને બુલંદ આવાને હને
રંગનાં શોખુંન પઢ.

~~અહીઆ થવા આથરો વેરેનેના~~
હેરવેશે લાહારો આતશ કરવામાં
પોરો ઈપો પેરો જસામેદે મજદા અફુરા
પેફેજો પુફુયુ મજદ અફુર.

હરવેશે તાહારા આતશને હખતી-આર કરવા
માં પેહેલો તેહેને પુકુયું હ-અહુરમઝદ પહરે
કરવી અને તેહેને ખુશ હાલ કરવો હ પેહેલાં
ફરે હનીરંગ પઢેઆથી આતશ પાક થાહ૦

~~હમદા આપેમ હિ-પ્રોજદથામે હમાંમ હદા~~

હરવેશે પાંણી પાક કરે હ અગર

~~વયો ફરમરેપ~~

શો ખુંન બુલંદ બોલ.

અગર પાંણીને પાક કરેતો હરવેશે શો ખુંન બુ
લંદ બોલ હિ-પ્રાને બુલંદ આવાને હશો ખુંન
પઢે.

~~અપો અદા હિ-અજમદે મેફીઅંતીસયા~~

પાંણી હરવેશે આરાધું મેફીઅતનાંમનું

~~હેબુઅંતીસયા ફરેઅલંધો~~

હેબુઅંતનાંમનું ફરેઅજનાંમનું.

પાંણીને હરવેશે આરાધું ને ઉર-અરમાંહાં નરી
છે વાદલથી તેહેનું નાંમ મેફીઅતછે અને તે
હેનું નાંમ હેબુઅંત ને પાહાડનું પાંણી અને ફરે
અજનાંમ તેવરશાતનું હનીરંગ પઢેઆથી
પાંણી પાક થાહ૦

~~હિમદા નંમ~~ ~~ઈપોજદયામે~~ ~~હમાંમ~~ ~~હદા~~
 હરવેશે જમીન પાક કરે ~~હ~~ ~~અગર~~

~~વમો~~ ~~ફરમરેઅ~~ ~~૦~~

શોખંન બોલે ૦

ને જમીન પાક કરે તો હરવેશે હશે ખુંન બુલં
 દ બોલ ઈપાને હની રંગ બુલંદ આવાળે પઢ

~~હમાંમ~~ ~~આપદા~~ ~~નંમ~~ ~~ગેનાબીરા~~ ~~ફથરા~~
 હરવેશે જમીન માદાશાથી હરવેશે

~~ઈપજમદે~~ ~~૦~~

આરાધું.

હ જમીનને માદાઉશાથે હરવેશે આરાધું હની
 રંગ પઢે આથી જમીન પાક થાહ ૦

~~હિમદા ગાંમ~~ ~~ઈપોજદયામે~~ ~~હમાંમ~~
 હરવેશે ગોશપંદ પાક કરે ~~હ~~

~~હદા~~ ~~વમો~~ ~~ફરમરેઅ~~ ~~૦~~

અગર શાખુંન બોલ

અગર ને ગોશપંદ પાક કરે તો હશે ખંન ની
 રંગનાં બુલંદ પઢ અને વંદીદાદમાં હશે ખંન
 બુલંદ આવાળે પઢ ૦

~~ગાઉપ~~ ~~અદાદિશ~~ ~~તાદિશ~~ ~~શીઉથના~~

ગોશપંદને આપણુ તેનાં નાં થકી મરવાં

~~હરિ । ઈ-આ-હરિ । વહિશતાહરિ । ફરશી-આમહી ।~~

તે-આદમી-ઉને બુલંદ કાંમ કરમાવવું .

ગોશાપંદને આપવું પાંણીનું તથા ખુરાકનું અને તેહેનાંને વાશતે ચારી-આં કરવાં તથા તબેલા તથા તે ફુની-આંમાં-હાં આદમી-ઉને બુલંદ કાંમ કરમાવવું .

~~હમ્દ । ઉર-અરાંમ । ઈ-પોજદયામે । હમાંમા ।~~

હરવેશે ઉર-અર પાક કરે હ-અગર

~~હદ । વચો । ફરમરૂ-પા ।~~

શોખુંન બુલંદ બોલે .

અગર ને ઉર-અર પાક કરે તો હરવેશે હશોખુંન બુલંદ બોલ ઈ-આને હનીરંગ વંદીદાદમાં-હાં બુલંદ આવાને પઠ .

~~અદ । અખી-આ । અશા । મજદા ।~~

હરવેશે તેબંદગી હોરમજદ

~~ઉર-અરા । વખશદ ।~~

ઉર-અરની વરધી ફીધી .

હરવેશે તેબંદગી લેગાવી-પોકદાદે તંન આપી ઊ ઈ-આને ગુજરે-આ અને અફરમજદે ઉર-અરની વરધી ફીધી .

~~હિમદા નરેમ અશુ-પનેમ ઈપોજદયામે~~

હરવેશો મરદને અશો પાક કરે

~~હિમદા નાદરેકાંમ અશોનીમ ઈપોજદયામે~~

હરવેશો ઉરતને અશો પાક કરે

~~હિમાંમ દદા વયો ફરમરૂપા~~

હ અગર શોખુંન બુલંદ બોલ

હરવેશો અશોમરદને અને અશો ઉરતને પા

ક કરે તો હ શોખુંન બુલંદ બોલ ઈઆને હની

રંગનાં શોખુંન વંદીદાદમાં હાં બોલ

~~આદરીદા મા હશીપો રફેદરાદ~~

હિતેકાદ પાક રફેદરા રાંમશાની

~~જંતો નરેબીઅસયા નાદરીદા બીઅસયા~~

પુકુચે મરદ ઉરત

~~જરથોશાતર~~

જરથુશાત

તેહેકોઈ મરદ તથા ઉરત પાક હિતેકાદે જર

થોશાતી દીન ઊપર હકદેલ કુદ તેહેને રાંમ

શાનીનું પુકુચયું થાદે અકુરમજદ

~~વંધેઉશા રફેદરાદ મનંધો ઈઆ~~

લલી ખુશાહાલ થાદે મનશાનીદે જે

~~દેના / વેરીંમ / હનાદ / મી-અજદેમ /~~

દીનદાર દેલની લાદિક બદલો

~~અશાહિ-પા /~~

શ વા બ ૦

લલી મનશાનીદરી ખુશ હાલ થાદે તેમરદ

તથા ઉરત પાક હિતેકાદે મેદી-પો જરંમનાં

ખાં હાં નુ પે-આલું પાંમે જે દીનદાર મરદ ત

થા ઉરત દેલની ખુશીથી કાંમ કરે ૦

~~ઈ-પાસા / અશીંમ / ઈ-પાંમ / અશી-પાંમ /~~

વાહીને શ વા બ નુ જે ચાહે

~~અફુરો / મસતા / મજદા /~~

હોર સરફરાજ મજદ ૦

હોશકરી તમાંમ શ વા બ નું કાંમ દશતુરનાં

હોકંમ મુજબ ચાહીને કરે તેથી ઉરત તથા મ

રદને હોરમજદ પોતે ચાહીને દીન તથા ડુની

આંની શરફરાજ ને પુકુચાડે હિનીરંગ પઢે-આ

થી અશો મરદ તથા અશો ઉરત પાક થાદે ગુ

જરાતીનો કરનાર કે હિછેને હશોખંનોની બર

કતથી પાકી પુકુચે ૦ પદા અથ હમાંમ વયો દ

રેઅંજ-પો હશ ઈ-ઓદિ અંધેન વારેથરગની-ઓ

તેમેમય બેશ-જ-પો તેમેમય અશત અફુન

વેરીઅ ફરસરાઠીઅઈઓદશ ઈઅંથા અકુવે
રીઓ.

અથ હમાંમ વચો આખીપઢે ને
મ ઊપર લખીઠીછે તેમ અને ઈઅથા અકુવેરી
ઓ આઠ પઢે.

~~પેરેને । હસમેમ । પેરેને । નસુંમ ।~~

આલેલ ફાશંમ આલેલ નશાશા.

કેમના મલદા આખી અશહેલગે પઢે તેથી

આલેલ થાહ ફેશંમ દેવ અને આલેલ થાહ

નશાશાદેવ દફેથાહ હંમરીત અને દફેથાહ પત
રીદ.

~~પેરેને । હાંમ । રથવેમ । પેરેને । પેતે ।~~

આલેલ હંમરીદ રીમંન આલેલ પતરીદ

~~રથવેમ । પેરેને । ખર । પેરેનો ખરઈગના ।~~

રીમંન આલેલ લખંમ આલેલ લખંમનાંમારનાર

~~પેરેને । બુહદે । પેરેને । બુહદેલ ।~~

આલેલ બુહદીઓલદ આલેલ બુહદીઓલદનાં કરનાર

~~પેરેને । કુંનદા । પેરેને । બુશીઆંશાશત ।~~

આલેલ ફેવંદેવ આલેલ બુશીઆશાપ

~~ઈઆલરેન ।~~

લેલરગાર.

આલેલ થાહ લખંમ અને આલેલ થાહ લખંમ

નાં કરનાર અને આલેવ થાઉં બુદદેવ અને આ
લેવ થાઉં કુનદ દેવ અને આલેવ થાઉં કુનદલ
ઈઆને કુનદ દેવનું મારયું અને આલેવ થાઉં
બુરદીઆસપ જાગર જે ધણું શુણું કુધાણું તે
થી જાગર થાઉં ઈઆને કુરબલ થાઉં તે બુરદી
આર શપ આલેવ થાઉં ઈઆને દફે થાઉં.

~~પેરેને । બુરદીઆસપ । ઈઆ । દરેગો । ગુઆ ।~~
આલેવ બુરદીઆસપ જે દરેગા ગુઆ
આલેવ થાઉં બુરદીઆસપ દરેગો ગુઆ ઈઆને
પુઆબ જે હરેક કોઈને પુકુચેય તે ઈઆને ધ
ણીલ શુશાલી હરેક કાંમમાં હાં ઈઆને હરેક
જગેમાં હાં બેશે તાં હાંની જુદેઆ કરે તે પુઆ
બને દેવ આલેવ થાઉં જે કોઈ બુરદીઆસપ
દેવનાં કાંધાથી ધણાં શુણે ખાબ કરે તે ધણો
શોશાલ થાઉં.

~~પેરેને । મુદદે । પેરેને । કપસતેશા ।~~

આલેવ ખરાબી આલેવ ફીનો.

આલેવ થાઉં ખરાબીનાં કરનાર અને આલેવ
થાઉં ફીને કરીનાં કરનાર દફે થાઉં.

~~પેરેને । પેરીકાંમ । ઈઆ । આલેવ ।~~

આલેવ થાઉં પરીના મોરાદ જે નાપાફી

~~આતરેમ । આપેમ । નંમ । ગાંમ ।~~

આતશની પાંણીની ભંમીનની ગોશપંદની

~~ઉર-પરાઉ ।~~

ઉર-અરની •

આલેજ થાહ પરીની મોરાહ તેને બુત પરશ
તીહ નાપાકી આતશને અને પાંણીને અને
મીનને અને ગોશપંદોને અને ઉરવરને નાપા
ક કરેચ તેનાપાકી હશરવે ચીજથી આલેજ થા
હ ઈઆને દુર થાહ બુત પરશતી હજે પુતલાં
ને પુજેછે અને અફશુંન કરેછે તેલોકની નાપા
કી દુર થાહ •

~~પેરેને । હાહતીમ । ઈઆ । આહતે ।~~

આલેજ નાપાકીનુ જે નાપાક કરેચ

~~આતરેમ । આપેમ । નંમ । ગાંમ ।~~

આતશને પાંણીને ભંમીનને ગોશપંદને

~~ઉર-પરાઉ ।~~

ઉર-પરને •

આલેજ થાહ તે બુત પરશતોનુ હથીઆ
ર જે નાપાક કરેચ આતશને અને પાં
ણીને ભંમીનને ગોશપંદને ઉર-અરને તે દુ
ર થાહ •

પેરેને । થયા । હુજદ । અંધરો
 આજેજ થાઉં તુ બુરી શકલનો ગના
 મેનીઠી । હયા । નમાનદા । હયા । આથરદા
 મીનો થી ઘર થી આતશ
 હયા । અપદા । હયા । નેમદા । હયા । ગુમદા
 થી પાંડી થી નમીન થી ગોશપંદ
 હયા । ઉરેઅરીઆઉ । હયા । નરેમ । અશુઅનેમ
 થી ઉરવર થી મરદ અશો
 હયા । નાદેરેફાંમ । અશોનીમ । હયા । સતરેઉશા
 થી ઉરત અશો થી સતાર
 હયા । માઉધેમ । હયા । હુઅરે । હયા ।
 થી ચંદરમાહા થી સુરજ થી
 અનગર રોયાઉ । હયા । વીસપ । વોકુ
 બેશુમાર રોશની થી તમાંમ નેઆમત
 મજદા । દાત । અશા । ચેયરા
 હોરમજદની આપેલી અશોઈ નહેર
 આજેજ થાઉં તુ બુરી અફલનો ગનામીનો ઘર
 થી મુકુલાથી શોહેરથી આતશથી પાંડીથી
 નમીનથી ગોશપંદથી ઉરેઅરથી અશોમરદ
 થી અશો ઉરતથી શેતારાથી માહાતાબથી
 આફલાબથી બેશુમાર રોશનીથી અને તમાંમ

ને આંમત હોરમજની પેદા ફીધેલી ને અશોધ
થી જાહેર છે તેથી આજે જ થા. હ ઈ-આને બુરી અ
ફલનાં આહારે મંનની ફી-અત જ આંન કર
નારની શારવે પુકુયે નહી વંદી દા દનાં ઈજ
વાથી.

~~અથા હમાં મ વયો. દરે અંજાઓ હ શા. ઈઓ હા~~

~~અંધેન. વારેથરગનીઓ. તેમેમય. બેશાજાઓ.
તેમેમય. ચથવારો. અફુને. વેરી હા.~~

યે=આર અફુન વર

~~ફરસશાહી અઈઓ હ શા.~~

બુલંદ પઢે.

ઈ-અથા અફુવેરીઓ ૪ અથ હમાં મ વયો
ઉપર લખી છે તે આખી પઢીને ઈ-અથા અ
ફુવેરીઓ યે=આર પઢે કેમના મજદા અશોફે.

~~પરશત. હસમેમ. પરશત. નસુંમ.~~

લડાઈ કરી હેશંમશાથે લડાઈ કરી નશાશાથે

~~પરશત. હાંમ. રથવેમ. પરશત.~~

લડાઈ કરી અતરીદ રીમંનશાથે લડાઈ કરી

~~પેતે. રથવેમ.~~

પતરીત રીમંનશાથે.

કેમના મળદા લમાંમ અશહે લગે પઠે લડાઈ
કરી આલેલ કરું ફેશંમ દરૂલ જે કરોધનો કર
નાર તેહેને લડાઈ કરી આલેલ કરું ફેશંમ દ
રૂલને આગલ તથા પાછલથી તેહેને લડાઈ
કરી આલેલ કરું ફતરીદ રીમંન થાહલો છે તે
હેને લડાઈ કરી આલેલ કરું પતરીદ રીમંન
થાહલો છે તેહેને ઈ-આને વંદીદાદનો ઈલ
નાર પાક મોબેદ દશો ખુન બોલેય ૦

~~પરશાત / ખરૂ / પરશાત / ખરૂ ઈગનું /~~

~~લડાઈ કરૂં ભખંમને લડાઈ કરૂં ભખંમનાં મારનારને~~

~~પરશાત / બુદદ / પરશાત / બુદદેલ /~~

~~લડાઈ કરૂં બુદદેલને લડાઈ કરૂં બુદદેલને~~

~~પરશાત / કુંનદ / પરશાત / કુંનદલ /~~

~~લડાઈ કરૂં કુંનદને લડાઈ કરૂં કુંનદનાં મારનારને~~

~~પરશાતે / બુશી-આંશાત / ઈ-પા / ભરેને /~~

~~લડાઈ કરૂં બુશી-આસમ જે નશાશને.~~

લડાઈ કરી આલેલ કરું ભખંમને ઈ-આને ભં

ખંમ કરવાનું ફથી આરછે તે ફશંમ દરૂલનું

તેહેને અને લડાઈ કરી આલેલ કરું ભખંમનાં

કરનારને ફેશંમ દરૂલને ઈ-આને જે ફકોઈ બુ

રાઈથી ભખંમ કરે તેહેને લડાઈ કરી આલેલ કર

રૂં દફેફરૂં કુનદ દેવને કુનદ દેવનાં મારવાને બુ
શીઆશાપ બરગરને ઈઆને ધણું શુણું કુધા
બું તેથી લગાર થાહ ઈઆને કુરબલ થાહ તે
પુઆબને •

~~પરશત / બુશીઆશત / ઈઆ / દરોગો /~~
લડાઈફરી બુશીઆસપ ને દરે

~~ગુઆ / •~~

ગોહને.

લડાઈફરી આજેજકરૂં બુશીઆશાપ દરેગ ગુઆ
ને ઈઆને ને પુઆબ હરકોઈને પુકુચેચ ઈ
આને ધણી શુશાતી હરકાંમમાંહાં ઈઆનેહ
રજગોમાંહાં બેશાતાંલી જુફેઆફરે તે પુઆ
બને ઈઆને જોફેકોઈ બુશીઆશાપ દેવના
ફાંથાથી ધણો શુહ પુઆબ કરે તે ધણો શુ
શાત થાહ •

~~પરશત / મુહદે / પરશત /~~

લડાઈફરૂં ખરાબીનાં કરનાર લડાઈફરૂં

~~ફપશાતેશા / પરશત / પેરીકાંમ /~~

ફીનાંનાં કરનાર લડાઈફરૂં પરીની મોરાદનાંશાથે

~~ઈઆ / આહલે / આતરેમ / આપેમ /~~

ને નાપાફકરે આતશને પાંણીને

નંમ / ગાંમ / ઉરે-અરાઉ /

જમીનને ગોશપંદને ઉરે-અરને .

લડાઈકરી આલેજ કરું ખરાબીનાં કરનારાંને
 લડાઈકરી આલેજ કરું ફીને ફરીનાં કરનારને
 જે ફીનો હરેક ફોઈને પુકુચે તે ફીને ફરીનાં ફ
 રનારને આલેજ કરું બુલ પરશતી હકરી નાપા
 ફી આતશ અને પાંણીને અને જમીન તથા
 ગોશપંદને તથા ઉરે-અરને નાપા ફ કરેચ તેહે
 ને આલેજ કરું .

પરશત / હાદીતીમ / ઈ-પા / આદિતે /

લડાઈકરું નાપાફીનું જે નાપા ફ કરેચ

આતરેમ / આપેમ / નંમ / ગાંમ /

આતશને પાંણીને જમીનને ગોશપંદને

ઉરે-અરાઉ /

ઉરે-અરને .

લડાઈકરી આલેજ કરું તે બુલ પરશતોનું જેહ
 થી-આર જે નાપા ફ કરેચ આતશને અને પાં
 ણીને અને જમીનને અને ગોશપંદને અને ઉ
 રે-અરને તેહથી-આર જે અકશુંન કરતી વેલા
 બદથીને આતશ ઉપર મેલેછે અને બદથીને
 થી શરવેને નાપાફી પુકુચેછે તેહથી-આરને આ

જેવ કરે ૦

પરશત / થવા / જુલદ / અંધરો / મેનીગી

જડાઈ કરે તુ લુડી અફલને ગનામીનો શાથે

હયા / નમાનદા / હયા / આયરદ / હયા / અપદા

થી ધર થી આતશ થી પાંડી

હયા / ભેમદા / હયા / ગોમદા / હયા / ઉરે અરી અઉ

થી જમીન થી ગોશાપંદ થી ઉરે અર

હયા / નરેમ / અશુ અનેમ / હયા / નાદેરે ફાંમ

થી અશો થી ઉરે ત

અશો નીંમ / હયા / સતરે ઉશ / હયા / માઉ ઘેમ

અશો થી સેતારા થી ચંદર માહ

હયા / હુ અરે / હયા / અનગર / રોયાઉ / હયા

થી સુરજ થી બેશુમાર રોશની થી

વીસપા વોહુ / મજદા / દાત /

તમાંમ ને આંમત હોરે મજદની આપેલી

અશો / મેયર / ૦

અશો પેઈ નહેરે ૦

જડાઈ કરી આજેવ કરે તું લુડી અફલનાં ગના

મીનો આહારે મંનને ધરથી અને મુહુલાથી

અને આતશથી અને પાંડીથી જમીનથી ગો

શાપંદથી ઉરે અરથી અશો મરદથી અશો ઉર

તથી માહાતાબથી અને રો તારાથી અને બેશુ
માર રોશનીથી અને તમાંમ નેઆંમત હોરમ
બદની પેદા ફીધેલી છે અશોઈદ જાહેર તેથી ઈ
આને બુરી અફલનાં દહેરેમંનની ફઠીઅત બે
તે બેઆંન અને નાપાફ કરવાની હશરવે ચીબ
ઉપર પુકુચે નહી દશોખુંનો તેશાયે લડનારછે
ઈઆને વંદીદાદનાં ઈબેઆથી •

~~અથા હમાંમ વયો દરેઅંજપો હશા ઈઓહા
અંધેન વારેથરગનીઓ તેમેમચા બેશા જઓ
તેમેમચા ચથવારો મજદા અદમોહા~~

હરવેશે મહુને

~~વહેશતા સરેઆસચા શીઉથનાચા~~

બોનેરગ બોલવું કરવું

~~વોહોચા~~

ફરે.

દિઅકુરમજદ તેમહુને બોનેરગ બોલવું અને
કરવું ગાવાંણીનું •

~~તા તો વોહુ મનંધા અશાચા~~

તે તાહારા બેદે મંનને અરદી બેહેશત

~~દશોદેમ સનુતો~~

ફરબ વખાંણી.

તે તાહારા બહમંન અને અરદીબેદેશ તનું ફ
રવું આપ અને તમારી શેતાદેશ અને વખાંણ
ફરવી મહને આપો જે તમારી શેતાદેશ તારીફ
ફરે.

ખશામાફાદી ખશાયરા અફુરા ફરશીમા
તમારી શાહેબી અફુરમબદ

વશાના હેથીમ દાઉ અફુમ

રશતાખેબ બહેર આપો જેહાંનમાં.

તેથી તમારી શાહેબી હ અફુરમબદ રશતાખે
બમાં બહેર મરદો આપે ઈઆને રશતાખેબમાં
હાં તેહેનો બદલો મહને આપે હશો ખુંન અથ
હમાંમ વચોનાં તમાંમ પદે અને મબદા અદમો
હ વારજ પદે.

પેરેને હસમેમા પેરેનો નસુંમા પેરેનો હાંમા રથવેમા
તમાંમ પદોછે પેરેને પેતે રથવેમા પેરેને ખરૂં પેરે
ને ખરૂંઈગાનું પેરેને બુદદે પેરેને બુદદેને પેરેને ફું
નદે પેરેને ફુંનદેબ પેરેને બુશીઆંશાત ઈઆદ
રેગોગુઅ પેરેને બુદદે પેરેને ફપશાતેશ પેરેને
પેરીફાંમ ઈઆ આહિતે આતરેમ આપેમ નં
મ ગાંમ ઉરૂઅરાઉ પરશાત હાફતીમ ઈઆ આ
હિતે આતરેમ આપેમ નંમ ગાંમ ઉરૂઅરાઉ પેરે

ને થવા હુલદ અંધરો મેનીઠી હય નમાનદ હ
 ય આથરદ હય અપદ હય જેમદ હય ગુમદ
 હય ઉરેપરીપાઉ હય નરેમ અશુઅનેમ હય
 નાહિરેફાંમ અશોનીમ હય સતરેઉશ હય માઉ
 બેમ હય હુઅરે હય અનગરોચાઉ હય વીસપ
 યોહુ મલદદાત અશાયેથર ૦ અથ હમાંમ વ
 યો દરેઅંજાઓહશ ઈઓહ અંધેન વારેથરગ
 નીઓ તેમેમય બેશાજાઓ તેમેમય યથવા
 રો આહરીહ મા હશીઓ. મશાતા મલદા
 ૩. વલી ફરીથી. અથ હમાંમ વયો ઊપર લખી
 છે તે મીશાલે પદે બેશાજાઓ તેમેમય પઠી
 અને આહરીહ મા હશીઓનો ફરદો વારજ પ
 દે ફેનાં માંહનાં તેહેતુલ લોગતે શરેહે શરવે
 પરથંમ લખુંછે તેથી ફરીથી લખેઆ નથી ૦
 વલી ફાંથી પદછે પરશાત હસમેમ પરસત
 નસુંમ પરશાત ફાંમ રથવેમ પરશાત પેતેર
 થવેમ પરશાત ખરૂ પરશાત ખરૂઈગનું પર
 શાત ખુદે પરશાત ખુદેજ પરશાત કુંનદ
 પરશાત કુંનદજ પરશાત બુશીઆંશાત ૦
 હ પદેઆથી શરવે આજેજ થાહ તેશરવે શરે
 હે તથા પદનો અરથ પરથંમ હેજ પરગર

દમાં હાં લખેઉછે હ કરદો વાર જ એ-આર અવેઉ
છે તેથી કરદાર મધે ખોલીને શારવે નહેર લ
ખેઉછે તેથી હજગો અરથ તથા શારેહે નથી
લખી વંદીદાદ પઢતાં હશો ખું ન ઈને તેથી હશ
રવે નહિ.

અથ હમાં મ વચો. બેશાળ-ઓ તેમેમય
પંચ અકુન વેરી-અ ફરસરાગી અઈ-ઓ હશ ઈ
અથા! અકુવેરી-ઓ ફેમના મજદા અશાહે
અશોમ વોકુ ૧.

અથ હમાં મ વચો આખી બેશાળ-ઓ તે
મેમય લગી પઢે પ અકુન વર પઢીને ફેમના
મજદા અશાહે લગે પડી અશોમ વોકુ ૧ પઢે.

• પરગરદ ૧૩ મી હાં નદવી અરથશાયે લખીછે.

ફદા તદા હાંમે સપે-અંતો મેની-અઠી-અ
કું હા તે પેદા હશ સપેના મીનોની
હિતં હાંમ હામનાંમ ઈ-ઓ હા હે-અંતો
તે પેદા હશ ને છે

~~સપેઅંતહે । મેનીહૃશ । દામ । દાતેમ ।~~
 સપેના મીનોની પેદાદશ પેદાફીધેલી
 કુંણ તે સપેના મીનોની પેદાદશમાંહાં જેતે પે
 દાદશ છે શપેના મીનોની પોતાની પેદાફીધેલી
 તે પેદાદશમાંહાં કુંણ છે ।

~~વીસપેમ । પેતે । ઉશાઉધેમ । અહુ । વખશાદા~~
 તમાંમ બુલંદ ઉશોહનમાં પોકાર કરનાર
~~હલંધરેમ । અંધરો । મીનોદશ । પેતે ।~~
 હનર ધણાં ગના મીનો
~~લસેત ।~~

પુકુયે ।
 જે તમાંમ અરધી રાતે જે બુલંદ બોનેરગ હો
 શેનને વખત આવાબનો કરનાર કુંણ છે જે
 તેહેનાં આવાબથી હનર ધણું મારવું અને
 નેશાત કરવું પુકુયે ગના મીનોની પેદાદશને
 ઈઆને આહારે મંનની પેદાદશને ।

~~આઅપદ । મરોદ । સપાનેમ । સીબદરેમ ।~~
 હરવેશો ફહીઠી શાગ શાફત
~~ઉરઈસરેમ । ઈહમ । વંધાપરેમ । ઈહમ ।~~
 બારીફશર ફે વંધાપરેમ જે

~~મશીઆફ / અભિઆ / હુલવચંધો /~~

આદમી૩ તેહેને બદશુખંન કેહેય

~~હુલકેમ / નાંમ / ઉલેલો /~~

બદ નાંમ કેહેય •

નવાબદીધો હોરમનદેલે શાગ કુફે ઈઆને
પોકારનો કરનાર હુશેહેંનનાં વખત તેશાગ
ને બુરા શખુંન બોલેય અને તેહેનું નાંમ ને
લે નહી કેહેતો તેલલુકરી શકેઓ અને વલી
હિમ કેહેછે લે શાગ શીહા કોકોનો ઈઆને કો
કોતે પીઠ બપર બીની મીશાલે ટેકરો થાહ
છે તેહેને કોકો કરીને કેહેય તે શીહા કોકોનો
શાગ તેહેનુ શર ઘણુ બ આરીફી અને પંધા પ
રેમ નાંમનો તે ખારપોશાતને કેહેછે •

~~હિતદ / તદ / દાંમે / સપેઅંતો / મેનીઅભિઆ~~
હરવેશો તે પેદાહશ સપેનાં મીનોની
~~હિતંધાંમ / દામનાંમ / ઈપોહ / હેઅંતે / સપેઅંતહે~~
તે પેદાહશ લે છે સપેના

~~મેની૩શ / દામ / દાતેમ /~~

મીનોની પેદાહશ પેદાફીધેલી •

હરવેશો સપેના મીનોની પેદાહશ માંહાં લે પેદા
હશ સપેના મીનોની પોતાની પેદાહશ છે ઈ

આને હોરમજની.

~~વીસપેન । પેતે । ઉશાઉધેમ । આહુ । વખશાદ~~

તમાંમ બુલંદ ઉશાહેનનાં પોકાર કરનાર

~~હંધરબ । અંધરો । મેનીહિઉશા । પેતે ।~~

હજરદ ૯૩ ગનામીનોને

~~જસેતે ।~~

પુકુચે.

તમાંમ ફુશેનનાં વખતભીપર તેશગ છે જેહેનાં

પોકારથી હજરને મારયું પુકુચેય ગનામીનોની

પેદાહશને ઈઆને તેહેનાં પોકાર જે આહારે

મંનની પેદાહશનાં જે હોશેનને વખત શાંલલે

તેથી હજર જઆંગાર મરે અને તેહેનાં વખત

૩ છે પોકાર કરવાની જેતે તરંણવાર પોકાર ફ

રેય અને પોકાર ફેમ ફરેય તે હમારે માલુંમન

થી અને દાહાડો અને રાત મલી વાર ૩ પોકા

ર ફરે છે અને ૩ તરંણવારથી વધું પોકાર ફર

તો નથી .

~~ઈપચય । દેમ । જનદાસપેતમ । જરથુશતરાં~~

જે તેહેને મારે સપેતમાંન જરથોશત

~~સપાનેમ । સીજદરેમ । ઉરૂઈ । મરેમ । ઈદમ ।~~

સગ શાખંત બારીક શાર જે

~~વંધા । પરેમ । ઈહમ । મશીઆક । અભિઆ ।~~

વંધા પરેમ કે આદમીઉ તેહેને

~~દુલ્લયમંધો । દુલ્લકેમ । નાંમ । ઉભેલે ।~~

બુરા શોખુંન બુર નાંમ કેહેય ०

બેહેકોઈ તેશાગને મારે હસપેતમાંન જરથોશ

ત બેશાગ કુદે અને તેહેનું શર ધણું બારીક અને

ને હેનું નાંમ વંધા પરેમ બે બાર પોશાત છે અને

આદમીઉ તેહેનું નાંમ બદ બોલેછે ઈઆને તેહે

નું નાંમ બેબે કરીને કેહેછે બેણે તેહેને બેબે ન

હી કહુ તેભણું કરીશકેઓ ઈઆને કાંરાં શાલીઉ ०

~~નભિઆ । નપતીદિયેદ । હે । ઉરઆનેમ ।~~

નવ પેહેડી લગે તેહેનાં રવાં ન

~~પરામેરેઅંચેલે ।~~

ખરાબ થાઉ ०

તેશાગને બેહેકોઈ મારે તેથી નવ પેહેડી લગે

તેહેનાં રવાં ન બદ ખરાબ થાઉ અને શાવાબનાં

કાંમ કરે તેલી તેમરંદ પેદાદશાને દરમીઆં ન

ધણો બદછે ઈઆને ગોનેહેગાર કુહ ०

~~ઈશાંમ । અંધદા દુલ્લપેમ । ચેનુઅદા પેરેતુંમ ।~~

તેહેને છે બદઆબરૂ ચેનવદ પુલ ०

અને તે મારનારાઉનાં રવાં નને છે બદઆબરૂ

ચીનવદ પુલહિપર અને ચીનવદ પુલથી ગુન
રેનહી અને તેહેને મારેઆથી તોજશકરે.

~~ઈઓ નોહદા બુઓ શરોશીઆમ~~

કે નહી જવતાં શરોશ

~~ઉન્નુઅરેજહતે~~

બુબંદ હખતીઆરકરે.

અને તેહેને શરોશ ઈનયેઆથી પાકી નહી હ
ખતીઆરકરે ઈઆને હગુનાહા ગુનરેશ નહી
કરી શકે અને શરોશ કરાવેઆથીની પાક ન
હી થાહ.

~~દાતરે ના ઈઓ જનદા સપાનેમ સીજદરેમ~~

હદાદાર કે મારે શાગ શકત

~~ઉરુઈસરેમ ઈહમ વંધા પરેમ ઈહમ~~

બારીક શર કે ભલાં ઊપર જે

~~મશીઆક અંભિઅ હુલવ ચંધો હુજકેમ~~

આદમી તેહેને બુરો શખુંન બુર

~~નામ્ના ઉજેત~~

નામ્ના ફેહેય.

પુછી ઊ જરથોશતેજે હદાદાર કે જેતે શાગને મા
રેકે તે શાગ છે પાહાડનો અને ભેરાવર અને તે
હેનુશર બારીક અને પીછ ઘણાં ખુબ ભહલાં

અને આદમી ઉ તેહેને બદ બોલેય જે તેહેનું નાં
મ બદ ફેહેય ઈઆને તેહેનું નાં મ જે જક કરી
ફેહેય જે જક કરી નહિ ફેહે તે ભલું કરી શકવું
તે શાગને જે ફેકોઈ મારે.

ફાહે । અસતે । ચેધ ।

શુ તેહેની છે તો જશ.

તે ગુનાહાની શુ છે તો જશ.

આપદ । મરોદ । હંધરેમ । ઉપા । જનનાં માં

દિરવેશો ફહીઠી હજર બુલંદ મારવામાં

ઉપા નેદિદ । અસપહે । અશતરીઅ । હંધરેમ

બુલંદ મારે દુરરા હજર

સરોશો । ચરનીઅ ।

ચાબુક.

બવાબ દીધો હોરમજદે જે ૧૦૦૦ દુરરા તથા હજર

૨ ચાબુક તેહેને મારવામાં મારે અને તો જશ

ફરે.

ફદ । તદ । દામે । અંધરો । મેનીદિઉશ ।

કુંડા તે પેદાદિશ ગના મીનોની

દિલંધામ । દામનાંમ । ઈયોદિ । હેઅંતે । અંધરો ।

તે પેદાદિશ જે છે ગના

મેની હુશા દામ દાતેમ.

મીનોની પેદાદશ પેદા ફીધેલી.

કુંજ તે ગનામીનોની પેદાદશમાં ફાંછે કે ગના

મીનોની પોતાની પેદાદશનો પેદા ફીધેલો.

~~વી સપેમ પેતે. હુશાઉધેમ આહુ વખશાદ~~

તમાંમ બુલંદ હુશા હેનનાં પોકારનો કરનાર

~~હબં ઘરના સપેઅંતો મેની હુશા પેતે~~

હુશરધણ સપેના મીનોની

~~સેત.~~

પુકુયે.

તમાંમ હુશા હેનનાં વખત પોકાર બુલંદી આ

વે ઇઆને બુલંદ આવાળે પોકાર કરે તે પોકાર

ર શાંતલેઆથી હુશર સપેના મીનોની પેદાદ

શાંતોને મારવું પુકુયે.

~~આ આદ મરોદ દેહમ ઇહમ જરમી અંધરેમ~~

હર ચેશે ફીગી દેવ કે જરમી આઉ ગુરેમ

~~નાંમ ઉતેત.~~

નાંમ ફેહેય.

જવદ બદીધો હોરમજદેને જરમી નગર નાંમનો

હસ પેતમાંન જરથોશત કે આદમી તેહેને

બદ શોખંનથી જરમી આફ ફરી ફેહેય ઇઆને

જરમી ન ગરતે કાયબને કહેય આદમી તેહેને
 જરમી આફ કરી કહેય તેહેને જરમી આફ કરી
 નહી કહેવે જરમી આફ તેશખલુ લીલો તરીને
 કહેછે.

~~હતદા તદા દાંમે / અંધરો / મેનીઉશા~~

હરવેશો તે પેદાદેશને ગનામીનોની

~~હતંધાંમ / દામનાંમ / ઈઓદ / હેઅંતે /~~

તે પેદાદેશનો જે છે

~~અંધરો / મેનીઉશા / દામ / દાતેમ /~~

ગનામીનોની પેદાદેશ પેદાફીધેલી.

હરવેશો તે ગનામીનોની પેદાદેશને પોતાની જે

તે પેદાદેશ છે તે ગનામીનોની પોતાની પેદાદે

શ ફીધેલી.

~~વીસપેમ / પેતે / ઉશાઉધેમ / આફ / વખશાદ /~~

તમાંમ ઉશાફેનમાં પોદ્કારનો કરનાર

~~હંધરેમ / સપેઅંતો / મેનીદેશ / પેતે /~~

હજર સપેના મીનોની

~~જસેતે /~~

પુકુયે.

તમાંમ અરધીરાતે બુલંદ ઉશાફેનને વખત તે

આવાજ કરે અને તેહેનાં આવાજ શાંતલેઆ

થી સપેનામીનોની પેદાહશને મારવું પુકુચે •
 શરેહે તે હક વખત પોકાર કરેય •
 પેહેલવી શરેહેનો કરનાર ફેહેછેને તે ફેમ પોકા
 ર કરેય અને ફેહી શાહતમાંહાં પોકાર કરેય તે
 અમોને જાહેર નથી અને હમછેને દાહાડો અને રા
 ત મલી વાર ૧ પોકાર કરેય વધું પોકાર કરતો ન
 થી વલી હમ ફરી ફેહેય ને તે પાંણીમાંહાં પેશાબ
 કરેય •

~~ઈઅસય / દેમ / જનદ / સપેતમ / જરથુશતર /~~
~~ફે તેહેને મારે સપેતમાંન જરથોશત •~~
~~હેમ / જરમીઆ / ધુરેમ / ઈહમ / મરીઆક /~~
~~દેવ જરમીઆ ધુરેમને ને આદમીઉ~~
~~અહીઆ / દુજયયંધો / જરમીઆફેમ / નાંમ /~~
~~બુલંદી હ બદફેહેય જરમીઆક નાંમ~~
~~ગુજેતે •~~

ફેહેય •
 ફેને તેહેને મારે હ સપેતમાંન જરથોશત દેવ જ
 રમીઆ ગુરેમ નાંમનાંને ફે આદમીઓ બુલંદી
 થી તેહેને બદ બોલેય ઈઆને તેહેનુ નાંમ જ
 રમીઆક ફરીને ફેહેય તે નહી ફ હી ઉ નેઈ
 હ •

પેતેતેમ / હે / મનો / અંધદા / પેતેતેમ /

પતેતની તે મનશાનીનો છે પતેતની

વયો / પેતેતેમ / શીઉથનેમ /

ગવશાનીનો પતેતની કુનશાનીનો .

પતેત કરવાની મનશાની કુહ પતેત કરવાની ગ

વશાની કુહ પતેત કરવાની કુનશાની ઈઆનેને

આદમી ગુનેહેગાર કુહ તે હજરમી આગુરેમને

મારે તેથી તેહેનો ગુનાહા દુરથાદ અને તનાકુરી

ગુનાહા હોદ અને મરગરનંની ગોનાહા હોદતોલી

તોલી તેહેને મારવાથી દુરથાદ અને શાવાબલા

ગે અને તે મારનાર મરદ .

ઉન્નુઅરેશતેમ / હે / મનો / અંધદા /

બુલંદ હિખતીઆર કરે તે મનશાનીનો છે

ઉન્નુઅરેશતેમ / વયો /

બુલંદ હિખતીઆર કરે ગવશાનીનો

ઉન્નુઅરેશતેમ / શીઉથનેમ /

બુલંદ હિખતીઆર કરે કુનશાનીનો .

બુલંદ હિખતીઆર કરે પતેતની મનશાનીનો બુલં

દ હિખતીઆર કરે પતેતની ગવશાનીનો કુહ બુલંદ

હિખતીઆર કરે પતેતની કુનશાનીનો કુહ તેહેને

મારવું . અને શોશીઓ શો ફહીઠીને મારવા

થી રોશાપી ગુના હાલી દુરથાદ ઈચ્છાને છીનાલી
નો ગુનાહા • અને કુશતંત્ર બુલદનાં મનાં
શાગોરદે કકુલે ગોલાંમ બારગીનો ગુનાહા કીધો
કુદ તેલી હિમારધું ખુબ છે હ બેકુ ગુનાહા તેથી દુર
થાદ તેહેનેલી.

~~ઈષો / હિતેશાંમ / સુનાંમ / લંતે / ઈદિમ / પરુશા /~~
~~કે તે શાગને મારે બે પરુશા~~
~~કુરંઆંમય / વેશ / કુરંઆંમય / વોકુ / નજગાંમયા~~
~~કુરંનને વેશ કુરંન વોકુ નજગાને~~
~~દરખતો / કુનરનાંમય / •~~

દરખત હોનરને •
બેકોઈ તે શાગોને મારે કે તે શાગનુ નાંમ પરોશા કુ
રંન છે પરુશા કુરંન તેબે શાગ ગોશાપંદોનાં રોજાશા
થે રેહેછે તથા વંજરાશાથે રેહેછે તથા ભડવાડો
નીશાથે રેહેછે તેહેને કહીદ અને બેવેશ કુરંનશ
ગને મારે વેશ કુરંનશાગ તેહેને કહીદબે શાગ આ
બાદીમાં હાં મુકુલે મુકુલે રેહેછે અને વોકુ નજગ
શાગ તેહેને કેછે વોકુ નજગ શાગને મારે વોકુ ન
જગ તે બે ગરીબ શાગ છે તેહેને કહીદ અને દરખ
તો કુનરનાં મનાં શાગને બેકોઈ મારે દરખતો
કુનર તે શાગને કેહેછેબે શાગ કુનરશીખેય તેહે

ને ફેફેછે ફશાગોને ને ફેફોઈમારે •

~~ખરોશીઆ । તરચ । નો । અહમાદ । વઈઓ ।~~

પોકારનાર ધણો તે જખમી

~~તરચ । ફુદઓ । ઉરેઅ । પરાહિતે । પરો ।~~

ધણો તે રવાંન જહ જહદીક

~~અશનાદિ । અંધ । •~~

બેફેશાતની •

તેમારનાર ધણો પોકારનાર હમારા ગરોથમાંન

થી અને તેમરદ જખમી પોતે તેધરની જહદીક

જવાથી ઈઆને તેમરદનું રવાંન માહારું ગરોથ

માંન નહી પાંમે અને માહારા ગરોથમાનની જ

હદીક તેમરદનું પોતાનું રવાંન જઈશકેનહી •

~~ઈપથ । વેફેરફો । વઈઓદ । તુહતે । દરમને ।~~

તેમ વાધ વર જખમી ફરીશકેય

~~વેરેજસતે । રજુવરે । •~~

બુલંદ

જંગલ •

તેમફે દરંદાં અને વર જખમી ફરેય અને બીહી

વાડેય ઈઆને બીઆબાંણ મોટાં જંગલમાંહાં

વરઓ ગોશાપંદોને ડરાવેય બીહીવાડેય તેથી

તે ગોશાપંદો જખમી ધાઈશકેય તેમતેમારના

રનું રવાંનતી જંગલ બીઆબાંણમાંહાં ફુલુ

કુરૂંપા

કુરૂંન.

જે પશુશ કુરૂંન નાં મનો શાગનો પેશોલાંને ઈ
આને જે શાગ ગોશાપંદોનાં રોલાશાથે રેહેછે તે
શાગનાં તંનને જોકોઈ મારે.

~~ઉશા / વાવોહે / ગોશાંમ / થવરેશેતે / અપા~~

બુલંદ તેહેનો ફાંન ફાપે ઈઆ

~~વાહે / પેદીઆંમ / ફરેઅંતેતે /~~

તેહેનો પાગ ફાપે.

ઈઆને તે શાગનો ફાંન ફાપે ઈઆને શાગનો
પાગ ફાપે.

~~ઈહશે / તદા / પેતે / અભીઆભી / ગેથાઉ /~~

~~અગર તેથી તે ડુનીઆંમાં~~

~~તાઈઉશા / વા / વેહેરફો / વા / અપેતે /~~

મોરને વાધવરૂને ઈઆ તે દેખેનહી

~~બુશાત / હયા / ગેથાબીઅો / પરા બેરેતે /~~

આગરહી થી મુકુલા લેઈનહી

~~દશા /~~

અપામી.

અગર તે શાગનું તંન દહેવું લાંબેઆથી તેશ

ગ ડુનીઆંમાં ફાં મોરોથી વાધવરૂથી તે દેખી

નહી શકે તે મારે આથી ખબર આપીને નહી
શકે આદમીએ એને તે મુકુલાથી તેહેને લે
ઈનઈ દુર કરી નહી શકે તે જખંમ કરે.

~~અદાદા પેલે । આફરો । એક ઈઅદા ।~~

પછે પેશાથી પાંણીથી ચકે ઈઆને હવે.
પછે તે શાગને પાંણી ચાલે ઈઆને તે જખંમ
થી લોહી ખીપ જરી થાહ.

~~એકીઅદા શુનહે । રશો । બોદો । વરશાતેહો ।~~
ચકે આથી શાગ જખમી બોદો વરશાતે
એથીઅહે ।

તોજશ.

તે લોહી અને ખીપ ચાલે આથી તે શાગ જખમી
રેહે તે મારનારને બોદો વરશાતે તોજશ કરે
ઈઆને તેહેને છેહેલી આંગલી કાપે.

~~ઈપો । શુનહે । પેશાતરેમ । જંતે । ઈહિમા~~
ને શાગને પેશો ઈઆને તેહેને મારે ને
વેશા । ફરંમ ।

વેશા ફરંન.

અગર જેહે કોઈ વેશા ફરંનનાં પેશાને મારે ઈ
આને શાગને આબાદીમાં હાં મુકુલે મુકુલે છે
તે વેશા ફરંન શાગનું કાલબુદ ને તાં ને.

રેહે ને ડરી જખમી થાહી.

~~નો હાહી હે. અનીઓ. ઉરેઆ હોમ.~~

નહી તેહેને બીજાં શોવાહી પોતીકાં

~~ઉરેઆનેમ. પેતે હરેશતે. બાંજેતે. ખરોશીઆય.~~

રવાં ન પાશબાન ગુજરે દુરકરે પોકારતુ

~~વોઈઆય અંધહે.~~

જખમી ધરઈઆને બેહેશત.

નહી તેહેનાં બીજાં રવાંનનો હમેશો ઈઆને ગુજ

રેઆપછે પોતીકા રવાંન શોવાહી બીજાં રવાંનનો

કોઈ તેહેની પાશબાની કરી નહી શકે ગુજરેઆ

પછે તેહેનાં રવાંનને દુરકરે ઈઆને પોતીકુ રવાં

ન હાહી બુજ પેલા ઊજડ જંગલ બીઆબાણમાંહી

ઊજુરેહે જખમી અને ખુહારીથી અને હજેહાં ન

માંહે તેહેની ઈઆરી કોઈ નહી કરી શખે.

~~નેહ. સપાને. પેશો. પાને. પેતે. હરેશતે.~~

નહી શગ શગોને શગ શરદારને ગુજરેઆ

~~બાંજેતે. ખરોશીઆય. વોઈઆય.~~

દુરકરે પોકારકરી જખમી

~~અંધહે.~~

ધર.

નહી તેહેની ઈઆરી કરે જે શગોનો શરદાર શ

ગાને ચીનવદ પુલભિપર છે તે શાગ મોરો છે તેહેને
 પુલનો શાગ ફેહે છે તે શાગથી તેહેનું રવાંન દુર
 અને જખમી થાદ ગુજરેઆપ છે તે ધરથી ઈઆ
 ને ગારોથમાં નથી ઈઆને તે શાગ તેહેનાં રવાંન
 ને પુલથી ગુજરીને પેલી તરફ જવા નહી દીદે જે
 ફોઈ દેજે હાંનનાં શાગને આજરદીદય તેહેવારે
 ગુજરેઆપ છે તેહેનાં રવાંનને બીહીવાડેય અને
 જખમી કરેય ઈઆને ફાડેય અને તેહેની ઈઆ
 રી નહી કરે.

~~ઈઆઉ। અસતે। અનીઓ। રશનોદશ।~~
 જે છે બીજા રશને
 રેશતે।

રાશત.

જે છે બીજા રશને રાશત ઈઆને તે જે હાંનમાં
 હાં ગુજરેઆપ છે રશને ઈજદલી તેહેનાં રવાંનની
 ઈઆરી નહી કરી શકે અને ખુહારીથી જખમ કરે
 તે શાગ તેહેનાં રવાંનને અને તે શાગથી તેહેનું ર
 વાંન ફાંપે અને ધુબે.

~~ઈઓ। સુને। પેશતરેમ। જંતે। ઈદમ। પરુશ।~~
 જે શાગનાં પેશાને માં જે ને પરુશ

~~ઉશા / વાહે / ગુશાંમ / થવેરેશતે / અપ /~~

બુલંદ ઈઆતેનાં કાંન કાટે તેહેનાં

~~વાહે / પેદીઆંમ / ફેરેઅંતેતે /~~

ઈઆતે પાગને કાટે.

બુલંદ તેહેનાં કાંન કાટે ઈઆને તેહેનાં પા
ગ કાટે.

~~ઈહરો / તદ / પેતે / અઊઆઉ / વીસો /~~

અગર તેથી તેહેનાં તંનને મુકુલાનાં

~~તાઈઉશા / વા / વેહેરકો / વા / અપેતે /~~

ચોરને ઈઆ વાધવરને ઈઆ નહીદેખે

~~બુસતે / હય / વીજ્જીઓ / પર / બેરેતે /~~

અંધારી થી મુકુલે લેઈનહ

~~દશા /~~

બખંમેકરી.

અગર તે મારેઆથી હેપું તંન બખમી શોકશ

તેહ થાહ બેતે શાગ મુકુલાને દરમીઆંન ચોર

ને અને વરને દેખી નહીશકે અને તેહેની ખબર

રાખી નહીશકે અને મુકુલામાંહાંથી તે ચોરને

અને વરને દુરકરી લઈનઈનહીશકે તેબખંમેકરી.

~~અદા દા પેતે / આકુશો / ચેકઈઅદા /~~

પછે પેશાથી પાંણી ચકે.

પછે તે શાગને પાંણી ચાલે ઈઆને તે જખમીથી
લોહી પીપ જરી થાઈ.

~~ચેકીઅદા સુનહે રેસો બોદો વરશાતે
ચકેઆથી શાગ જખમી રેહે બોદો વરશાત
ચેથીઅ.~~

તોજશ.

લોહી અને પીપ ચાલેઆથી શાગ જખમી રેહે
તે મારનારને બોદો વરશાતે તોજશ કરે ઈઆને
તેહેની છેહેલી આંગલી ફાટે.

~~દાતરે ઈઓ સપાનેમ જંતે ઈદમ~~

દદાદાર જે શાગને મારે ફે

~~પશુશા ફુરંમ ફરન બુદંધેમ સનથેમ~~

પશુશા ફુરંન બુલંદ જવ હથીઆરે

~~વીફેરેદ ઉશાતાનેમ~~

બુદો ફરે તંનથી જવ.

પુછીઠી જરથોશાતે જે દદાદાર જે પશુશા ફુરંન શા
ગને મારે તેહેનો બુલંદ જવ હથીઆરે કરી બુદો
ફરે તંનથી.

~~ફાહે અમતે ચેથે~~

શુ તેહેની છે તોજશ.

શુ તે મારનારની છે તોજશ.

~~આપદા મરોદા ૦ અસત / સત / ઉપા /~~

દર વેશો ફહીઠી આ ૬ શોહે બુલંદ

~~જનનાંમ / ઉપા જોદા / અસપહે / અશતરીઆ~~

મારવામાં બુલંદ મારે કુરરા

~~અસત / સત / સરોશો / ચરનીઆ ૦~~

આ ૬ શોહે ચાબુક ૦

જવલબદીધુ હોરમજદેલે તેહેને ખુબ મારવામાં

હાં ખુબ મારે ૮૦૦ કુરરા તથા આ ૬ શોહે ચાબુ

ક મારે ૦

~~દાતારેન / ઈઆ / સપાનેમ / જંતે / ઈદમ /~~

દાદાર કે શાગને મારે જે

~~વેશ / ફરંન / ફરંન / બુદંધેમ / સનધેમ /~~

વેશ / ફરંન બુલંદ જવ હથીઆરે

~~પીકેરેદ / ઉશતાનેમ / ફાહે / અસતે / મેધા ૦~~

જુદોફરે જવ શુતેહેની છે તોજશ ૦

દદાર જે વેશ ફરંન શાગને ઈઆને આબાદી

નાં અને મુકુબાનાં શાગને મારે અને બુલંદ તે

હેનરે તંનથી હથીઆરે કરી જવ જુદોફરે શુતે

હેની તોજશ ૦

~~આપદા મરોદા ૦ હપત / સત / ઉપા જનનાંમ /~~

દર વેશો ફહીઠી શાત શોહો બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા । જાહે । અસપહે । અશતરીઅ । હપત ।~~

બુલંદ મારે

કુરરા

શાત

~~સત । સરોરો । ચરનીઅ ।~~

શેહે

ચાબુક ૦

જવાબ દીધો હોરમજદને તેહેને ખુબ મારવામાં
૭૦૦ કુરરા તથા શાત શેહે ચાબુક મારે તેમાર
નારને ૦

~~દાતરેન । ઈઅો । સપાનેમ । લંતે । ઈદમ ।~~

દદાદાર ને શાગને મારે કે

~~બોફુ નજગેમ । ફરબ । બુદંધેમ । સનધેમ ।~~

બોફુ નજગને બુલંદ જવ હથી-મારે

~~વીફેરેદ । ઉશાતાનેમ ।~~

બુદોફરે જવ .

દદાદાર નેકોઈ બોફુ નજગ શાગને મારે ઈઆને
બોફુ નજગ તે ગરીબ શાગને ફેફેછે તે શાગને નેકો
ઈ મારે અને બુલંદ જવ હથી-મારે કરી બુદોફ
રે લંનથી ૦

~~ફાહે । અસતે । એથે ।~~

શુ તેહેની છે તોજશ .

શુ તેમારનારની છે તોજશ ૦

~~આપદા મરોદા • જશુપ્રશા સત્તા ઉપા~~

હરવેશો ફહીઊ છઅ શોહે બુલંદ

~~જનનાંમ ઉપા નેદિદા પ્રસપહે પ્રશતરીખા~~

મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~જશુપ્રશા સત્તા સરોશો ચરનીપા •~~

છઅ શોહે ચાબુક •

નવાબદીધો હોરમંજદે જે તેહેને ખુબ મારેઆમાં

૬૦૦ છ શોહે દુરરા મારે અને છ શોહે ચાબુક મારે

~~દાતરે • ઈપ્રો સપાનેમા જંતે ઈદમા તુરનેમા~~

દિદાદાર જે શાગને મારે કે તુરક

~~ફરજ બુદધેમા સનધેમા વીકેરેદા~~

બુલંદ જીવ હથીપારે જુદો કરે

~~ઉશાતાનેમા •~~

નંનને.

દિદાદાર જેકોઈ તરક શાગને મારે ઈઆને તરક તે

શાગનાં બચાંને કેહેછે અને તલુક હાંધલાં શાગ

ને કેહેછે તેહેને જેકોઈમારે અને બુલંદ જીવ

જુદો કરે તેહેનાં તંનથી ઈઆને મારીનાંખે.

~~ફાહે પ્રસતે યેથા •~~

શુતે ફેની છે તોજશ •

શુતે ગુનાહાની છે તોજશ •

આપદ / મરોદ / પંચ / સત / ઉપા / જનનાંમ
 હરવેશો ફહીઠી પાંચ શોહો બુલંદ મારવામાં
 ઉપા / નેદદ / અસપહે / અશતરીપ / પંચસત
 બુલંદ મારે દુરરા પાંચશો
 શરોશો / ચરનીપ /

આબુક.

જવાબ દીધો હોરમજદે જે તેહેને ખુબ મારવામાં
 ૫૦૦ દુરરા મારે અને ૫૦૦ પાંચ શોહો આબુક
 મારે.

હાઉ / જનુશ / હાઉ / વીનેશ / હાઉ / સફરેને /
 તે જનુશ તે વીનેશ તે શોકોરેને
 હાઉ / ઉરોપેશ / તેજદાદતે / હાઉ / રૂપેશ /
 તે ઉરૂપેશ તેજદાંતનો તે રોપેશ
 ઈપોનો / જતેહે / હાઉ / વીસપનાંમ / સપેઅંતે
 ખુદ રફતાર તે તમાંમ સપેના
 મેની અઠી અનાંમ / સપયેથરનાંમ / અનીપ /
 મીનોની સગ તોખંમનાં શોવાદ

ઉદર / ઉપાપા

ઉદરે આવી.

જનુશનાંમનો શાગ અને વીનેશનાંમનો શાગ
 અને સુફેરે નાંમનો શાગ તેહોનરમંદ તથા શી

હા કાંનનો શાગને ફેફે છે અને હરવેશે ઉરપેશ
નાં મનો શાગ તેજદાંતનો રૂપેશ તે નોલીઆને
ફેફે છે હરવેશે રૂપેશ નાં મનો શાગ ખુદ રક્તાર
ઈઆને ફોફોલી તેજ માંલનાર હરવેશે હશ
ગને ઊપર ફેફેઆ તે શપેના મીનોની પેદાહશ
નાં અને શાગની તોખં મનાં ઈઆને શપેનામી
નોની પેદાહશનાં શાગ છે જે ઊપર શાગની તો
જશ ફેફે તેજેજ પરમાંયો હશગોને મારેઆની
લી તોજશ છે હશેવાઈ ઉદરે આવી છે ઈઆને
શગે આવીતેલી શપેના મીનોની પેદાહશનાં
છે તે શગે આવીની બીના છેક પછવાડે આવ
શે અને ૧૪ મી પરગરદમાં હાં ઘણી બીના આવ
યશે.

~~દાતરે ૦ / ફુઆ / અસતે / સપા / પરુશા /~~

દેદાદાર શુ છે સગ પરુશા

~~ફુરુઓ / દાતીઓ / ગાતુશા /~~

ફુરુનની દાદ ધાહી.

દેદાદાર પરુશા ફુરુન જે શાગ છે તેશ

ગતો દાદધાહુ શુ છે ઈઆને દીનની

શરતે ફીહાં શાગને ફેફે છે.

~~આપદા મરોદા ૦ ઈઓદા ઈઓજ અશતીમા~~
 હરવેશે ફહીઠી જે બુલંદ તર

~~હયા ગેથાબીઓ પરાહતે સરોશે મનો~~
 થી ડુનીઆં ચલાવે દુર કરેચ

~~તાઈઉશા વેહેરકે મયા ૦~~

યોર ગોરગાને ૦

જવાબદીધો હોરમજદે જે તે શાગ ધણાં બુલંદ
 અને ડુનીઆંથી ચલાવેચ અને દુર કરેચ યોર
 ને અને વરને ઈઆને જેહાંનમાં ધણોજ તેજયા
 લેચ અને ડુનીઆંનાં રોલાઉ માંહાંથી યોરને
 તથા વરને દુર કરેચ પાછારાખેચ અને ડુનીઆં
 ને લબકે ડુનીઆંને જેદય ઈઆને ડુનીઆંનાં
 શાત મોલકોનેલી જેદય અને યોર તથા વર
 થી નેધારાખેચ અને તે મીનોનાં શાત આશ
 માંનને ઊપરલી જે શાગોનો શાગછે તેને ગાહ
 રાખેચ તે દેવોથી ૦

~~દાતરેજા કુઓ અસતે સપા વેશા ફુરઓ~~
 હદાદાર શુછે છે શાગની વેશ ફુરંન

~~દાહલીઓ ગાતુશા ૦~~

દાદ ગાહી.

હદાદાર વેશ ફુરંન જે શાગછે તેહેને દાદમાહા

શુ છે ઈ-આને દીનની શરતે વેશકુરંન શાગ તે
કી હા શાગને કેહે છે. જે મોહો લાની પાશાબા
ની કરે છે.

~~આ-અદા મરોદા. ઈ-ઓ. હાથરો. મસંધેના~~

દરવેશો ફહીતો જે અંદાજ મુજબ

~~અદા વનેમ. હયા. વીજવી-ઓ. પરાદિતે.~~

રાહા તથા નેયુ થી મુકુલા ચલાવેય

~~શરો શો મનો. લાઈઉશા. વેહેર કે મયા.~~

કુર કરે યોર ગોરગાને.

જવાબ દીધો હોરમજદેને તે વેશકુરંન શાગ અ

દાજ મુજબ રાહાને દરેમી-આંન ઈ-આને મુકુ

લા થી હંકેરેય ઈ-આને કુર કરેય યોર તથા વ

રને પાછા રાખેય અને હે શાગ ખનંનાંની દર

પુશાતીનો કરનાર છે અને વલી હેમની કેહેય

જે શોહોર અને પોકાર તું મુકુલામાં હાં ચાલે.

~~દાતરે. કુ-પ. અસતે. સપા. વોકુ. નજગો.~~

દેદાદાર શુ છે શાગની વોકુ નજગા

~~દાદીલીડા. ગાતુશા.~~

દાદ ગાહી.

પુછી ઉ જરથો શતે જે દેદાદાર વોકુ નજગા શાગ

ની દાદગાહી શુ છે ઈ-આને દીનની શરતે વોકુ

નજગ તે ફી હા શાગને ફેફે છે.

~~આપદા મરોદા ઈતિ નેચેમ અશેતે~~

હરવેશે ફહીભી ને નહીચીજ આહાતો
~~કુનરનાંમ તનુઈહી અશેતે થરાથરેમા~~

કુનર તંનથી આહેચ પરવરશા.

જવાબ દીધો હોરમજદેને હકુનરોની ચીજનથી

આહાતો તે પોતાનાં તંનની પરવરશા કરવી આ

હેચ અને પરશુશા ફુરંન શાગ અને વેશા ફુરંન

શાગ જેકાંમ કરેચ તેકાંમ હવોકુનજગ શાગ ન

હી કરે હશાગ તે ખરવશાતરને પકડે અને નશ

શાને મારે.

~~દાતરે ઈતિ સપાનેમ તરોપેથવેમ~~

હદાદાર જે શાગને રજંન પેશાની

~~દશાતે ઈતિમ પરશુશા ફુરંમ ચુઅદ~~

દીહ ફે પરશુશા ફુરંન ફેરલો

~~હતેશાંમ શીઉથનનાંમ આસતારેતે~~

તે ફેલકરવે ગોનાહગારથાહ.

હદાદાર પરશુશા ફુરંન શાગને જેકોઈ બુરો ખુરા

ફખાંણું ખવાડે ફેલકરવાથી તેમરદ ફેફેવોગુ

નાહગારથાહ શીમીશાલનો ગુનાહગાર

થાહ.

~~પાપદા મરોદા ઈપથા હતહમે અંધુઓ~~
 હરવેશે ફહીભી જેમ તે દરમીઆંન

~~ઈપદા પસતુઅંતે ફરતેમો નમાનહે~~

ફે ખલફને ધણાં ધરને

~~નમાનો પેતીમ પેતે તરો પેથવેમ~~

ધરનો શાહેબ રજન પશની

~~દેથીપાદા પથા આશતારેતે~~

દીદે તેહેયો ગોનેગારથાદે

નવાબ દીધો હોરમજદે જે તેમરદ દેહેયો ગુનાહુ

ગારથાદે જે ફુનીઆંને દરેમીઆંન ધણાં ધરનો

મરદ ફુદે અને ધણાં ફલીલાનાં શાહેબોનો

શાહેબ મોબેદ ફુદે તેહેને બુરૂં ખાંણું અને ખુ

રાફ ખવાડે તેહેયો તેમરદ પરુશ ફુરૂંન શાગ

ને બદ ખાંણાંનો ખવાડનાર તે ગુનાહુગાર

થાદે

~~દાતરે ઈઓ સપાનેમ તરો પેથવેમ~~

દિદાદાર જે શાગને બદ ખાંણુ

~~દશત ઈદિમ વેશ ફુરૂંમ ચુપદા હતેશામ~~

આપે ફે વેશ ફુરૂંન ફેરલો તે

~~શીઉથેનનાંમ આસતારીહતે~~

ફેલફરવાથી ગોનેહેગારથાદે

હિદાદાર વેશકુરંન શાગને જેબુરં ખાંણું ખવા
ડે તે રી મી શાલ નો ગુનાહુગાર થાહ ફેફેલનો
ફરનાર.

~~આપદ / મરોદ / ઈપથ / હિલહમે /~~

હરવેશે ફહીઠી જેમ તે

~~અંધુઓ / ઈપદ / અસતુઅંતે / મદેમો /~~

કુનીઆની જે પેદાહિશમાં દરમીઆન

~~નમાનહે / નમાનો / પેતીમ / પેતે /~~

ધરનો ધરનાં શાહેબનો શાહેબ

~~તરો / પેથવેમ / દેથીઆદ / અધ /~~

બદ ખાંણું આપે હેવો

~~આસતારીહતે /~~

ગોનાહુગાર થાહ.

જવાબદીધો હોરમજદે જે કુનીઆને દરમીઆં

ન મીઆંને હાલ ધરનો શાહેબ કુદ તેફેને બુ

રો ખુરાફ ખાંણું ખવાડે તેફેવો મરદ ગુનાહુ

ગાર થાહ મીઆંને હાલ ધરનો શાહેબ તે

જે થોડા ધરનાં ફબીલાનાં શાહેબ કુદ.

~~દાતરે / ઈપો / સપાનેમ / તરો / પેથવેમ /~~

હિદાદાર જે શાગને બદ ખાંણું

દશાતે / ઈમ / યોફુ / નજમે / યુઅદ / હિતેશાંમ /
આપે કે યોફુ નજગ કેરલો તે

શીઉથેનનાંમ / આશતારીહિતે /

ફેલકરવે ગોનેગાર થાહિ .

કેહિદાદાર ને યોફુ નજગ શાગને બુરે ખાંણું અને ખુ
રાફ ખવાડે તે ફેલનાં કરવાથી તે મરદ શી મીશા
લનો ગુનાહુગાર થાહિ .

આઅદ / મરોદ / નરેમ / બુહદે / હદ / અશાઠિઅનેમ /
હરવેશો મરદની બુહિ હ જગો અશોઈમાં

જસેઅંતો / અફમીઅ / નમાને / મદ / અઠિહબીઓ /
પુફુયેલે અંદર ધરને શાથે તેફેની

દખશતાબીઓ / ઈઅથ / અથરૂઅ / પેતો તરો /
ખશાલત મીશાલે અથોરનાંની રજન

પેથવેમ / દેથીઆદ / અથ / આસતારેતે /

પશીની દીહિ તેફેવો ગોનાહુગાર થાહિ .

જવાબદીધો હોરમજદે ને કે નેમરદ અશો હ જ

ગો કે પુફુયેલો ફુહિ તે ધરને દરમીઆંન અશો

મરદની ખશાલત દશતુર મોબેદનાં નેફેવી હો

હ ઈઆને ને મરદનો જવ ઈઆને રવાંન અશો

છે અને તેમરદની ખશાલત દશતુર મોબેદનાં ને

ફેવીછે ને તેફેવો મરદ નંહાં કે જલા અશો લો

કોનો બેહેરો નશીબો રાખેય ઈઆને જે ધરમાં અ
શો બોકોને ખાંણું ખવાડેય તે ધરમાં ગી-ઓફુ
હને તેહેવા અશોમરદ ને બુરું ખરાબ ખાંણું ખ
વાડે તેહેવો તે મરદ ગુનાહુગાર થાઈ.

~~દાતરેજા ઈઓ. સપાનેમ. તરો. પેથવેમ.~~

દાદાર જે સગને બુરું ખાંણું
દશાતે. ઈદમ. તુરનેમ. મુઅદા. હતેશાંમ.

દીદ કે તરૂકને ફેટલો તે
શીઉથેનનાંમ. આશતારીહિતે.

ફેલ કરવે ગુનાહુગાર થાઈ.

ફેદદાદાર શાગ નાંધલું બચું ફુદ અને તલુક શા
ગતે આંધલાં શાગને જે મરદ બુરો ખરાબ ખવા
ડે તે ફેલનો કરનાર મરદ શી મીશાલેનો ગોના
હુગાર થાઈ.

~~આઅદા. મરોદા. ઈઅથા. હતહુંમે. અંધુઓ.~~

હરવેશો ફહીઊ જેમ દરમીઆંન ડુનીઆંની

~~ઈઅદા. અસતુઅંતે. અપેરેનાઈઊફેમ.~~

ફે પેદાહશમાં.

~~દહમો. ફેરેતેમ. શીઉથના. વેરેજાઅદા.~~

તલુ કરનાર શાવાબ હખતીઆર

~~શીઉથનેમી પેતે । તરો । પેથવેમ દેથીઆદ~~

કરનાર ફેલનાં બુલંદ બુરે ખાંણુ દીદ

~~અથા । આશતારીહિતે ।~~

દિહેવો ગુનાહગાર થાદ ।

જવાબ દીધો હોરમજદેલે નાંધલું બાલક શી

વાબને હામતીઆર કરનારું અને ગુનાહાને દુર

કરનારુંછે તે બાલકને બુરો ખુરાક ખાંણુ ખવા

ડે તેમીશાલેનો તેમરદ ગુનાહગાર થાદ ।

~~દાતરે । ઈઓ । સપાનેમ । તરો । પેથવેમ~~

દિદાદાર લે સગાને બુરે ખાંણુ

~~દશતે । ઈહિમ । પશુશા । ફુરંમ ।~~

દીદ ફે પશુશા ફુરંનને ।

લે દિદાદાર પશુશા ફુરંન શાગાને બુરો ખુરાક

ખાંણુ ખવાડે ।

~~કાહે । અસતે । યેથા ।~~

શુતે ફેની છે તોજશ ।

શુતે ગુનાહાની છે તોજશ ।

~~અ । અદા । મરોદ । અફુરો । મજદાઉ ॥ હતે । પેતે । પે~~

શો તનુઅ । દુઈઅસત । ઉપાજનનાંમ । ઉપા ।

~~નેદિદા । અસપહે । અશતરીઅ । દુઈઅસત ।~~

~~સરોશો । ચરનીઅ ।~~

જવાબ દીધો હોરમજદેને તે તનાકુરી મરગર
 ભંનને ખુબ મારવામાં ૨૦૦ દુરરા તથા બશે
 હે ચાબુક મારે ૦

~~દાલરે ના ઈન્પો / સપાનેમ / તરો / પેચવેમ /~~
 દાદાર ને શાગ રબંન પશની
~~દરાતે / ઈદમ / વેશકુરંમ / ફાહે / અસતે /~~
 દીદ ફે વેશકુરંનને શુતેહેની છે
 ચેચ ૦

તોજશ ૦

ફેદદાદાર વેશકુરંન શાગને બુરો ખોરાફ ખવા
 ડે તેહેની શુછે તોજશ ૦

~~આપદ / મરોદ / નહિઅહીતીમ / ઉપા /~~
 તેહેને નેવુ બુલંદ
~~બનનાંમ / ઉપા / નેહદ / અસપહે /~~

મારવામાં બુલંદ મારે

~~અશતરીઅ / નહિઅપતીમ / સરોશો / ચરનીઆ~~
 દુરરા નેવું ચાબુક

જવાબ દીધો હોરમજદેને ૬૦ દુરરા ખુબ માર
 વામાં ખુબ મારે નેવુ ચાબુક મારે ૦

~~દાલરે ના ઈન્પો / સપાનેમ / તરો / પેચવેમ /~~
 દાદાર ને સગને બુરે ખાંણ

~~દશતે / ઈહમ / વોકુ નજગેમ / ફાહે / અસતે /~~
~~દીદ ફે વોકુ નજગ તેનીશુ છે~~

~~યેથ / ૦~~

તોજ શ ૦

પુછી ઊંજે હિદાદાર વોકુ નજગ શગને બુરૂ ખાં
 હું ખવાડે તેહેની શુ છે તોજ શ ૦

~~આ-અદ / મરોદન / હપતાહીતીમ / ઉપા /~~

હરવેશો શહીતેર બુલંદ

~~જનજાંમ / ઉપા / જોહિદા / અસપહે / અશતરીહા~~
 મારવામાં બુલંદ મારે દુરરા

~~હપતાહીતીમ / મરોશો / ચરનીઅ / ૦~~

શહીતેર ચરનીઅ ૦

બવાબદીધો હોરમજદે જે શહીતેર દુરરા તેહે
 ને મારવામાં મારે શહીતેર ચાબુક મારે ૦

~~દાલરેન / ઈઓ / સપાનેમ / તરો / પેથવેમ /~~

હિદાદાર જે શગ રજન પશીની

~~દશતે / ઈહમ / તુરનેમ / ફાહે / અસતે /~~

~~દીદ ફે તુરકને શુ તેહેની છે~~

~~યેથ / ૦~~

તોજ શ ૦

હિદાદાર જે શગનાં બયાંને તથા તલુક શગને

ઈઆને આંધલાં શાગને બુરું ખાંણું ખવાડે
શુછે તેહેની તોજશ.

~~આપદન પંચાશતેમ। ઉપા। જનનાંમ।~~

તેહેને પંચાશ બુલંદ મારવામાં

~~ઉપા। જોહદા અસપહે। અશતરીહ।~~

બુલંદ મારે

દુરરા

~~પંચાસતેમ। સરોશો। ચરનીઆ।~~

પંચાશ

ચાબુક.

જવાબદીધો હોરમજદે જે તેહેને બુલંદ મારવા

માંહાં બુલંદ મારે દુરરા પંચાશ ચાબુક મારે

~~અહતે। જા। અહતહમે। અંધુઓ। ઈઆદા~~

શુકે શાવાશતે દરમીઆંન દુનીઆંની જે

~~અશતુઅંતે। સપેતમ। જરથોશતર।~~

પેદાહશ

સપેતમાંન જરથોશત

~~સપેઅંતો। મેનીહુશાદામનાંમ। આશે સતેમ~~

સપેના

મીનોની

પેદાહશ શેતાબ

~~જરઆને। ઉપાહતે। ઈઆદા સપાનો।~~

બુદાપો

બુલંદ પુહુયે

કે

શાગને.

શાવાશતે જઆદેહે દુનીઆંની પેદાહશને દ

રેમીઆંન શેતાબ સપેના મીનોની પેદાહશ

ને દરમીઆંન શેતાબ બુદાપો પુહુયે હસપે

તમાં ન જરથો શાત ઈઆને પેદાદિશ કરતાં અ
ગાઉ શાગને બુઢાપો પુકુચેય .

~~ઈએ . હેસતેઅંતે . અખરો . ઉપ . ખરેઅંતાંમ .~~
ને છે અખો રદી ખાધાથી .

ને છે ઈઆને તે બદ ખાંડું ખાધાથી શાગને બુ
ઢાપો શોલાબ પુકુચેય શાગની ખશાલત કેહેય .

~~તરો . સપાસાનો . દીઉંઅંદાનો .~~

બદ ખુરાક પાશાબાંની ખનંનાંની .

પાશાબાંની ખનંનાંની કરેય અને તેહેને ખાં
ડું ખોરાક બદ ખવાડેય .

~~પરો . ખરુઅસય . આબુદી . તેસય .~~

તેહેને મીઠું ચરબદાર

~~ગોશા . મદ . બેરેતો .~~

ગોશા ઈઆને દુધ શાથે લેઈબદ

~~ખરેચનાંમ .~~

ખાંડું .

તેહેને મીઠી શીરીની અને ચરબદાર અને ન

રંમ રોદી ગોશાત ઈઆને દુધશાથે લેઈબદ

ખાંડું .

~~સુને . દીઉંદે . દાદતીઓ . પેચવેમ .~~

શાગને દેહેય દાદતુ ખાંડું .

હિંદુ ખાંણું શાગને આપે દીનની શરતે •

દાતરે / ઈ-અદા / અહંમે / નમાને / ઈ-અદા

હિદાદાર કે દરમી-આંન ધરને જે

માજદી-અશાનો હશ / સપા / અગિ-આયાતવા

માજદી-અશાનીનાં સગ દેવાંનો

જુ-અદા / અદાહિતી-ઓ / ખરતુશા •

થાહ બેદાદીની અફલનો •

જે હિદાદાર માજદી-અશાનીનાં આદમી-ઉનાં મ

ફાંનને દરમી-આંન શાગ દીવાંનો થાહ અનેબે

દાદી અફલનો થાહ ઈ-આને અફલથી બેગર

અફલનો થાહ અને ચોરની અફલનો થાહ ઈ

આને ફરખુલાગે •

કુથા / તે / વેરેજી-આંન / અહિતે / ઈ-ઓ /

શુ તે ફરે તે જે

માજદી-અશાને •

માજદી-અશાનીનાં.

તેહેવારે માજદી-અશાની દીનનાં ઉ શુક

રેજે તેથી તેહેનાને ગોનાહા ન

હીલાગે •

આ-અદા / મરોદા • ખરઈદેન / તાશાતેમા

હરવેશે ફહીઠી લઈજાહે ધડીને

~~દાઉરો । ઉપતાંમ । મનોદયરીંમ ।~~

લાકડું ઊપર ગરદન •

જવાબદી ધો હોરમજદે ને તેજગો લાકડું છોલી
શાફ કરીને લાકડાંની ઢીલ શાલી કરીને તેહે
ની ગરદન ઊપર બાંધે •

~~સતમનેમ । હે । અદાદા નીઆ । જાહેનાપસતા~~

બાંધે તેહેને પછે મેખ મુવડી

~~મશો । ખરજુઅહે । બેરા । અદતુઅતો ।~~

અંદાજેહે ઈટને બે

~~વેરેદુઅહે ।~~

નરંમ •

અને તે લાકડાંનાં બેફુ કરકા ઢીલશાલીનાં બે
ઈ ઈટને અંદાજેહે નરંમફુઈ ઈઆને બેઈ ઈટ
ખરાખર તારી ફુઈ •

~~હો । અહંમાઈયેદા । નેદરેજાઅંન । વદખીઆ~~

તેહેને તેણે લઈજાઈ તેહેને

~~તેમેખીઆ ।~~

લઈજાઈ •

તેહેને ઢીલશાલી બાંધીને તેહેને લઈજાઈ •

~~ફરા । હેમ । ચેદા । નેદરેજાઅંન । વેખીઆ ।~~

બુલંદ પછી લઈજાઈ તેહેને

નેમેબી-પ્ર

લઈજાઈ.

બુલંદ પછે તેહેનાં ચેરંમને ઈજા નહી પુકુચે
બાંધે-આથી હેહેવો બાંધીને તેહેને લઈજાઈ.

ઈહેને / નોહદ / સપા / અહિ-અચાઉ / વા /
અગર નહી શાગને દેવાંનો

બુ-આદ / અદાહતી-ઓ / ખરતુશ / પશુ-આંમા
થાહઉ બેદાદીની અફલનો ગોશપંદને
વા / નરેમ / વા / રેશી-આદ /

આદમી તે જખંમકરે.

અગર તે દીવાંનાં શાગને નહી બાંધેજે શાગ બે
ગર અફલથી દેવાંનો થાહઉ તેહેને ઈજાશાલી
બાંધેતોલી તે શાગ ગોશપંદને ઈ-આ આદમી
ને જખંમકરે કરડે.

પરહે / હરેશે-અંતો / રેશેમ / ચેકઈ-અદ /

તે જખંમે જખમી થાહચ ચકે-આથી

બોદો / વરેશાત / ચેથી-અ /

બોદો વરશાલ તોજશ.

તેજખંમથી પાંડી ચાલે ઈ-આને બોહી-અને પ
રં વેહે તે લોહી પરં ચાલે-આથી તે ગોશપંદ ઈ
આ આદમી જખમી થાહતો તે શાગ દીવાંનાંને

બોદો વરશતની તોજશ કરે ઈ-આને તેહેની
છેહેલી આગલી કાપે.

~~પુહરીમ / પરથમ / અઠી-અ / ગનાદ / પુહરીમ /~~
~~પરથમ ગોશપંદને તે મારે પરથમ~~
~~નરેમ / રેશી-આદ / દણેનેમ / હે / ગુરોમ /~~
~~આદમીને જખંમ જંમણો તેહેનો કાંન~~
~~ઉપથવરેશીઈન /~~

બુલંદ કાટે.

તેદેવાંનો શાગ કરે પેહેલાં પરથમ ગોશપંદને
મારે અને પરથમ આદમીને જખંમ કરે તો તે
હેનો જંમણો કાંન કાટે.

~~બેલીમ / પરથમ / અઠી-અ / ગનાદ /~~
~~બીજાં ગોશપંદને તે મારે~~
~~બેલીમ / નરેમ / રેશી-આદ / હોઈઆંમ /~~
~~બીજાં આદમીને જખંમ કરે ડાલો~~
~~હે / ગુરોમ / ઉપથવરેશી-અંન /~~

તેહેનો કાંન બુલંદ કાટે.

દેવાંનો શાગને બીજાં ગોશપંદને મારે અને બી
જાં આદમીને જખંમ કરે તો તે શાગનો ડાલો
કાંન કાપે.

થરેતીમ / પસુંમ / અઠી-અ / ગનાદ /

તરીનં ગોશપંદને મારે તે

થરેતીમ / નરેમ / રેશી-આદ / દશેનેમ /

તરીનં આદમીને જખંમ કરે જંમણો

હે / પેદી-આંમ / ઉપા / ફેરે-અંતીહંન /

તેનો પાગ બુલંદ ફાટે °

ને તે શાગ તરીનં ગોશપંદને મારે અને તરી
નં આદમીને જખંમ કરે તો તે શાગનો જંમણો
પાગ ફાટે °

તુહરીમ / પસુંમ / અઠી-અગનાદ / તુહરીમ /

સુથાં ગોશપંદને તે મારે સોથાં

નરેમ / રેશી-આદ / હોઈ-આંમ / હે /

આદમીને જખંમ કરે ડાલો તેનો

પેદી-આંમ / ઉપા / ફેરે-અંતીહંન /

પાગ બુલંદ ફાટે °

સુથાં ગોશપંદને મારે અને સુથાં આદમીને
જખંમ કરે તો તેહેનો ડાહાલો પાગ ફાટે °

પુજદેમ / પસુંમ / અઠી-અગનાદ / પુજદેમ /

પાંચમાં ગોશપંદને તે મારે પાંચમાં

નરેમ / રેશી-આદ / દુમેમમેદ / હે / ઉપા /

આદમીને જખંમ કરે હુંમ તેહેની

અવરે રીહંન /

બુલંદ કાટે ૦

પાંચમાં ગોશપંદને મારે અને પાંચમાં આદમી
ને ભખંમ કરે તો તેહેનું પુછડું કાટે ૦ શરેહે લ
ખીછે ૦

પાંચમુ ફેહેય ને તેલલી ચીજથી ચાહી શકી છે કે પાં
ચમીવાર ગોશપંદને ઈઆ આદમીને ભખંમ કરે
તે શાગને હચીજ ચાહી શકવી ઘણી બેહેતર છે ને
તે શાગને હફેજર વેશે કરે ૦

અહતે / અહમાદ ચેદા / નેદરેજીહંન / ફરાહેમ ચેદા /
તેહેને તેણો લખીજીહ બુલંદ બાંધીને
નેદરેજીહંન / ઈહને / નોહદ / સપા / અહીઅયાહા
લેખીજીહ અગર નહી શાગને દેવાંનો

બુઆદ / અદાહીતીઓ / ખરતુરા / પસુઆંમ /
થાહલા બેદાદીની અફલનાંને ગોશપંદને
યા / નરેમ / વા / રેશીઆદ / પર / હે /

આદમીને ભખંમ કરે તે
દેશેઓંતો / રેશેમ / ચેફઈપદ / બોદો / વરશતો /
ભખંમે ભખમી રેહે ચફેઆથી બોદો વરશાદ
ચેથીઆ ૦

તોજશ ૦

તે શાગને તે ઢીલ શાલી બાંધે પંણ પછે તેહેને
 ઢીલ શાલી બાંધે આથી તેહેનાં ચરંમને ઈન્ન ન
 હી પુકુચે અને તેહેનાં ચાંમડાંને દરદ નહી પુકુ
 ચે દરવેશે ઢીલ શાલી બાંધીને તેહેને લઈન્ન હ
 તોલી તે દેવાંનાં શાગને ઈઆને હરખુલાગે લા
 શાગ તેજે શાગ બેદાદીની અફલથી હોઈ તે શાગ
 ગોશા પંદને ઈઆ આદમીને જખંમ કરે અને તે
 જખંમથી પાંણી ચાલે ઈઆને લોહીને પર ચા
 લે અને તે લોહી પર ચાલે આથી જખમી તે રે
 હેતો તેહેને બોદો વરશાતની તોજશા કરે
 દાતરે ઈઆદા અહંમે નમાને ઈઆદા
 દદાદાર જે દરમીઆંન ધરને કે
 માજદી અશાનોશા સપા અહંમ બોદો
 માજદી અશાનીનાં શાગ દેવાંનો થાહ
 મનો વા લુઆદા અદાદીતીર ખરતુશા
 ઈઆ થાહ બેદાદીની અફલનો
 કે દદાદાર માજદી અશાનીનાં મફાંનને દરેમી
 આંન શાગ દેવાંનો થાહ બેદાદીની અફલનો
 ઈઆને હરખેલો
 કુચા તે વેરેજ આંન પહેતે ઈપો
 શુ તે કરે તે જે

મળદી-અશને ।

માળદી-અશનીનાં ।

તેહેવારે શુકરે તે માળદી-અશનીનાં ૩ જે તે ફી
ધાધી તેહેનાંને ગોનાહા નહી લાગે ।

આ-અદા મરોદા । અથા । હે । બેશબેમ ।

દરવેશે ફહીઊ દરવેશે તેહેને તંનદોરોશતી
ઉપાશીદને । ઈ-અથા । ફહંમાદેવેદ । અશોને ।

આહે બેમ હરદક અશો ।

બવાબદીધો હોરમબદેબે બેમ હરદક અશોને
તંનદોરોશતી આહે તેરવેશે શાગને તંનદોરો
શતી અને આરાંમ આહે ઈ-આને તેહેની દવા
ઈકરે તેમીશાલે હશાગનીલી દવાઈકરી આરાં
મ કરે । શરેહે । અફરગનાંમનાં શાગેરદે
ફહીઊકે અને મેદી-ઓ માહાનાંમનાં શાગેર
દે ફહીઊકે હેહેની દવાઈકરે ।

દાતરે । ઈદને । હસમંનો । નોદદા

દેદાદાર અગર આહાપુ નહી

પે-અંદાઉઅંતે ।

હાંશેલ કરે ।

દેદાદાર અગર આહાપું નહી હાંશેલ કરે ઈ-આ
ને દેવાંનાં શાગને દવાઈ અને દારૂ કરવો નહી

હાં શોલ કરે ઈ-આને દવાઈ કરવી નહી પાંમે તેહે
વારે.

કુચા તે। વેરેલુઆં ન। અહે તે। ઈ-પો।

શુ તે કરે તે લે

માલદી અશને।

માલદી અશનીનાં.

તેહેવારે શુ કરે તેમાલદી અશનીનાં ૩ લે તેથી ગુના
હ નહી જાગે.

આ-અદા મરોદા અભિ-પ્રા હે। બેરીદન।

દર્યેશો ફહી ઊ તાંહાં તે લેઈ જાદ

તાસતેમ। દાઝરો। ઉપતાંમ। મનોચરીમા

ધડેલુ તા કડુ ઊપર ગારદંનની

સતમનેમ। હે। અદાદા નીઆ। ભાંન। અસતે।

બાંધે તેહેને પછી હોદ

મસો। ખરોલુદુઅહે। બેરા। દિલુઅતો।

અંદાલે ધીરને બેદ નરંમ

વેરેદુઅ। અહે તે। અહંમાદિયેદા નેદરેલુદિન।

તેહેને તેણે તેણે લઈ જાદ

વેબીઅ। નેમેબીઅ। ફરા। હેમયેદા નેદરેલુદિન।

તેહેને લેઈ જાદ બુલંદ પછે લઈ જાદ

~~ઈંદો નોંદો સપા હાંમ બોદો મનો~~
~~અગર નહી સગને દેવાંનો ધાહ્યાં~~
~~માહો વાં યાહો વાં યાહો~~
 ખાડામાં તે કુઆ તલાવ ઈઆ દેહેશતમાં
~~વાં ઉરદા વાં પ્રપો વાં નાહીઅઈઆ~~
 ઈઆ નદીમાં ઈઆ પાંણી ઈઆ નાઉદાંનમાં
 પેદી આહોતે.

પડે ૦

બપા બદી ધો હોરમ બદેલે તેહેની ગરદન ટીપર
 લાફડાંની ઢીલશાલી નાંખીને બાંધે અને તે
 હેને બાંધી બંધ કરે તેહેનાં બાંધવાની ઢીલશા
 લી બે નરંમ કુહ રબેહ ઈટને અંદાબેહે તેહેને
 બાંધીને લઈબદ અને ઢીલશાલી હમીશાલે
 બાંધે તેહેનાં ચાંમડાંને દરદ નહી ધાહ અ
 ગરબે તેદેવાંનાં શાગને હમીશાલે નહી બાં
 ધે અને તે શાગ ખાડામાં હાં ઈઆ કુઆમાં હાં
 ઈઆ તલાવમાં હાં ઈઆ હરદક દેહેશતની
 ભગેમાં હાં ઈઆ નદીમાં હાં ઈઆ પાંણીનાં
 ગણાલાંમાં હાં પડે ૦

અ હંમદા હયા હરેશીઆદ ઈંદો તદાપેતો
 તે થી જામી ધાહ કે તે બુબંદ

હરેશી હતે.

મરે.

અને તે હેમાં પડે આથી જખમી થાહ અને તે
જખમી થાહ આથી જોખમાઈને મરે.

અંધદા હયા શીઉ થનાહી અરેજા અથા

તો થી ફેલ ફીધા ફીધા હરવેશો

બુઅંતે પેશો તનુઅ.

થાહ મરગરનંની.

ફેલ ફીધા થી હરવેશો તનાકુરી થાહ અને
દીનમાં હે ફેલે છે તે મરગરનંની થાહ.

સપાનેમ દધેમ જરથોશાતર અનેમા

શાગને પેદા ફીધુમે જરથુશાતર ફુ

ઈઓ અકુરો મજદાઉ ફુઆહી અસતરેમા

ને અકુર મજદછેહી પોતાનાં વશાતર

ખાઓ થરેમા

પોતાનાં બાલ.

શાગને પેદા ફીધો હસપેતમાં જરથોશાતર

ફુને અકુર મજદછેહી તેમે પેદા ફીધો તે શાગ

ને પોતાનાં વશાતર કપડાં તે પોતાનાં બાલ

છે ઈઆને તેહેનું બીછાં છું પોતાનાં બાલછે

ને તે બાલ બીછાં છું શેવાહ બીજી ગુજારશી

નથી રાખતો.

~~જેને । બુદરેમ । તેજે હાંથરેમ । બીરો ।~~

જેરાયર ખુઆબ તેજ હાંતનો આદમીઉથી

~~દરો નંધેમ । ગેથનાંમ । ફરેથરાહી ।~~

ખુશી જેહાંનની પાશાબાંની.

અને તે જેરાયર કુશોશનો કરનાર અને દાદ

મુજબ ખુઆબનો કરનાર ઈઆને ખુઆબ

થી હોશીઆર રેહેય ઈઆને દીન મુજબની

નદરાનો કરનાર અને જેરાયર હાંતનો અને

તેજેને ખુશી આદમીઓનાં આપેઆથી ઈ

આને ખાંણું ખવાડેઆથી અને જેહાંનની

પાશાબાંની ફરે ઈઆને ખાંનાંની પાશાબાં

ની ફરે.

~~હદ । અજેમ । ઈપો । અફુરો । મજદાઉ ।~~

અગર ફુ જે અફુર મજદ

~~સપાનેમ । નેદેથેમ ।~~

શાગને મેપેદાકીધું.

અગર ફુજે અફુરમજદછેહી તેશાગને મેપે

દાકીધો.

~~ઈપદાદેમ । હનેદશ । ફહરપો । તુરહે ।~~

ફે તેજેની જેરાયર ફાલબુદ તુરફીઉનાં.

તેહેની મીશાલ હને જેમ જેરાવર તુરફી ઉ
નાં કાલબુદ ઉપર ઈઆને તુરફી ગુનાહગા
રીનાં કરનાર છે તે ગુનાહગારોને પાછા રા
ખેય .

~~ઈહને । અસતે । અશ । ખરથવે । ઈહને ।~~
હરવેશે છે ધણી અકલ હરવેશે
~~અસતે । ગેથાબીઓ ।~~

છે જેહાંનનાં .

હરવેશે તેછે ધણી અકલનો જે તેહેની અક
લ ધણી નેક છે અને હરવેશે તેછે જેહાંનનાં
લોકોની બંદગીમાં હાં અને તે બંદગી નેક
રાખેય .

~~ઈઅસય । હે । સપેતમ । જરથોશાતર ।~~
કેહેય તે સપેતમાંન જરથુશાત
~~યાયેમ । પેતે । જેનીશા ।~~

પોકારનો બુલંદ જેરાવર છે.

કેહસપેતમાંન જરથોશાત તેશાગ જેરાવર
બાંગનો કરનાર છે ઈઆને પોકારનો કરના
ર કે જેહેયો ખુઆબથી ઉઠેય તેહેયો પોકાર કરેય .

~~નોહદ । હે । તાવીશો । તાઈઉશા । યા ।~~

નહી તેહેને મુકુલા ચોર ઈઆ

~~વેહેરફો. વા. અહિપેલે. જુરાત. હયા.~~

૫૩ ઈ.પા. દેખેનહી આધાહીથી

~~વીજવીઓ. પરખેરેતે. ૦~~

મુહુલા લેઈનહી ૦

નહી રગગુતેતો મુહુલાની પાશાબાંની કુંડા
કરી રખતે અને ચોર તથા વરને નહી દેખઈ
તા કુંડા કરતે ઈ.પા.ને મુહુલાનાં લોકને ખ
બર નહી આવી શકતે પોકારનાં મારવા
હકરી ૦

~~નંથવો. વેહેરફ. સયાંથવા. વેહેરફ.~~

મારે ૫૩ નેશાતકરે વરને

~~પોહથવા. વેહેરફ. સનળના. ૦~~

દફેકરે વરને હથીઆરમારે ૦

વરને મારે અને વરને દફેકરે નેશાતકરે અને
બેહુને નેશાતકરેય અને હંફેરી કાહાડેય વરે
તથા ચોરને પોકારને હથીઆરે કરી અને
યુગાલાને હથીઆરે કરી.

~~ઘાતરે ના ફતારો જી. અઈઆઉ. વેહેરફઈઆઉ.~~

દાદાર ફીહા તે ૫૩

~~નંથવો. તરો. અંધેન. અશાઉમ.~~

મારનાર ઘણાં છે અશો

~~અકુરમળદ / ઈપથ / સપા / વેહેરફ /~~

અકુરમળદ ને સગ વરૂ

~~ફેરેનોદતે / ઈપથ / ઈપદ / વેહેરફો /~~

ફેરે ને ફે વરૂ

~~સપા /~~

શગ •

હિદાદાર તે ફીહા શાગને વરૂનાં મારનાર હિઅ
શો અકુરમળદ ને શાગને દરમીઆંન વરૂઅ
ને વરૂને દરમીઆંન શાગ હિબેહુની બડાઈનાં
ફેરેઆને દરમીઆંન •

~~આપદ / મરોદ / હશેજી / હલીઆણ /~~

હરવેશો ફહીબી તેથી તે

~~વેહેરફોઈઆણ / નંથવો / તરો / અંધંના /~~

વરૂ મારનાર ઘણાં હો

~~અશાઉંમ / નરથુશાતર / ઈપદ / સપા /~~

અશો નરથોશાત ફે શાગ

~~વેહેરફ / ફેરેનોદતે / ઈપથ / ઈપદ /~~

વરૂ ફેરે ને ફે

~~વેહેરફ / સપા /~~

વરૂ શાગ •

બવાબદીધો હોરમળદેને વરૂથી શાગ ઘણો

મારનાર છે ઈઆને વરૂને મારનાર તે શાગ છે
સપેલમાં ન રથોશાત ફે શાગ અને વરૂને દર
મીઆંન અને વરૂં શાગને દરમીઆંન ઈઆને
હબેકુની લડાઈને દરમીઆંન તે શાગ મારના
ર ને રાવર છે .

~~ઉશાલાચીદા સપાને પતેઅંતે પશુશા~~

બુલંદી શાગ ચાલે પશુશા

~~કુરઆંમચા વેશા કુરઆંમચા વોકુ~~

કુરૂં ન વેશા કુરૂં ન વોકુ

~~નનગાંમચા દરખતો કુનરનાંમચા~~

નનગા દરખતો કુનરનાંમ .

દેશગા બુલંદીથી ફાદમ ચાલેચ લડાઈમાં હાં

પશુશા કુરૂં ન અને વેશા કુરૂં ન અને વોકુ નન

ગા અને દરખતો કુનર દયાર શાગ લડાઈમાં

ફાદમ ચાલેચ .

~~ઈપચા ગેનીઓ ગેથાવીઓ તેમેદા~~

ફે મારેચ નેહાં ન દીવાં નો

~~ઈપાઉ બુઅંતે~~

ફે થાદ .

અને નેહાં નમાં હાં નેવર આલેચ તેહેને મારે

ચ તે શાગ વરૂને મારેઆથી તે વરશમાં શાગ

દીવાંનો થાદે ઈઆને ફરખે બો થાદે ૦

~~ઉશો / તરસય / ડુને તો / તરસય / ગેથો /~~

મુતનો ચાહનાર બદનુર જેહાંન

~~તરસય / ઈઅથ / અનીદ / સપા / ૦~~

મારનાર જે બીજા શાગો ૦

અને મુતનો ચાહનાર થાદે અને ઘણો બદને

ર થાદે ઈઆને ફંમ નેર થાદે અને ઘણો બ

દ ફઠીઅત અને ઘણો બદનો ચાલનાર ઈઆ

ને ચાલવાથી શરયેને વલગે અને જેહાંનનાં

આદમીએ મારનાર અને ઘણો બદ ખાહ

બીજા શાગો થી ૦

~~ઉશતા ચીદ / વેહેરફે / પતેઅંતે / ગેનીઅો /~~

બુલંદી વર ચાલેય મારવા

~~ગેથાબીઅો / ૦~~

જેહાંનને ૦

બુલંદીથી ફાદમ ચાલેય વર જેહાંનને મારવા

ને વાશતે ૦

~~તેચેદ / ઈઆત / બુઅંતે / ૦~~

તે ફે થાદે ૦

તેવરલી તેફેન વરશ માંહાં દીવાંનો થાદે શાગ

ને મારેઆથી ૦

ઉશો / તરસય / હુનેતો / તરસય / ગેયો /
 મુતનો ચાહનાર બદનેર ઘણો નેહાંનને
~~તરસય / ઈઅથ / અનીઅ / વેહેરફ /~~
 મારનાર ઘણો ને બીજ વરૂં.

મુતનો ચાહનાર અને બદનેર અને બદ ક
 ઊઅત અને બદ ચાલનાર અને ચાલેઆથી
 આદમીએ મારે અને નેહાંનને ઘણો ખરાબ
 નો કરનાર અને ઘણો બદખોદ થાદ બીજ
 ગોરગોથી ઈઆને વરૂંઓથી. શરેફે.
 હશગ તથા વરૂંલડેય તેથી નેફોઈ હથીઆ
 રે નથી લડતા હબેફુઓ આંખ દફ દફઉપર
 દોડાવેય અને વરૂં બદ ખાહી વધારેય.

~~સુનહે / અદઉદ / અસતા / બેફરેમ /~~
 શાગનાં હેવી આઠ ખશલત.
 શાગમાં હેવી < આઠ ખશલત ઈઆને < આ
 ૬ બંનની ખશલત હશગમાં હાં છે જુમલે ૩૨
 ખશલત હશગમાં હાં છે તે આગલ કુફુય.
~~અશલે / શેહેત / ઈઅથ / અથોરોને /~~
 ખશલત મીશાલે અથોરનાંની
~~અસલે / શેહેમ / ઈઅથ / રથેશતારે /~~
 છે ખશલત મીશાલે રથેશતારની

~~અસતે । શેહેમ । ઈઅથ । વાશતરી હ ।~~

છે ખશલત મીશાલે વાશતરી ૩૨

~~ફરુઈઅંતે । અસતે । શેહેમ ।~~

વરધીનાં ફરનારની છે ખશલત

~~ઈઅથ । વેશા ૩૨ । અસતે । શેહેમ ।~~

મીશાલે વીશીઆ છે ખશલત

~~ઈઅથ । તાઈ ૩૨ । અસતે । શેહેમ । ઈઅથ ।~~

મીશાલે ચોરની છે ખશલત મીશાલે

~~દેશા ૩૨ । અસતે । શેહેમ । ઈઅથ ।~~

રાહાલં ન છે ખશલત મીશાલે

~~લહે ફઈઆ ૩ । અસતે । શેહેમ । ઈઅથ ।~~

લેહેલં ન છે ખશલત મીશાલે

~~અપેરેનાઈહી ફહે ।~~

બચાંની ।

છે તેહેમાં હ ખશલત અથોરનાંની મીશાલે

ઈઆને દશતુર મોબેદની ર છે તેમાંહાં ખશ

લત રથેશતારની મીશાલે ઈઆને પેહેલ

વાંનની. ૩ છે તેમાંહાં ખશલત વાશતરી

પોશ વરધીનાં ફરનાર બુરજગારની ૪ થે

આર છે તેમાંહાં ખશલત વેશા ઈઆને રાં

મશગારની મીશાલે તથા ગવઈઆની મી

શાલે છે ૫ મી તો તેમાં હાં ખશલત ચોરનીમી
 શાલે છે છઠી તેમાં હે ખશલત રાહાં નનીમી
 શાલે છે ૭ મી છે તેમાં હે ખશલત જેહે ન
 ની મી શાલે ઈઆને છીનાલ ઉરતની ૮ મી
 છે તેમાં હે ખશલત બાલક બચાં ની મી શાલે.
 પેતે । ખરેથ । ખરેત । ઈપથ । આથરપા
 બુલ્લેદ ખાંણુ ખાદય મી શાલે અધુરનાની.
 બુલ્લેદ ખાંણુ ખાદય અથોરનાંની મી શાલે ઈ
 આને દશતુર મુબેદની મી શાલે બેશીને શાં
 ન શોક્તથી .

કુ ખશનોથરો । ઈપથ । આથરપા ।

નેક ખુશહાલ મી શાલે અથોરનાંની

કુ આનરો । ઈપથ । આથરપા ।

નેક ઉબર મી શાલે અથોરનાંની .

ખશાનુવાર અથોરનાંની મી શાલે ઈઆને

ખુશહાલ ઈઆને ચેહેરાથી ધણી રાંમશની

કુદ ઈઆને ખુબ ચેહેરે કુ અવનર અથોર

નાંની મી શાલે ઈઆને નેક હથી આરનો જે

મકે અથોરનાંન મારવાનાં હથી આર રાખે છે

તે મી શાલે .

~~અશો । ફશો । દરોનો । ઈઅથ । આથરપા~~
 તે કોતેહો ખાંણ મીશાલે અથુરનાંની.
 ફેતે ખાંણાંનાં અથોરનાંની મીશાલે ઈઆને
 નેહેકોઈકે ફરચીજનું ખાંણું મુકે ઈઆને ખાંણું
 થોડું મુકે ઈઆને નફાર ખરાબ ખાંણું મુકે તે
 ફબુલ કરે અથોરનાંની મીશાલે .

~~અહિતેશે । અહેમ । ઈઅથ । અથુરને ।~~
 તેહેમાં ખશલત મીશાલે અથોરનાંની.
 હિમીશાલની ખશલત અથોરનાંની મીશાલે.
~~રપતો । પોતરેદિબીઓ । ઈઅથ ।~~
 ચાલનાર આગલ મીશાલે

~~રથેશતાઉ ।~~

રથેશતારની .

તે આગલ ચાલનાર રથેશતારની મીશાલે
 ઈઆને પેહેલવાંનોતી ઈઆને હિમતીઆર
 કરે પેશ ચાલવું .

~~હિપેનેનો । ગાંમ । હુ દાઉધેમ । ઈઅથ ।~~
 મારવાથી ગોશપંદોને નેક આપનાર મીશાલે
~~રથેશતાઉ ।~~

રથેશતારની .

ફે ગોશપંદ પાહશત ખાંનેથી આવે ઈઆને

ચારીદથી આવે અને તેહેની પછવાડે પાશબાં
નીમાં રહે રથેશતારની મીશાલે ઈઆને પેહે
લવાંનની મીશાલે ગોશપંદને મારવાથી તેમ
આપનાર રથેશતારની મીશાલે ઈઆને ચો
ર લથા વરથી ગોશપંદોને પાછાં રાખે ઈઆને
ગોશપંદોની પાશબાંની કરે મારવા અને લે
ઈ જવા નહી દીદે.

~~પરો । પસચ । નમાને । ઈઅથ ।~~

આગલ પાછલ ધરની મીશાલે

~~રથેશતારા ।~~

રથેશતારની ।

ધરને આગલ અને પાછલથી અરથેશતાર
ની મીશાલે ઈઆને જેમ ગોશપંદોની આ
ગલ પછવાડે ।

~~અહેતેશે । જેમ । ઈઅથ । રથેશતારહે ।~~

તેમાંહે ખશલત મીશાલે રથેશતારની ।

તેહેવી ખશલત તેમાં પેહેલવાંનની મીશા
લે છે ।

~~જેનંદો । હઠિદસપો । ખરૂને । ઈઅથ ।~~

જેરવર કુશોશને ખુઆબ મીશાલે

~~વાશતરી-ઓ / ફરોઈ-પાંશ /~~

બુરજગર વરધીનાં કરનારની.

નેરાવર ફરોશનો કરનાર તમામ શાંમાંન
શાથે બુરજગર વરધીનાં કરનારની મીશાલે.

અને શુવાની જગો વાશતરી-ઓશની જેહેવી

શાંમાંન હોને જેમ બુરજગર ચાંચવા ફાચડા

શાથે રાખેય તે મીશાલે બેગર-શાંમાંને ઈ

આને બેગર ચાંચવે હોધે ખલો જેહેવી ખશ

લત જેમાંછે અને બુ-આબની જગો બુરજ

ગરનાં જેહેવી જેહેને બુરજગર ખેતરની રખે

વારીને વાશતે ઠરી-પાંશમારીને ખેતરમાં

હાં શુવે અને જગતો ફરો-આર તે શીમાલે

હોલી ઢેકા ઠરી-આ શમારીને ખેતરમાંહાં શુ

વે અને જગતો ફરો-આર તે મીશાલે.

~~પરો / પસય / નમાનહે / ઈ-પથ /~~

આગલ પાછલ ધરની મીશાલે

~~વાશતરી-ઓ / ફરોઈ-પાંશ /~~

બુરજગર વરધીનાં કરનાર.

ધરની આગલ પાછલથી બુરજગરની મી

શાલે ઈ-આને જે ગોશપંદ ચારીદ જદ તેહેની

આગલ ફાદમ ઈ-આને જેમ બુરજગરનાં ગો

શાપંદ ચારીદ નહ તેહેની શાપે નહ પાશાબાં
ની નો વાશ તે તેહેની દરમી આન રેહે તેમીશા
ને હ ની આગલ પાછલથી પાશાબાંની કરે.

~~પરોયો પરો નમાનહે ઈઅથ વાશતરીઓ~~
પાછલ આગલ ધરની મીશાલે બુરજગર

~~દુરુ ઈઆંશા~~

વરધીનાં.

ધરની આગલ અને પાછલ બુરજગરનીમી
શાલે ઈઆને કે ગોશપંદો નેહેવારે ચારીદ
નહ પાછાં આવે તેહેવારે વરી બુરજગર તે
હેની પછવાડે કાદમ રેહે તેમ ગોશપંદની આ
ગલ પાછલથી પાશાબાંની કરે.

~~અહ તેરો હેમ ઈઅથ વાશતરીદ~~
તેમાંહે ખશલત મીશાલે બુરજગર

~~દુરુ ઈઅંતો~~

વરધીનાં કરનારની.

હેવી તે શાગમાં ખશલત બુરજગર ગાલાની
વરધીનાં કરનારની મીશાલે છે.

~~ખંદરે કરો ઈઅથ વેશો અશાને~~

બુની આગરમાં મીશાલે વેશાની નબદીક

~~દેશો । ઈ-અથ । વેશો ।~~

બાંમ મીશાલે ગવઈ૩.

શરોદનો કરનાર ગવઈ-આની મીશાલે શરો
દ કરે અને બોલે નજીક પુહુચીને બાંમ કરે
વેશો-આ અશાલરીની મીશાલે અને પાછી જ
હ તેમ ગવઈ-ઓ આગલ આવીને વલી પા
છો ફરે.

~~તરમી-આ । ફરામ । થરી-અ । ફરામ । ઈ-અથ ।~~
~~કુરબલેને અંદાલે જુરો અંદાલે મીશાલે~~
~~વશો ।~~

ગવઈ-આની.

કુરબલેને અંદાલે ઈ-આને ગરીબ લાચાર કુર
બલ બરાબર અને જુરીદાંનાઈનો કરનાર
અને બદ અંદાલનો ઈ-આને તેને કરે તે શેતા
બ મુકીદીદ ગવઈ-આની મીશાલે.

~~અહ તે શો । હેમ । ઈ-અથ । વેશાઉશ ।~~

તેમાંહે અશાલત મીશાલે ગવઈ-આની.

હફવી અશાલત તેમાંહે ગવઈ-આની મીશા
લે છે.

~~તાથરો । યેનો । ઈ-અથ । તાઈઉશ ।~~

અંધારાની મોરાદનો મીશાલે ચોરની.

અંધારાંની મીશાલે મોરાદનો યોરની મીશાલે
ઈઆને અંધારી રાત દોડનારો.

~~અપેશમ / ખરો / ઈપથ / તાઈઉશા~~

બેપશેમાંની થી ખાનારા મીશાલે યોરની

~~અપથ / દુલને / દાતો / ઈપથ / તાઈઉશા~~

હેવી ચીજ સુકેલી મીશાલે યોરની.

બેપશેમાંની થી ખાનારો યોરની મીશાલે ઈ

આને યોર કોઈનો માલ ખાઈને પશેમાંન ન

હી થાઈ તે મીશાલે શગલી કોઈ ખુરાક યોરી

ખાઈ અને પશતાઈ નહી.

~~અહતેશો / હેમ / ઈપથ / તાઈઉશા~~

તેમાંહાં ખશલત મીશાલે યોરની.

હેવી તેમાંહાં ખશલત યોરની મીશાલની.

~~તાંચરો / ચેનો / ઈપથ / દેશોશા~~

અંધારાંની મોરાદનો મીશાલે રાહાંન.

અંધારાંની મોરાદનો મીશાલનો રાહાંન

ઈઆને રાહાંન અંધારાંની રાતની મોરા

દયારહે.

~~ખશપા / ઈપોનો / ઈપથ / દેશોશા~~

રાતની મોરાદે મીશાલે રાહાંન.

રાતનો દોડનાર રાહાંન.

અપેશામ / જરો / ઈઅથ /

બેગર પશેમાંનીથી ખાનાર મીશાલે

દેશોશા / ઈઅથ / દુન / દાતો /

રાહાલંનની મીશાલે ચીલ આપે

ઈઅથ / દેશોશા /

મીશાલે રાહાલંન

બેગર પશેમાંનીથી ખાનાર રાહાલંનની મી

શાલે બેગર શાંમાંને ઈઆને જેફેકોઈ રાહા

લંનને ચીલ શોફે તે પાછી નહી આપે

અહતેરો / હેમ / ઈઅથ / દેશોશા /

તમાંમ અશલત મીશાલે દેવોની

દેખી તેમાં હાં અશલત તે દેવોની મીશાલે

ખંદરો / ફરો / ફરો / ઈઅથ / જહેક /

ખુનીઆકર મીશાલે જેફલંનની

અશાને / રેશો / ઈઅથ / જહેક /

નબદીક જખંમકરે મીશાલે જેફની

દેરેતો / પંતાનેમ / ઈઅથ / જહેક /

દુર રાહા મીશાલે જેફ

શરોદનો ફરનાર જેફલંનની મીશાલે ઈઆને

જેફલંન રાંમશગરની મીશાલે દુર રાહાથી

પુકુચે જેફલંનની મીશાલે છે ફે હમકરી ફેફેચ

લે પોતાની જગો દરમી-આં ન ખાછો ખાડામાં
હાં નહીં બેશે.

~~જરમી-આં કુશમ યરી-આં કુશમ~~

કુરબાનને અંદાલે ખરાબ અંદાલે હે

~~ઈ-પથા જહેક અહિતેશે હેમા ઈ-પથા~~

મીશાલે જહેની તેમાં હે ખશલત મીશાલે

~~જહેક ઈ-પાડ~~

જે હે લંનની

કુરબાનને અંદાલે હે ખરાબ અંદાલે હે જે લં

નની મીશાલે હે હેવીમાં ખશલત તેમાં હોંછે

જે હે જની મીશાલે.

~~ખરનો ઈ-પથા અપેરે નાઈ ઉશ~~

ખુ-આબ મીશાલે બચાંની

~~જાને જનો ઈ-પથા અપેરે નાઈ ઉશ~~

ખુદરકતાર મીશાલે બચાંની

~~જે જો દરાને ઈ-પથા અપેરે નાઈ ઉશ~~

જુદાં દરાબ મીશાલે બચાંની.

ખુ-આબ તેહેને તે ફલ બચાંની મીશાલે ઈ

અને તેહેને નીંત દરા બચાંની મીશાલે અ

ને બચાંની મીશાલે ર બેહ ખુદરકતાર તે ફ

લ બચાંની મીશાલે પોતે ચાલનાર તીજું જુ

બાં દરાલ તેફલ બંયાની મીશાલે •

~~પેરેતખતો । પોતરેહવીઓ । ઈઅથ ।~~

ચાલનાર આગલ મીશાલે

~~અપેરેનાઈતરા ।~~

બયાની.

આગલ ચાલનાર બયાની મીશાલે અને તે
થોડીદક ખાક નાંખીને તેહેને દરમીઆન ધર
કરી બેશે ઈઆને ખાડો ખોધીને તેમાં ફાંથી
થોડુદક મટોડું ફાહાડે અને ધર કરીને તેમાં ફે
બેશે ઈઆને ખાડાનુ ધર કરે •

~~અહતેશે । હેમ । ઈઅથ । અપેરેનાઈતરા •~~

તેમાં ફે ખશલત મીશાલે બયાની •

હેથી તેમાં ફે ખશલત છે બયાંતની હશરવે શ
ગથી ખશલત નહી થાઈ શકે જે જ શગ ફેઆં
ય તેમાં ફેલ હખશલત છે •

~~ઈઅથ । મે । હશાંમચેદ । નમાંનનાંમચા~~

ફે માહારા તે મફાંનનાં

~~રતુઓ । ડુઅ । મા । અથ ।~~

ચાલનાર દરવાજા માહારા નહી

રોદી હતે । •

છોડનાર •

તે માહારા મકાંનનાં ચાલનાર છે જે રાહથી ચા
લે ચ ઈઆને દરવાજાનો છોડનાર નથી પાશબાં
ની ને વાશાતે .

~~ઈપસચા / સપા / પરુશા / ફરુઓ / ઈપસચા /~~

જે સગા પરુશા ફરુન જે

~~સપા / વેશા / ફરુઓ /~~

૧૨૦૧ વેશા ફરુન .

જે પરુશા ફરુન અને વેશા ફરુન શાગ ઈઆને
જે ફરુશાગને .

~~તો હદા મે / નમાનેમા / વીદાતો /~~

ન હી માહારા મકાંન પેદા ફીયા

~~હેશાતે અંતે / નંમ / પેતે / અફરદાતાંમ /~~

હો હ જમીન ઉપર અફરમજદ આપેલા

~~ઈ હ જે / મે / નોહદા / આઝઘાદ / સપા /~~

અગર ફરુ નહી થાતે શાગ

~~પરુશા / ફરુઓ / વા / વેશા / ફરુઓ / વા /~~

પરુશા ફરુન ઈઆ વેશા ફરુન .

જે તેહેને માહારા મકાંનમાં ફાં નહી પેદા કરતે

તો જે છે અફરમજદની આપેલી જમીન તે ઉ

પર શાગ નહી પેદા કરતે તો ખનની પાશબાંની

ફોઈ ફરી શખતે નહી આગર જે શાગ પરુશા ફરુ

રૂંન તથા વેશ ફરૂંન પેદા નહી કરતેતો માહા
રાઉનાં ધર ધર અને મફાંનની પાશાબાંની ન
હી થાતે.

~~દાતરે ના ઈઆદા શુનીશા પરા હરેથી હેતે~~

~~દાદાર જે શાગ મરેય જુઆંન~~

~~નીશાતા જેમે ને શાતે~~

નહિ તથા જુઆંન તથા નહી જુહુ

~~પરશાતા ખશુદરશયા કુથા હશાંમા બોદો~~

કુરથાદ મની કાંદાં તેહેનો જીવ

~~જસેતે.~~

પાંમે.

પુછીઠી જરથોશાતેજે દાદાર શાગજે મરેય તે
કાંઈ કીમત નહી પાંમતી તેહેની મની કુરથાદ
અને તે શોહેવત કરી નહી શકે તે જુઆપછે કાં
દાં નહિય ઈઆને જે શાગ જુઆંન ઈઆને મની
કુરથાદિજું ઈઆને જુહું મરેય તેહેનો જીવ કાં
દાં નહિય.

~~આઆદા મરોદા. ખાઉ પેતે. અપાંમા~~

દરવેશો ફહીઠી દરીઆનાં ઊપર પાંણી

~~પરાદેતે સપેતમ જરથુશાતર અથર~~

નહિય સપેતમાંન જરથોશાત દરવેશો

~~આઉઘાંમ / હંમ / બુઅંતે / હુઆ / ઉદરા~~
~~તાંહાં / હક હાં થાહય બોડુ શાગ~~
~~ઉપાપા.~~

~~આબીનું.~~

જવ બદીધો હોરમજદેને તે દરીઆનાં પાંણી
 ઊપર જાહય હસપેલમાંન જરથોશત ઈઆને
 તે ફેનો જવ દરીઆનાં પાંણીનાં ફીનારા ઊપ
 ર જાહય અને તાંહાં શરવેનાં જવ હક હા થાહ
 ય તાંહાં શાગે આબીનું બોડું તાંહાં.

~~હ બંધરાહશ / શુનીશ / શાતરે / નાંમનો /~~

~~હ જર શાગ માદાનાં મનાં~~

~~હ બંધરાહશ / શુનીશ / નેરીઓ / નામનો /~~

~~હ જર શાગ નર નાંમનાં~~

~~ને અવને / સતરેસય / નેરીઅસય /~~

~~બોડુ માદા જરનું.~~

હજર શાગ માદા નાંમનાં અને હજર શાગ ન
 ર નાંમનાં ઈઆને તાંહાં ઉદરે આવી હજર નર
 ત થા હજર નારીછે તાંહાં પેલાં શાગ જ્યાં ન
 ઈઆ જઈકુ ગુજરેય તે તાંહાં તેફેનો જવપુકુયેય.

~~ઉદર / અહીઆ / ગનાનો / હયો / ફેરેનોફતે /~~

શાગે આબીને મારે શુકયુતુ ફેરે

ઈપદા હે । અહિઆ શાતરેમ ।

કે શાગને નાલાદિક ।

જે તે શાગે આબીને મારે તે ખુશકી કરે અને
નાલાદિક તે મારવાથી દેશત ઈઆને શાગે આ
બીને ઈઆને દરીઆ ઈશાગને મારે તેથી શુ
કાયનું અને દેહેશત નાલાદિક કુનીઆમાં પે
દા થાદ ।

પેરેનું । અહમદા હયા અસંઘદયા

હમણાં તે થી જગો

શોદિયરય । અખશતદા સપેતમ ।

શોહેર નદ સપેતમાં ન

જરથોશતર । ઈઅનહયા આનુદિતેસયા ।

જરથોશત મીહાશ ચરબી

પેરે । દશુઅરેય । બેશાનેમયા પરફરદેયેમયા

દોરોશતી આંરાંમ ચરધી

વરેદયેમયા । વખશાયેમયા । પરા ઈઅહિઅનાંમયા

તાજગી ચરધી દાંણાંની

વાશતરનાંમયા । ઉરુથેમ ।

ધાંશાનુ ડગધું ।

હમણાં ઈઆને તેહેને મારે તેહેજ વખત મા

હારી જગોમાં હાંથી કુરથાદ હસપેતમાં ન જરથો

૨૨ ત શીરીની તથા ચરબી તથા દોરોશતી અ
ને આરાંમ ફરાખી અને તરો તાબગીર અને
વરધી અને અનાબ અને ધાંશાનું ઉગાવું હ શર
વે તેહેને મારે આથી કુરથા હ૦

~~દ તરે ના ફદનો / અહંમા હ / અસંધયા /~~

દ દાર ફેહેવારે તે નગો

~~શરે હથરયા પેતે / નસાતો / ઈન્નયા /~~

શે હર પાછી પુહુમે શીરીની

~~અર નુહતેસયા / ફદ / દશુ અરેય / બેશાનેમયા /~~

ચરબી ફેહેવારે દોરોશતી આરાંમ.

~~ફદ / ફરદેયેમયા / વરેદયેમયા / વખશાયેમયા /~~

ફેહેવારે વરધી તાબગી વરધી

~~ફદ / ઈ અગી અનાંમયા / વાશતરનાંમયા / ઉરયેમ /~~

ફેહેવારે અનાબ ધાંશાનું ઊગાવું.

પુછી બરથોશતે ને હદાદાર તે શરવેચીબ ફે

હેવારે નગોઓ અને શેહેરમાં પાછી પુહુમે શી

રીની અને ચરબી અને ફેહેવારે દોરોશતી અને

આરાંમ અને ફેહેવારે વરધી અને તરો તાબ

ગીર અને ફેહેવારે અનાબ અને ધાંશાનું ઊગ

વું પાણું થા હ૦

~~આપદા મરોદા નોહિદા તુ પરાપદા માદા~~
~~દરવેશે ફહીભી નહી હમણા આગલ~~
~~સપેતમ નરથુશતર પ્રશંધયા~~
~~સપેતમાંન નરથોશત નગોઓ~~
~~શેદથરય પેતે નસાતો ઈનયા આનુહિ~~
~~શેહેર પાછી પુકુયે શીરીની ચરબી~~
~~તેસયા નોહિદા દશુપરેમ વેશભેમયા~~

નહી દોરોશતી આરાંમ
~~નોહિદા ફરદથેમયા વરદેથેમયા વખશથેમયા~~
 નહી વરધી તાજગી વરધી
~~નોહિદા ઈપભીપનાંમયા વાશતરનાંમયા~~
 નહી અનાજ ધાંશનું
~~ઉરથેમ~~
 ઊગવું.

જવાબદીધો ફોરમજદેને નહી તેથી અગાઉથી
 જ હંમણાં પાછી નહી થાઉં સપેતમાંન નરથુશ
 ત જગોમાં શેહેરમાં પાછી નહી પુકુયે શીરીની
 અને ચરબી અને ધાંશનું ઊગવું નહી વરધી
 અને તરો તાજગી અને નહી અનાજ અને ધાં
 શનું ઊગવું.

~~પર। અહંમાદા ઈઅદા હદા ઉદરે।~~

~~અગાભી કે શાગે આબીનાં~~

~~નનો। હથર। નતો। નેનતો।~~

~~મારનાર હકબારગી મારવામાં મારે~~

~~ને નનાહતે। ઈઅદા વા। અહતે। ઉદરે।~~

~~કે ઈઆ તે શાગે~~

~~ઉપ। દહમેમ। ઉરઆનેમ।~~

~~આબીનાંમાં પેદાહશ રઆંનોનાં~~

~~દર ઈઅબનુઅંતે। થરે। અઈઅરેમ।~~

~~પુ બ ઈને તરંણ દાડા~~

~~થરે। બશપરેમ।~~

~~તરંણ રાત.~~

તે હેવારે તે શાગે આબીનાં મારનારનો હકબા

રગી મારેઆમાંહાં મારે તે ગોનાહાથી ઈઆ પે

દા હશને દરમીઆંન ખુબ તેહેનાં જનદેહેરવાં

નનો ઈને તરંણ દાહાડા અને તરંણ રાત બગી

તે હેનાં શારોશ ઈને.

~~સોયે અંતાદા પેતે। આથરાદા રૂરેશતેરેતાદા~~

~~રશાંન ઊપર આતશ બુલંદ બાંધેલી~~

~~પેતે। બરેસમન। ઉબ દાતાદા પેતે। હુમાદા~~

~~ઊપર બરશાંમ બુલંદ આપેલી ઊપર હોમ~~

~~પસંચેતે । અહં માહિ । અસંચયે । શોદિયરયે ।~~

પછી તે જગો શોદેર

~~પેતે । જસાતો । ઈન્નયે । આનુદે । તેસયે ।~~

પાછી પુકુચે શીરીની ચરબી

~~પસંચેતે । દશુઅરેયે । બેશબેમયે । પસંચે ।~~

પછે દોરોશતી આરાંમ પછે

~~કુરદયેમયે । વરેદયેમયે । વખશયેમયે ।~~

વરધી તાજગી વરધી

~~પસંચેતે । ઈન્નયે । અનાંમયે । વાશતરનાંમયે ।~~

પછે અનાજ ધાંશાનુ

ઉરથેમ ।

ઊગાવું.

રૂશાંન બલતા આતશ ઊપર ઈને અને બુલંદ
બરશાંમ બાંધેલી ઊપર અને હોમ શાલીનાં હો
મ ઊપર અને દંન ૩ ફાંમ કરે અને તેહેની ઈન્
શને શરોશાની ખશાનુમને કરે અને અરદાફ
રૂઅશાની ખશાનુમને કરે તે નહીં ધરે તે કરે પ
છે તે જગોમાં અને તે શોદેરમાં હાં પાછી પુકુચે
શીરીની અને ચરબી પછી દોરોશતી અને અરો
ગ પાણું પછે વરધી અને તાજગીર અને કુશાબી
પછે અનાજ તથા ધાંશાનું ઊગાવું દશરવે તેહેને

મરે આપછે તે જગોમાં અને શેહેરમાં હાં હશર
 વે ચીજ પુકુચે તે શાગે આબીનાં મારનારને મા
 રી નાંખે ઈઆને તેહેનાં દંન ૩ તરંગા જંનદેહે
 રવાનનાં શારોશ ઈએ આપછે હશરવે ચીજ પા
 જી પુકુચે અને ઈજશને બેકુની શારોશની ખ
 શ મુમને કરે તે ઘટે અને શાગે આબીનું હિછે તે
 હેને જંગા ર બેહ પેવંદ થાઈને લઈજાઈ અને
 શ ગે આબીનાં મારનારની પાદેકૂરા હા અગા
 ળી જાહેરછે અને હ આવાજ શાગોથી થાહલો
 છે ઈઆને હશરવેબીનાં શાગોની કહીછે ૦
 અ શોમયોકું ૧)

પરગરદ જેમી હિંદવી અરથ શાયે.

~~પેરે સદા જરથુશાતરો / અકુરેમ મજદાંમ /~~
~~પ્રજીઠી જરથોશાતે અકુર મજદને~~
~~અકુરમજદા મેનીહ / સપેનેશાતે દાતરે /~~
~~અકુરમજદ મીનો અવજુની પેદાનાં કરનાર~~

~~અશાઉમ / ૦~~

અશો ૦

પુછીઠી જરથોશા તે હોરમજદને જે હ અકુરમ
જદમીનો અવજુની ઈ-આને અંદેખઈતો અ
ને વરધીનો કરનાર અને ફાંની કુનીઆનાં પે
દા કરનાર અને અશો ૦

~~ઈ-ઓ / ૦ ઉદરેમ / જે તે / ઈદમ / અપાપેમ /~~

જે શાગે-આબી મારે ફે પાંણીનાં

~~હજંધરાદિશા / શુનીશા / શાલરે / નાંમનો /~~

હજર શાગ નારી નાંમનાં

~~હજંધરાદિશા / શુનીશા / નેરી-ઓ / નાંમનો /~~

હજર શાગ નર નાંમનાં

~~ફરજ / બુદંધેમ / સનથેમ / વીકેરેદા /~~

બુલંદ જવ ફથી-પારે જુદો ફરે

~~ઉશાતાનેમ / ૦~~

જાંજ ૦

ફે જે ફોઈશાગે-આબીને મારે ઈ-આને પાંણી

નાં શાગને મારે જે તે હજર શાગ દરી-આઈમા

દાનાંમનાં અને હજર નરનાંમનાં શાગ તે

શાગે-આબીનાં જવને ફથી-પારે ફરી તેફેનાં

તંનથી જુદો ફરે ઈ-આને મારીનાંજે ૦

કા હે । ~~અસતે । ચેથા ।~~

શુ તે હેની છે તોજશી ।

શુ છે શાગે આબીનાં મારનારની તોજશી ।

~~આપદ । મરોદ । બેઉપરે । ઉપા । જનનાંમ ।~~

હરવેશે ફહીઉ બેહુજર બુલંદ મારવામાં

ઉપા । બેહદા । અસપહે । અશતરીપા બેઉપરે

બુલંદ મારે દુરરા બેહુજર

સરોશો । મરનીપા ।

ચાબુક ।

તે તનાકુરી ગોનાહગારને (૧૦૦૦૦) દશહુજર

દુરરા બુબમાંહાં મારે (૧૦૦૦૦) ચાબુક અને

શાગે આબીનાં મારનારને (૧૦૬૦) તનાકુર

ગુનાહા લાગે તેહેની તોજશી ફરવાની ને શી

ફત ફહી તો ઈજશીને ફરેતો ઘટે હ પરગરદમાં

જેનીયે ફહીઉય તે પરમાણે ગુજરશી ફરે અ

ને હરલી ચીને ફરવાની શકત નહી હોદ તો

ઈજશીને ફરેતો ઘટે અને હુઆજદેહુ હમાહ

શત ફરેતો ઘટે ।

~~બેઉપરે । વજઅનાંમ । હસમનાંમ ।~~

દશહુજર માહાર ફાહીનાં

ખરેજીઅનાંમ / ફરતનાંમ / પરશતનાંમ /
શખત શુકી નેહલી

આથરે / અફરહે / મજદાત / અશાઈઆ
આતશને અફર મજદનાં અશો

વંધોઈઆ / ઉરને / ચેધીમ / નેસેરેનોઈઆદા
લલા રવાંનની તોજશને શોકે ૦

અને દશહજર શખત ફાઠીનાં ભાહારાને ફા
ઠી શુકી અને નજરે નેહલી શાફ તેફેવી ફાઠી
નાં ભાહારા હોરમજદનાં આતશને વાશતે
શોકે ઈઆને આતશખાંને પુકુચાડે ૦

બેઠીઅરે / વજઅનાંમ / હિશમનાંમ /

દશહજર ભાહારા ફાઠીનાં

વેરેફઅનાંમ / ઉરઆશાનીઆત / વા /

નરંમ શખડ ઈઆ

વોફુ ગુનહે / વા / વોફુ / ફેરેલોહિશ / વા /

લોખાંન ભલુ અગર ઈઆ

હદાને / પતઈઆત / વા / ફામચીદ / વા /

દાડમનાં ભહાડ ઈઆ હરફ

ફુ બુદદેલે મનાંમ / ઉરઅરનાંમ /

નેફ બુદનાં ઘણાં ઉરઅરની

~~પ્રાચરે । અફુરહે । મજદાઉ । અશાઈપ્રા~~

પ્રાતશને અફોર મજદનાં અશો

~~વંચુઈપ્રા । ઉરને । ચેથામ । નેસેરે નોઈપ્રાદા~~

નજાર રવાંનની તોજશને સોફે ।

અને દશ હજાર નરંમ ફાહીનાં નાહારા અને

શુખડ અને લોખાંન અને અગરની ફાહીનાં

અને દાડેમની ફાહી ઈઆને દાડંમનાં નહાડની

ફાહીનાં નાહારા તે અફુરમજદનાં આતશને

વારેતેશોકે ઈઆને આતશખાંને પુફુચાડે ।

~~બેઉપ્રેરે । ફરશતેરેતનાંમ । બરેશામને ।~~

દશ હજાર બુલંદ બંધાવે બરશાંમ

~~ફરશતેરીપ્રાદ । બેઉપ્રેરે । નેથરનાંમ ।~~

બુબ મુણેલી દશ હજાર નેડ

~~કુમુપતનાંમ । ગુમુપતનાંમ । ઈપ્રોજદાતનાંમ ।~~

હોમનાં જવાંમનાં પાફ

~~પરંધરશતનાંમ । દહંમો । ઈપ્રોજદાતનાંમ ।~~

નેધા ફીધેલો નેફોનો પાફ

~~દહંમો । પેરેઅંધરશતનાંમ । હાંમ । ફરેશાત ।~~

નેફોનો નેધારાખેલો મલેતો મુણેલો

~~અદિત ઈપ્રાઉ । ઉરેઅરઈપ્રાઉ । ઈપ્રા । પુચા~~

તે ઉરઅરને ને ફહેઉં

~~હુદાને પાતે । હીંચો । વંધુ હેવીંચો । અશીંચો ।~~
 ઉર અરાંમ પાંણીની લલાં અશો
~~વંધુ હીંચો । ઉરને । મેથીંમ । નેસેરે । નોંચીંચો ।~~
 લલાં રૂઆંન તોજશને શોફે ॥

દશ હજાર બરશંમ બંધાયે દશ હજાર ભેર હો
 મનો તથા જવાંમનો છે તે હોમ અને જવાંમ
 થી ભેર ફીધેલો પાક નેધા ફીધેલો અને શરદા
 રરાખેલો નેક અને પાક હીંચાને નેકનો ભેર
 ફાહાડેલો અને નેક નેધા રાખેલો હીંચાને ને
 ફોદ શરદારીથી રાખેલો જે તે ભેર પાંણી અને
 ઉર અરશાયે મલેલો કહેઓ અને તે લહુલા
 બેહેતર પાંણી લલુ બેહેતર તે ભેર લલાં અ
 શોરવાંનની તોજશ થકી શોફે હીંચાને કહુ
 ડાવીને હીંચાનેનાં ફાંમને વાશતે કહુ ડાવીને
 હીંચાને કરાયે ॥

~~બેહીંચો । અજનાંમ । ઉદરો । ઘરોશનાંમ ।~~
 દશ હજાર અજદાહા પેટે ચાલનાર
~~અહીંચો । જનીંચો ।~~
 તે મારે ॥

દશ હજાર અજદાહા પેટે ફરી ચાલનારને
 મારે ॥

~~બેઉં અપરે । અજનાં મ । સપદનાં મ ફિરપનાં મ ।~~

૬૨૧ હજર અજદાહ શાગની સુરતનાં

~~અઉં અ । જની આદ ।~~

તે મારે ૦

૬૨૧ હજર અજદાહ શાગની સુરતનાં મારે ઈ
આને શાગની સુરત તે હેલે તે ધાં મં ન ઉધી
ફરી ને બે શોય ઈ આને મુકુકું ફેરવી મરડાઈને
બે શોય ૦

~~બેઉં અપરે । ફરી અપનાં મ । અઉં અ ।~~

૬૨૧ હજર ફાયબ ૬

~~જની આદ ।~~

મારે ૦

૬૨૨ હજર ફાયબ મારે ૦

~~બેઉં અપરે । વજગનાં મ । દાદમેની અઉં અનાં મ ।~~

૬૨૧ હજર મેડક જમીન ઉપર

~~અઉં અ । જની આદ ।~~

૬ મારે .

૬૨૧ હજર મેડક જમીન ઉપરનાં મારે ઈ આને
પાંડુથી વાહેર અને જમીનથી ઉપર શક
તથી ફાહાડીને ઈ આને પાંડુથી જુદા ફુદે
તે મારે ૦

૨૧૬

પરગરદ યાત્રીદમી.

~~જેઠીઅપરે / યજ્ઞગનાંમ / ઉપાધનાંમ /~~

દશહજાર મેડક પાંણીનાં

~~અપઠિઅ / જનીઅપાદ /~~

હિ મારે.

દશહજાર દેડકા પાંણીમાંનાં બાહેર ફાડીને
મારે.

~~જેઠીઅપરે / મોદિરેનાંમ / દાનો / ફરશનાંમ /~~

દશહજાર દાંણાંની ખેચનાર ફીડીને

~~અપઠિઅ / જનીઅપાદ / જેઠીઅપરે / મોદિરેનાંમ /~~

હિ મારે, દશહજાર ફીડી

~~દિરેફનાંમ / ફુલફનાંમ /~~

ચટકાની દેનાર ઊડનારને પરદાર

~~ફુજનીઅનાંમ / અપઠિઅ / જનીઅપાદ /~~

બદચાલનાર હિ મારે.

દશહજાર ફીડી ચટકાની મારનાર અને જમી

જાતિપરથી ઊડનારી ઈઆ બુરો શોરાખની

ફરનારી અને બુરી ચાલનાર મારે.

~~જેઠીઅપરે / પજ્જુનાંમ / ગુથો / ચરેતનાંમ /~~

દશહજાર શારડા રંગના ફેરવનાર

~~અપઠિઅ / જનીઅપાદ /~~

હિ મારે.

દશ હજાર શરડા રંગનાં ફેરવનાર મારે ૦

~~બેઠી અપરે / મખરોનાં મ / હરે ગેલે નાં મ /~~

દશ હજાર માંખ ધંધાલી દેનાર

~~અપઠિ અ / જની અપાદ /~~

મારે ૦

દશ હજાર માંખ ધંધની દેનાર મારે ૦

~~બેઠી અપરે / મગનાં મ / હરે મેલ નાં મ / અંધાણ /~~

દશ હજાર પાહાડીઆં રીમંનનાં ૬

~~જેમો / દિધે જની અપાદ /~~

જમીન થી ખોધે ૦

દશ હજાર પાહાડીઆં રીમંનનાં ૬ જમીનથી

ખોધે રીમંન તેમાં ફેલાય પછે ફેલેને ખે

શદાદધાં ફેરવે રીમંન નાહાવાય ફી દશ હ

જાર પાહાડીઆં જમીન ઉપર ખોધાવી આપે ૦

~~બેશ / હપતે / અપરો / દખશ તેમ /~~

બેહ હપતા આલશથી આલાત

~~નેરે બીડ / અશુદ્ધ બીડો / અશાઈ અ /~~

મરદને અશો અશો

~~વંધુઈ અ / ઉરને / ચેધીમ / નેસેરે / નુઈ અપાદ /~~

લલા રવાંનની તોજશને સાંકે ૦

બેહ હપતા આલશનાં આલાત ઈઆને શા

ત આલા ત ર બે હ ઈઆને ૧૪ અઠી દ આત
 શ બે હે રાં મ અશો મરદને અશો ભલાં રવાં
 નોની તો જશને વાશતે શોફે ઈઆને આત
 શ બે હે રાં મનાં પુનરાને આપે.

~~આતરે । ચરેને । પેરેશ । હુનાને ।~~

આતશની ફાહી કરનાર ઊપર પાતર
~~ઈપ્રોજદાને । ગેરેમો । શોફેરેને ।~~

પાતર ગીલી નનુ તાં બાનું.

આતશની ફાહીનાં તારાર નીચે તારવાનાં
 અને તારાર બે હ ઊપર બાલવાનાં ઈઆને
 ફાહી ધણી બાહિફ અને ખુશબોદાર અને આ
 તશનું પાતર તાં બાનું આતશ ફેદે હેમાં આ
 તશ રાખવાને ગીલી નનુ મહીનું લેતે પાત
 રાંમાં આતશ તનુરનો તનુરને તાં ફાં થી
 બાવે ઈઆને બબરચી ખાંનાંનો આતશ
 તે પાતરાંમાં ફાં ધાલી બાવીને દાદધાં લેઈ
 બહિ.

~~આતરે અ । જનેમ । હે ।~~

આતશ હિખતી આર કરનાર તે

દરેનેમ.

ફેરવું.

આ તશ હ ખલી આર કરનાર ઈઆને આ ત
શને રોશાન કરનાર પંખો ફેરવાનો.

~~વી હુશારેમ. અદરાદ. નેમાદ. હંકુશારેમ.~~

જુદો તરફ નીચેની તરફ ની તરફ

~~અરાદ. નેમાદ.~~

ઊપરની તરફ.

પંખો જુદો નીચેની તરફથી ઘણી ઈઆને

તેહેનો ડાંણા લાંબો અને તેહેમાં ઊપરની ત

રફથી પુકુલો અને જેહેનુ શર અંદર પુકુયે

ઈઆને ઊપરની તરફથી ગોલ કરાખીનાં બે

કુછેહેડા ડાંણા શાથે પુકુયે ઈઆને હમીશાલ

નો પંખો ગોલ.

~~તેરોમ. તેજે. દારેમ. તેજે. જનુતેમ.~~

વાંશાલો તેજ દાંતનો તેજ ગોલ વવાનો

~~વેદેમ. તેજે. દારેમ. તેજે. જનુતેમ.~~

કરવત તેજ દાંતની તેજ જનુની

~~તેરેવીઓ. અશુઓ. અશાઈઓ.~~

મરદ અશો અશો

~~વંધુઈઓ. ઉરને. વેધીમ. નેસેરે. નુઈઓ.~~

ભલા રવાંનની તોજશને શોકે.

વાંશાલો જે તેજ દાંતનો ઈઆને તેજધારનો

અને તેજ ગોંડાનો ઈઆને તેહેજુ ગોંડા
 ની તેજ અને કરવત તેજ દાંતની અને તેજ
 હાથની ઈઆને હ આલાત શુખડ લોખાંન
 અગર ભાંજવાનાં અશો મરદને અશો ભ
 લા રવાંનની તોજશને વાશતે આપે.
 ઈહબીઓ. અહતે. મજદઈપશને. આથરો.
 હ તે માજદી અશનીનાં આતશ
 અફરહે. મજદાઉ. હશમનાંમ. પેરેશાઉઅંતે.
 અફરમજદનાં ફાહીને ચાહે.
 ફેહ ફથીઆર માજદી અશની દાંનનાં તે અ
 ફરમજદનાં આતશની ફાહીને વાશતે ચાહે.
 વીસપે. જ. અથોરોને. નેરેબીઓ
 તમાંમ ફથીઆર અથોરનાંનાં મરદને
 અશુઅબીઓ. અશઈઅ. વંધુઈઅ.
 અશો અશો ભલાં
 ઉરને. મેથીમા. નેસેરે. નુઈઆદ.
 રવાંનની તોજશ શોફે.
 તમાંમ અથોરનાંનાં ફથીઆર ઈઆને હ
 શતુર મોબેદનાં ફથીઆર ઈઆને આલાત
 અશો મરદને ઈઆને હશતુર મોબેદને અ
 શોફે તેહેને અશો ભલાં રવાંનની તોજશ

ને વાશ તે શોકે અને આપે .

~~ઈશાંમ / જાનનાંમ / અથોરોને /~~

તે હથીઆર અથોરનાંને

~~અશતરે / ગોદે / પેતે /~~

જ હેર તથા છુરી ગોશતદાંન

~~દાનો /~~

પદાંન .

ફેતે હથીઆર અથુરનાંનાં તેજ છુરી અને

ગોશતદાંન અને પદાંન અને ગોશતદાંન

તે જાવાંમ રાખવાનાં વાશાંણને ફેહેછે .

~~ખરકશતર / ગનેમ / સરોશો / ચરનીઆ~~

ખરકશતર મારવાનો ચાબક

~~ઉરોને / રથવેશત / બેજને /~~

મેરફીનદાંન મલેલો બખશાવુ .

ખરકશતર મારવાનો ચાબુક ઈઆને શાં

કુમારવાનો અને રબેહ જાવાંમદાંની બેહો

મ અને ઉરેઆરાંમ કુદીને મેલવીને હાઠીઅ

નીમ માંહેથી હીશારબેહ કરવાને વાશ

તે .

~~હાઠીઅન / દાહલીત / ફેરેત /~~

હાવનીમ દાદકવતથી બનાવેલી

તેશતે / હુમીઆ / બરેસમય /

તશતો હોમ બરશાંમ

હાઉ-અનીમ દીનની શરતે કરાવેલી ઈઆને

દીનનું કાંમ કરવાની હાઉ-અનીમ ઉપરનાં

તશતા શાયે અને બરશાંમ શાયે નેહોમ-અ

ને નેહોમ અને બરશાંમ અને નેરનું કામશા

યે લેઈનવા અને છેલે તશતો હોમ ગાલ

વાનો કેહેય હોમ પાલાતે હોમ ગાલેલા શા

ફીધેલા હોમને કેહે છે .

વીસપે ન / રથોદિશત / નેરેવીઓ /

તમાંમ હથીઆર રથેશતારનાં મરદને

અશુ-અવીઓ / અશઈઆ / વંધુઈઆ /

અશો

અશો

તલા

ઉરોને / ચેથીમ / નેશરેનો ઈઆદ /

રયાંનની તોજશાને શોફે .

તમાંમ હથીઆર અરથેશતારનાં ઈઆને

પેહેલવાંનનાં અશો મરદને અશો તલા ર

વાંનની તોજશાને વાશતે આપે ઈઆને પે

હેલવાંની માંહે ને અશો ફુદે તેહેને આપે .

ઈદિશાંમ / નાઅનાંમ / રથોદિશત / પોદરીઓ /

હ હથીઆર પેહેલવાંનનાં પેહેલો

~~અરશતીશા / બેતીઓ / ફેરેતો / થરેતીઓ~~

નેને બીજુ તલવાર તરીને

~~વજરો / તુહરીઓ / યનાઊપરે /~~

ગોરબ ચોથુ થનુર.

હિથીઆર પેહેલવાંનોનાં પેહેલું હથીઆર

નેને અને બીજું તલવાર તરીજું ગોરબ ચુ

થું થનુર ઈઆને ફમાંન.

~~બોખદો / જનેશા / મદા / અફન / મદા~~

પાંચમું જંન શાથે બોગીર શાથે

~~થરેશાંશા / ઈઆ / ઉગરાહશા /~~

ફરગોજનનો લોડાંનાં માંથાનો.

પાંચમું ધોડાની જંન બોગીરશાથે અને લો

ડાની માથાં શાથે જંનનાં માથાંનાં ઉપરફ

રણોશાથે આપે ઈઆને શરતાર ફજફ બો

ગીર શાથે.

~~બશતુઆ / ફરદખશને / શનાઊપરે /~~

છઠુ ગોકુંન અંદાજેફે

~~બાજુપરો / મદા / થરેશાંશા /~~

બાજુનો શાથે રફજફ

~~ફરદખશનીઆહશા /~~

ગોકુંન.

છતુ ગોફન બાબુને અંદાનેનો ગોફનનાં રફ
જાણથે.

~~હપથતો / જરાદો / અશતેમો / કુરેશા /~~

શાલમુ બખત આઠમુ ગરેબાંન.

શાલમુ બખતર અને આઠમું ગરેબાંન ઈ
આને જેહેબુંમ તેને બખતરની શાથે બાંધે
ચ તેહેને ફેહેછે તે શાથે આપે.

~~નાઉમો / પેતે / દાનો / દશેમો / શારેઉઆરો /~~

નવમુ પદાંન દશમુ શારવાર.

નવમુ પદાંન તલે રાખેચ તે ચીલો દશમુ
શારવાર ઈઆને ઢાલ.

~~અહીં અંદશો / કમર / કુઅ દશો / રાનો /~~

અગીઆરમુ કમરબંદ બારમુ

ખાનો.

નંગીઉ.

અગીઆરમું કમરબંદ અને બારમું નંગીઉ
તે ઈન્કરની તલે પેહેરવાનો તે ફઠીઅતને
વાશતે.

~~વીસપે જાઅ / વાશતરીઓ /~~

તમાંમ હથીઆર વાશતરીઓશ.

~~કુશોઈપ્રાંશા । નેરેબીપો । અશુપબીપો ।~~

પરધીનાં કરનારનાં મરદ અશો

~~અશઈપ્રાં વંધુઈપ્રાં ઉરનેચેથીમ ।~~

૧૨ વાબ લલા રવાંનની તોજશ

~~નેચોરે નુઈપ્રાદ ।~~

શોકે ।

ત આંમ બુરજગરોનાં હથીઆર અશોમરદનેઅ

શોરે લલા રવાંનની તોજશને વાશતે આપે ।

~~ઈશાંમ । જેનાંમ । વાશતરીદ । કુશોઈપ્રાંશા~~

હથીઆર બુરજગર પરધીનાં કરનારના

હથીઆર પરધીનાં કરનાર બુરજગરનાં ।

~~અફશોમ । ઈઓઈદી । શોમે ।~~

કુલ ગલલાનું ગાઉ ।

કુલ અને અનાજ અને ગાઉ અને બલદને બાં

ધવાનું ગલે કુલ અને અનાજ રોપવાનું ।

~~અઈપ્રા । જને । પેરે દરે જને ।~~

નુશાર ઉપરનું બાંધેય ।

નેશાર કુલની ઉપર બાંધેય ।

~~ગઢિપ્રા । જશત । ગઢિપ્રાને ।~~

ગાવ ચાલવાનો પરાંણો ।

ગાઉ ચાલવાનો પરાંણો ઈઆને બદલ હાંફ

૨૨૬

પરગરદ યાત્રીદમી.

વાનો.

~~અશામન! હાઉઅન!~~

રૂપાંની હાઉઅનીમ.

રૂપાંની હાઉઅનીમ ઈઆને ઓરણી હાઉઅની
મની મીશાલે લાફડીદ્યાંધી ગલો ફરેય તે હે
ને ફેફેય.

~~ઈઅઉઅરેનેમ! જગેરેશાનો! વગદેનેમ!~~

દાંણો માથે ગોરદ.

તેહેને કુદાલો ખોધવાનો ઈઆને તાંદ ખોધ
વાનો યાંચવો તથા ફાવડો.

~~હફેરેદ! હરેજતેમ! હફેરેદ! જરેનેમ!~~

દેક રૂપાંનો દેક રૂનાંનો.

દેક રૂપાનો અને દેક રૂનાંનો આપે.

~~દાતરે! ચુઅદ! ઈઅઉઅદ! હરેજતેમ!~~

દાદાર ફેટલો તે રૂપાંનો.

પુછીઉ જરથોશતે જો દદાર કુદાલો રૂપાંનો
ફેટલો ફુદે.

~~આઅદ! ઈઅથ! અસપહે! અરશાનો!~~

તેહેને જોટલો ધોડો

~~મેરેશાફે!~~

જોઆંન.

જાબાબી ધો હોરમજદેને જવાંન ધોડાની ફી
મત બરાબરનો ચાંચવો રૂપાંનો.

~~દતારે ન ચુપદા ઈપ્પીપદા જરેનેમ.~~

દદાર ફેટલો તે શુનાંનો.

પુછીઉ જરથો શતેને દદાદાર ફાવડો શુનાંનો
ફેટલો આપે.

~~પદાપદા ઈપ્પથ ઉશતરહે અરશનો~~

દરવેશો ફહીઉ જેટલો ઉઠનો નેઆંન

~~પેરેશફહે~~

લે ઈનહ.

જાબાબી ધુ હોરમજદેને જવાંન ઉઠનાં બચાં
ની ફીમતયાહ તેટલી ફીમતનો શુનાંનો ફા
વડો આપે.

~~વેદેના તેમે અપાંમ નેરેલીઓ~~

નેહેર ચાલવાની પાંણી મરદને

~~અશુઅલીઓ અશીઅ વંધુઈઅ~~

અશો અશો લલા

~~ઉરને યેથીમ નેસેરે નુઈઆદ~~

રવાંનની તોજશને સોફે.

નેહેર પાંણી ચાલવાની ઈઆને નીખ પાંણી

જવાની અશો મરદને અશો લલા રવાંનની

તોજશને વાશતે બંધાવી આપે .

~~દાતરે ના ચુપદા ઈપઠીપદા બેદેમ ।~~

દાદાર ફેટલી જે નેહેર .

પુછીઉ જરથોશતે જેદદાર નેહેર ફેવરી

ઈપાને નીખ ફેવરી બંધાવી આપે .

~~આપદા મરોદા સપા બેરેનેમ સપા~~

અગર પગલાં બુલંદ પગલાં

~~ફરદયેમ ।~~

પુકુલી .

જવાબદીધો ફોરમજદેને પગલાં બરાબરઉ

ચી અને પુકુલી પગલાં બરાબર હરવેશોને

મછેફે હિલેવી ફરેચ .

~~નંમ ફેરેશોઈપાંમ રોદીઆંમ નેરેવીઓ~~

જમીન ખેતીની ઉડવાની મરદને

~~અશુપવીઓ અશઈપ વંધુઈપ~~

અશો

અશો

તલા

~~ઉરને ચેથીમ નેસેરે નુઈપાદ ।~~

રવાંનની તોજશને સોકે .

ખેતીની જમીન અશો મરદોને તલા અશો

રવાંનની તોજશને વાશતે શોકે ઈપાને

આપે .

~~દર તરે ના મુખદા ઈપઠિપદા નાઉ ના~~

દા દાર ફેટલી તે જમીન.

પુછી ઊ જરથોશ તે બે દદાદાર જમીન ફેટલી છે
ક આપે.

~~અરપદા મરોદા ઈપઠિપદા અદશા~~

દર વેશો ફહી ઊ ફેટલુ તે

~~અરફશા બીઆરખત ઉપ ચવરેશત~~

પાંણી બેદવાર બુલંદ માથાલગે

~~ફરબુપદા~~

બુલંદ થા છે.

જાબાબી થો હોરમજદે બે ફેટલું દપાંણી તે જ
મી જમાં હાં મુકે બેદ મરતબે બુલંદ દફું થા છે
તે પાંણી ફેટલુ દફવાર રબેદ જમીન ઊપર તેરે
ડેને તેહેનો રેલો જાંહાં જાઈને અટકે તેટલી
જમીન આપે વલી દમલી ફેહે છે બે ઊપર જેની
ખ ખંણવા ફહીય તે નીખને વાર રબેદ ભરીને
ના ફાં બંધ ફરીને ફોડી મુકે તે નીખનો રેલો જાં
હાં લગીન જા છે તેટલી જમીન આપે.

~~નેઆનેમ ગાઠિપઈપનેમ નુઆ હાથરેમ~~

ધર ગાઉ નાં નવ અંદાજેહે

~~જુઝા નેમ લેમ નેરેવીઝો અરુઝવીઝો~~
 નય જહરૂઆ મરદને અશો
~~અશઈઝા વંધુહીઝા ઉરને મેધીમ~~
 અશો નલા રવાંનની તોજશને
 નેશારે નોઈપાદા

શોફે.

ગાઉખાંનાં ઈઆને ગાઉનાં ફોહોડાલાં ઈઆ
 ગોશપંદો બાંધવાનો ૬ નય ધર નય જહરૂઆ
 શાથે નય અંદાલેફે અને નય તબકે જુદાં જુ
 દાં નાંખી આપે ઈઆને નય બાંધીને નય અ
 શોને અશો નહુલા મરદનાં શાવાબને વાશ
 તે બંધાવી આપે.

~~દાતરે ૧૦ જુઝા ઈપઠીઝા નમાનેમ~~
 હિદાદાર ફેવરાં તે ધર
 પુછીઠી જરથોશ તેજે હિદાદાર તે ધર ફેવરાં
 ૬ ઈઆને તે ગોશપંદોનાં કુકુડાલાં ફેવરાં
 ૬ બંધાવે.

~~આઝા ૦ મરોદન કુઝા દશા વીતારા ઉપમા~~
 તેફેને બેહ દશ ફાત બુલંદ
~~જુઝા વીતારા મદેમ અરુઝશા વીતારા~~
 નય વાંમ દરમીઆંન છઝ ફાથ

~~ને તેમે~~

નીયે .

જવાબ દીધો હોરમ જદેને ને બુલંદી તેહેની ૧૨
 વાર હાથ અને તેહેને દરમી આંન નવ હાથ
 અને નીચે જા હાથ ઈઆને તેહેનો મોલ ઊ
 થો વાર હાથ અને વચલી ગે ઊચી નવ હાથ
 અને નેવગે હાથ ૬ જા ઊચી હેવાં ઘર બં
 ધરવે .

~~ગરતો । ખેને । સતરેતો । મદા । બેરેનેશા ।~~
~~તખત ખુબ શમારેલુ શાથે તફીઆ~~
~~ને રેવીઓ । અશુઅલીઓ । અશાઈઅ ।~~
 મરદને અશો અશો

વં ઘુહીઅ । ઉરને । ચેઈમ । નેસેરે નોઈઆદ ।
 બલા રવાંનની તોજશને શોફે .
 તખત ખુબ શમારેલુ બીછાંણાં તફીઆશા
 થે તખત અશો મરદને અશો બલાઉની તો
 જશને વાશતે આપે .

~~ફનીઆમ । અસફેઅંદાંમ । અનુ । પઈઅંતાંમ ।~~
 છોકરી દોરોશાલી બેકર
~~ને રેવીઓ । અશુઅલીઓ । અશાઈઅ ।~~
 મરદને અશો અશો

~~વંધુઈ-પા / ઉરનેચે થીમ / ને સેરે નુઈ-પાદ /~~
 લલા રવાંનની તોજશને સોફેં.

છોકરી દોરોશાની નહી ગાઈદ કીધેલી ઈઆ
 ને બેફેર અશો મરદને લલા અશો રવાંનની
 તોજશને વાશતે શોફે ઈઆને અશો મરદ
 શાયે નેકાબાંધી પરણાવી આપે.

~~દાતરે / કાઈઆ / ફેને /~~

દાદાર કુંડા છોકરી.

પુછીઠી જરથુશતેબે હદાદાર કુંડાને છોકરી
 ઈઆને કુંડાની છોકરી પરણાવી આપે.

~~આપદા મરોદ / અંધહ / વા / દુગદાવા /~~

હરબેશી ફહીઠી બેહેન ઈઆ બેટી ઈઆ

~~નેમેને / મદા / ગોશાઠીઅરે / પસચ /~~

નાંમની શાયે બેહેવારે પછી

~~પંચદશીમ / સરેદેમ / નેરેબીઅપો / અશુઅબીઓ /~~

પંદર વરશ મરદને અશો

~~નાદરેચવનાદ / ઉપવા / દીદતે /~~

ઉરતને બુલંદ પકડે.

બવાબદીધો હોરમબદેબે બેહેન ઈઆ બેટી

નાંમની ગેહેરનું કાંનનાં કાંનનાં ગોશાવાર

શાયે ઈઆને હલકાશાયે વરશાપની થાદ

આપછે અશો મરદને તે છોકરી પરણાવી આપે.
~~બેશા / હપતે / પરુઓ / અનુમીએ / નેરેબીઓ /~~

બેહ હપતા ગોશાપંદ બકરાં મરદને
~~અશુઅબીઓ / અશાઈઅ / વંધુઈઅ / ઉરને /~~

અશો અશો ભલા રવાંનની
~~મેથીમ / નેસેરે / નોઈપાદ /~~

તોજશને શોફે.

બેહ હપતા ઈઆને ૧૪ પાદ અનુમી ઈઆનેબ
 કરાં અશો મરદને અશો ભલા રવાંનની તો
 જશને વાશતે આપે.

~~બેશા / હપત / પુથરાંમ / ગદવાંમ / ઉભ /~~
 બેહ હપતા બચાંની શાગનાં બુલંદ
~~ભમોદદ /~~

પરવરેશકરે.

બેહ હપતા ઈઆને ૧૪ ચઠીદ બચાં શાગનાં
 ની પરવરેશકરે ઈઆને ચઠીદ કુતરાંનાં બ
 ચાંની.

~~બેશા / હપત / પરુઓ / ફરોહરેશીદિતે / તરસચ /~~
 બેહ હપતા પુલ નીચે દેહેશત
~~આપો / નાઠીઈપાડ /~~

પાંણીની નાણાલાંનાં.

બેદ હપતા ઈઆને ચઠીદ પુલ પાવલાં નદીનાં
 પાંણી તે પુલની નીચેથી નહ તેહેવા પાંણી ઊ
 પર પુલ બાંધે પાંણીની દેહેશતને વાશતે ગર
 હાલાનાં અને કારંજનાં ઈઆને મોરીનાં પાં
 ણીનાં હિન્ડા હું ૦

~~કુઈદ નહાદતે અસતનામ અદાદતીઓ~~

બેદ નવાં ચારીઆં અદાદ

~~અંધરેચનામ દાદતીમ અહુમાદમેદ~~

તેહેમાંદ દાદ તેથી

~~ફરેચરેમ ફેરેનો ઈઆદ ૦~~

શરદારી ફરે ૦

અઠાર ચારીઆં બેદાદ ઈઆને ઊંડવેરાંન
 વાડા ફુદ તે પાછા આબાદ ફરે અને તેઊપર
 શરદારી કરી અને તે વાડાઓમાંહાં ચારીઆં
 ફરેને માશપ પાંચ ગોશપંદો તેમાંહે પાદદાર
 રેહે ઈઆને ચરેઆ ફરે હિન્ડા હું ૦

~~કુઈઅ નહાઅતે ગદવાંમ પેરે ઈઓજથેતે~~

બેદ નવ શાગને ઊપર પાકફરે

~~સેતે પેતે બીઅસચ અનાદરેતે બીઅસચ~~

અમેડી

ખોરો

~~વી-અંધુરે વી-અસય। વીસપે વી-અશય।~~

ફોફોવાર

તમાંમ

~~પર।-અચેશતે વી-પો। ઈ-પો। ગદવાંમ।~~

બુરાઈ

જે

શાગને

~~પેરે બઠીહતે।~~

થી હોઈ.

૧૮-અઠાર શાગને પાક કરે ઈ-આને દોરોશતી
કરે શામારે જે ચમેડીથી-અને ખોરાથી-અને ફો
ફોવારથી દીવાંનાંથી-અને હરખું લાગે તેથી
તમાંમ બુરાઈ શાગને હોઈ તેથી શામારી શા
કરે.

~~કુઈહ। નઠી-અહતે। નરાંમ।-અશોનાંમ।~~

બેહ

નવ

મરદોને

અશોને

~~વાશતરીહ। ગેઠીશ। વા। ખરેથ। વા।~~

પુર કરે

કુધનું

ખાંણું

~~કુરી-આડ। વા। મકુશ। વા।~~

મીઠી

શરાબ ઈ-આ.

અઠાર અશો મરદને શોફેર કરે ઈ-આને પુર ધ
રાહિલાં કરે કુધનું ખાંણું ઈ-આ મીઠી રોટીનોખો
રાક-અને શરાબ પાઈને હરહફ પુર ધરાહિલા
કરવા ધરે હફને ધરાહિલો કરે ઈ-આ થોડાને ખ

વાડી પુર કરે અને થોડાને અધુરા ભુખે આ
રાખે તે નહીં ઘટે.

~~હા હે / અસતે / મેથે / હા હે / અસતે /~~
 હ તેહેની છે તોજશ તે તેહેની છે
 આપેરેતેશ /

પુલ ગુજરી.

હ છે તેહેની તોજશ ખનનાંથી ઈઆને ખન
 નો ખરથી હશરવે કરવાથી અને હથી છે તે
 હેની પુલ ગુજરી શરોશો ચરનાંમથી ઈઆને
 તોજશથી.

~~હપે / પારેમનાહ / હદે / અશોને / નોહદ /~~
 બુલંદ ગુજરે હરવેશો અશો નહી
 હનેપે / હપે / પારેમનાહ /

બુલંદ ઈઆને ગુજરે.

ઈઆને હશરવે તોજશ કરે તો હરવેશો કરે આ
 થી અશો થાહ નહી ગુજરે ઈઆને ને હ તો
 જશ નહી ગુજરે ઈઆને નહી કરે તો.

~~દરને / નમાને / હેથીઆ / અંધેન / અસતીઓ.~~
 દરજનું ધર જહેર છે ફાહમ.

દરજનું ધર જહેર છે ફાહમ ઈઆને જોદેવનુ ધ
 રને જહેર છે ઈઆને દોજખ તે દોજખમાંહાં તે

મરદની પોતાની જગો કાદમ વીઆને હમેશે
જગો • અશેમયોફુ (૧૭)

~~પરગરદ યોગીદમી આમાં હનાં શાયે લખી છે~~

~~ચેતેતા • શીઉથને • વેરેશતે • વીઆ • અંધેઉશ •~~
કેટલાં ફેલ કરવે જે ડુનીઆની
~~સસલુઆઉ • વેરેજીતે •~~
ખલકતને કરે •

કેટલાં તે ફેલ કરવાથી જે ડુનીઆને દરમીઆન
માં ફાં જે કરે અને ડુનીઆનાં દરમીઆન જે ગુ
નાહા કરે તે કેટલા ગુનાહા કરવાથી મરગરનં
ની થાહ તે ગુનાહા ફીહા અને કેટલા છે •

~~ફેરેતે • અપેતેતે • અનુજુઅરેશતે •~~

કરે નહી પતેત નહી ગુજરે •

જેતે ગુનાહકરીને પતેત કરે નહી અને પતેત
કરીને તે ગુનાહા ગુજરે નહી •

~~અંધ • હથ • શીઉથનાઉ અરેજ • અથ •~~

તે થી ફેલ તથા ગુનાહા કરે દરવેશે

~~બુઅંતે । પેશો તનુઅં ।~~

થાહ

મરગરનની.

ગુનાહા કરવાથી હરવેશો થાહ તનાકુરી અને દે
વ થાહ અને મરગરનની થાહ તે ગુનાહા ફેટ
લાં છે પુછીઠી જરથોશાતે.

~~આઅદ । મરોદાં । પંચ । અશાઉમ । જરથુશાતરાં~~

હરવેશો ફહીઠી પાંચ અશો જરથોશાત
જવાબ દીધો હોરમજદે જે તે ગુનાહા પ છે દ અ
શો જરથોશાત.

~~પોહીમ । હતેશાંમ । શીઉથેનનાંમ । ઈપોહ ।~~

પેહેલાં તે ગુનાહા ફે

~~વેરેજાઅંતીમ । મશીઆફ ।~~

કરવે

આદમી.

પેહેલાં ગુનાહા કરવાથી આદમી ઈઆને પર
થંમ આદમી તે ગુનાહ કરવાથી મરગરનની
થાહ દેવ થાહ.

~~ઈપો । નરેમ । અશુઅનેમ । અનીપો । વરેનાહવા~~

જે મરદ અશો બીજી મોરાદને

~~અનીપો । દફેશાહ । વા । ફરાઈઅંદા ।~~

બીજી

દીન

નાંધલા

~~શંઘાઉ દદાદિતે ।~~

શોખુંન આપે .

ને અશોમરદ બીજી મોરાદનો કે તેહેની મોરા
દ નહી દીન ઈન શાફની શાથે અને બીજી ઈન
શાફનો અને બીજી નાંધવા છોકરા હલકા
ઈનાં શોખુંન તમામ તેહેનાં ઈઆને દીનને
અને નેઆઉને હેલા હલકા શોખુંનો બોલે
ઈઆને બીજી મજહબની તારીફ કરે અને બી
જીને હેલા બીજી અફલ શીખવે .

~~વીફુઆઉ ધો । અઠિઅદા ફુઅ । ખરથ ।~~

આધાફ હરવેશે પોતાની અફલે

~~પરદિતે ।~~

શાલે .

અને ખબરદાર નંહાનાર તે પોતાની અફલે
નંહો અને દીનને પોતાની અફલે કરી નંહો
દિલિન મોટી બોલેરગા છે અને તે દીનને હલ
કા શોખુંન બોલે અને બીજી મજહબની વખાં
ણ કરે .

~~અંચદા ફુઅ । શીઉથનાઠિઅરેને । અથ ।~~

તે થી ગુનાફ કરવા હરવેશે

~~બુઅંત । પેશોતનુઅ ।~~

થાહ મરગરનંની •

તેગુનાહ કરવાથી હરવેશે મરગરનંત થાહઅ
ને દીંનની રાહે ગુનાહગાર થાહ •

~~બેતીમ । અહતેશાંમ । શીઉથેનનાંમ । ઈપોહ~~

બીબુ તે ગુનાહ કે

~~વેરેબુઅંત । મશીઆફ ।~~

કરવે આદમી •

બીબે તે ગુનાહ કરવાથી આદમી •

~~ઈપો । શુને । ઈહમ । પશુશ । ફરેહ । વા ।~~

હ શાગ કે પશુશ ફરેન ઈઆ

~~વેશ । ફરેપો । વા । અસતનાંમ । હમરેશતનાંમ ।~~

વેશ ફરેન ઈઆ હાડકુ શખત

~~દદાહતીપો । ગેરેમનાંમ । વા । ખરેથનાંમ ।~~

આપે ગરંમ ઈઆ ખાંણું •

કે શાગ પશુશ ફરેન ઈઆ વેશ ફરેન શાગને શ

ખત હાડકું મુકે ઈઆ ગરંમ ખાંણું મુકે •

~~ઈહનેય । અહતે । અસતે । દાતાહુઆઅરાઉઅંતે ।~~

અગર તેહેમાં હાડકુ દાંતમાં પેચીદેહે

~~ગેરેમો ફુઆ । વીદાઉઅંતે ।~~

ગાલામાં ખુચે •

અગર હાડકુ તેહેનાં દાંતમાં ફાં ઈઆ હલકમાં
પેચી દેહે થાહ ઈઆને ખુચે.

~~ઈઆદા વા | અહિતે | ગરેમ | ખરેથ |~~

ને ઈઆ તેહેનાં ગરેમ ખાંણાંદે

~~સતમનેમ | વા | હેનુઆમ | વા | અપ દનદા |~~

શાખતપારા નુબાં બલે.

અગર ગરેમ ખાંણાંથી તેહેનાં દાંતનાં પારા બ
બબલે.

~~અહમદા હયા | હરેશીઆદા | ઈહિએતદા | પેતે |~~

તે થી નખમીથાહ કે તે

~~હરેશીહિતે |~~

મરે.

તેથી નખમ થાહઆપછે મોત આવે ઈઆને
મરે. તે.

~~અંદાદા હયા | શીઉથનાઠિઅરેજે | અથા |~~

તે થી ગુનાહ કરવે દરવેશો

~~બુઆંતે | પેશો તનુઆ |~~

થાહ મરગરનંની.

તે ગુનાહ કરવાથી દરવેશો થાહ તે મરગરનં

ની તનાફુરી થાહ દીનની રાહે અને મરગરનંની

થાહ.

~~થરેતીમ / હિતેશાંમ / શીઉથેનનાંમ / ઈઓહ /~~
 તરીને તે ગોનાહા કે

~~વેરેજીઅંતે / મશીઆફ /~~

કરવે આદમી.

તરીને ગુનાહા કરવાથી આદમી.

~~ઈઓ / ગદવાંમ / ઈઆંમ / અપુથરાંમ / જનેતે /~~
 ને કુતરીને હમેલદાર મારે

~~વા / વઈઓ / તે / વા / જરોશીહિતે / વા /~~

ઈઆ પછવાડે દોડે ઈઆ પોકાર કરે

~~પજીહિતે / વા /~~

પછવાડે હાત ઉપર હાત મારે.

ને હમેલદાર કુતરીને મારે ઈઆ તેહેની પછવા
 ડેથી પોકાર કરે ઈઆને તેહેની પછવાડેથી હાથ

ઉપર હાથ કરી તાલી મારે અને પોકાર કરે.

~~ઈહિનેય / અહરો / ગદવા / માહિગે / વા / ચાહિતે /~~

અગર તે કુતરી ખાડામાં વા કુવામાં

~~વા / વહમે / વા / ઉરદે / વા / અપો / વા /~~

ઈઆ વાવ ઈઆ નદીમાં ઈઆ પાંજીમાં ઈઆ

~~નાઉ અઈઆઉ / પેદીઆહિતે /~~

નાવદાંનમાંહું પડે.

તે પોકારથી બીહીને તે કુતરી ખાડામાં ઈઆ ઈઆ

કુવામાં હાં ઈઆ વાવમાં હાં ઈઆ પાંડીનાં ના
વદાં નમાં હાં ઈઆને મોરીમાં હાં •

~~અહંમદા હયા હરેશીઆદા •~~

તે થી જખમી થાદે •

તે પડેઆથી જખમી થાદે •

~~ઈદને તદા પેતે હરેશીદતે •~~

અગર તે થી જખમ •

અગર તે જખમથી જખમી થાઈને પછે મરે •

~~અંધદા હયા શીઓથના વેરેને અથા~~

તે થી કરવા હરવેશે

~~જુઅંતે પેશેતનુઅ •~~

થાદે મરગરનંની •

તે જખમી થાદેઆથી તેમરે તે ગુનાહા કરવાથી

હરવેશે મરગરનંની થાદે દીનની રાહાથી ગુને

હગર થાદે •

~~તુહીરીમ હતેશાંમ શીઉથેનનાંમ ઈઓ~~

યુઓ તે ગુનાહા કે

~~વેરેનુઅંતે મશીઆદા~~

કરવે આદમી •

યુઓ તે ગુનાહા કરવાથી આદમી •

~~ઈપો । નાદરે ફાંમ । ચેચરે હીંમ । દખરાતુ હીંમ ।~~
 ને ઉરત પલદમંદ દશતાંન ભરેલી

~~વોહુ નુઅહીંમ । ખરુદરાઉ । અભિએ ।~~
 લોહી ભરેલી મની તે

~~ફરંગો ફરે જાહે તે ।~~

મુકે •

નેઉરત દશતાંન ભરેલી ઈઆ ખુંન ભરેલી ફુ
 હ ઈઆ ને ઉરતને દશતાંન આવે જુ હોહ દશ
 તાંન તેને જતમાં હાંથી લોહી જાહે છે ચેફેરમં
 દ ઈઆને જરદ દશતાંન ભરેલી ફુહ તથા લો
 હી યાલી ઉરત દશતાંન બેહેલી ફુહ તે ઉરતની
 જતમાં હાં મની રેફે ઈઆને તેશાયે શુકુબ
 તફરે •

~~ઈપંધદ । હયા । શીઉથના । વેરેને । અથા ।~~
 તે થી ગુનાહ ફરયા હરવેશે

~~ભુઅંતે । પેરો તનુઅ ।~~
 થાહિ મરગરનંન .

તે ગુનાહ ફરયાથી મરગરનંન થાહિ અને દીન
 ની રાફે ગુનાહગાર થાહિ •

~~પુખદેમ । હતેશાંમ । શીઉથનનનાંમ । ઈપો ।~~
 પાંચમુ તે ગુનાહ ફે

~~વેરેજી અંતે । મરી પાક ।~~

કરવે આદમી •

પાંચમું લેગુનાહા કરવાથી આદમી •

~~ઈપો । નાદેરદામ । ઈપાંમ । અપુચરાંમ ।~~

જે ઉરત ફે હમેલદાર

~~પેપીઠીરોમ । વા । અપેપીઠીરોમ । વા ।~~

દુધમંદ ઈપા નહી દુધમંદ ઈપા

~~અનોરોજતાંમ । પરજશુદરાત । અઓદ ।~~

શાખત સુચી મની તેમાં

~~ફરંચરેજેતે ।~~

બુલંદ સુકે •

જે હમેલદાર ઉરત જે દુધમંદ ઈપાને જે ઉરત

જે હમેલદાર અને તેહેની સુચીમાં હાં દુધ બંધા

ઈઠી ફુદ તોલી અંદાજ શોવાદ તેહેની નજદી

ક નહી જાદ ઈપાને શોહેવત નહી કરે ઈપાને

માશર એપાર અને દંન વીશ થાદ આપછે હ

મેલદાર ઉરતની નજદીક નહી કરે અને જે શો

હેવત કરીને પોતાની મની તે હમેલદારની જ

તમાં રહે •

~~અહમદ । હય । દેરેશીપાદ । ઈદીજે । તદ । પેતે ।~~

તે થી જામી થાદ અગર તે

~~દેરેશીદિતે ।~~

બખમથી .

અને તે શોહેવત કરવાથી તે પેટમાંનું બચું
બખમી થાદિ અને બખમી થાદિઆથી તે બચું
મરે .

~~અંધદા હયા । શીઉચના । વેરેલે । અથા બુઅંતા
તે થી ગુનાહ કરવે દરવેશો થાદિ
પેશોતનુઅ ।~~

મરગારનંન .

તે ગુનાહ કરવાથી દરવેશો મરગારનંની થાદિ
અને દીંનની રાહે ગુનેહેગાર થાદિ જે મરદનીપો
તાની ઉરતની હમેલ કુદિ અને મુચીમાં કુધ બં
ધાઈઉ કુદિતો તેહેની શાથે મુલાકાત નહી કરે
નંહાંલગી કે તેહેનો ખાવંદ તે ઉરતશે શોહેવત
નહી કરે શાયાશાતે જે જે તે હમેલદાર ઉરતશે
શોહેવત ફીધાપછે તે ઉરતનું ફરવંદ અધુરૂપ
ડે ઈઆને શોહેવત ફીધાનાં જોરથી બચુ મરે
તેથી હરગેજ શોહેવત નહી કરે અને જે ઉરતને
પેહેલે હમેલ રહેઓ કુદિ તે હમેલ રહેઆપછે
તેહેનો ખાવંદ ગુજરેતો તેહેને બીજે ખાવંદતે
ઉરતને કરવા નહી ધટે જેહેવારે હમેલ પેટમાં

હાંનો છુટે ઈ-આને બસું જણો-આપછે તે છોકરું
દાઈને આપે પરવરશાને વાશાતે અને પછે તે
રતને પોતાનો ખાવંદ દાહડાને અંદાજે ફર
વા ધટે ઈ-આને દીનની શરતે.

~~ઈઓ / ફેનેનેમ / ઉપાદિતે /~~

જે ફનીફ ઊપરચાલે.

જે ફનીફ બેફર ઉરત ઊપરચાલે ઈ-આને બે
ફર ઉરતને શેહેવત ફરે ઈ-આને બેફરશે મ
લાકાત ફરે.

~~સલાતો / રતુંમ / વા / અસલાતો /~~

સલાઈનેદ રદાં ઈ-આ આશાતાઈનેદ

~~રતુંમ / વા /~~

રદાં ઈ-આ.

શાતાઈનેદ રદાં ઈ-આને ઉરતનાં ધરમાં હાં તે
ફેનો ખાવંદ ફુદે અને તે આશાતાઈનેદ રદાં
ઈ-આને તેફેનો ખાવંદ ધરમાં હાં નહી ફુદે.

~~પરદાતાંમ / વા / અપરદાતાંમ / વા /~~

આપેલી ઈ-આ નહી આપેલી તે

~~પુથરાંમચ / ફે / દદાદિતે /~~

ફરનંદ તેફેને આપે.

આપેલી ઈ-આને તે ઉરતનાં બાપનાં ધરમાં હાં

તે જેનાં ખાવંદને આપેલી કુદ તે ઉરત અને ન
 હી આપેલી તે ઉરતને ખાવંદ શો નહી આપે
 લી કુદ અને ફરવંદ અંદર આપે ઈઆને તે ઉ
 રત બેગાંનાં મરદથી હમેલ દાર થાઈ.

~~મા નો દરો ઈઆ ફેને મરીઆનાંમા~~
~~માં માહારી તે ઉરતને આદમીઓની~~
~~પરો ફરારેમાદ તરો દખશતેમા પારીઆદ~~
~~પુર શરંમ બીહે દશતાંન ચાલે~~
~~તરો અપેમચા ઉરઅરાંમચા~~
 બીહીને પાંણી ઉરઅર.

માં તે માહારી ઉરતને ઈઆને નહી તે માહા
 રી ઉરત આદમીઓની શરંમથી બીહી અને
 દશતાંનમાં હાં ચાલે ઈઆને તે ઉરત આદમી
 ઓની શરંમને વાશતે બીહીને ઉરઅરની દવા
 ઈઆઈ પાંણી શો હમેલ પડવાને વાશતે દશ
 તાંનમાં હાં ચાલે ઈઆને દવાઈ આઈ દશતાંન
 પાડે છોકરું તોડી પાડવા થકી.

~~ઈહીનેચ અદરો ઈઆ ફેને મરીઆનાંમા~~
~~અગર તે ને ઉરત આદમીઓની~~
~~પરો ફરારેમાદ તરો દખશતેમા પારીઆદ~~
 પુર શરંમને બીહી દશતાંન ચાલે

તરો / ~~અપેમય / ઉરૂપરાંમય /~~

બીહીને પાંણી ઉરૂઅર.

અગર તે આદમીઉની શરંમથી બીહીને દશતાંન
માંહાં ચાલે અને બીહીને પાંણીમાંહાં ઉરૂઅરની
દવાઈ ખાઈ દશતાંનથી ઈઆને હમેલ દેહેશતેક
રીને શરંમથકી પાડીને દશતાંન આવેલી પાંણી
ને અને ઉરૂઅરને અડકી ચાલે આદમીઉની દેહેશ
તથકી.

~~અહતે / અહંમાઈઠાશ / પેતે / વરેશત / શીઉચનો /~~
તે થી કરવે ગુનાહાં

તે ગુનાહ કરવાથી મોટો ગુનાહાં શરેહેલખીછે
દવાઈ કરી ઈઆને દવાઈ દારૂ ખાઈને હમેલ પાડે
હેયું કાંમ કરે તે જંગલમાંહાં જઈને બેશે અને
તેહેજ વખત તેહેની જગો દેવ ઈઆજગીમાંહાં
ઈઆને જે દેવની આરાધનાનાં કરનાર છે તે
હેની જગો દોજખમાંહાં છે તેજગો હકાંમનાં કર
નારની છે ઈઆને હમેલ પાડનારની જગોલીદો
જખમાં છે અને હકરવાથી મરગરનંની ગુનાહા
શુરૂ થાહ અને તેપછી તેગુનાહાથી બીજે ગુના
હા વધે વાશતે ગાઈદનાં કરનાર ઈઆને છી
નાલીનાં કરનાર તે ગુનાહાને જાણે અને હ ગુ

નાહા કરે ઈ-આને જાણીને પોતાની ખુશી
 થી હમેલ પકડે-પો કુદ ઈ-આને બેગુનાહી થી હ
 મેલ પકડે-કુદ ઈ-આને કોઈ જીલંમ કરી દે
 લ કીધુ હોઈ અને હમેલ પકડી કુદ તો પછે હરેક કો
 ઈ શરવ જાણોને તેહેને શરંમ થાઈ તે તેહેની શ
 રંમને લેઈ જાઈ ઈ-આને તેહેની શરંમને દુર કરે
 તે શક મંદીને દરમી-આં ન થાઈ તો તેથી શરંમ
 લેઈ જાઈ તે છોકરીનો બાપ અને માઈ અને બેહે
 ન અને ભાઈ અને બાવંદ અને શરદાર અથે
 ફારી અને ચાકર બેદમત ગાર અને ગોલાં મ
 અને શાહેબ અને બાંજું હ શરવે તેથી શરંમ
 ને દુર કરે અને શરવે કોઈ દરવેશો ફેહેને હુમે
 લદાર ઉરત તુને નેક પે-પાર રાખી હ તે હ ઉરત
 ને દરવેશો ફેહેને અમો જાણી હય ને હમારી હ
 કુદ ખુબ નેક ચાહી ઊ ઈ-આને તેહેને હમી શાલે
 કરીને તેહેની શરંમને દુર કરે અને તેહેવાર પછે
 તે અંદાજ થકી તે ઉરત ઊપર ફેટલા દેક શરદા
 ર રાખેને તે ઉરત હમેલને અરાબ નહી
 કરે .

~~અપઠિ અપઠિ અપઠિ / ૩ સંધે / ઈપથ / ઈપથ / પંચા~~
૬૨ બે શે અપઠિ જોર મંદ જોમ પંચ

નરો

આદમી.

પાંચ આદમી જે ઘણાં બુલંદ અને જોરમંદ તે
ઊપર શરદાર રાખે. ગોગોશ શાખ નાં મનાં
શાગોરદે ફહીઊ જે શરંમ તેથી ડુર કરે અને શર
દાર નહી રાખે અને નાલાઈક અને નાઉશાલવા
રી પેદા કરેતો ગુનાહા પુકુચે.

ઈઓ. ફેનેનેમ. ઉપાદતે. સતાતો. રતુંમ
જે ઉરત ઊપર ચાલે સતાઈનેદ રદાં
વા. અશાલાતો. રતુંમ. વા. પરદાતાંમ.

ઈઆ. અશાતાઈનેદ રદાં ઈઆ. આપેલી

વા. અપરદાતાંમ. વા. પુથરાંમચા.

ઈઆ. નહી આપેલી ફરબંદ

હે. દદાહતે. મા. નો. હશે. ઈઆ.

અંદર આપે માં માહારી તે જે

ફેને. મશીઆનાંમ. પરો. ફશારેમાદ.

ઉરતને આદમીઉની થી શરંમ

ખતો. ગેરેવેમ. રેશીઆદ.

પોલાનાં જેહેદાંનને જખમી કરે.

જે બેકર ઉરતશે શોહેવત કરે ઈઆને જે બેક

ર ઉરતશાયે મલાકાત કરે શાતાઈનેદ રદાં ઈ

આને ઉરતનાં વાપનાં ધરમાં તેહેનો આવંદ
 હુદ અને આશતાઈનેદ રદાં ઈઆને તેહેનાં
 આવંદને નહી હુદ અને આવંદને આપેલી હુદ
 ઈઆને ઉરત ને આવંદશે આપેલી હુદ અને
 નહી આપેલી હુદ ઈઆને તેહેનાં આવંદને ન
 હી શોદેલી હુદ અને ફરવંદ અંદર આપે ઈઆ
 ને તે ઉરત બેગાંનાંથી ફરવંદ પકડે ઈઆને
 બેગાંનાં મરદથી હમેલદાર થાઉં. માં તે મા
 હારી ઉરત ઈઆને નહી તે માહારી ઉરત મેઆ
 દમીતની શરંમથી પોતાનાં જેહેદાંનને ઈઆ
 ને પોતાનાં બચાંને જખમી કરી પાડે.

~~ઈહેનેચા. અંદશે. ઈઆ. ફેને. મશીઆનાંમા
 અગર તે ફે ઉરત આદમીતનાં
 પરો. ફરારેમાદ. ખતો. ફેરેવેમા
 થી શરંમ પોતાનાં જેહેદાંનને
 ફેરેશીહતે.~~

જખમ કરે.

અગર તે ઉરત આદમીતની શરંમને વાશતે
 પોતાનાં જેહેદાંનને જખમ કરે ઈઆને પોતી
 ફાં બચાંને પાડે.

~~પતરેબીઓ । આશાલીઅંતે । પતરેબીઓ ।~~

બાપ ગુનેહેગાર થાઈ બાપ જખંમ કરેતો

~~દેરોઅંતે । પતરેબીઓ । દેરોઅંતાંમ ।~~

બાપ તથા માઈ જખંમ કરે

~~દેરો એક ઈંદા । બોદો વરંશાતે । શીએથીઆ~~

જખંમ એકે બોદો વરંશાત તોજશા •

ને તે હમેલને છોકરીનો બાપ જખંમ કરેતોતે

બાપ ગુનેહેગાર થાઈ અને અગરને છોકરી

ની માઈ અને બાપ હબેકુ મલીને તેહેને જખં

મ કરેતો તે બેકુ ગુનેહેગાર થાઈ ને હમેલને જ

ખંમ કરવાનું કબુલ કરે માઈ ઈઆ બાપ તે

કબુલનાં કરનાર ગોનાહાગાર થાઈ અને તેહે

ને બોદો વરંશાતની તોજશા કરે • શારેહેલખી

છે • શોહેવતનો કરનાર ઈઆને બેણે ગુનેહે

ગારીથી શોહેવત કીધીય તે મરદ ૩૦૦ તરંણાશે

હેદેરંમ આપે અને તે ઉરત તરંણાશેહેદેરંમ

લઈને છોકરાંને પાછુ આપે તો ઘટે અને તે

હેની પરવરેશને વાશતે નહી આપેતો તેથી

હમેલદારને જઆંન થાઈ નહી ગુજરેકે છોક

રાંને પાછુ આપે તેહેને લાઈક છે ઈઆને પાછું

આપણું ગુજરે નહી ૩૦૦ તરંણા શોહે દેરંમ લઈ

ને પાછુ આપે તો ઘટારત છે ને લાદક છે નહી
 કબુલ કરે તેથી હમેલની રાખનાર ઉરતને જાણ
 ન નહી થાઈ તેહેની ગુજરશ જે જાંહાંલગી તે છો
 ફરાંનો લેનાર વાપ જીવે તમામ તાંહાં લગી કે
 તે ફરવંદ પાછુ આપવા નહી ધટે અને વાપ મુ
 આપ છે પાછું આપવાનું કાંમ નહી જોતે શોહે
 વતનો ફરનાર મરે તેહેવારે તે ફરવંદને તે શો
 હેવતનાં ફરનારનાં ખાંનદાંનનાં આદમીને લા
 દક છે કે તે ફરવંદ પાછુ આપવા નહી ધટે જેકો
 ઈ તે ફરવંદ પાછુ લીધે અને તે ફરવંદ નેક પેઆ
 રું અજીજરીને ખાંનદાંન વાલા રાખે અને હી
 શો ઈઆને લાગ તેહેને અખશે ઈઆને તેહેને
 હીશો આપે શાવાશ તેજે તે મરદનાં મુલાકા
 ત ફીધાથી તેહેને પેરનુ ફરવંદ પેદા થાઈથી તે
 વાશ તે તે ફરવંદને હીશો આપે ફરી મલવા થ
 ફી તેહેને હીશો આપે.

~~ઈઓ / ફેનેનેમ / ઉપાદિતે / સત્તાતો / રતુંમ /~~
 જે ઉરત ઊપરમાલે સત્તાઈનેદ રદાં
~~વા / અશત્તાતો / રતુંમ / વા / પરદાતોમ /~~
 આશત્તાઈનેદ રદાં આપેલી

~~વા / અપરદાતાંમવા / પુથરાંમવા / હો~~

ઈઆ નહી આપેલી ફરજંદ અંદર

~~દાદાલે /~~

આપે .

જે બેફર ઉરત ઊપર ચાલે ઈઆને બેફરશાથે
શોફેવત કરે તે છોકરીનાં બાપનાં ધરમાં તેફે
નો આવંદ ફુદ ઈઆ આવંદ નહી ફુદ ઈઆતે
ઉરતને તેફેનાં આવંદને શોફેલી ફુદ ઈઆઆ
વંદને નહી શોફેલી ફુદ અને તેફેને દરમીઆં
ન ફરજંદ આપે તે છોકરી શો શોફેવત કરી તે
ફેને હમેલદાર કરે .

~~ઈહોમે / વોચાદા / અફરો / ઈઆ / ફેને /~~

અગર બોલે તે જે ઉરત

~~પુથરો / હમ / નરો / ધરશાત /~~

ફરજંદ હ મરદ પકડી .

અગરયે ફરવેશો બોલે ઉરત જે ફરજંદ હમ
રદ મે તાહારેથી પકડીઊ અને તુથી ફુ હમેલ
દાર છેઊ .

~~ઈહોમે / વોચાદા / અફરો / ના / હનાંમ /~~

અગર ફે તે મરદ દારૂ

~~હતેશાંમી નેજેશંધે । પેરેશંધે ।~~

તે જીવજંનદગીને પુછે •

હિરતનાં હિરવેશો કહે-આથી તે જનાહનો કરના
ર મરદ હિરવેશો કે હુહ પુછે તે તે દારૂ જીવથી જી
વવાને ઘટાડવું આદમીઓનાં ઈ-આને તે દાઈ-ઓ
ખદનો દારૂ ખવાડીને આદમી-ઓનાં જીવને જી
વથી ઘટાડનારછે તે દાઈ તે હમેલ પાડવાનું
પુછે •

~~હતદા અહિશો । ઈ-પા । ફેને । હનાંમ ।~~

હિરવેશો તે કે ઉરતને દારૂ

~~હતેશાંમી નેજેશાહિતે । પેરેશાહિતે ।~~

તે જીવજંનદગી પુછે •

તેહેવારે તે દારૂહ તે હમેલદાર ઉરતનાં જીવને જી
આંનથી પુછે તે ઉરતને પેલા મરદનાં કહે-આથી
તે દારૂ દવાઈ જીવ ઘટાડવા શરૂં કહે ઈ-આને છો
કરૂં પાડવાને વાશતે પુછીને •

~~અહિશો । હન । ફરવેરેતે । બંધેમા વા ।~~

તે દારૂ ખુબ લેઈજાહ બાલ ઈ-આ

~~ખશતેમા વા ।~~

દારૂ •

ઈ-આને જેહરી નીમારા અને દવાઈ તેહેને ખવા

ડેદક વીશતા શાપાંન હક જર તુશતાંન કરી ને ફે
હેછે તે.

~~ગનાનેમ વા ફરજતેમ વા કાંમચીદા~~
મારો ઈઆ બુલંદ પાડો ઈઆ હરદક
~~વા વીતાયેને નાંમ ઉરઅરનાંમ~~

તેજ

જાહાડની.

તેણે કરી ઈઆ તે દવાઈદકરી મારે પેર તે દર
મીઆંન મારી નાંખે ઈઆને તે બચાંને તોડી પા
ડે ઈઆ તે ફરજંદ બાહેર આવીને પછે મરે ઈ
આ હરદક દવાઈદ તવાઈજવાની ઉરઅર જા
હાડની ગરંમચીજ ખવાડીને.

~~અદિતે અહંમાદ પુથરાદ મેમરે ખશંધુહા~~
તે જે તે ફરજંદને ખરાબ કરે.

તે ફરજંદને મારી નાંખે.

~~અદિતદ અદિશે ઈઆ ફેને અદિતે અહંમાદ~~
હરવેશે તે જે ઉરત તે

~~પુથરાદ મેમરે ખશેતે~~

ફરજંદને ખરાબ કરે.

હરવેશે તે ઉરતને ફરજંદને ખરાબ કરે.

~~હુજી અંતે અદિતે શીઉથને વેરેજાઆંન~~

ખરાબર તે ફેલ કરવે

~~નાચે / ફેનેચે હનાચે /~~

મરદ ઉરત દારૂનાં આપનારની.

બરાબર તે ઉરત અને તે દારૂ દવાઈનું આપના
રની બરાબર ગુનેહે ગાર થાઈ અને તે મરદ તે
ફેલ કરવાથી હતરં છો બરાબર ગુનેહે ગાર થાઈ
શારેહે ૦ તે હમેલદાર ઉરતને પથર
નહી મારે અને તેહેને ડાગલી નહી દીધી ઈ
આને ડાંહાંમલી નહી દીધી અને તેહેને
બેશી જવાની દવાઈલી નહી ખવાડે અને તે
પડવાની દવાઈલી નહી ખવાડે અને જે દાડેથી
તેહેનો જીવ પુકુચે ઈ-આને તે બચાંને જીવ આ
વે તેહેવાર પછે તેહેજ દવાઈ ખાવા નહી ઘટે અ
ને ગોગોશાશપનાં મનાં શાગોરદે ફહીઠી જે હક
મરતબે તેશાથે શોહેવત કરે તેથી તે હમેલદાર
થાઈ તે હમેલદારને દવાઈ ખાધાનું કાંમ ઈ-આ
ને શોહેવત ફીધા પછે હમેલ પડે તેને દવાઈ ખા
ધાનું કાંમ પડેતો દવાઈ ખાઈ મરજ ફુદેતો પંણ
બંચાંને જીવ જીવ આવે-આ પછે દવાઈગારંમન
હી થાઈ ૦

~~ઈ-પો / ફેનેનેમ / ઉપાદતે /~~

જે ઉરત ઊપર ચાલે ૦

તે ઉરત ઊપર ચાલે ઈઆને તે બેકર ઉરતશે
શે હેયત કરે.

~~સતાતો / રતુંમ / વા / અપશાતાતો / રતુંમ /~~
~~સતાઈનેદ રદાં / આશાતાઈનેદ રદાં~~

~~વા / પરદાતાંમ / વા / અપરદાતાંમ / વા /~~
~~આપેલી ઈઆ નહી આપેલી ઈઆ~~

~~પુથરાંમચ / હે / દદાહતે /~~

કરવંદ અંદર આપે .

~~વીસપેમ / આ / અહંમાદ / ચરાચરેમ /~~

તમાંમ તે તેહેની શરદારી

~~કેરેનુઆદ / ઈઆદ / અહીશે / ઈઓ /~~

કરે તે કે

~~અપેરેનાઈકો / ઉળ / નસાદ /~~

કરવંદ બુલંદ પુકુચે.

તે ઉરતનાં વાપનાં ધરમાંહાં તેહેનો ખાવંદ

કુહ ઈઆ નહી કુહ અને તે છોકરી તેહેનાં મર

દને આપેલી કુહ ઈઆ નહી આપેલી કુહ અ

ને તેહેને કરવંદ આપે ઈઆને હમેલદારથાહ

તો તેહેની તમાંમ શરદારી કરે નંહાંલગેકે તે

કરવંદ પેદાહ તાંહાંલગી તેહેની ઊપર શરદા

રી કરે .

~~ઈહો નોહદા હરેથરેમ વેરેતે ।~~

અગર નહી શરદારી લેઈજાહે ।

અગર તેહેની શરદારી નહી કરે ઈઆને તેકર
લંદ રહેઆ પછે જો તે ઉરતની ઊપર શરદારી
ને પાશાબાંની નહી કરે ।

~~અહિતદા અહિશે ઈઓ અપેરેનાઈઊકો
હરવેશે તે ફે ફરલંદ~~

~~અદાહિતીઓ અંધરેથરેમ હરેશીઆદા~~
બેદારીની શરદારીહ જખમી થાહે ।
હરવેશે બેદારીની શરદારીથી ફરલંદ જખમી
થાહે ઈઆને શરદારી નહી ફીધાથી તે ફરલંદ
જોખમાહે ।

~~પરાહે હરેશેઅંતો રેશેમ ચેકઈઅદા~~
તેથી જખમી થાહે મરે તોજશ

~~બોદો વરશત ચેથીઅ~~

બોદો વરશત તોજશ ।

અગર તે ફરલંદ જખમી થાઈને મરે
તો તેહેને બોદો વરેશતેની તોજશ
કરે ।

~~દાતરેઈહોતદા ફરેજસાદા અંતરે~~

દાદાર અગર બુલંદ પુહુચે અંદર

~~સરે / વેરેનંને /~~

પાંમે કરે.

પુછીઠી ભરથોશતે ફુરમબદને ને હદાદાર અ
ગરમે બુલંદ ઈઆને છુપેઆને દરમીઆંન
હખતીઆર કરે પાંમે ફરબંદનું ઈઆને વશત
રદાઠીપર શોફેવત બુપીઠી કરે તેથી ફરબંદ
હખતીઆર કરે ઈઆને હમેલદાર કરે.

~~ફહંમાદ / મબદઈઅશાનનાંમ / હરેથરેમા /~~
કુંહા માબદીઅશાનીનાં પાશાબાંની

~~વરદા /~~

લેઈનહ.

તેફેવારે તેફેને પાશાબાંની માબદીઅશાની દી
નબાંઉથી કુંહા કરે ઈઆને તે ફરબંદની પાશ
બાંની કુંહા કરે.

~~આઅદ / મરોદ / ઈઓ / ફેનેનેમ / ઉપાદતે /~~
હરવેશો ફહીઠી ને ઉરત ઠીપર
સતાતો / વા / અસતાતો / રતુંમા
માલે સતાઈનેદ ઈઆ આશાતાઈનેદ રદા
વા / પરદાતાંમ / વા / અપરદાતાંમ /
ઈઆ આપેલી ઈઆ નહી આપેલી

વા / પુથરાં મથા / હે / દદાદતે / વીરાપેમા
 ઈઆ કુરંદ અંદર આપે તમાંમ
 આ / અહંમદ / થરાથરેમ / ફેરેનુ ઈઆદ /
 તે તેહેની પાશાબાંની કરે
 ઈઅઉ અદા અદશે / ઈઓ / અપેરેના ઈઉફો
 હરવેશે તે ને કુરંદ
 ઉના જસાદા

બુલંદ પુકુચે •
 જવાબદીધો હોરમજદેકે ને ઉરતભીપર ચાલે
 ઈઆને તે ઉરતશે શોહેવત કરે અને તે ઉરત
 નાં બાપનાં ઘરમાંહાં તે બેકર ઉરતનો ખાંવંદ
 કુદ ઈઆ તેહેનો ખાંવંદ નહી કુદ અને તે બેક
 ર ઉરત ખાંવંદને આપેલી કુદ ઈઆ નહી આ
 પેલી કુદ તેહેને દરમીઆંન કુરંદ આપે ઈઆ
 ને તેશાથે શોહેવત કરીને તે ઉરતને હમેલદા
 ર કરે તેહેની તમાંમલગે પાશાબાંની કરે •
 ગોગોશાપનાંમનાં દશાતુરે ફહીભીને જોહેવા
 રે શોહેવત ફીધાથી શાક પેદા થાદ ઈઆને હમે
 લ રેહે તે હમેલનું બુંન રેહે તેહેવારથી રાંમશ
 ની કરે અને નાંહાંલગી કુરંદ જહો તાંહાંલ
 ગી તે કુરંદની પાશાબાંની કરે •

~~ઈ હોને । ની હદ । હરેથરેમ । બેરેલે ।~~
 અગર નહી શરદારી લઈ જાહે •
 અગરમે તેહેની પાશબાંની શરદારી નહી લેઈ
 જાહે ઈઆને શરદારી નહી કરે તે બધુ ખરાબ
 થાહે તેહેને બોદો વરશાત તો જશ કરે •
~~હિતદ । હે । વીશપાઉ । હા હરેશે શાફરશાનો હોતે~~
~~હરવેશે તેની તમામ ઉરતો જાહે~~
~~બે પેતેશતાનેય । ચેથવરે । પેતેશતાનેય ।~~
 બે પાગની એઆર પાગની •
 હરવેશે તેહેની આગલ તમામ ઉરતો જાહેતે
 તે હેતુ હકામ કરે બે પાગની અને એઆર પા
 ગની •
~~અહશે । બે પેતેશતાને । ઈઆ । ફેને । અહશે~~
~~તે બે પાગની ને ઉરત તે~~
~~ચથવરે । પેતેશતાને । ઈઆ । ગદવ ।~~
 એઆર પાગનાં ફે શાગ •
 બે પાગની ઉરતો તે ફરબંદની પાશબાંની શરદારી
 કરે અને એઆર પાગનાં બેશાગ તે શાગની પાશબાં
 ની કરે ઈઆને આદમીની અને શાગની શરદારી કરે •
~~દાતરે • । ઈહોને । તદ । ફરેજસાદ । અંતરે~~
 દાદાર અગર ને બુલંદ પુકુયે અંદર

~~શરે। વરે નં નો~~

પાંમે કરે.

પુછીતી જરથોશતે જે હદાદાર અગર બુલંદ
પુકુચે ઈઆને છુપેઆને દરમીઆં ન હખતી
આર કરતું પાંમે શાગ ઈઆને શાગને હમેલરે
હે ઈઆ શાગ ફોઈ વાહેરથી આવે તે પાંમે
ઈઆને શાગ બેગાંનો આવી પુકુચે.

~~કહં માદા મજદઈ અશાની નાં મ। હરેથરેમ।~~

કુંડા માજદી અશાની નાં શારદારી

~~વરાદા~~

લેઈ જાઉં.

તે હેવારે માજદી અશાની નાં ઉથી તે હેની શાર
દારી કુંડા લેઈ જાઉં ઈઆને શારદારી કુંડા કરે.

~~આઆદા મરોદ નાં ઈઓ। હે। અંધદા~~

તે હેને જે તે છે

~~નજદેશતેમ। નમાનેમ। ઉજદસતે। અહતે~~

નજદી ક ધર બુલંદ રાખેલુ તે

~~અહં માઈ ઉશા। પેતે। હરેથરેમ।~~

ઉપર ઉપર શારદારી.

જવાબદી ધો હોર મજદે જે જેણે બુલંદ ધર્યાં

ધીતી કુદ તે હેનાં ધરનાં દરવાજાની નજદી ક

શાગ પુકુચે તે શારદારી અને પાશાબાંન કુદિ ઈ
આને તે ધરનો ધણી તેહેની પાશાબાંની કરે.

~~વીસપેમ / આ / અહંમાદ / થરાથરેમ /~~

તમાંમ તે તાંહાંલગી પાશાબાંની

~~કેરેનુઆદ / ઈપદ / અહતે / ઈઓ / સપાન /~~

કરે કે તે ને શાગ

~~ઉજાસાંન / ઈહો / નોહદ / હરેથરેમ /~~

બુલંદ પુકુચે. અગર નહી શારદારી

~~બેરેતે / અહતદ / અહતે / ઈઓ / સપાન /~~

લેઈન તે ને શાગ

~~અદાદીઓ / અંધરેથરેમ / હરેશીઆંન /~~

બેદાદીની શારદારીહ જખમી.

તે શાગની શારદારી તમાંમ તાંહાંલગી કરેનેને

જહાંલગી તે બચાં જણે તાંહાંલગી તે ધરનો

ધણી તેહેની પાશાબાંની કરે અગરને હરવેશે

તે ધરનો ધણી તે હમેલદાર કુતરીની શારદારી

નહી કરે અને બેદાદીની શારદારીથી તે શાગ જ

ખમી થાહ.

~~પર / અહશાંમ / હરેશેઅંતાંમ / રેશે / ચેકેના /~~

થી તે જખંમ જખંમ ચકે

~~બોદો વરશત મેથીઆ~~

બોદો વરશત તોજશા.

અને તે જખમી થાઉંઆથી તે શાગ મરે જખમ
 ચક્રે તો તેહેને બોદો વરશતની તોજશા કરે.
 શરેહે લખી છે જેને શાગ શોહેરની આબાદીની
 રાહમાં હમેલદાર થાઈઠી કુદ અને હક હોને
 શાગ ધરના દરવાજાથી નજીક કુદ તે ધરનો
 ધણી તેહેની પરવરશા કરે અને તે શાગ જેહેવા
 રે મરે તેહેવારે શાગને તે ધરનો ધણી તેહેને ઊ
 ચકાવીને પહરેજ કરાવે અને હ શાગની પરવર
 શી કરવાની ફેટલીહક ફકીકત બીજા નશાકમાં
 હાં છે અને હક બારગી હ બાબમાં હાં રાશત હ
 રહક તરંણ રાત પરવરેશા કરે અને જો પોતા
 ને પરવરેશા કરવાની શક્તી નહી કુદતો તવં
 ગરને જાહેર કરે અને તે પરવરશા કરવી તવંગ
 રને શોકે પંણ તે જલુ નથી જે બીજાને શોકે પું
 ગોગોશાશાપનાં મનાં દશાતુરે ફહીઠીને તમાંમ
 તે જલુ જે તેહેની પરવરશા પોતાથી નહી બને
 તો બીજાને કરવા શોકેવી અને તેહેને તેહેજ
 વખત પોર ઈઆને ધણી પરવરેશા કરવી ઈ
 આને રબેહ શરીફ થાઈને પંણ તેહેની પરવર

શકરવી અને તે મરે તેહેવારે તેહેને શરીકથા
 ઈને ઊચલાવયું ઈઆને શેહેરની જગોમાં ઈ
 આ દરવાજાની જાલદીક કુદતાંહો દરવેશેક
 રયું ૦

~~દાતરે ૦ / ઈદેનેય / અદેશ / ગદવા / ઉશતરો~~
 દાદાર અગર તે શાગ ઉશતરો

~~શતાની શુઅ / ફરજ સાદ / ૦~~

શતાંન બુલંદ પુકુયે ૦

પુછીઉ જરથોશતે ફોરમજદને જે અગર શાગ
 ઉશતરો શતાંનને દરમીઆંન બુલંદ પુકુયે
 ઈઆને ઊઠ્યાંનું ઈઆને ઊઠ્યાં આંધવાનાં
 મફાંનમાં પુકુયે ૦

~~ફહં માદ / મજદી અશાનીનાં મ / ફરેથરેમ /~~

કુંડા માજદી અશાનીનાં શારદારી

~~બરાદ / ૦~~

બધીજા ૦

તેહેવારે માજદી અશાનીનાં ઉથી શારદારી લેઈ
 જાઈ ઈઆને કુંડા તેહેની શારદારી અને પા
 શાયાની કરે ૦

~~આઅદ / મરોદ ૦ / ઈઓ / અદિતેમ / ઉશતરો~~

અગર જે તે ઉશતરો

~~સત્તાનેમ । ઉજદેશતે । ઈદ અંધાઉ । વો ।~~

શતાંન બુલંદ આપેલુ ફીધેલુ તે

~~અદિશો । ઉજતરો । શતાનેશા । અંધદ । ૦~~

પોતાનાં ઉજતરો શતાંન કુદિ ૦

જવાબદીધો હોરમજદે જે ઉજતરો શતાંન બુ
લંદ આપે ઈઆને તે ઊઠનાં ધણીદ પોતે ઊ
ઠખાંણું બાંધીઊ કુદિ અગર તે ઊઠનાં ધણીદ
પોતે નહી બાંધીઊ કુદિ અને કોઈનું ગીરો અ
થવા ભાડે રાખીઊ કુદિ તેપણુ જેહેનાં ઊઠ બં
ધાદિ તે ધણી કરે ૦

~~અદિતે । અહંમાઈઊશા । પેતે । હરેથરેમા । ૦~~

તે ઊપર શરદારી ૦

તે ઊપર શરદારી ઊઠનાં ધણીને કરવા ઘટે ૦

~~વીસપેમ । આ । આ । અહંમાદા । થરાથરેમા~~

તમામ તે તાંહાંલગી શરદારી

~~ફેરેનુઈઆદા । ઈઅદા । અદિતે । ઈઓ । સપાના~~

કરે જે તે ફે શાગ

~~અદાદિતીઓ । અંધરેથરેમા । બેરેતે । અદિતદા~~

બેદાદીની શરદારીદ લેઈનદ દરવેશો

~~અદિતે । ઈઓ । સપાના । અદાદિતીઓ । અંધરેથરેમા~~

તે જે શાગ બેદાદીની શરદારીદ

~~હરેશી-આંન / પર / હશાંમ / હરેશી-અંતાંમ /~~

જખમી થાહ થી જખમ મારે

~~રેશોમ / મેફઈ-અંન / બોદો / વરશાત / મેથી-આ~~

જખમ મેફે બોદો વરશાત તો જશ

તમાંમ તાંહાં લગી તેહેની પાશાબાંની શરદારી
કરે જાંહાં લગી કે તે વેઆહ તાંહાં લગી કરે અને
અગર તે શાગની બેદાદીથી શરદારી લેઈ જાહ
ઈઆને નહી કરે અને અગર તે શાગની બેદા
દીથી શરદારી લઈ જાહ ઈઆને નહી કરે અને
તે શાગ બેદાદીની શરદારીથી જખમી થાહ અ
ને તે જખમી થાઈ મરે તો તેહેને બોદો વરશ
તની તો જશ કરે.

~~દાતરે / ઈદુનેય / અદશે / ગદવ / અસપો~~

દાદાર અગર તે શાગ અશપશાંન

~~સતાની શુઆ / ફરજસાદ /~~

બુલંદ પુકુયે .

પુછીઠી જરથોશ તે જે દાદારયે તે શાગ અસ
પશાંન માંહાં બુલંદ પુકુયે ઘોડા ખાંનાં માંહાં
બુલંદ પુકુયે ઈઆને ઘોડા બાંધવાનો મકાંન
ફે તેહેમાં પુકુયે .

~~ફહંમાદા મજદીઅશનનાંમા હરેથરેમા~~

કુંણ માજદીઅશનીનાં શારદારી

~~અરદા~~

લેઈજાહે

તો માજદીઅશની દાંનનાંઉથી કુંણ તે શાગની
શારદારી ઈઆને કુંણ શારદારી ફરે

~~આઅદા મરોદા ઈપો અહતેમા અસપો~~

દરવેશે ફહીઉ જે તે ધોડા

~~સતાનેમા ઉજા દેશતે ઈઅંધાઉ વો~~

ખાંનું બુલંદ આપેલુ ફીધેલુ તે

~~અદશો અસપો સતાની શુઆઅંધદા~~

પોતાનુ અસપશનાંજ હોદ

~~અહત હમાઈઉશા પેતે હરેથરેમા વીસપેમા~~

દરવેશે ઊપર શારદારી તમાંમ

~~આ અહંમાદા થરાથરેમા ફેરેનુઈઆદા~~

તે તાંહાંલગી શારદારી ફરે

~~ઈઅદા અહતે ઈપો સપાનાં ઉજાજસાંજા~~

ફે તે જે સગા બુલંદ પુકુચે

~~ઈહને નોહદા હરેથરેમા અરેતે અહતદા~~

અગાર નહી શારદારી લઈજાહે દરવેશે

~~અહતે ઈઓ સપાન અદાહતીઓ~~

તે ને શાગ બેદાદીની

~~અંધરેથરેમ હરેશીઆંન પર અહશાંમ~~

શરદારી જામીથી થી તે

~~હરેશીઅંતાંમ રેશે મેફઈપદ બોદો વરશતા~~

મરે જામંમ ચકેનો બોદો વરશત

~~ચેથીઆ~~

તો જશ.

જવરબદીધો હોરમજદેને અસપસતાંન ઈઆ
ને ઘોડા ખાંતું બુલંદ આપીઉ કુહ ઈઆને પોતે
ફીધુ કુહ ઈઆને પોતે બાંધીઉ કુહ ઈઆ પોતે
નહી બાંધીઉ કુહ પંણા તેહેની શરદારી તેઉપ
રથરે ઘોડાનાં બાંધનાર ઉપર શરદારી તમામ
તાં હાંલગી કરે અને અગર તે શાગ તે જગોમાં
હાં બુલંદ પુકુચે અને તેહેની શરદારી નહી કરે
અને હરવેશે અગર તે શાગ બેદાદીની શરદારી
થી જામી થાહ અને તે જામી થાહ આથી જ
ખમી થાઈને મરેતો તેહેની તો જશ બોદો વર
શતની તો જશ કરે.

~~દાતરે ઈહિનેચ અહશા ગદવા ગુઝઓ~~

દાદાર

તે

શાગ

ગાઉખાંતું

~~સત્તાની શુભા ફરજ સાદાં ફરજાદાં~~

બુલંદ પુકુયે. કુણ

~~માલદી અશાનનાં મ હરેથરેમ વરાદાં~~

માલદી અશાનીનાં શરદારી લેઈ જાહે.

પુછીઉ જરથોશ તેને હદાદાર અગરયે તે શાગ

ગાઉખાંનાંને દરમીઆંન પુકુયે તો માલદી અશ

ની દીંનનાંઉથી તે શાગની શરદારી કુણ કરે.

~~આપદા મરોદા ઈઓ અહિતેમ ગળિઓ~~

હરવેશે ફહીઉ જે તે ગાઉખાંનું

~~સત્તાનેમ ઉજદેશ તે ઈહ અંધાઉ ખો~~

બુલંદ આપેલુ ઈઆ પોતે

~~અહશો ગળિઓ સત્તાની શા અંધદા~~

પોતે ગાઉખાંનું શીધેલુ

~~અતહંમા ઈહીશ પેતે હરેથરેમ વીસપેમ~~

તે પોતે બિપર શરદાર તમાંમ

~~આ અહંમાદા થરાથરેમ ફેરેનુઆદા~~

તે તાંહાંજગી શરદારી કરે

~~ઈઅદા અહિતે ઈઓ સપાતા ઉજ નસાંના~~

ફે તે જે શાગ બુલંદ પુકુયે

~~ઈહિને નોહદા હરેથરેમ વેરેતે અહિતદા~~

અગર નહી શરદારી લેઈ જાહે હરવેશે

~~હતે / ઈઓ / સપાન / અદાહતીઓ / અંધરેધરેમા~~
તે ને સગ બેદાદની શરદારી

~~હરેશીઆંન / પર / અહશાંમ / હરેશીઅંતાંમ~~

જખમીયાઈ થી તે મરે

~~રેરો / ચેફઈઅંન / બોદો / વરશાત / ચેથીઆ~~

જખંમ ચફીને બોદો વરશાતની તોજશ.

જવાબદીધો હોરમજદેને તે ગાઉખાંનું બુલંદ

આપેલું પોતે ફીધેલું ઈઆ નહી ફીધેલુ હોઈ ઈ

આ પંજા તે ઉપર શરદારી ગાઉનાં રોલાનાં

શાહે બકરે તમાંમ તાંહાંલગી તે શાગની શરદા

રી કરે તે જાંહાંલગે તે બચાં પેદા થાઈ બુલંદી

હુકુમે તાંહાંલગે તે શાગની શરદારી કરી પ

રવર શકરે અગર તે શાગ બુલંદીહુકુમે તાંહાં

લગે તે શાગની શરદારી કરી ઈઆને તે શાગનાં

બચાં મોટાં થાઈ તાંહાંલગે તે કુતરીની શરદા

રી કરી પરવરશ નહી કરે હરવેશે તે શાગ બેદા

દીની શરદારીથી અને બેગર શરદારી ફીધાથી

તે શાગ જખમી થાઈ અને તે જખમી થાઈઆ

થી તે પછે મરેતો તે નહી શરદારીનાં કરના

રની તોજશ હોને તે હોને બોદો વરશાતની તો

જશ કરે.

દાલરે ૦ / ઈહિનેમ / અહિશ / ગદવ /

દાદાર અગર તે શાગ

પશુશા / હસતેશુઅ / ફરજસાદ / ફહંમાદ /

પાહેશતાંનમાં બુલંદ પુકુયે કુંડા

માલદીઅશાનનાંમ / હરેથરેમ / બરાદા ૦

માલદીઅશાનીનાં પાશબાંની લેઈબહ ૦

પુછીઉ નરથોશતેલે દાદાર અગર યે તેશ

ગ પાહેશતાંનનાં દરમીઆંનમાંહું બુલંદ

પુકુયે ઈઆને નાંધલાં ગોશપંદોનાં મકાંન

કુંદિ તાંહું હમેબ પકડે તેહેવાર માલદીઅશ

નીનાંઉથી કુંડા તે શાગની પાશબાંની કરે ૦

આઅદા મરોદ ૦ ઈઅો / અહિતેમ / પશુશા

હરવેશે ફહીઉ બે તે પાહેશતાંન

હસતેમ / ઉબદેશત / ઈહિઅંધાઉ / યો /

બુલંદ આપેલુ ફીધેલી તે

અહિશે / પશુશા / હશતેશા / અંધદા /

ફીધેલુ પાહેશતાંન હોહ

અહતહંમાઈઉશા / પેતે / હરેથરેમ /

તે ઊપર શરદારી

વીસપેમ / આ / અહંમાદા / થરાથરેમ /

તમાંમ તે તાંહાંલગી શરદારી

~~કે રે નુઆદા ઈઆદા અહિતે ઈપો સપાના~~

કે રે કે તે ને શાગ

~~ઉલ્લસાંન ઈહિને નોહિદા હરેથરેમ~~

બુલંદ પુકુચે અગર નહી શરદારીહ

~~બરેતે અહિતદા અહિતે ઈપો સપાને~~

લેઈબહિ હરવેશે તે ને શાગ

~~અદાહિલીપો અંધરેથરેમ હરેશીઆંન પરા~~

બેદાદીની શરદારીહ બખમીયાહ થી

~~અહિશાંમ હરેશીઅંલાંમ રેશે ચેફઈઅંન~~

તે બખમ ચફીને

~~બોહો વરશાત ચેધીઅ~~

બોહો વરશાત તોલશ

બલબલીધો હોરમબદે ને તે પાહેશતાંન બુલં

દ આપેલુ પાહેશતાંન ઈઆને નાંધલાં ગો

શ પંદનું મકાંન બુલંદ બાંધેલુ કુહ ઈઆને બ

કરેનો તેબેબો તે પોતાનો કુહ ઈઆ કોઈ

તો કુહિતે ભાડે ઈઆ ગીરો રાખીને પોતાનાં બ

કરે બાંધતો કુહિતો લેધણી શરદારી કરે તમાં

મ તાંહાંલગી શરદારી કરેકે નાંહાંલગે લેહેનાં

બચાં પેદા થાઈ બુલંદ પુકુચે ઈઆને મોટાં થા

હ તાંહાંલગે હમેલ પકડેઆપછે લેકુતરીની શ

રદારી કરી પાશાબાંની કરે તે શાગ બુલંદ પુકુ
 યે ઈઆને મોટાં થાહ તાંહાં લગે તે કુતરીની
 શરદારી કરી પરવરશ નહી કરે અને હરવેશે
 તે શાગ બેદાદીની શરદારી થી જખમી થાહઅ
 ને જખમી થાહઆપછે મરેતો તેહેની પાશ
 બાંની નહી કરનારની તોજશ હવે તેહેને બો
 દો વરશતની તોજશ કરે.

~~દાતરે ના ઈહોયે અહશે ગાદવ અભિઆ~~
 દાદાર અગાર તે શાગ નીયે

~~કંતેશુઅ ફરજસાદ ફહમાદ~~

બોધેલામાં બુલંદ પુકુયે કુંગ

~~માલદીઅશાનનાંમા હરેયરેમા બરાદા~~

માલદીઅશાનીનાં શરદારી લેઈજાહ.

પુછીઠી જરથોશ તે જે દેદાદાર અગારયે તે શા
 ગ નીયે બોધેલામાં બુલંદ પુકુયે ઈઆને તે
 હે બાંનાંની જગોમાંહાં ઈઆને તોહરાંમાંહાં
 તેહેવારે માલદીઅશાની દીનનાંઉથી કુંગ તે
 હેની શરદારી લેઈજાહ.

~~આઅદા મરોદા ઈઓ અહતેમા અભિઆ~~
 હરવેશે ફહીઠી તે ફે નીયે

કેનેમ। અભિપ્ર। ફંતે। ઈઅંધાઉ। વો।
 ખોધેલુ નીચે ખોધેલુ પોતાનુ તે
 અદશે। અભિપ્ર। ફનેશ। અંધદ।
 ફીધેલુ નીચે ખોધે હોઈ
 અદતહંમાઈઉશ। પેતે। હરેથરેમ। વીસપેમ।
 તે ઉપર શરદારી તમામ
 આ। અહંમાદ। થરાથરેમ। ફેરેનુઆદ।
 તે તાંહાંલગી શરદારીઈ ફરે
 ઈઅપદ। અદતે। ઈઓ। સપાન। ઉજજસાન।
 જે તે ફે શાગ બુલંદ પુકુચે
 ઈઈજો। નોઈદ। હરેથરેમ। બરેતે। અદતદ।
 અગર નહી શરદારી લેઈજઈ હરવેશે
 અદતે। ઈઓ। સપાન। અદાદતીઓ।
 તે જે શાગ બેદાદીની
 અંધરેથરેમ। હરેશીપાંન। પર। અદિશાંમ।
 શરદારીઈ જખમી થી તે
 હરેશીઅંતાંમ। રેશેમ। મેફઈઅદ। બોદો।
 મરે જખમ ચફીને બોદો
 વરશાત। મેથીઅ।
 વરશાત તોજશ।
 જવાબદીધો હોરમજદેજે તે નીચે ખોધેઆથી

નીચે ખોધેય તેપોતે ખોધેલુ હોઈ ઈઆ પોતે
 નથી બનાવેલું પંડા જે વાપરેય તે તેહેની ઉ
 પર શરદારી કરી તમામ તાંહાં લગે કે જેહેવા
 રથી તે શાગને હમેલ રેહે તેહેવારથી તે બચાં
 જણો તે બુલંદ પુકુચે ઈઆને મોટાં થાઈ તાંહાં
 લગે તે શાગની શરદારી કરી પાશબાંની કરે
 અગર તે શાગની શરદારી કરવી નહીં લેઈજ
 ઈઆને નહીં કરે હરવેશે તે શાગ બેદારીની
 શરદારીથી જખમી થાઈ અને જખમી થાઈઆ
 પછે મરેતો તેહેની તોજશ હશે તેહેને બોધોય
 રશતની તોજશ કરે.

~~દાતરે નાં ઈહનેય / અહશે / ગદવ / ઓહ /~~

~~દાદાર અગર તે શાગ તે~~

~~મદમ / વા / વાશતર / વા / ફરજસાદ /~~

~~દરમીઆં ન ધાંશની ઈઆ બુલંદ પુકુચે~~

~~ફહમાદ / મજદી અશાનનાં મ / હરેયરેમ /~~

~~કુડા માજદી અશાનીનાં શરદારી~~

~~બરાદા /~~

લેઈજ છે.

પુછીઉ જરથોશ તેજે હદાદાર અગરયે તે શાગ

ધાશનાં દરમીઆં ન માંહાં તેહેવાર માજદી અ

૨૧ નીનાંઉથી કુંણ શરદારી લેવીજાહે ઈઆનેકું
૨૨ શરદારી કરે ૦

~~આપદા મરોદા ઈઓ. અહિતેમ વાશતરેમ~~

હરવેશે કહીભી ને તે ધાંશ

~~ઉજા દેશત ઈહાંધાઉ વો. અહિશે~~

જુલંદ રાખેલુ પોતાનુ તે ફીધેલુ

~~વાશતરેશા અંધદા અહિતે. અહંમાઈભિશા~~

ધાંશ હોહિ તે ઉપર

~~પેતે. હરેથરેમ વીસપેમ આ. અહંમાદા~~

શરદારી તમાંમ તે તાંહાંલગી

~~થરથરેમ ફેરેનુઆદા ઈપદા અહિતે ઈઓ~~

શરદારી કરે ફે તે ને

~~સપાન અદાહિતીઓ. અંધરેથરેથરેમ~~

૨૧૦૨ બેદાદીની શરદારી હ

~~દેરેશીઆંન પર. અહિશાંમ દેરેશીઅંતાંમ~~

નખામીથાહિ થી તે મરે

~~રેરે. મેફઈપદા બોદો વરશત~~

નખાંમ ચફીને બોદો વરશતની

~~મેથીપા~~

તો જશ ૦

નવાબદીધો હોરમજદેને વાશતર દાંણાંની

ઈઆને ધાંશ બુલંદ રાખેલું ઈઆને પોતે ખે
 ડેલું ઈઆ તે વાશ તર પોતે નહી ખેડેલું કુદ
 તે કરે તાં હાં જગે શરદારી કરેને તે શાગને હ
 મેલ રેહે તેહેવાર થી તે નંહાં જગે બુલંદ પુકુ
 એ ઈઆને બંયાં જણે તે બંયા મોટાં થાદ તાં
 હાં જગી અને અગર તે શાગની બેદાદીની શર
 દારી થી તે શાગ જખમી થાદ અને જખમી થાદ
 આથી તે શાગ મરેતો તેહેની તો જશ હેને બો
 દો વરશતની તો જશ કરે અને વાશ તર તે ધાં
 શને ફેહેછે પંડા પેહેલવી વાલો લખેછે ને પો
 તાનુ ખેડેલુ હોદિ ઈઆને પોતાનું ખેડેલું નહી
 કુદ તેહેવારે તે અનાજની ખેતી માલુમ પડેછે
 ફાંદેને તે અનાજનું ખેતી જુલી ચારીઠી ગોશપં
 દોનાં ખાધામાં હાં આવેછે જુવારની કરબત
 થા ભાતની પરાર હશરવે ગોશપંદોનાં ખાધા
 માં આવેછે • શરેહે પેહેલવીની લખાછે ને તે ખે
 તીમાં હાં તે શાગ ઊપર શર શરદારી કરે અગ
 ર ને ધાત તે ખેતીનાં ફેલને પુકુએ તોલી પં
 ડા તે ખેતીની ઊપર રખે વાલ કુદ તો તે શાગ
 ની ઊપર મેહેર રાખે ઈઆને અવલથી તેહેને
 હમેલ છુટે તેહેવાર થી તેહેની પાશ બાંની તે

એ તીનો ધણી હાજર નહી કુદ તો તે ઉપર અગ
ર આફર રાખે વાલ કુદ તો તે હેની પાશા બાંની
કરે .

~~ઉપર યા હે । ગાતું મ । બર ઈપં ન । ને મો ।~~

ઉપર તે જગો લેઈ જાહે ને માલ

~~વંતા કુપ । કાંમ ચીદ । યા । સતરે શાનાં મ ।~~

ઈપારી ફરદે પરદો આશા પાશા .

અને તે જગો માં ફાં તે લેઈ જાહે ને તે ઉપર ઈઆ

રી અને મેફેર બાંની ફરી તે હેને ફરદે પરદો તે

જગો ઉપર કરે ઉરુપર જાહાડનાં શોરા શાફ

ફરી તે હેને તે જમીન માં ફાં ધાલી અને તે હેને

આશા પાશા પરદો કરે .

~~વીર પેમ । આ । અહં માદ । થરા થરે મ ।~~

તમં મ તે તાં ફાં લગી શરદારી

~~ફેરે નુ ઈઆદ । અદશે । ઈપો । સપાન ।~~

ફેરે ફે તે ને શાગ

~~ખા જનેમ । ખાદરો નેમ ।~~

પોતાની ફઠી અતનાં પોતાનાં ખુરાફનાં

~~બગીપાં નાં । દાતરે નાં । ઈપદા અદતે । ઈપો ।~~

થાહ દાદાર ફે તે ને

~~સપાન / ખાજનેમ / ખાદરોનેમ /~~

શાગ પોતાની કઠિ-અત પોતાનાં ખાંણાંનું

~~બઠિ-ખાંન /~~

થાહૃં.

તમામ તાંહાંલગી લેહેની શારદારી કરે ને શા
ગ પોતાની કઠિ-અતનાં અને પોતાનાં ખુરા
કનાં થાહૃં તાંહાંલગી. પુછીઠી જરથોશતે
ને હદાદાર ફેહેવારે તે શાગ પોતાની કઠિ-અત
થી અને પોતાનાં ખાંણાંનું થાહૃં.

~~આ-અદ / મરોદ / ઈ-પઠિ-અદ / અહતે / ઈ-પો /~~
હરથેશે ફહીઠી ને તે ફે

~~સપાનો / વેશ / હપતે / નમાને / પેરેતેયે /~~

શાગ બેહ હપતે ધરથી આશપાશ

~~બઠિ-ખાંન /~~

થાહૃં.

જવાબદીધો હોરમજદેને તે શાગ બેહકતે ઈ
આને ચઠીદ ધરની આશપાશ ચાલતું થાહૃં
વશો / પસથેતે / ફરખશતહતે / હવે /

મોરાદ પછે મુકે જમેશતાંન

~~ગામે / આ-અદ / અહમે /~~

હુનાલો.

તે હુવારપ છે મોરાદ મોઆફેક તેહેને મુકે ન
મે શતાંનમાં હાં અને ફુનાલામાં હાં ઈઆને
ફરવાદીદી.

~~અરુઅશા માઉધો શુનો થરાથરેમ~~

છઅ મહીનાં શાગ પાશબાંની

~~હપત શારેદો અપેરેનાઈઠીફો~~

શાતલ વરશ છોકરાંની.

અને ૬ છઅ મહીનાં લગે શાગની પાશબાંની
ફરે ઈઆને શાગનાં બચાંતની અને વરશ ૭
શાતલ લગે છોકરાંની પાશબાંની ફરે ઈઆને
જે ઉરત વેઆ તે છોકરાંની વરશ ૭ શાતલ
જે ફરે જોકે ઊપર ફહી છે ઉરત તે હરાંમ ફર
નંદની.

~~અરથરે અફુરહે મજદાઉ પુથરેમ~~

આતશ અફુર મજદનો બેટો

~~અઊપથ~~

તમાંમ

~~નાહરેફઈઆઉ~~

ઉરતની.

અફુર મજદનો બેટો જે આતશ તમાંમ ઉરતો
ની પાશબાંની ફરેય તે મીશાલે શાગનાં બચાં

ની પાશાબાંની કરે ઈઆને જે ઉરત ફરવંદ ન
 હોય તે ઉરતની નબદીક આતશ ઈઆ ચેરાગ
 રાખેય તેથી ફરવંદને કાંઈ ધોકો નહી પુકુચે
 આતશ હમીશાલે તે બચાંની પાશાબાંની કરે
 ચ તેમીશાલે આદમીઉલી શાગની પાશાબાં
 ની કરે જે બચાં શાગનાં ફેથે બાહેર નહિતોતે
 હેને નવા દીદ નહી અને તે હેને પકડીને પાછાં
 બાયાં ઘટે જે આપણને માશાફુ છઅબ લગે તે
 હેની પરવરશી ફરવી ફરમાઈછે વાશાતે જેમ
 આગાબ ફહીય તે મીશાલે પાશાબાંની કરે.
~~દાતરે નાં ઈદિલે / વશાને / મબદીઅશાનીનાં~~
~~દાદાર અગર બાહેશ માબદીઅશાનીનાં~~
~~ભુઅો / દખશાતેમ / મેથનેમ /~~
 જંનદગી આપવાની જાણો જગો.
 પુછીઠી જરથોશાતે જે હદાદાર અગરચે માબ
 દીઅશાનીનાંઉથી બાહેશાછે જે શાગને જગોથી
 ફી જંનદગી આપવાની ઈઆને જે શાગ બંચા
 ની જગો તે હેની જગો કરવાની તેથી બંચાને
 જાપાંન નહી પુકુચે હહેવી બાહેશાછે.
~~કુથા / તે / વેરેજાપાંન / અહતે / ઈઅો /~~

૩ તે કરે તે જે

~~મહાદીપશાને.~~

માહાદીપશાનીનાં.

તેહુ વારી શુકરે તેને માહાદીપશાનીનાં ૩ જે
તેથી તેહેનાંને ગુનાહા નહી લાગે.

~~આપદા મરોદા અહતદા હે. અહતે.~~

હરવેશો ફહીઠી હરવેશો તે જે

~~મહાદીપશાને. અંધાતુ. લેમો. અઠીઆ.~~

માહાદીપશાનીનાં તે ભમીન નીચે

~~ફનેમ. અઠીઆ. ફનઈંન. મેદીઓ.~~

ખોધ વામાં નીચે ખોધે દરમીઆંન

~~પશુર. હમતે. શુઆ.~~

પાશાઆંની થકી.

ભયાવદીધો હોરમહદે જે હરવેશો ફરે તે માહ

દીપશાનીનાં ૩ તો તેહેનાંને ગુનાહા નહી લા

ગે જે માહાદીપશાનીનાં ૩ છે તેહેનાંને જે હિલ

મીનને નીચેથી ખોધ વામાંહાં ખોધે નીચે ભ

મીનને મહાંનને દરમીઆંન પાશાઆંનીને વાશતે.

~~મેદીઓ. પેતેશતાને. ખરહદેશમે. મેદીઓ.~~

મીઆંન પેતેશતાંન શખત ફંમર

~~નરશા. વેરેદુશમે.~~

નરંમ.

મીઆને પેતેશતાં ન ઈઆને આદમીઉનાં પા
ગની દરમીઆં ન લગે શખત જમીન કુહિતો ખો
ધે ઈઆને પાગનાં વચલાં ગોઠંણા લગે અને ન
રંમ જમીન કુહિતો આદમીની કંમર લગે ખોધે
પોહરીઆઉ । ને દરેજ હેન । અપેરેના ઈહી ફેમ ।

પરથંમ

બાંધે

બચાંઉ

~~અહી અથ । આતરેમ । અકુરહે । મજદાઉ ।~~

હરવેશે

આતશ

અકુર

મજદનાં

પુદરેમ ।

પુતર .

અને પરથંમ બાંધે બચાંઉ થકી તો તે બચાંઉ
બલે નહી ઈઆને ખરાબ નહી થાહ જેરવેશે હો
રમજદનાં બેટા આતશથી ઉરત જણોય તે બં
ચાંને આશોબ જખંમ નહી પુકુચે તો તેમ તેશ
ગની જગો ઊપર લખે આ સુજબ ખોધીને આ
શપાશ પરદો બાંધે તો તે બચાંને ભી કાંઈધો
ફો નહી પુકુચે .

~~વીસપેમ । આ । અહંમાદ । થરાથરેમ ।~~

તમાંમ

તે

તાં હાં લગે

પાશ બાંની

ફેરે નુઆદ ।

ફરે .

~~ઈપદા અહરો સપા અનીઆ નસો~~

તે તે સગ બીજ પુકુયે.

તમામ તેથી પાશબાંની કરે જે બીજાં શાગ તે

જગોમાં ફાં જઈ પુકુયે નહી ઈઆને બીજ શ

ગો ને તેહેની નજીક જવા નહી દીદે.

~~અહવેય અપરેમ પેતેય અપરેમ અપાયા~~

ઊપર પછવાડે કોઈ પાછુ કરે

~~પોઉ રેદબીઆ નોદદા દેમ અઊઅથા~~

આગલ નહી તે દરવેશે

~~દેરે રીઆં ન~~

જખમી.

પછવાડેની ઊપરથી ઈઆને ફરેક કોઈ શાગ

પાછુ કરે ઈઆને નહી કોઈ શાગને આગલથી

અને પછવાડેથી આવે અને જખમી કરે વા

શતે દરવેશે તેહેની પાશબાંની કરે.

~~ઈઓ ગદવાંમ ઈઆંમ અપુચરાંમ~~

જે શાગ ફે બચી

~~થરીઆંમ બુજદરે બરેથરયા પુચરાયા~~

હમેલની ઊઠાવનાર ઊઠાવનાર બચાંની

~~પેમેનેયા અઈઅ પતાયા તેયા અહતદદયા~~

કુધમંદ ચાલેય ચાલવુ નહી ચાલવુ

~~પુથરાંમ! બેરેલે! શુનાંમ! બુલદરે!~~
 ફરવંદની લેઈજનાર શાગ ઊઠાવનાર
 જે શાગ કે હમેલની ઊઠાવનાર અને દુધ ચા
 લવાથી કુહ અને નહી ચાલવાથી ઈઆનેયુ
 ચીમાં હાં દુધ નહી બંધાઈ ઊ કુહ દરવેશે ફ
 રવંદ લેઈજને જે શાગને ઊઠાવનાર છે કુલ
 રી હમેલદાર છે.

~~દાતરે! ઈઓ! ગાદવાંમ! ભંતે! ઈઆંમ!~~
 દાદાર કે શાગ મારે જે
~~અપુથરાંમ! થરીઆંમ! બુલદરે! બરેથરચા~~
 બચાંની હમેલની ઊઠાવનાર
~~પુથરાંમ! પેમેનેચા! અઈઆ! પલાચા! લેચા!~~
 બચાંની દુધ ચલાવે ચલાવે નહી
~~અહિતદદચા! પુથરાંમ! બેરેલે! શુનાંમ!~~
 ચલાવે બચાંની લેઈજને શાગ
~~બુલદરે!~~

ઊઠાવનાર.

જે ઊપર કુતરીની બીના ફહી તેફેને વાશ
 તે જરથુશ તે પુછી ઊ ફરીથી તે શાગને મારે
 કે શાગનાં હમેલની ઊઠાવનાર અને બચાં
 ની ઊઠાવનાર અને દુધ ચાલી ઊ કુહ ઈઆને

કુધ નહી ચાલીતી કુદ કે ઈઆને કુધ નહી બં
ધા ઈતી કુદ યુચી માંહાં ઈઆ કુધ બંધાઈતી કુ
દ દરવેશે હમેલ લેઈગેઈ કુદ ઈઆને હમેલ
દાર કુદ ને શાગોની ઊઠાવનાર કુદ તેહેને
મારે.

~~કાહે / અસતે / ચેધા /~~

શુ તેહેની છે તો નશા.

ને હમેલદાર કુતરીને મારે તેહેની શુ છે તો
નશા.

~~અપા અપદ / મરોદ / હપત / સત / ઉપા /~~

દરવેશે ફહીતી શાત શોહે બુલંદ

~~ન નાંમ / ઉપા / બેદદ / અસપહે /~~

મારવામાં બુલંદ મારે

~~અ શાતરીઅ / હપત / સત / સરોશો /~~

કુરરા શાત શોહે

~~પરનીઅ /~~

મા બુક.

અપાબદીધો હોરમજદે ને શાત શોહે બુલંદમા

રવા માંહાં બુલંદમારે કુરરા અને શાત શોહેમા

બુક. અશોમવોકુ ૧

પરગરદ ૧૬ મીં હીં નદવીં અરથરાથોં

દાતરે । ગેથેનાં મ' અસતુ અતનાં મ' અશાઉમ' ।

દાદાર જે હાં નનાં પેદા કરનાર અશો

ઈ અદા અહંમે । નમાને । ઈ અદા ।

કે દરમી આં ન ધરને જે

માલદી અશાનો હિશા । નાદિરેક । ચેથરૂહતે ।

માલદી અશાની નાં ઉરત ચે હેરમંદ

દખરાતુહિતે । યોહુતુહિતે । નેશા । હદાદા ।

દશતાં ન લોહી ભરેલી બેશો ।

પુછીઠી જરથોશાતે જે હદાદાર જે ઉરત માલ

દી અશાની દોનનાં ઉને ધરને દરમી આં ન ઉરત

દશતાં ન બેશો જે દશતાં ન જરદીની ખશ

બલનું છે ઈ આને જરદીની રંગતુ આવે

ય ઈ આને ખું ન ઈ આને લોહી મંદ રાતું લો

હી જે હેયું અને તે દશતાં ન આવે તે હેયારે ।

કુચા તે । યેરેજા આં ન અહિતે । ઈ ખો ।

શુ તે કરે તે જે

માલદી અશાને ।

માલદી અશાની નાં ।

શુ તે કરે તે જે માલદી અશાની નાં જે આદમી

એ તેથી તેહેનાંને ગુનાહા નહી લાગે.

~~અરપદા મરોદા અદિતદા હે એતે.~~

હરવેશે ફહીભી તે તે

~~મજદીપશાન પંચવચા નેતે.~~

મરજદી અશાનીનાં રાહા શમારે.

જવાબદીધો હોરમજદે જે મરજદી અશાનીનાં
છે તે હરવેશે કરેતો તેહેનાંને ગુનાહા નહી
લાગે જે દશતાંનની રાહા શાદુ કરે ઈઆને જે
હેવારે દશતાંન દેખે તેહેવારે જે રશતે આપ
વું આને જવું પીશાબ લંગાલ જવું ફહીતો તે
રશતો શાદુ અને શોભે કરે.

~~પેરે ઉરપર બીઅસચા વેરેદાબીઅસચા~~

થી ઉરપર

ભીગેલાં

~~દસમેબીઓ.~~

લાફડાં.

જે ઉરપર જહાડ ભીગેલાં ફહી ફાદીનાં ઈઆને
નહી ભીગેલાં ફહી તે ભીખેડી ફાહાડે તે રશતેથી
અને નહી ભીગેલાં ફહી અને રશતામાંમાં લાફ
ડાં અને ધાંશા ફચરો જે પડેઓ ફહી તે શરવે
ફાહાડી રશતો શાદુ કરે જે શાદુ કરી
જે.

હેશકુ / પાંશનુ / ગાતું / નેદીઅંતે /

શુકી ખાક જગો આપે •

શુકી ખાક તે જગોમાં મુકે ઈઆને તે રશતામાં
 શુકી ખાક પાંથરે • શરેહે • અનેજેજગોથી
 જાહે તે જગોમાં હાં જેહે કોઈ હાતમાં બરશંમ રાખે
 તેહેને રીમંન નહી કરે તેહેવી રીતે જાઈ શકે
 ઈઆને જે રશતામાં બરશંમ હાથમાં રાખી ઈ
 અશત ઈજશને ઈઆ દરૂન ઈજે તેહેવી જગો
 થી નહી જાહે તેહેવી જગો કુહિતો બીજે રશતે
 થી જાહે કાંદો અવાડ નહી થાહે તેહેવી તરાં
 હાંથી જાહે અને પાછી આવે તેની દેહેજ મી
 શાલે જે બરશંમ અવાડ નહી થાહે અને જ
 ગોમાં તે ઉરત કાંમને દરેમીઆંન કુહિઅને તે
 વખત તેહેને દશતાંન આવે અને તંનઉપર
 જે કપડાં તે વખત તંનઉપર કુહિતો તેહેને રી
 મંન નહી કરે તે વખત ખાંમોશ રહીને તેતંન
 ઉપરનાં કપડાં ફાહાડીને જે દશતાંન ધાનાં ક
 પડાં છે તે પેહેરીને દશતાંન ધામાં બેશે અને
 જે જગોને દરેમીઆંન તે ઉરત હરદેક કાંમમાં
 હાં કુહિને તાંહાં દશતાંન આવે જે તેજગોબા
 જરાખે ઈઆને કુશતી પાદીઆબ કુહિતો તે

હેની ભાવ ભાગે ઈઆને તે દશતાંનનાં કપડાં
 પેહે રીને ફરી ફુશતી પાદિઆબ નીરંગેફરે અને
 તે દશતાંન વાલી ઉરત દશતાંનની જગોમાંકુદ
 ઈઆને જાહે તેરાહામાંફાં ઈઆને જે જગોમાંફાં
 દર વાને ઈઆ બારી કુદતો અગાઉથી ફોઈપા
 શે કુધડાવી ખોલી કરાવીને પાછો પોતે જાહે
 અને દશતાંનધામાં જાઈ દશતાંનનાં શાકથી
 પોતાની શરંમધાને જોવી લાદિક ૦ ગોગોશ
 શપ નાંમનાં શાગેરેદે કકુકે દશતાંનનું ગુમાંન
 આવી ઉ કુદતો ઈઆ ગુમાંન નહી આવી ઉ કુ
 દતો શરંમધાની જગોને જોવી લાદિક અને દશ
 તાંનનો શાક આવે અને શરંમધાની જગોને નહી
 જોઈ તો દુર રેહેયું લાદિક છે અને રીમંન તે જાંજો
 કુ દશતાંનની નજીક છે ઉતો તમાંમ ચીજને અ
 ડકેઆથી લી દહેજ મીશાલે જાંજાંયું ઈઆને ફ
 રચી જને અડકે નહી તમાંમ ચીજને તથા જગોને
 અને જે રાતે દશતાંનનો શાક આવે તો દશતાં
 ન જોવાને વાશતે આતશ રોશાંન કરવો ઈઆ
 ને જાનપાશે ચેરાગ મંગાવે તે લાદિક પંજુ દશ
 તાંન આવેઆપછે દશતાંનધાની આગલ આત
 શ નહી કરે અને દશતાંન જોવાને આવે તેહેવારે

બાજરાખી અને બાજમાં ફાં બોલે અને ફાં
 મુકુડે બોલે નહી ફેમાં ફાં શક નહી અને જે
 વારે મની આવે અને પીશાબની બાજ મુકુ
 ડે બોલી પછે બીજું જે બોલે તે બાજમાં બોલે.

~~ફરતરે હયે નમાને વેરેજાં નાં~~

ધણી થી ધર ફરે.

ધરથી ધણી ઊઠી ફરે ઈઆને દશતાંનની જગો
 ધણી ઊઠી ફરે.

~~ઈપદા વા નેમે ના ઈપદા વા અરેશુમ~~

ફે ઈઆ અરધી ફે ઈઆ તરીને હીશો

~~ઈપદા વા અથરશુમ ઈપદા વા~~

ફે ઈઆ મુથો હીશો ફે ઈઆ

~~પંગતંધેમ~~

પાંચમો હીશો.

ઈઆ અરધી ઊઠી ઈઆ તરીને હીશો ઊઠી

ઈઆ મુથો હીશો ઈઆ પાંચમો હીશો હફેવી

દશતાંન બેશવાની જગો બનાવે હીશોવા હી

જું ફાં મ નહી ધર બેરજું ઊંચું અરધુ દશતાંનની

જગોને આડો પરદો ફરે ઈઆ તરીને હીશો ઈ

આ મુથો હીશો ઈઆ પાંચમો હીશો ધરની બુ

લંદીથી દીવાર ફરે હફેવી ગોશાની જગો ફરે ન

હજાર પુદરીઓ દફેરીઓ તે ફીધી હતી અને
 ધર ને મલતી ધર બરાબર તેજગો નહી કરે
 ઈ-આને હેધી હબાહેદી જગો નહી કરે અને
 ધરમાં જ વાપર વેશની જગોમાં બેશે તો ગુના
 હા પુકુચે અને હેધી જગોનું કાંમ કરે હેધી
 જગો બનાવીને તેમાં હે દશતાંન બેશે અને
 તેમાં હે દશતાંનનું કાંમ ફીધા પછે તેજગોને
 અને બાહેર ફેરનશા પડેલો કુદ તેહેને બો
 ધી જાંખીને નીરંગ તથા પાંડુદ પાક કરે અને
 તેજગોઓને શામારે શાકુ કરવા ઘટે શોશી
 ઓશનાં શાગેરદે કહી બી જે દશતાંનની જ
 ગોમાં હાં વારક છઅ દશતાંન બેશે અને તે
 જગોને પાક નહી કરે આ કરે તો તેજગો તથા
 દશતાંનની જગોમાં હાં તથા દશતાંનનાં કપ
 ડાંત્રી રીમંન થા હે.

~~ઈહો નોહદા નાહરેક આથરે હવે~~
 કે નહી ઉરત આતશ બેહ

~~વેનદા ઈહો નોહદા નાહરેક આથરે~~
 અગર નહી નારીક આતશની

~~રૂપ શાનાંમા પેતે દેદીઆદા~~

રૂપની ઉપર બેહ.

હરવેશે તે ઉરત આતશી પર નહી જોઈ એ
 ને હરવેશે તે ઉરત આતશીની રોશની ઊપ
 રતી નહી જોઈ એને નજર નહી કરે ૦ શરેફે ૦
 આતશીને તરંગ કદંમને દરમીઆં નથી રાખે
 તો મરગરનંની ગુનાહા લાગે વાશતે દશતાં
 નની ઉરતની જગો ૩ તરંગ કદંમને દરમીઆં
 ન આતશી નહી રાખે તો ગુનાહા નહી લાગે આ
 તશી તરંગ કદંમ દુરથી જોઈ તોની ગુનાહા લા
 ગે એને આતશી તથા પાંણી તરંગ કદંમ દુર
 થી ઘટે તે દશતાં નની જગો થી આતશીનો ગું
 મબલ તથા કુવો તે જગો તે ફેવી કરવા ફહી
 એ તે ફેવી ૩ તરંગ કદંમ દુરથી ગોશાની જગો
 બનાવે જે તે ઉરત કુની આઈ તથા દીનની ફરી
 થી જને દેખે નહી જે તરંગ ડગલાં દુરથી જોઈ
 આતશી તથા પાંણીને તો પાંચ શરોશો એ
 રંમ નાંમ ગુનાહા તે ફેને ફેફે એ ઈઆને ચાલુ
 ફ પાંચ મારે વાશતે તે ફેનો પોકાર દેક છે જે
 હમે જાંણી દે એ પાંણીને તથા આતશીની
 રોશનીને જોઈ નહી જે ગુનાહા નહી લાગે ૦
~~દાતરે નાં મુખદા દરાને । હયાં આથરદા~~
 દાદાર ફેટલે દુર થી આતશી

~~મુપદા દરાને / હયા / મુપદા / મુપદા / દરાને /~~
કેટલે દુર થી પાંણી ફેરલે દુર

~~હયા / બરેશામને / ફરશાતેરીઆદા / મુપદા /~~
થી બરશાંમ બુલંદ બાંધે ફેરલે

~~દરાને / હયા / નરેબીઆ / અશુઆબીઆ /~~
દુર થી મરદ અશો .

પુછી બી જરથોશાતે ને હદાદાર હિતે દશતાંન
ની ઉરત ફેરલી દુર આતશથી અને ફેરલી
દુર પાંણીથી ફેરલી દુર બરશાંમ બાંધેઆથી
અને ફેરલી દુર અશો મરદથી રેહે .

~~આપદા મરોદા / પંચ / દશ / ગાદિમ / હયા /~~
દરબેશો ફહીબી પંદર ફદમ થી

~~આપદા પંચદશ / ગાદિમ / હયા / મુપદા /~~
આતશ પંદર ફદમ થી પાંણી

~~પંચ / દશ / ગાદિમ / હયા / બરેશામને /~~
પંદર ફદમ થી બરશાંમ

~~ફરશાતેરીઆદા / થરે / ગાદિમ / હયા /~~
બુલંદ બાંધે તરંગ ફદમ થી

~~નરેબીઆ / અશુઆબીઆ /~~
મરદ અશો .

નપાબદીધો હોરમજદે ને પંદર ફદમ આતશ

થી અને પંદર કદમ પાંણીથી અને પંદર કદ
 મ બરશાંમ પાકીથી બાંધેય તેથી અને તર
 ણ કદમ અશો મરદથી • શરેહે • તરણ
 કદમથી હી જીવ છે તેહેને રીમંન કરે અને ના
 પાક કરે બરશાંમને તથા હવી અંધેનને બર
 શાંમની ઉપર ખજુરીની પાતરી બાંધે છે તેહે
 ને હવી અંધેન ફેરે છે તેહેને તથા ભેરને ત
 થા જીવાંમને હોમને હશમજુ • શોશીઓ
 શાનાંમનાં શાગોરદે કહુને પાવ ચીજનેલી હ
 હેન પરમાંણો અવાવ કરે તેથી તે ઉરતનાંને
 હાથી યાશતે હાંધાને તમાંમ રાશતધ
 ટે અને બીજું હેને અવાવ ઉપર અને પાવની
 એ રાશતે ઈઆને જે ઉપરની ચીજ હુને જે
 હેને તે ઉરત દેખે તેહેને તે ચીજ અવાવ નહી
 ઈઆને તે ચીજ ઢાંકેલી પરદેપોશ હુ હે ચી
 જ ધણી નીચી ઈઆને ઢાંપેલી તે નહી ધટે ઈ
 આને તે નહી અવાવ થાહ • નેશાપુરનાંમ
 નાં શાગોરદે કહુને બદંનને તથા બાલને
 તરણ કદમ કુરથી જોવાથી રીમંન નહી કરે
 આલાતોને શહમજુ ઈઆને આલાતો ઈ
 જશનેનાં પાવ તેહેને રીમંન કરે હશમજુ

~~દા તરે ન મુખદા દરાને અભિપ્રા હેશતાદ~~

દા દાર ફેટલી દુર તે ઊભુરહી

~~અદશે ઈપો નાદેરે ફઈપાઉ એથરહીતીપાઉ~~

તે કે ઉરત એહેરમંદ

~~દખશા લુહીતીપાઉ વોકુનુહીતીપાઉ~~

દશતાંનમંદ

પુંનમંદ

~~ખરેધેમ ફરખરાદા~~

ખાંણું લેઈજાહે.

પુછીઊ નરથોશતે ને દદાદાર ફેટલે દુર ફુલો

રહી તેઉરત એહેરમંદ દશતાંન મંદ પુંન મંદ

નું ખાંણું લેઈજાહે એહેરમંદ તેહને દશતાંન ન

રદ બેહેલું અને પુંનમંદ હને દશતાંન બોહી ને

હેલું આવેછે ઉરતને તેઉરતને વાશતે ખાંણું

ખર વાનું આપવા લેઈજાહે તે ફેટલે દુરથી ફુ

લી રહીને તેહેનું ખાંણું આપે.

~~અર અદા મરોદં ન થરે નાગાદમ અભિપ્રા~~

દર વેશો ફહીઊ તરંગા ફદમ તે

~~હેશતાદ અદશે ઈપો નાદેરે ફઈપાઉ~~

ફુલી રહી તે ને ઉરત

~~એથરહીતીપાઉ દખશા લુહીતીપાઉ~~

એહેરમંદ

દશતાંનમંદ

~~યોહુ નુ દિતી આઉ । ખરે યેમ । ફરબરાદ ।~~

ખું ન મંદ ખાંણું લેઈ જાહે •

નવાબ દીધો હોરમજદને તરંણા ડગલાં ફરથી

ઊભો રહીને તે ઉરત ચેહેરમંદ દશતાં ન મંદ

ખું ન મંદનું ખાંણું લેઈ જાહે ઈઆને હરલે ફર

થી ફુલો રહીને તેહેને ખાંણું નાંખે •

~~ચેનેમ । ખરે યેમ । ફરબરાદ । ચેનેમ । ઈઉમા~~

શુ ખાંણું લેઈ જાહે શુ અનાબ

~~ફરબરાદ ।~~

લેઈ જાહે •

પુછીઊ જરથોશાતે દાદારને જે તે ઉરતને વાશ

તે શામાં ખાંણું લેઈ જાહે અને શામાં અનાબ

નુ લેઈ જાહે •

~~ઈઅં યેનેમ । વા । શરૂમ । વા । નેતેમે ।~~

લોહોડાંનાં ઈઆ શીશાંનાં નીયાં

~~ખશથરે । વેરીહા •~~

ધાતનાં •

નવાબ દીધો હોરમજદને લોડાંનાં વાશ

શામાં નીચા ખશથરે વેરીહમાં ઈઆને

નીચાં ધાતનાં વાશંણામાંહાં ખાંણું લેઈ

જાહે •

~~સુઅદ / ખરેથેમ / ફરબરાદ / સુઅદ /~~

ફેરલીવાર ખાંણુ લેઈજાઈ ફેરલીવાર

~~ઈઉમ / ફરબરાદ /~~

અનાબ લેઈજાઈ .

પુછીઠી જરથુશતે જે ફેરલીવાર ખાંણુ લેઈજાઈ

અને ફેરલી મરતબે અનાબ લેઈજાઈ .

~~ઈહીજે / નોહદા / નાહરેકે / નેઉરોહાદીઆદ /~~

અગર નહીં ઉરત ધરાહલી .

અગર નહીં ઉરત ભુખી ઈઆને તેઉરતને ભુ

ખી નહીંરાખે ધરાહલી કરે દેક મરતબે ફાંમ ફ

મે નથી નંણતા જે જે ફાંઈ બાહેર લાદેક ખાંણું

અંદર લાદેક ખાણું પંણ તેહેને ધરાહલી કરે ઈ

આને પેટભરી ખવાડે અને શોશીઓશનાંમ

નાં શાગેરદે ફહીઠીજે તેહેને દંન ૩ તરંણ પર

થંમનાં અને ૩ તરંણ રાત ગોશત ખાવા ઘરે

નહીં શાવાશતે જે ૩ તરંણ રાતમાંહાં ગોશત

ખાહતો દશતાંન બેશ પકડે . શરેહે . દશ

તાંનની ફરદેક ઉરતને દેક જગો બેશણું અનેશુ

ણું લાદેક છે અને ઉરતને ખાંણું ખાધાની વખ

તે હાથ નીરંગેકરી ધોહ ઈઆને પાદીઆબ ફુશ

તી કરે ઈઆને શરોશ બાબ પડે અને ખાંણાંની

બાલ હિથા આપદ ઈઅલમદે. અકુરેમ મળ
 દામ પડે અશોમ વોફુ ૩ પઠી ખાંણું ખાદિ અને
 દશતાંનની ઉરતનું ખાંણું વધે તે કોઈનાં કાંમ
 માંહાં નહી આવે અને દશતાંનની ઉરત જે જે
 વાશાંણામાંહાં ખાંણું ખાદિ અને તે વાશાંણાનેની
 રંગે ધોદિ આપછે પાંણી હ ધોઈને તેમાંહે ખાંણું
 ખાદિ તો તેઉપર મેહેર. કુશતંન બુલદનાંમ
 નાં શાગેરદે કહુને મોબેદાંન મોબેદને ખાવા
 નહી ધરે તે વાશાંણામાંહાં.

~~ઈહને / અપેરેનાઈઉફો / ફરશાનુઆદા.~~

અગર બચુ જાએહે પુકુચે.

અગર બચું જાએહે પુકુચે અને દશતાંનઆ
 વેને બચું તે ઉરતપાશે જાદિ અને પાછુંઆવે.

~~જસત / હે / પોહરીમ / ફરશાનાદીહંના~~

હાથ તેહેનાં પરથંમ ધોદિ.

તેહેવારે તેહેનાં હાથ પરથંમ ખુબ ધોદિ તે
 બચાંનાં અને કોઈ જુઆંન અડકે તે ઉરતને
 તેહેની દહેજ મીશાલે પરથંમ હાથ ધોદિ ઈ
 આ પોતાનો મરદ તેહેની નજદીક પુકુચેલો
 કુદિ ને તેહેવામાં દશતાંન આવે.

~~અહલદા હે। અપેરે ના ઈતિ કેહે। હે કુ ઈઆત~~
 હરવેશે તેકે અયુ પોતાનાં
 સેતનુઓ।

તંનને ધોહ૦

હરવેશે તે અયુ ઈઆ નેઆંન ઈઆ પોતાનો
 મરદ તે પોતાનાં તંનને તેથી ધોહ નેકોઈને દ
 શતાંન આવે તે દશતાંનની પહરેલ કરે અને
 તે દશતાંનની ઉરતને ને દશતાંનનો ડાગ કુહિ
 તેહેને નેકોઈ અડકે તે પોતાનાં તંનને નીરંગે
 અને પાંણી ફરી પોતાનાં તંનને તથા કપડાં
 ને ધોહ દશતાંનને અડકે તેથી ધોહઆની દે
 હેશત નથી વાશતે ખશુશાંન ધોહ ને દશતાં
 ન નહી પહરેલ કરે અને દશતાંનને અડકે તે
 નહી નાહુ તેથી તેહેને દેહેશત છે ને તંન ઉપર
 કપડાં કુહ તેહેને ધોવા કહેઆં છે ૦ શોશીઓ
 શ નાંમનાં મુબેદે કહુને હેહેનું કાંઈ નહી ને તં
 નથી વશતરંથી કપડાં ઉપર પડે તમાંમ તે
 નગો છે કે હમ કેહેઅ ને તંનથી તમાંમ કપડાં
 નાંખે ઈઆને કપડાં તંન ઉપરથી નેકુહ તેની
 તમાંમ શંખાં કાફાડીને નીરંગ તથા પાંણી
 ફરી ને ધોહ અગાઉ પરથંમ હાથ ધોહ ને

પછે તમાંમ તંનને ધોવા કહેઉ તેહેનો શબ્દ
 હને હ ફકીફત આઠમી પરગરદમાંહાં તથા નવ
 મી પરગરદમાંહાં નીરંગ લગાડવાની ફકીફત
 લખીછે તે પરમાંહો ધોઈ.

~~ઈહને / નાદરેક / યોફુનીશ / હવે / વેનાદ /~~

~~અગર ઉરત લોહી તે દેખે~~

~~ઈઅદ / હે / થરાઈઅમે / ખશકુને / સયાઉઅંતે /~~

~~ફે તે તરંણ રાત જોઈ~~

~~અહરમે / ગાતુંમ / હે / નેશ / હદેતે /~~

~~અરમેશત ધા તે બેશે~~

~~વીશપેમ / આ / અહમાદ / ઈઅદ / હે / મેથવારો /~~

~~તમાંમ તે તાંહાંલગે ફે તે મેઆર~~

~~ખશકુને / સયાઉઅંતે /~~

રાત થાઈ.

અગર જો તે ઉરત દશતાંન દેખે રાત ૩ તરંણ

જોઈ તાંહાંલગીતો રાત ૪ મેઆર જોઈ તાંહાં

લગી અરમેશત ધામાંહાં બેશે ઈઆને રાત

૩ તરંણ લગે દશતાંન દેખે અને ૩ તરંણ રા

તપછે દશતાંન નહી ફૂદ તોની ૧ મુથીરાત

અંમથી બેશે અને પછે નાહે.

ઈંદો. નાદરેફ. યોહુનીશ. અદવે. વેનાદ. ઈંદો.
 ને ઉરત દશતાંનને ઉપર દેખે કે
 હે. અથવારો. ખશાફને. સયાઉઅંતે. એરમે.
 તે યેઅર રાત નહિ અરમેશત
 ગાલુંમ. હે નેશાફદેતે. વીસપેમ. આ. અહંમાદ. ઈંદો.
 ધા તે બેશે તમાંમ તે તાંહાંલગી
 હે. પંચ. ખશાફને. સયાઉઅંતે. ઈંદો. નાદરેફ.
 તે પાંચ રાત નહિ અગર ઉરત
 યોહુનીશ. દવે. વેનાદ. ઈંદો. હે. પંચ. ખશાફને.
 દશતાંન તે દેખે કે તે પાંચ રાત
 સયાઉઅંતે. અદરમે. ગાલુંમ. હે નેશા. ફદેતે.
 નહિ અરમેશત ધાહા તે બેશે
 વીસપેમ. આ. અહંમાદ. ઈંદો. હે. ખશુઅશા
 તમાંમ તે તાંહાંલગી કે તે અ
 ખશાફને. સયાઉઅંતે. ઈંદો. નાદરેફ. યોહુનીશ
 રાત નહિ અગર ઉરત દશતાંન
 દવે. વેનાદ. ઈંદો. હે. ખશુઅશા. ખશાફને.
 દેખે કે તે અ રાત
 સયાઉઅંતે. અદરમે. ગાલુંમ. હે નેશા. ફદેતે.
 નહિ અરમેશત ધાહા તે બેશે

વીસપેમ | આ | અહંમાદ | ઈઅદ | હે | હપત |
 તમાંમ તે તાંહાંલગે કે તે શાત
 ખશાફને | સયાઉઅંતે | ઈહો | નાહરેફ | વોફુનીશ |
 રાત જાહ અગર ઉરત દશતાંન
 અહવે | વેનાદ | ઈઅદ | હે | હફત | ખશાફને |
 દેખે તે કે તે શાત રાત
 સયાઉઅંતે | અહરમે | ગાલુંમ | હેનેશ | હદેતે |
 જાહ અરમેશત ધાહા તે બેશો
 વીસપેમ | આ | અહંમાદ | ઈઅદ | હે | અસત |
 તમાંમ તે તાંહાંલગી કે તે આહ
 ખશાફને | સયાઉઅંતે | ઈહો | નાહરેફ | વોફુનીશ |
 રાત જાહ હો ઉરત દશતાંન
 હવે | વેનાદ | ઈઅદ | હે | અસત | ખશાફને |
 તે દેખે કે તે આહ રાત
 સયાઉઅંતે | અહરમે | ગાલુંમ | હેનેશ | હદેતે |
 જાહ અરમેશત ધા તે બેશો
 વીસપેમ | આ | અહંમાદ | ઈઅદ | હે | નહિઆ
 તમાંમ તે તાંહાંલગે કે તે નવ
 ખશાફને | સયાઉઅંતે | ઈહો | નાહરેફ |
 રાત જાહ હો ઉરત

~~યોફુનીશા હવે વેનાદા ઈઅદા હે નહિઅ~~

દશતાંન તે દેખે કે તે નવ

~~ખરાફને સયાઉઅંતે અદરમે ગાતુંમ દેનેશા~~

રાત જાહે અરમેશત ધાહા તે

~~હદેતે વીસપેમ આ અહંમાદા~~

બેશે તમામ તે તાંહાંલગી

અગર એઆર રાત જાહે તાંહાંલગી અરમેશત

ધા આંહાં બેશે અને ને ઉતરેલા રાત ગીઆપછે

નહી જાહે તે ઉરત નીચે જોહને પાક છે ઈઆ અ

ગર નહી પાક દેખેતો દશરાત જાહે ઈઆને યુથી

રાત જાહે તાંહાંલગી બેશેને પછે ધોવું લાદેક

ઈઆને નાહે અને ને જાત ના પાક નહી દેખે ને

યુથી રાત લગે દેખેતો અરમેશત ધામાં બેશે

અને જાત પાક નહી દેખેતો તમામ તાંહાંલગે

બેશે ને પાંચમી રાત જાહે તાંહાંલગી અગર ને

ઉરત પાંચમી રાત ગીઆપછે દશતાંન દેખે

તો અરમેશત ધામાંહાં બેશે તમામ તાંહાંલ

ગી ને હુછઅ રાત જાહે તાંહાંલગી અગર ને ઉ

રત રાત હુછઅ ગીઆપછે દશતાંન દેખેતો અ

રમેશત ધામાં તમામ તાંહાંલગે બેશે નેશાત

રાત જાહે તાંહાંલગી અગર ને ઉરત જોહી દેખે

શાલ રાત ગીઆપછે તો અરમે શાલ ધામાં
 તો તમાંમ તાંહાંલગી બેશે જે રાત < આઠ જ
 હે તાંહાંલગે અગર જે રાત < આઠ ગીઆપછે
 ઉરત બોહી દેખે તો અરમે શાલ ધામાં તમાંમ
 તાંહાંલગે બેશે જે રાત < નવ જ હે તાંહાંલગે
 બેશે જે રાત < નવ જ હે તાંહાંલગે બેશે હે
 હું ભંણાવું હે જે એ આર રાત લગે દશતાંન દેખે
 પછે જાત પાક દેખે તો ૧ હે રાત ઉપર અંમથી
 બેશે હે રાત નવ લગે બેશે જે પાક જાત દીઠાપ
 છે રાત ૧૬ બીજી બેશે અને પછે નાહે અને અ
 ગર જે ઉરત રાત < નવ ગીઆપછે દશતાંન
 નાં બોહીને દેખે તો ૬ દશમો દાહાડો ૧ દશમી
 રાત બેશેને પછે નાહે અને નવ રાત ગીઆપછે
 અરમે શાલ ધામાંહાં બેશવું કાંઈ કાંમ નથી ત
 માંમ પાકી થાહે વાશતે જગોથી ધોવા લાઈ
 બીજું હે જે ૫ પાંચ રાત પાકીમાંહાં બેશવું ઈઆ
 તેહેને દશતાંનમાંહાં તેહેને ફરીને ખુંન આવે
 ઈઆને ફરી તેહેને દશતાંન શુર થાહે તે જેમકે
 દશતાંન ફરચી જથી આગલ આવી ઠી ફતું તેમ
 શાલે શરવે ચીજ ફરીથીની તેહેને દશતાંનની
 મીશાલે ફેરવે ઈઆને જેહેવારે મહીને મહીને ૬

શતાં ન માં ફાં આ વે છે તે હેવારે હેલ પરમાં પો
કુદિ છેને હમ ફેફેચને હરવેશે તે ઉરત નેમ ધણી
બુરું દીનની રાહાં હરવેશે થી કુર રેહે અને શારવે
થી ન થી દશતાં ન જલવે હેલેકુ શુમારે આવે છે
ઈઆ મહીને મહીને દશતાં ન આવે તે હેવારે
ઈઆ જગો થી નાહાવા જાદિઆ પછે તે હેને પાણું
પુકુચે ઈઆને દશતાં ન આવે તે હેને નાહાવા ન
હી ધટે તે હાથ ધોઈ વાજ પકડે અરમે શતાં ન ધા
હા તે પાંગલી જગાને ફેફે છે ઈઆને તે જગોમાં
ફાં ફાં ઈકુની આઈ ફાંમ તથા દીનનું ફાંમ નહી થા
દે હે વી દેલા હેદી જગોને ફેફે છે .

~~આપ દા અહે પેતી આરેમ અભિઆ વેરેઅંતે~~
હરવેશે તે ધાત બુલંદ લેઈ જાદ
~~દેઉ અપ દેઉ અનાંમ ઈઅશના દેવ વહંમા દેવ~~
દેવી દેવોની ઈજશને નેઆ હશ
અગર ને ધાત બુલંદ લેઈ જાદ દેવો તે દેવોની ઈ
જશને અને નેઆ હશ અને તેથી દેવોનો પુરા
ક ઈઆને ને તે ઉરત દશતાં નની પહરે જ નહી
કરેતો ઉપર ફહી તે મીશાલે નહી કરેતો તે ઉર
ત બુલંદ ધાતની લેઈ જાનાર દેવી અને દેવોની
ઈજશને અને નેઆ હશની કરનાર અને તમાં

મ દેવોની ખુરાકની આપનાર હોયી તે ગુનેહ
ગાર ૦

~~અહિતદા હે / અહિતે / મળદી અશાને / પંચ /~~
હરવેશો તે તે માળદી અશાનીનાં રાહા
વચનેતે /

શાફ કરે.

તે હેવારે દશતાં નથી પાક દેખે તે હેવારે તે માળ
દી અશાનીનાં રાહાને શાફ કરે ઈઆને નાહાવા
જાહે તે હેવારે રશાનો શાફ કરે ૦

પર / ઉર અર / બી અસય / વેરેદા / બી અસય /
થી ઉર અર ઊગેલાં

~~દશમે બીઓ /~~

બાકડાં.

તે ઉર અર ઊગેલાં કુહ તેથી ઈઆ બાકડાં ઊગે
લાં કુહ તેથી ઈઆ બાકડાં રશાતામાં કુહ તેથી
ઈઆને ધાંશ ઊગેલું કુહ તેથી ઈઆ હરદક જ
હાડ ઊગેલાં કુહ ઈઆ ઊગેલાં નહી હોઈ અને
રાહામાં હાં ફાંઈ ફયરો પડેલો કુહતો શરવે ફા
હાડે ૦

~~અહિતદા હે / અહિતે / મળદી અશાને / અંધાડ /~~
હરવેશો તે તે માળદી અશાનીનાં તે

~~જેમો / ઘરેશા / મગેમ / અભિપ્ત /~~

જમીન તરંણ પાહાડીઆં નીચે

~~ફનઈઈન /~~

ખોધે.

જે હરયેશો કરે તે માજી અશનીનાં ઉતો તેહેનાં
જે ગુનાહ નહીલાગે તે શાક કરીને તે જગોમાંહાં
૩ તરંણ પાક પાહાડીઆં ખોધે ઈઆને જમીન
ખોધીને પાહાડીઆં ૩ માંડે.

~~કુચ્છ / મગ / ફરશનાદીઈન / મેશમને /~~

બે હ પાહાડીઆં ધોહ નીરંગે

~~ગેઉશા / ઉહમ / આપેમ /~~

ગાઉનાં હક પાંણી.

૨ બે હ પાહાડીઆં ઊપર નીરંગે કરી ખુબ ધોહ
અને હક પાહાડીઆં ઊપર પાંણી હકરી ઈઆ
ને પાહાડીઆં ૨ બે હ ઊપર નીરંગા લગાડી શુક
વીને પછે તરીનં પાહાડીઆં ઊપર બેશી પાંણી
હકરીને નાહે હમીશાલે ખુબ કરે શોશી અપેશ
નાં મનાં શાગેરદે કહીઊને હજગોથી ન
હેર.

~~ખરકશતરેમ / અભિપ્ત / જનેતે / મોહરીમ /~~

ખરકશતર તે મારે ફીડ

દાનો । ફરશિમ । ~~ઈપદા વા । અહમે ।~~

દાણાંની જે તે કુનાલા

દુઈદે । સેતે । ૦

બે શુઓ ૦

ખરકશતર મારે દાણાંની ખેચનાર ફીકી કુ

નાલાનાં દાહાડામાં ફાં ૨૦૦) બશો હો મારે ૦

~~ફહીપાયીદા । અંધરો । મેનીઅભિઅનાંમ ।~~

ફરદક ગાના મીનો

~~ખરકશતરનાંમ । અભિઅ । જનીઅદાઈઅદા~~

ખરકશતર તે મારે જે

~~વા । અહતે । જને । ૦~~

તે માં ફાં જમેશતાંન .

ઈઅા ફરદક ગાના મીનોનાં ખરકશતર મારે

જમેશતાંનનાં દાહાડામાં ફાં ૦

~~અહતદા હે । અહતે । મજદીઅશને ।~~

દરવેશે લેહેને તે માજદીઅશનીનાં

~~અહતઈઆઉ । નાહરેફઈઆઉ । ચેથરહતીઆઉ ।~~

તે ઉરત ચેફેરમંદ

~~દખશતુહતીઆઉ । વોફુનુહતીઆઉ । દખશતેમ ।~~

દશતાંનમંદ

બોહીમંદ

દશતાંન

उ३ = अ३०० = अ१६।

ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਮਰੇ।

તે આજદી-અશાની દીનની ઉરતને એફેરકુમંદવીઆં
ને દશતાંનનો રંગ જરદી જેફેવો ફરેય વી-આને જ
રદ રંગનું દશતાંન કુદિ વી-આને દશતાંનનું બોફી
આવે તે દશતાંનની પફરેજ નહી કરે તો તે ઉ
રત ૦

नाहे । असते । येथे ।

શુ તે હેની છે તો જ ૨૧.૦

શુ તે ગુનાહાની છે નો ૧૨૧.

~~अप्रा = प्रह । मरोह । अप्रहतहे । पेते । पेशो । तनु = प्रा ।~~

દરેકે શો કહી બે તે તના કુરી ગાંનને

दुष्टे । सत । उपा । जननांम । उपा । नेष्ट ।

બે શો હો બુલંદ મારયામાં બુલંદ મારે

अस्मिन् । अशतरी अ । दुष्ट अस्त । सरोशो ।

५२२६

બ રો હો

~~यह भी अ। व~~

५१ अ ३०

બધા બંદી ધો હોર મળે જે તે તનાકુરી મરગરનં
ની ઉર તને બશે જે ખુબ મારવામાં હાં ખુબ મારે
હુર રા અને ર૦૦) બશે જે ચાલુક મારે જે ફોઈફે

મકાંનમાં હે હેલું વમાશે અને હેલું કાંમ જે ઉર
ત કરે ઈઆને દશતાંન નહી જલવે તે ઉરતની
જગો દેવીઆજગીમાં હાં ઈઆને જે દેવની આરા
ધનાનાં કરનાર છે તે હેની જગો દોજખમાં હાં છે
તે તાં હાં ઉરતની જગો અને તે હેને દરમીઆંન
મરગરનંની ગુનાહા શુરે થાહ અને પછે તે ગુ
નાહાથી બીજે ગુનાહા વધતો જાહે.

~~દાતરે. ઈઓ. નાહરે કઈઆઉ. યેથરેઆ.~~

દાદાર જે ઉરત યશરે મંદ

~~લીઆઉ. દખશાતુ હિતીઆઉ. યોકુનુ હિતીઆઉ.~~

દશતાંન મંદ

લોહી મંદ

~~પોઉરેઓ. વશતે. શીઉથને. તનુંમ.~~

ધણીવાર મોરાદ કરે તંનનું

~~ફરેથીઆદ.~~

મલબું.

પુછીછી જરથોશતે દાદારને જે ઉરત યશર કુ
મંદ દશતાંન મંદ ખુંન નહરેલી ઈઆને લોહી
નરેલી ધણી મરતવે મોરાદથકી અડકયું કરે
તંનનું ઈઆને તે ઉરત ધણી મરતવે શારવેશા
થે અડકે દશતાંનની ઉરત ઈઆને તે ઉરતને જે
કોઈ અડકે ઈઆ તે કોઈ બીજા પાક આદમી ઉ

શોભાને.

~~ઈ-અદા હે। યેથરો। દખશાતેમ। બુ-અંતે।~~

કે તેહેને યશાર દશતાંન હુદ

~~ઈ-અદા હે। દખશાતેમ। યેથરેમ। બી-અંતે।~~

કે તેહેને દશતાંન યશાર હોદ

~~કાહે। અસતે। યેથા।~~

શુ તેહેની છે તોજશ.

નંહાંલગી કે તેહેને યેહેર દખશાત હુદ ઈ-આને

દશતાંન જરદને રંગ ફરેલુ હોદ ઈ-આને દશતાં

ન જરદી જેહેવી હુદ ઈ-આ તેહેને યેહેર દખશ

કે શરંમધાથી પાછી જરદી પકડે દશતાંન અને

તે શારવેશી અડકે શુ તેહેની છે તોજશ.

~~આ-અદા મરોદા પોદરી-આઉ। ઉપેતે।~~

દેર વેશી ફહીઠી પરથંમ ચાલે

~~પુદરી-આઉ। નેશીશાતે। થરેસત। ઉપા। જનનાંમ।~~

બેશી

તરીશ ખુબ મારવામાં

~~ઉપર। નેદદા અસપહે। અશાતરી-અ। થરેસતેમ।~~

ખુબ મારે ફરરા

તરીશ

~~સરોશી। ચરની-અ।~~

ચાલુક.

જવાબદારી હોરમજદેને પરથંમ દિક મરતબે

દશતાંન જરી ફુદિ અને દશતાંન ઊપર બેશે તે હે
વારે બે શરવેને અડકે તો અને શરવે દશતાંનની
પહરે જ નહીં કરે તો તરીશ ખુબ મારવામાં ખુબ
મારે ૩૦ તરીશ દુરરા મારે ૦ ચાલુક મારે ૦

~~બેલીઆઉ ઉપેતે બેલીઆઉ નેશશત~~

બીજવાર ચાલે બીજવાર બેશે

~~પંચાસતેમ ઉપા જનનાંમ ઉપા નેહદા~~

પંચાશ બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

~~અસપહે અશતરીદિ પંચાસતેમ સરોશો~~

દુરરા

પંચાશ

~~ચરનીઆ~~

ચાલુક ૦

બીજવાર દશતાંન જરી થાદિ અને દશતાંન બે
શે તે હેવારે દશતાંનની પહરે જ નહીં રાખે તો તે
હેને પંચાશ દુરરા તથા પંચાશ ચાલુક મારે ૦

~~ચરેલીઆઉ ઉપેતે ચરેલીઆઉ નેશશતે~~

તરીજવાર ચાલે તરીજવાર બેશે

~~હપતાદિતીમ ઉપા જનનાંમ ઉપા નેહદા અસપહે~~

શહીતેર

~~અશતરીઆ હપતાદિતીમ સરોશો ચરનીઆ~~

દુરરા

શત શોહે

ચાલુક

ને તરીજવાર દશતાંન જરી થાઈને દશતાંન ઊ
પર બેશે તેફેવારે દશતાંન નહી જલવે તો ખુબ
મારવા માહાં મારે શહીતેર દુરરા તથા ૭૦ યા
ખુફે.

~~તુહીરીઆઉ / ઉપેતે / તુહીરીઆઉ / નેશાશતે /~~
યુધીવાર ચાલે યુધીવાર બેશે
~~ઈદિમ / અંતરેમ / વશતરેમ / ફરજસાદ / ઈદિમ /~~
ફે અંદર ફપડાંને ખુબ પુકુયે ફે
~~અંતરેમ / હાદિતીમ / રાનેમ / ફરજસાદ /~~
અંદર નાપાફી રાંન પુકુયે
~~અફરેગેરેજાદ / પેરેજશોદરાદ /~~
નાંખે ઊપર મની.

અને યુધીવાર દશતાંન જરી થાઈ અને દશતાં
નઊપર બેશે તેફેવારે દશતાંન હિવશતર ફપડાં
માંફરે ખુબ પુકુયે ઈઆને દશતાંન પાગની નં
ગઊપર ખુબ પુકુયે અને હિ નાપાફી રાંનઊપર ખુ
બ પુકુયે અને મની તેઊપર નાંખે ઈઆને તેદશ
તાંન આવેલી ઉરતની જતમાંફાં મની મુફે.
~~ફાફે / અસતે / ચેથ / આદ / મરોદ /~~
છતેફેની છે તોજશ હરવેશે ફહીઊ

નુહતીમ / ઉપા / જનનાંમ / ઉપા / જોહદ /
 નેપું બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે
 અસપહે / અશતરીઅ / નહિએતીમ / સરોશો /
 દુરરા નેપું

ચરનીઅ / ઈઅ / નાહિરેકાંમ / ચેથરહતીમ /
 ચાબુક • જે ઉરત ચશારેમંદ
 દખશતુહતીમ / બોહુનુહતીમ / ખશોદરાત /
 દશતાંનમંદ લોહીમંદ મની
 અહિહ / ફરંધરેજલે /
 તે મુકે •

શુછે તેહેની તોજશ જવાબદીધું હોરમજદેજે નેપું
 ૬૦ દુરરા બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે નેપું ચા
 બુક અને જેઉરત ચશારેકુમંદ દશતાંનમંદ ખું
 ન લહરેલી ઈઆને લોહી જરેલીની જતમાં મ
 ની નાંખે ઈઆને શોહેપત ફરી તેહેની જતમાંમ
 ની મુકે •

જોહદ / વંધો / અફમાદ / શીઉથનેમ / વેરેજહતે /
 નહી જલો હ ગુનાહા ફરવો •
 ઈઆ દોહદ / પુથરે / હુઆ / જહતે / ફરા /
 જેમ ફરંદને પોતાનાં જણોલા જુઆદે

~~નજેમ।~~ ~~નસુંમ।~~ ~~પચાદ।~~ ~~પેતે।~~ ~~આથરે।~~
 નેજાદકરી મારીને નશુ પકાવે ઉપર આતશ
~~ઉધેમ।~~ ~~બરાદ।~~
 ચરબ લેઈજાહે.

નહી લલો હિગુનાહા કરવો ઈઆને તે ફેલ કરવું
 નહું નથી હિગુનાહા કરવો તેહેની મીશાલ છે
 જે જેમકે પોતાનાં જુલોનાં ફરવંદને મારી નાંખી
 ને નેજાદકરી અને ફાઠીદકરી તેહેનાં નશાને પકા
 વેઆ ફુદે અને તે ફરવંદની ચરબ ફાહાડી આત
 શને વાશતે આતશ ઉપર લેઈજાહે તે મીશાલે
 તે ઉરત ઈઆ મરદ ગુનેહેગાર થાહે વાશતે મ
 ની દશતાંનની ઉરતની જાતમાં ફાં નહી નાંખે
 ફેલ ખુબ નથી.

~~વીસપે।~~ ~~દરખંતો।~~ ~~તનો।~~ ~~દરને।~~ ~~ઈઓ।~~
 તમરેમ દરવંદ તંનમાં દરેજ જે

~~અદેરેતો।~~ ~~દફેશો।~~

નહી રાખનાર દાવરનો.

અને ફાંમનો કરનાર તમાંમ દરવંદ છે તેથી
 તેહેનાં તમાંમ દરેજે રેહે અને જેકે નહી રાખ
 નાર દાવરનો ઈઆને તે દાવરને દાવરીમાં ન
 હી રાખે.

~~વીસપે / અદેરેતો / દફેશો / ઈઓ /~~

તમાંમ નહિ રાખનાર દાવર ને

~~અશરોશો /~~

બે ફરમાંન •

અને તે તમાંમ નહિ રાખનાર દાવરનો છે અને
તેફે બે ફરમાંન તમાંમ બે ફરમાંન છે ઈઆને તે
શાહેબને શાહેબીમાંહાં નહિ રાખનાર કુદિ •

~~વીસપે / અસરોશો / ઈઓ / અન / શુઅનો /~~

તમાંમ બે ફરમાંન કે ના અશો •

અને તે તમાંમ બે ફરમાંન છે ઈઆને તે દરવં
દ છે •

~~વીસપે / અન / શુઅનો / ઈઓ / તનુપેરેથો /~~

તમાંમ ના અશો કે તનાકુરીગાંન •

અને તમાંમ ના અશો ઈઆને ગુનાહગાર છેલે

તે તનાકુરી ગાંન છે ઈઆને મરગાર નંન છે ઈઆ

ને હયાંથી દરવંદ થા છે •

અશોમયોકુ ૧

~~પરગરદ ૧૭ મીં હીંનદવીં અરથશાયેં~~

~~પેરેસદ / નરથુશતરો / અશાઉમ /~~

પુછીઉ નરથોશતે અશો.

પુછીઉ નરથોશતે હોરમજદને લે અફુર મજદ
મીનો ઈઆને ગાહબ ઈઆને ફાડમંદ ડુનીઆની
વરધીનો કરનાર અને અશો.

~~કેમ / ઉજશત / મહરફ / મશીઆફ / દેઉઓ /~~

કુંજા ઘણીમોટી મરફી આદમીઉ દેવોને

~~ઉશ / ઈઅબદતે /~~

બોલવે બોલવેઈલે.

લેકુંજાથી મરફી અને કુંજાથી ગુનેહેગારી ઘણીમો
ટી અને કુંજાથી ઘણી કુશોશ અને ફીફાં આદમીઉ
લે દેવોને બોલવાથી ઈલે અને તે આદમીઉનાં ગુ
નાહાથી દેવોની ઈજશને થાઈ અને કુંજાથી મરફી
પડે અને કુંજા ઘણી કુશોશથી મોટો ગુનેહેગારી
નો કરનાર લે તેહેનાં બોલવાથી દેવોની ઈજશ
ને થરહ.

~~આઅદ / મરોદા / હાઉબાઉ / અશાઉમ / નરથોશતરા /~~

તેહેને તેથી અશો નરથોશત.

જવાબદીધો હોરમજદેલે હઅશો નરથોશત તેઆ

દમી થી.

~~ઈપથા હિત હંમે / અંધુઓ / ઈપદા અસતુ અંતે /~~

ને માંહે ડુનીઆં ને હાડમંદ

~~વેરેશાઉસય / હાંમ / શાલ અંતે / વેરેશાઉસય /~~

બાલ ની શમારે બાલને

~~પેરેબરેને અંતે / શરૂ હય / ઉપથ વરે / શે અંતે /~~

કાટે નખ મોટાં કાટે •

ને આદમી હાડકાંનાં બદનની મીશાલની ડુનીઆં

છે તે ડુનીઆંમાં ફાં ને બાલને શમારે ઈઆને ફંગ

ઈકરે હોલે અને બાલને કાતરે મોટાં નખને કાપે

ઈઆને નખ ઊતારે •

~~અથ / દેમ / ઉપતો / શી અંતે / ઉનાકુઆ / દેમ /~~

હરવેશો તે ઊપર છીલે શોરાખ અંદર

~~રેશીહય /~~

નખંમ ફશ •

હરવેશો તે નખંમને અંદર છીલે ઈઆને મોટાં નખ

ને ઊપરથી છીલે ઈઆ નખંમ કરે અને ફટકા ફ

રે પરને દરમીઆં ન ઈઆને નખને ઊતારીને મો

ટાં ફુદિતે હેને કાટે અને ફટકા ફરે ઈઆ નખની ઊ

પરનાં પરથાહય તે છીલે ઈઆને નઈનું છીલે ન

ખમાં ફાથી ઈઆને શોરાખમાંથી છીલે શોરાખ તે

તે આંગલીની ઉપર નખ થાઈ છે અને શોરાખ
માં હાં બાળે નખની ફરચનો આરને બાગે છે તે
હેને જીલે.

~~આપદા આહુઆ વીપરથાહુઆ ભેમો હુઆ~~
દરવેશો તેથી જુદદીનાઈ જમીન દેવ
~~હાંમ બુઅંતે.~~
દિક્કી થાઈ.

અગર તેથી જુદદીનાઈને જુદતરકરે ઈઆને
દીનને દરમીઆંન તે નખને ઊતારીને ફાટીને
તથા નખની ઉપરનાં પરને ફાટીને અને બા
લને ફાટીને અને બાલને ફોલે તેહેને જમીનમાં
હાં ફીધા નેઈઈ ઈઆને નખને તથા બાલને જ
મીન માં હાં દારેઆ નેઈઈ તેનહી દારે અને જુદ
દીનદ ઈકરે તે દેવ દિક્કા પેદા થાઈ.

~~ઈદમ મશીઆફ શપશનાંમ ઉનેતે.~~

તે આદમી શપશનાંમ ફેહેય.
તેહેને કે આદમીઓ શપશનાંમ ફેહેય ઈઆને
તે પરફશતરને જુઠી ફેહેછે.

~~ઈદમ મશીઆફ ઈદમ ઈઅઉઓ હુઆ~~
કે આદમી૩ ગોલાંમાં ગાલલામાં મોટાં

~~નેળા ધનતે । વશાતર । વશાતરાહુઅ ।~~

પડે વશાતરમાં વશાતરદાનમાંહાં ।

અને કે ગલલામાં અને આદમીઉના ગલલામાં
જુદા તે ખરફશાતર પડે અને જુદા કપડાંમાં
હાં અને વશાતરદાન જે પેટારા કપડાંનાં તેમધે
ખરફશાતર ઈઆને ઊધઈ તથા ફંજશારાં કપડાં
માંહાં પડે છે ।

~~આઅપદા ઈઅપદા તુંમ । જરથુશાતર । અહતહંમે ।~~

અગર કે તું જરથોશાત દરમીઆન

~~અંધુઅપો । ઈઅપદા । અસતુઅંતે । વરેશાઉસઅ~~

દુનીઆને કે હાડમંદ બાલને

હાંમ । રાજા અંધે । વેરેશાઉસઅ । પેરેબરેનંધુહ

ની શમારે બાલને ફાટે

~~સરહઅ । ઉપઅવરે । સંધુહ ।~~

નખને ઊપર ફાટે ।

અગર તું જરથોશાત હાડમંદ દુનીઆમાંહાં બા

લને શમારે ઈઆને ફાટે અને હોરે ઈઆને નખ

ને ઊપરથી ફાપે ઈઆને મોઝાં નખને ઊતારે

ઈઆને ફાટે છે જે હનખ અને બાલનેવાશાતેફેહેછે.

~~આઅપદા તુંમ । પસઅતે । અપબરોદશા । દશા ।~~

અગર તું પછી લેઈજાઈ દશા

~~ગાદિમાં હયા નેરેલીઓ. અસુઅબીઓ.~~

કદમ થી મરદ અશો ૦

અગર તું હજરથોશાત પછે તેહેને તુ હલેઈનહ
તુદશ કદમ અશો મરદોથી દુર ઈઆને અ
શોની આબાદીથી કદમ ૧૦) દશ તે નખને ત
થા બાલને દુર લેઈનહ ૦ શરેહે ૦ હિ નખ
આખું ઈઆ જરા કટકો નખનો ઈઆ બાલનો
હહેવી મનશાનીથી નાંખેને તેહેને પાછુ નહી લે
ઉ પહરેજવાને દાટવાને યાશતે તે આદમી
દેવીઆ જગીની જગોમાંહાં અને તેહેને મરગર
નંતી ગુનાહુવધે ૦ અને કોઈ હહેવી મનશાની
થી નહી નાંખે તેહેને કાંઈ આજર નહી અને જે
ઈજશનેનો કરનાર કુહ અને તે બાલને હોરે
અને કાતરે અને નખ ઉતારેતો તેહેને પહરેજ
નહી તો ઈજશને કરવી રવાનથી ઈજશનેનો
કરનાર કુહને તે તેહેને નખ તથા બાલ પહરે
જકરવા ધટે ૦ અને રેશાંત નાંમનાં દશ તુરે
કહી ઉને તંન ઉપર બાલ તથા નખ બાંબાં રા
ખે હ બેદાદી છે જે ઈજશનેનો કરનાર નહી કુહ
ને તે તંન ઉપર રાખે તેહેને તરંગા ચાબુકનો ગુ
નાહા લાગે ૦

~~વીસત / ગાહિમ / હયા / આથરદ / થરેસત /~~

વીશ કદમ થી આતશ તરીશ

~~ગાહિમ / હયા / અપદ / પંચાસત / ગાહિમ / હયા~~

કદમ થી પાંણી પંચાશ કદમ થી

~~અરેશમને / ફરશતેરીઆદ /~~

અરશમ બુલંદ બાંધવા.

વીશ કદમ આતશથી અને તરીશ કદમ પાં
ણીથી અને પંચાશ કદમ / અશોધીથી બુલંદ અ
રશમ બાંધેય તેથી તેહેને વાશતે ઘણી મુશકે
બ કેહેછે વાશતે હલાહેદી દુર જગો કુદ તાંહાં તે
હેવી જગોમાં મુકયુ લાલક શાવાશતે ને હફેર
નશોછે વાશતે દરબું દુરથી નેધીદ.

~~આઅદ / હયર / મગેમ / અઠિઅ / ફનોદિશ /~~

અગર તેજગો ખણે નીચે ખણે.

~~દીશતીમ / ખરૂબ / દેશમે / વીતેશતીમ /~~

આગલાં અરાઅર શખત વેહેત

~~ચેરે / હુશમે /~~

નરંમ.

દરવેશો તે જગોમાંહાં નીચેથી જગો ખણે અને
ખાડો પાડે ને શખત જગો કુદતો દક આંગલ
અરાઅર લાંબો ઊડો ખાડો ખણે અને નરંમ

જમીન કુહ તો હક વેહેત ઊડો ખાડો ખણો.

~~પેતો દેમ આ બરોહશા.~~

તે જગો લેઈજાહે.

અને તે જગો હ બાલને લેઈજાહે.

~~અથા હમાંમ વયો દરેઅંજાઓહશા.~~

હરવેશો હ શોખુંન બુલંદ

~~અથા હમાંમ વયો ફર મરોઈઆઉ.~~

હરવેશો હ શોખુંન બુલંદ બોલે

~~વારેથરેગનેશા જરથુશાતર.~~

ફતેહેમંદ જરથોશાત.

હરવેશો હ બોલબું બુલંદ બોલે ફતેહેમંદ હ શોખું

ન જરથોશાત.

~~અદા અખીઆઉ અશા મજદાઉ.~~

હરવેશો તે બંદગી હોરમજદ

~~ઉર અશાઉ વખશાદ.~~

ઉર અર વરધી.

ને પદ લખેઆંછે અદ અખીઆઉ અશા મજ

દાઉ ઉર અશાઉ વખશાદ હનીરંગ પદ.

~~ખશાથરાહ વેરીઆહ પેરે ફરંમ પેરેફાહરીઓહશા.~~

ખશાથરે વેરીહ આશાપાશ ફશ

તેસરો / ઈંપ / વા / ખશુઅશ / ઈંપ / વા /

તરંગા કે ઈંપા ઇઅ કે ઈંપા

નુઅ / અફુનેમય / વેરીમ / ફરસરાઠિઅઈઓ હશ /

નવ અફુનયર પઢતાં

તેસરો / ઈંપ / વા / ખશુઅશ / ઈંપ / વા /

તરંગા કે ઈંપા ઇઅ કે

વા / નુઅ /

ઈંપા નવ

ખશથરે વેરીફરી ઈંપા ધાતની છુરી ઈંપાને
મકરાને ફરી આશપાશ કરા ખેચવામાં ફરી
ખેચે તરંગા કરા ઈંપ ઇઅ કરા ઈંપા નવ કરા
કાહાડે તે પરથમ ૩ તરંગા અશોમયોફુ પઢીને
ફરવરાને ને ઘેફે ફુલને પઢે સરોશાફે અશીઅ
ફે પઢી વીફુઆ ૩ મરોતું ઈંપથા અફુવેરીઓ
૬૬ પઢતાં કરા ૧ ૬૬ કાહાડે અને ને નવ કરા કા
હાડેતો હમીશાને ઈંપથા અફુ વેરીઓ ૧ પઢ
તાં કરા ૧ ૬૬ કાહાડે અને ને નવ કરા કાહાડેતો
ઈંપથા અફુવેરીઓ ૧ પઢતાં કરા ૬૬ કાહાડે
હમીશાને કરા ૬ નવ કાહાડેતો નવ ઈંપથા
અફુવેરીઓ પઢે ખાડાની આશપાશ કરા કા
હાડીને ઊપર લખે છે તે નીચે પડીને તે બાલ

ખાડામાં ફાં મુકીને પછે તે ખાડો પાછો પુરીને જ
મીન શરખી કરીને બાજ મુકે અને મુઆને ડા
ટપાનાં અવશતા નથી કહેઆ.

~~સરેઆબીઅ / મગેમ / અભિઅ / કનોદશ /~~

નખનો ખાડો નીચે ખણે

~~નેશતરે / નેમાદ / નમાનહે /~~

કુશતે તરફ ધરની.

ખાડો હટલો ઊડો ખોધેલે નાંધલી આંગલી ઊ

પરનાં બેટકાં લેટલો ઊડો ઈઆને નાંધલી આ

ગલી લેટલો બગે.

~~પેતે / દેમ / આખરોદશ /~~

ઊપર તે લેઈજાહે.

અને નખ તે જગોઊપર લેઈજાહે.

~~અથ / હિમાન / વચો / ફર / મરઈઆઉ /~~

હ શોખુંન બુલંદ પઢ

~~વારેથરેગનેશ / જરથોશાતર /~~

ફતેફે મંદીનાં જરથોશાત.

અને ફતેફે મંદીનાં શોખુંન બુલંદ પઢ હ જરથો
શાત.

~~અરશ / વોફુ / મનંધ / ઈઆ / મરઈહ / પેરે / મગોનો /~~

શાવાબ તલા મનશાનીનાં ફે શાખુંન નીચે ખાડા.

તે બુલંદ શાવાબનું અને ભલી મનશાનીનું પઠ
 પુછે તે શુખંત નીચેનાં ખાડાથી ઈ-આને ભલી
 ખાલે ચીથી હ શોખંત નીચે ખાડો ખોધી
 પડે.

~~ખશાથરાહી વેરી-આહી પેરો ફેરેમા પેરો ફાહરી~~

ખશાથરે વેરીહી આશાપાશ ફાહાફામાં

~~પોહશી નેશરો ઈ-પદા વા ખશુ-અશી~~

આશાપાશ ફાડે તરંગા ઈ-આ છ-અ

~~ઈ-પદા વા સુ-પા~~

ફે ઈ-આ નવ.

ખશાથરે વેરીહીની ઈ-આને ધાતની છુરીહી આ
 શાપાશ ખાડાની ૩ ઈ-આ ફે ૬ ઈ-આ ફે નવ ફા
 ફાફાફામાં ફા ફા ફાફાડે.

~~અહુનેમયા વેરીમ ફરસરાહી-પઈ-પોહશી~~

અહુન વર બુલંદ

~~તેસરો ઈ-પદા વા ખશુ-અશી ઈ-પદા~~

તરંગા ફે ઈ-આ છ ફે

~~વા સુ-પા~~

ઈ-આ નવ.

તે ફા આશાપાશ ફાફાફામાં અહુનવર પઠત

રંગા ઈ-આ ૬ છ-અ ઈ-આ નવ અહુનવર પઠ.

અને શરોશાબાબ જેમ બાલની બાબમાં હાં લ
ખીછે તે શરોશાબાબ વીકુઆઉ મરોતું લગે પ
ઢીને પછે અહું ન વર પઢતાં ફરા ખેચે અને પ
છે હનીરંગ પઢે.

~~પેલેલે મેરેગે અશો ભસતે હમાઉ~~

ઉપર તુને મોરગ અશો ભસતે હ

~~સરઆઉ વેદી હમે હમાઉ સરઆઉ~~

નખ હિંન કરે હ નખ

~~આઉ દી હમે~~

હિંન કરેય.

અશો નેશાત નાં મનાં મુરગ હિનખ ઉપર તુને
હિંન કરેય. તુને હિનખ થકી હિંન કરેય.

~~હમાઉ સેલે સરઆઉ મેરેગે અશો નેશાતે~~

તે તુ નખ મુરગ અશો નેશાત

~~હિઆરે અરશાત અસય કરેશાતી અસય~~

થાઉ ખંબર તલવાર

~~થનુઅરેય અશુઅશાય હરેજે ફીઅો પરના~~

ફમાં ન તીર ઢાલ પથર

~~અશાનય ફરદખશાનીઅ પેલે દેઉઅો~~

ગોફું ન ઘણી ખશાલ તનાં ઉપર દેવો

માલનીઆંન।

માલંદરાંની ૦

હિઅશો જોશત નાંમનાં મુરગ દિનખ તુને હ
થીઆર થાઉ માલંદરાંની દેવો ઉપર મારવા
નાં દિનખ તુને હથીઆર થાઉ ખંભર અને ત
લવાર અને કમાંન અને તીર અને ઢાલ અને
પથર અને ગોફૂન હિહયાં ઘણી તરાંફાંનાં હ
થીઆર તુને થાઉ જો દિનીરંગ પઢેતો તે દેવો
ને મારવાનાં હથીઆર થાઉ ૦

~~ઈહો નોહદા પેતે વેદિઅંતે તાઉ સરઆઉ~~

~~અગર નહી ઉપર હલંન કરે નખ~~

~~પસચેતે વુંન માલનીઅનાંમ દેઉઅનાંમ~~

~~પછે થાઉ માલંદરાંની દેવોનાં~~

~~અરશાલીઅસચ ફેરેશાલીઅસચ યનુઅરેચ~~

ખંભર

તલવાર

કમાંન

~~અશુઅસચ ફેરેજીપો પરન અશાનચ~~

તીર

ઢાલ

પથર ગોફૂન

~~ફરદખશાનીઅ પેતે દેઉપો માલનીઆંન~~

~~ઘણીખશાલતનાં ઉપર દેવો માલંદરાંની~~

~~અગર જો તે નખ ઉપર હલંન નહી કરે ઈઆને~~

~~હપતેતની નીરંગ જો નખ ઉપર નહી પઢેતો~~

તેનખ માલંદરાંની દેવોનાં હથીઆર થાહખં
 નર અને ક્રમાંન અને તીર અને ઢાલ અને પ
 થર અને ગોફૂન હેલેવી જાતનાં હથીઆર તે
 માલંદરાંની દેવોનાં થાહ તેણે કરી તેખરાબી
 ધણી કરે વાશતે ખશુશ નખની નેરંગ પહેઆ
 વનાં પહેરેન નહી કરે નેનહી પહેતે.

~~વીસપે. દરઅંતો. તનુ દરને. ઈપો.~~

તમાંમ દરયંદ તમાંમ દરેન કે

~~અદેરેતો. દફેશો.~~

નહી રાખનાર દાવરનો.

હિ કંમનો કરનાર તમાંમ દરયંદ છે અને તેથી
 તે હેનાં તંનમાંહાં દરેન રેહે અને તે નહી રાખ
 નાર દાવરનો ઈઆને દાવરને દાવરીમાંહાં
 નહી રાખે.

~~વીસપે. અદેરેતો. દફેશો. ઈપો.~~

તમાંમ નહી રાખનાર દાવરને કે

~~અસરોશો.~~

બે કૂરમાંન.

અને તે તમાંમ નહી રાખનાર દાવરનો જોછે તે
 તમાંમ બેકૂરમાંન ઈઆને તે શાહેબને શાહેબી
 માંહાં નહી રાખનાર કુહ.

~~વીસપે / અસરોશો / ઈપો / અન / અશુઅનો /~~

તમાંમ બેદરમાંન ને ના અશો ૦

અને તમાંમ ને બેદરમાંન છે તેના અશો છે

ઈઆને દરબંદ છે ૦

~~વીસપે / અન / અશુઅનો / ઈપો /~~

તમાંમ ના અશો ફે

~~તનો / પેરેથો /~~

તંન ફરગાંની ૦

અશોમ વોકુ ૧

અને તમાંમ ના અશો છે ઈઆને ગુનેફેગા

ર છે તેને તના ફરી ગાંન છે ઈઆને મરગરનં

ન છે ઈઆને તે ચીનથી દરબંદ થાદિઉ છે ૦

પરગરદ ૧૮ મી / હિંનદવી / અરથશાયે ૦

~~પુતરપો / લા / મશિઅક / ઉદિતે / મરોદ /~~

ધણાં આદમીને દરવેશો ફહીભી

~~અફુરો / મલદાઉ / પાદિ / અશાઉમ / નરથુશતરા /~~

અફોર મલદે હ અશો નરથુશત

ફહીભી ફોરમલદે અશો નરથુશતને ને દરવે

શેનાં ધણાં આદમીઓ છે ટુનીઆમાં ફાં ઈઆને
 હિઆ શો ભરથો શાલ હરયે શેનાં આદમી ઓ ધણાં
 થા શો .

~~પેતે દાનેમ / અદનેમ / બરેતે / અને / દિવીઆશતો /~~
 પદાં ન તે લેઈ જાઈ નહીં ઈને

~~દેનાં મ /~~

દીં ન ને .

તે ધણાં આદમી ઓ પદાં નનું બાંધયું લેઈ જાઈ
 ઈઆને પદાં ન બાંધે પંણ દીં નથી ખેખ બરઈ
 આને દીં નની ખબર ફાંઈ નહીં જાંણે અને દીં ન
 ને ઈને નહીં તથા લોકો ઈજાનેનાં કરનાર ન
 હો ઈઆને ઈજાને હરેક કોઈની કરે નહીં અ
 ને વલી હરયે શો ફેફેચ ફે તે દીં નનાં વમાશનાર
 નહીં ફેફેવાં માણશો ધણાં પદાં ન બાંધશે .

~~દેવ જાદા હય / આથર આ / સંધેતે /~~

ફરેબ દેશોથી અથોરનાં ન ફેફેશો .

અને ફરેબથી આદમી ઓને ફેફેશો ને કુ અથુર
 નાં નો છેલો ઈઆને દશાતુર મોબેદ છેલો અને
 પદાં ન બાંધી હમ ફેફેશો ફે આદમી ઓમાં કુલલો
 મરદ છેલો કુ પાક અને અશો મરદ છેલો .

~~મા। દેમ। મરેઈઆઉ। આથરપનેમા ઉહિતે।~~
 નહી તેહેને ફેહેતો અથુરનાં ન હરવેશે
~~મરોદ। અકુરો। મળદાઉ। આઈ। અશાઉમ।~~
 ફહીઠી અકુર મળદે હ અશો.

~~જરથુશતર।~~

જરથુશત.

માં તેહેને ફેહેતો અથુરનાં નનો ઈઆને તેહેને
 મોબેદમાં ફેહેતો ફહીઠી અકુર મળદે અશો જર
 થુશતને ફેતે ફરેફતાર ઈઆને વાહાનારને મો
 બેદમાં ફેહેતો. પદાંન ફરચીજનું તથા બેવ
 કું ધટે તથા મુકુડાંઠીપર રાખે અને મુકુડાંથીર
 બેઈ આંગાજનું પુકુલું ધટે અને તે પદાંનને ફ
 શા ધટે અને દોરોશત ધટે છોજે હરવેશે ફેહેઅ
 ફે ઈજશનેનાં ફરનારનાં તંનઠીપર શાદરો કુ
 શતી વગેરે જોચીજ તંનઠીપર રાખે તેચીજ ફ
 પડું દોરોશત જોઈ નાદોરોશત તથા જુક
 શાંની નહી જોઈ.

~~જરફશતર। ગનેમ। હનેમ। બેરેતે। અને।~~
 જરફશતર મારવાનુ તે જોઈજ નહી
~~હિયીઆશતો। દેનાંમ।~~

દીનને.

અને ખરકશતર મારવાનું ફથીઆર તે લેઈન
 હ ઈઆને ખરકશતર મારે પંણ તે દીનથી બે
 ખબર ઈઆને ખરકશતર મારવાની નીરંગ દી
 નથી જાણે નહી તે નીરંગોથી ખબર નહી રાખે
 અને નહી દીનનાં ઈબવાને વાશતે ઈઆને દીન
 નું કાંમ નહી ઈબે અને જુહો કરેબ જોકોને દીદ
 બે અમો દીનનું કાંમ ઈજદય.

~~દેવે જદા હય। આથરેઅ। સંધેતે। માદેમા~~
~~કરેબથી થી અથુરનાંન ફેફે માં તેફેને~~
~~મરેઈઆત। આથરેઅનેમ। ઉદેતે। મરોદા~~
~~ફેફે તો અથોરનાંનનો દરવેશો ફફીઠી~~
~~અફુરો। મજદાત। આદે। અશાતમ। જરથોશતર।~~
~~અફુર મજદે હ અશો જરથોશતર~~
 વાફે આદમીતને અથુરનાંથી ઈઆને આદમીત
 ને કરેબદીદ જોકુ અથોરનાંન છેઠી માં તેફેને ફે
 ફેતો અથુરનાંન ફફીઠી અફુરમજદેજે હ અશો
 જરથુશત પદાંન મુકુડાંથી બેદ આંગલનું પુકુ
 હું બેઈદ તેફેજુ અવશતાથી જાફેરછે.
 બેદ। ફરેજે। ફરથંધેમ।
 બેદ આંગલ પુકુલું.
 બેદ આંગલ પુકુલું.

~~આદિ / અશાંતમ / જરથુશાતર /~~

૬ અશો જરથોશાત.

૬ અશો જરથોશાત શાંપ મારવો ફરથી જે ઘટે
પંણ ચાંમડાંનાં ફથી આરે મારવો ઘણો બેફેત
ર તે જગોથી જાહેર છે.

~~યોહુમનંધે / જંતે / અપેમયેદ / અંધરો /~~

જલી મનશાની મારે બેદેફેશાત ગાના

~~મીનો હિઉશા /~~

મીનો.

જલી મનશાનીનો નીરંગ પડીને ગાના મીનોનાં
ખરફશાતરને ઈઆને શાંપને ચાંમડાંનાં ફથી
આરે મારે તો તે ફેનું રૂઆંન બેદેફશાત તથા
બેડરથાદ.

~~ઉરેઅરાંમ / દિનેમ / બેરેતે / અને / દિવીઆસતો /~~

ઉરેઅરાંમ તે લેઈજાદ નહી ઈને

~~દેનાંમ /~~

દીંનને.

ઉરેઅરાંમ લેઈજાદ અને દીંનથી બેખબર ઈ
આને દીંનને ઈને નહી અને બરસંમ માંફાં ૬
ઉરેઅરાંમનાં ઈઆને ગાનાં જાહાડ તથા છીણી
નાં જાહાડની બરશંમ ઉરેઅરાંમની બેવા ફરમા

ઈછે તે બરશંખ લેવાની ખબર દીંનથી નહિન
 હો અને બરશંખનાં તાહ કાપી લાવે પંણ દીં
 નમાં હાં તે બરશંખ લેવાની તથા બાંધવાની
 ખબર નંણો નહી .

~~દેવે જદા હયા આથરેઅ સંઘેતે માદેમા~~
~~વાહે થી અથુરનાં ન કેહે માં તેહેને~~
~~મરેઈઆઉ આથરેઅનેમા ઉદેતે મરોદા~~
~~કેહેતો અથુરનાંનો હરવેશે કહીઠી~~
~~અકુરો મજદાઉ આદે અશાઉમા જરથોશતરા~~
~~અહોર મજદે હ અશો જરથોશત~~
~~અશતરાંમા મેરીંમ ફાદરીદેતે અન~~
~~હથીઆર શાફ પોકારે નહી~~
~~દેવીઆશતો દેનાંમા~~

ઈને દીંનને .

વાહે આદમીઉને મોબેદીથી કેહે ઈઆને આદ
 મીઉને વાહે અને કહીઠીને હુ અથોરનાંનો છેઠી
 ઈઆને દશતુર મોબેદ છેઠી તેહેને વાશતે ક
 હીઠી અકુરમજદેને હ અશો જરથોશત તેહેને
 અથુરનાંનો માં કેહેતો અને શાંપ મારવાનું હ
 થીઆર પોકાર કરી હરવેશે કેહેય અને તે ગુબ
 રે ઈઆને પોકાર કરી કેહેને શાંપ મારવાની ની

રંગા કુળંણુંય હેલેવી ગુનરશ શરવેની આગ
 લ કરે અને તેલેની ખબર દીનથી કાંઈ નાંણે ન
 હી અને દીનને ઈનેનહી અને તે નીરંગાની ભી
 ફરી ખબર નહી કુહી.

~~દેવેજદા હયા આથરેઅપા સંઘેતે મા દેમ~~
~~વાહે થી અથોરનાં ફેલે માં તેલેને~~
~~મરેઈઆત આથરેઅનેમ ઉદિતે મરેદા~~
 ફેલેતો અથુરનાંનો ફરવેશે કહીઠી
~~અકુરો મજદાત આદિ અશાત જરથુશતર~~
~~અકુર મજદે હ અશો જરથોશત~~
~~ઈઓ સેતે ફરેઆંમ તરસય ખશપનેમ~~
~~ફે પાંમે તમાંમ વખત રાત~~
~~અઈઅનેમનો અસરાઠી અઈઓ~~

નહી ઈજનાર વગર પઢનાર
 વાહે આદમી ઓને અને ફેલેલે કુ અથોરનાં
 નથી છેઠી ઈઆને કુ દશતુર મોબેદની તોખં
 મથી છેઠી તેલેને વાશતે કહીઠી અકુર મજદે
 લે હ અશો જરથુશત માં ફેલેતો તેલેને અથુર
 નાંન ઈઆને મોબેદ માં ફેલેતો લેપાંમે તમાંમ
 રાતનાં વખત ઊપર ઈઆને ફરંનનાં વખત
 ઊપર વગર ઈજનાર ઈઆને ઈજણું કોઈનુંન

હી ઈને તથા વગર પઢનાર ઈઆને ભંદ અવશ
તા અને ઈજાને ભું ઈજુ બાદ નહી પડે કે દોરો
શત નહી પડે.

~~અમરો. હીઅરેને. હશે. ખશે.~~

વગર શુમારનો અવરજદાર ના શખુંન

~~અસચીઓ. ભાપાઉ.~~

તહી રૂશંન કરનાર આતશને.

~~મેનુઅદ. ઉશાતાનેમ. દેવેજદ. હયા.~~

મેન વદ પુલને નેફી ફરેબી થી

~~અચરેઅ. ઉહહેતે. મરદ. અફુરો. મજદાઉ.~~

અથોરનાં હરવેશે ફહીઠી અફુર મજદ

~~અદ. અશાઉમ. જરથુશાતરા.~~

હ અશે જરથોશત.

વગર શુમારનો કરનાર ઈઆને હરદેક નેફી ઈ

આને શવાબનો શુમાર નહી કરનારો તથા અ

વરજદાર અને વગર હખતીઆરનો કરનાર ઈ

આને નેફી તથા હરદેક શવાબનો નહી હખતી

આર નહી કરનારો તથા ના શખુંનનો ઈઆને

શખુંન રાશત અવશતાનાં નહી બોલે અને શો

ખુંન જુઠા ધણાં અને બદ બોલનારો અશેજ

દાર ઈઆને નહી રૂશનીનો કરનાર ઈઆને આ

તશ રશાંન કરીને નેક શવાબનાં કાંમ ઈજવાં
 નેઈ તે નહી કરે તથા નેક યેનવદ પુલનો મા
 રનાર ઈઆને દહેવા અંમલ કરવાથી તેહેને
 યેનવદ પુલ ગુજર નહી કુદિ અને વાહે આદ
 મીડને અને ફેહેને કુ અથુરનાંનથી છેડી તેહેને
 વાશતે ફહીડી અકુર મળદે ને દ અશો જરથો
 શત માં ફેહેતો તેહેને અથોરનાંનનો ઈઆને
 તેહેને દશતુર મોબેદ માં ફેહેતો.

~~તેમ દેમ મરૂઈ આડા આથર અને માડ હેતે~~
 તેહેને ફેહેને અથુરનાંન દરવેશે

~~મરૂદ અકુરો મળદાડા આદિ અશાડમા~~
 ફહીડી અકુર મળદે દ અશો
 જરથુશતર

જરથોશત

અને તેહેને ફેહેને અથુરનાંનો તેહેને વાશતે
 ફહીડી અકુર મળદે ને દ અશો જરથોશત તેહે
 ને દશતુર તથા મુબેદ ફેહેને

~~ઈપો સેતે કુર આંમ તરસયા ખશપનેમા~~
 ને પાંમે તમાંમ વખત રાત

~~ખરતુંમ પેરેસદ અશુ અને મ~~

અફલનો પુછનાર અશો ને

જેતમાંમ રાતનાં શરૂપર ઈઆને કુશંનનાં
 વખ તહીપર અશો લોકોને અકલનો પુછનાર
 ઈઆને અશોઉથી અકલ તથા હલંમનો શી
 ખનાર કુહ ઈઆને અશોઉની શાગેરદી કરે ઈ
 આને નેક ચીજનું શીખે નેક ચીજ તથા હલંમ
 શીખે પોતે અને બીજાને પોતે શીખવે હેવો
 કુહ ૦

~~આંને બુઠંન રૂઆદાંમ એનુઅદ
 તંગીથી ખલાશી કરાખી એનવદ પુલ
 પેરે લુમ કુઅંધુદાંમ~~

રોશંન કેઆશીનો.

અને તંગીથી ખલાશીનો આપનાર કુહ ઈઆને
 દોજખથી પોતાનાં રવાંનને અલગો રાખના
 ર કુહ અને બીજાને રવાંનનેલી દોજખથી છો
 ડવનાર કુહ ઈઆને લેકોઈનું શાયાબનું ફાંમનું
 ઈજનું કબુલ કરે તે ખુબ તરેહે અશોઈથી ઈજે
 ને તેહેનાં રવાંનનેલી ખલાશી આપનાર કુહ
 અને તે અકલની વરધીનો કરનાર કુહ ઈઆને
 હલંમની વરધીનો આપનાર કુહ અને એનવદ
 પુલહીપર રશંન કેઆશીનો રાખનાર પોતાનાં
 દેલને ચીજવદ પુલહીપર દોડાવનાર ઈઆને રાત

ને દાહાડોં તેહેવોજ અંદેશો રાખે તથા તેહેનાં
રવાં નને ઘણી નેક શાહેવી આપે ૦

~~અહુનાશોમ | અશા | નાશોમ | વહેશતે |~~

કુની આં ને લાહિક અશોને લાહિક બુલંદ

~~નાશોમ | વહેશતે | અંધેઉશા | ૦~~

લાહિક મોટાં ધરમાં ૦

કુની આં ને લાહિક કુહિ ઈઆને કુની આંમાંની ને
ફી લાહિકનો કુહિ અને અશોઈની લાહિકનો કુહિ
અને મોટાં શવાબનાં કાંમ કરવાને લાહિક કુહિ
અને મોટાં ધરમાં ઈઆને બુલંદ બેહેશતમાં ફાં
શવાબનો મોજદ બદલો આપવાને લાહિક ફોદિ
તેહેવા મરદને દશતુર મોબેદ ફેહેને હ અશોજ
રથોશત જે આગલ ફહીઊછે તેહેવા મરદને
દશતુર મુબેદ માં ફેહેતો હ અશો જરથોશત ૦
પેતે | માંમ | હરેબુઓ | પેરેસંઘોહે | ૦

ફરી મહને ખાલેશ પુછ ૦

ફરીથી મહને ખાલેશ પુછ હ અશો જરથોશ
ત ખાલેશ દીનની પુરશેશ લુમહને ફરીથી
પુછ ૦

~~ઈદિમ | દુદુઆઉઘેમ | સપેનેશતેમથા |~~

જે દાદાર છે ઊ વરધી ઘણી

વેદેશતેમય । પેતે । વચશતેમય । પરશતેમ
 આધામંદ ધણો જવાબ ફેહેનાર ધણો પુરશેશ ।
 જેકુ દાદારછે પેદાદેશ મેધણી પેદાફીધી તથા ધ
 ણી વરધીનો કુ ઈઆને ચીજથી ધણી ચીજને
 કુનંડુડું તથા ધણી આધાહી ખખરનો કુ ઈઆને
 શુમાર ધણો ફરે ફરચીજનો અને કુ ધણો જવા
 બનો ફેહેનાર પુરશેશનો ઈઆને જેકોઈ મહને
 પુછે તેહેનો જવાબ ભલો કુ તેહેને દેઈશખું ।
~~અઠીઅથ । તે । અંધદા વંધો । અઠીઅથ । અંધદા~~
 દરવેશે તુ છે ભલો દરવેશે તુ છે
~~અંધાડ । સપેનીઆદ । ઈદેને । માંમ । પેતે ।~~
 થાદિલો બોલેરગા અગર માંથી ફરી
 પેરે શાહ અંધે ।

૫૭ •

ફેદે જરથોશત તુ ભલો બેહેતરછે અને દરવેશે
 છે બોલેરગા થાદિલો ઈઆને બોલેરગી પાંમે
 લો છે તે દરવેશે તુ ફરીથી મહને પુછ •
~~પેરેસદ । જરથોશતરો । અશાહમ । ફાદે । અસતે ।~~
 પુછીઠી જરથોશત અશો કુંણ છે
~~ફેદેદે । જાડ । મરેશેનો ।~~
 મોત ધુપીઠી ચાલનાર •

પુછીઠી જરથોશતે હોરમજદને જે હિઅશો અહુ
રમજદ કે કુંણાથી મોત છુપીઠી ચાલનારું ઈઆ
ને ડુનીઆમાં મરફીનું ઊતરવું મરફીનું જરીયા
વું કુંણાથી ધણું ઈઆને ડુનીઆમાં હાં મરફી ધ
ણી કુંણાથી પડે.

~~આઅદ / મરોદ / અગા / દેન / દેશીઆદ /~~

હરવેશે ફહીઠી બદ દીનને જોનાર

~~સપેતમ / જરથોશતરા /~~

સપેતમાન જરથોશત.

દીનને બદ જોનાર હિસપેતમાંન ઈઆને દીન
ને બદ જોનાર તેજે આશમોગ ફરેફતાર ઈઆ
ને દીનમાંહાં આશમોગીનો ફરનાર તથા દીન
માં ફરેબનો દેનાર.

~~ઈઓ / થરે / જરેમેમ / રતુંમ / હવીઆઉધેમ /~~

કે તરંણ વરશ ૨૬ હવી અંધેન

~~નોહદ / હવીઆશતે /~~

નહી હવી અંધનીદ.

કે તરંણ શાલ લગી હવી અંધેન નહી હવી અંધ
નેદ ઈઆને શો જરમી રદી હવી અંધેન ના હવી
અંધનીનેદ ફેનું હિછેજે તરંણ વરશ લગે શુદરો
કુશલી નહી રાખે ઈઆને હમ ફેફેજે તરંણ વરશ

લગીમાં હાં તે શારદારી હેલેવી કરેને તરંગા પર
 શા લગે શુદરો કુશતી નહી રાખે તે કુરબુદ તે હે
 મીશાલે ફેલેછે દાદ અને દીનથી વરશા ૩ તરંગા
 લગે શુદરો અને કુશતી નહી રાખી નેઈ તે કુ
 રબુદ આશામોગ હેલેવો કરેબ દીદ દીનનાં આ
 દમીઓને કુરબુદ તે તેલેને ફેલેછે ને રાહા રાશત
 ઉપર ફુદ તે કરેબ દીદ અને તે આશામોગ આ
 દમીઓનાં રોલામાં બદી અને બુરાઈનાં ખે અને
 આતશમાં હાં બદીનો નાંખનાર ફુદ અને બુરા
 ઈ અને લડાઈ તથા ફેશાદ ફીતનાં નાં ઉઠાવના
 ર હોદે હેવી આશામોગી તે કુરબુદ કરે.

~~નોદેદ / ગાથા / સરાઉ અઈદેતે / નોદેદ / આપો~~

નહી ગાથા પઢે નહી પાંણી

~~વંચુશીશા / ઈનદેતે /~~

લલા ઈને.

નહી ગાથા પાંણી પઢે ઈઆને આતશની ઈશ
 શાને આરાધના નહી કરે અને નહી લલા પાંણી
 ને ઈને અને ઈશાને આરાધના નહી કરે તેલે
 નો દાદ ઈઆને તે આશામોગ હમીશાલે ફેલેને
 આતશ તથા પાંણીની ઈશાને આરાધનાં ન
 હી ફીધી નેઈ તથા ગાથા પાંણી ઈઆને નંદ

અવશતા નહી પડે આ જોઈ હિ દાદથી તે આશ
મોગ આદમીનાં ટોલામાંહાં હિ હેવી બુરાઈ
નાં ખો.

~~ઈઅસયા મે। અહિતેમ। નરેમ। આંજો।~~
ફેતે માહારા તે મરદ તંગી
~~અહિઅ। ગેરેફતેમ। રેહિઅપો। હે। પેતે।~~
તેથી તે પકડનાર ફરાખી બુલંદી

~~ગુલામ હિરીઅદા।~~

શીતાબી લેઈજાહે.

ફેતે આશમોગનાં ગુનાહાથી માહારા મરદો તં
ગી પકડનાર થાહિછે તથા ફરાખી બુલંદી શીતાબ
લેઈજાહેય ઈઆને જોહાંનની વરધી તથા તાજ
ગી તે આશમોગનાં ગુનાહાથી શીતાબ ગુર
થાહે.

~~જોહિદા વંધો। અહંમાદ। શીઉથનેમ। વેરેજાહિતો।~~
નહી લલુ તે ગુનાહા કરવો
~~ઈઅય। ઈઅદા હે। પાંશતો। ફરથંધેમ।~~
જેમકે ફે તે ચાંમડી પુકુલી
~~ફમેરેદેમ। ફેરેનુઈઆદા।~~

માથુ ફાપે.

હિહેયો ગુનાહા કરનાર તલો નહી ધણો બદલા

ર છે વાશતે હ ગુનાહાનાં કરનાર આશમોગ
કરેકતાર છે તેહેની તંનઉપર ચાંમડી શરવે ઊ
ખેડી ફાહાડીને પછે તેહેનું શરફાટીને તેહેને જ
વધી મારે .

~~અઠીઆ હે જા અશુઅગહે અગા અશોનો~~
~~હક શુ આશમોગ બરો ના અશો~~
~~નનો દરાનહા અસતે આફરેતેશા દુઈઆહા~~
~~જંદગી દરાન છે દુઆ બીને~~
~~હેને દરાનહા થરીઆંમ નેદેયેશા અથવારો~~
~~જુબાં દરાન તરીને નાચીન યુથુ~~
~~ખતો જુઅંતે .~~

ખુદ ચાલનાર .

હક આશમોગ ના અશો લાંબી જંદગીનો તેઊ
પર લેઆંનતની દુઆ . બીને આશમોગ જુ
બાં દરાન ઈઆને જુહો ચાડીની જુબાંનનો . ત
રીને આશમોગ નાચીન ઈઆને આશમોગીહ
કરી ચીનને નાચીન કરનારો . યુથો આશમો
ગ તેને ખુદ કરેકતાર ઈઆને ખુદરાહ ખુદ અ
કલનો આપમીતીહ ચાલનાર . ગુલરાતી તર
જુમાંનો કરનાર ફેહેછેને પેહેલવીમાં હ ચેફારે
આશમોગની શરેહે ફઈફીધી નથી .

~~ઈપો. હિહિ. અશુઅગહે. અગહે. અન.~~

કે દિક આશામોગ બદ ના

~~અશુઅનો. હુમહે. હુદિતે. દદાદિતે.~~

અશો હોમ લીલો આપે.

દિક આશામોગ બદ ના અશો તેકે જોતીને લી
જુ હોમ આપે ઈઆને હોમ પાવ કીધા વગેરે જુ
અવાવ હોમ જોતીને પાદ ઈજાને ઈઆ વંદી
દાદમાં હાં.

~~ઉશા. ફરેતનાંમ. વા. મીઅબદનાંમ.~~

બુલંદ લાદિક તે મીઅબદ.

બુલંદ લાદિક તે લલાવોની મીઅબદને ઈઆને
તે આશામોગ જોતીને અવાવ હોમ આપે અને
હમ કેહેજે હોમલલાઉની તથા ઈઅબદ અમેશા
શપંદની મીઅબદમાં લાદિક છે મીઅબદ તેજે હો
મજુ ખાંણું તે ખાંણાંને મીઅબદ કરી કેહેછે ઈઆ
ને અમેશાશપંદોની મીઅબદ ઈજાનેમાં હાં હ
અવાવ હોમ લાદિક છે હમ કેહે.

~~નોહિદા વંધો. અહંમાદ. શીઉથનેમ. વેરેજહિતો.~~

નહી લજુ તે ગુનાહ કરવો

~~ઈઅથ. ઈઅદા. હજંધરો. અસપાંમ. હનાંમ.~~

કે હજર ધોડા કીનેદાર

~~અહીં અ. ને હદા માલદી અશની હેશા અહીં~~
ચાલે માલદી અશની નાં

~~વીશો લની આદા ને રે હશા પેરે ગાંમ અને હદા~~
મારે આદમી ૩ ગોશા પંદ ચાલે
~~વેરે તાંમી~~

ગીરદી .

નહી લલો હુનાહા કરવો જે નેતી અને આ
તરવખશી ઈશને ધામાં અવાય હોમ પાદ
અને નેતીને ફેરવદી તેથી હજાર ધોડા ઊપર
ફીને દાર હુશા મનો નાં ૫૦૦ પાંચશો શાયાર ઈ
આને જેમ કે પેફેલવાં નોથી અશલ નહેરછે
કે દેક શાયાર મરદ હેવો જે રવેલ ધોડા ઊપર
બેશનાર તેફેવા ફીને ખા હુશા મેનનાં ૫૦૦ પાં
ચશો શાયાર હજાર ધોડા ઊપર બેશીને તેમા
લદી અશની દીનનાં શેફેરને મારે ખરાબ કરે
અને તે લશા કરથી આદમી ૩ તથા ગોશા પંદો
માં હાં ગીરદી ચાલે તેફેવો તે આશા મોગા અવા
ય હોમ આપે આથી ગુનેહે ગાર થાદ અને તેફે
ને મરગર નંની ગુનાહા શુર થાદ . વલી હમ
લી કેફેછે જે તે આશા મોગાની શુમી અતથી ઊ
પર ફહી ઊ તેફેવી લશા કર ગીરદી તથા ખરાબી

થા. ૬૦

પેતે માંમ । હરેનુઓ । પેરે શંધોહ । ઈહમા
 ફરી મહને ખાલેશ પુછ ને
 દુહુઆઉધેમ । સપેને શતેમય । યેદેશતેમય ।
 દાદાર છેલિ ધણી વરધીનો આધામંદ ધણો
 પેતે । વચશતેમય । પરશતેમ । અથા
 જવાબ ફેહેનાર ધણો પુરશેશ હરવેશે
 તે । અંધદા વંધો । અઠિઅથ । તે । અંધદા
 તે છે જાલો હરવેશે તુ છે
 અંધાદિ । સપેનીઆદિ । ઈહો । માંમ । પેતે
 થા. ૬૧ । બોનેરગ । અગર મહને ફરી
 પેરેશાઉધે ।

પુછ ૦

ફરીથી મહને ખાલેશ પુછ હજરથોશત ખા
 લેશ દીનની તુ પુરશેશ મહને ફરીથી પુછ ને
 કુદાદાર છેલિ ઈઆને કુ આ ફરીનનો પેદાક
 રનાર છેલિ ઈઆને ધણી વરધીનો ઈઆને
 દેક ચીજથી ધણી ચીજ કુ જાંણું અને ધણી આ
 ધાહી ખબરનો કુ છેલિ ઈઆને કુ શુમાર ધણો
 કરૂચ હરચીજનો અને કુ ધણો જવાબનો ફે
 હેનાર અને કુ પુરશેશનો અને નેકોઈ મહને

પુછે તેહેનો જવાબ લલો તેહેને આપું.

પેરેસદ / જરથુશતરો / અશાઉમ /

પુછીઠી જરથુશતે અશોને.

પુછીઠી જરથોશતે અહુરમઝદને કે હ અહુરમ
ઝદ.

ફો / અસતે / શરોશહે / અશીઅહે / તખમહે /

કુંણ છે શરોશ અશો જેરાવર

તનોમાંથરહે / દરશી / દરશી /

તંનનો ફરમાંનનો અનાહિબ હથીઆરનો

આહિહીરીહિહે / સરોશાઠીઅરેજો /

હોરમઝદનાં પોફારનો ફરનાર.

કુંણછે તે શરોશ અશો જેરાવર તંનનો અ

ને ફરમાંનનો ધણી બંદગીની ખશાલતનો

ધીઆને તેહેનું તંન હોરમઝદનાં ફરમાંનનું

રાખનાર અનાહિબ હથીઆરનો અને પોફા

રનો ફરનાર કુંણ.

આઅદ / મરોદ / મેરેગો / ઈઓ / પોઉરો /

હરવેશો ફહીઠી મુરગ કે પરો

દરશનાંમ / સપેતમ / જરથોશતર /

દરશનાંમ સપેતમાંન જરથોશત.

જવાબદીધો હોરમઝદેને ને મુરગ પરો દરશ

નાં મનો હિસપેલમાં ન જરથો શત તે પરો દર
શનાં મનાં મુરગની ખશલત = અગાઉથી તે
પરો દરશની = અગાઉ ખશલત હે છે જે પરથં
મ = અગાઉ પોતાની પાંખ ફૂડાવેને પછે પો
કાર કરે.

ઈમિમ / મરી-આફ / ઉહ / હુબુ-અ / ચંધો /
ફે = આદમી / ઉ બુલંદ બુર ફેફેચ

ફહર / ફતાશનાં મ / ઉલેતે /

મુરગો ફરી નાં મ ફેફેચ.

ફે = આદમી = ઓ તેફેને બુર ફેફેચ જે તેફેનુ નાં મ
મુરગો ફરીને ફેફેચ તેફેને મુરગો ફરી નહી ફેફે
તે ભલુ ફરી શખ બું છે.

આ-પદ / હો / મેરેગો / વાયેમ / બેરેતે /

દરવેશો તે મોરગ બાંગ લેઈલદ

ઉપ / ઉશા-ઉધેમ / ઈ-આંમ / શુરાંમ /

ઉપર હોશાંન ફે = અલમતી.

દરવેશો તે મોરગ બાંગ લેઈલદ = અલમતી હો
શાંન ઘેફેનાં વખત ઉપર ઈ-આને હોશાંનમાં ફાં
પોકાર કરવો લેઈલદ ઈ-આને પોકાર કરે.

ઉશો / હસતે / મરી-આફ / સતોત / અશોમ /

શેતાબ ઉહો = આદમી-ઓ વખાંણો = અશોમને

ઈઅદા વેહેશતેમ। નેશતે। દેઉઅયો।

કે બુલંદ મારો દેવોને ।

તેમોરગ રોજ પોકાર કરેય તે હમ કેહેય ને શી

તાબ ઉઠો હઆદમીઉ અને બુલંદ શાયાબની

તારીફ અને વખાણ કરો અને દેવોને મારો આ

નેજ કરો નેકે શાયાબની તારીફ કરે તેથી દેવો

આને જ થાહ ।

અહશો। વો। કુઅરેતે। બુશીઆંશત। દરેગો।

તે તમો દોડેય બુશીઆસપ દેરંગ

ગુમ્મ।

બોલનાર ।

ફેતે બુશીઆસપ તમો ઉપર દોડેલોછે બુશી

આસપ દેવ દેરંગનો બોલનાર ઈઆને આ

દમીઉને ઘણો વાર શુવું બોલે તેતમો ઉપર દો

ડેલોછે બુશીઆસપ દેવ તે ખુઆબનાં દેવને

કેહેછે તે બુશીઆસપનો ખુઆબ તમો ઉપ

રછે ।

હાઉ। વીસપેમ। અફુંમ। અસતુઅંતેમ।

તે તમાંમ કુનીઆની ખલફ

ફફદ। રૂયનેમ। ફરગરાતો। નેખબદીહતે।

ફકબારગી રોશાન ઘણોબેદાર ખુઆબથી ।

તેથી તે તમામ કુની-આની પેદાદેશ હક બારગી
રૂશાન અને બેદાર ઈ-આને ખુ-આબ થાઉ ખુ-આ
બથી ઈ-આને ખુ-આબ થી ઊઠો.

~~ખફશા / દરેગો / મશી-આફ / નોદદા તે /~~

ખુ-આબ ધણો આદમી અને નહી

~~સચેતે /~~

બાહક.

ખુ-આબ માં હાં બુશી-આસપ દેવ હિમ ફેફેચ ને
ધણો વાર શુબું કરો હિ-આદમી ઉ શુ નહી તમારૂ
શાવાબનું કાંમ નો વખલ નહિ ઈ-આને તમારૂ
દીન તથા શાવાબનું કાંમ ફીયાવનાં નહી રેફે
ફેવો ફેરેબ દીહ.

~~ચરી-આમ / વહેશાતનાંમ / અદેવેથી-ઓ / બુઈહિતે /~~

માં તરંગા બુલંદ પોતાની ઊપર થાહ

~~કુમતેચ / મનંધો /~~

કુમલ મનશાની.

~~કુખલ ફેચ / વચંધો / કુ-અરેશાત ફેચ /~~

કુખલ ગવશાની કુ-અરેશાત

~~શીઉથ નેમ /~~

કુનશાની.

હ ૩ તરંગા બોનેરગા મોટા તમારે પોતાનાં ઊ

પર માંથા ૩ નેક વમાશાવું મનશાનીથી અને
 નેક બોલવું ગવશાનીથી અને નેક કરવું કુનશા
 નીથી છેકે હરવેશો ફેફેચને હૃત તરંગ ફેલ દીન
 નાંછે કુમતે કુખતે કુઅરેશતે હૃત તરંગ ફે દી
 નનાંછે તેથી બુશીઆસપ દેવ ફેફેચને મોટાં ૩
 તરંગ ફેલ દીનનાં તમોને લાદક માંથાઓ ને
 ક મનશાની નેક ગવશાની નેક કુનશાની •

~~ધરીઆંમ અરેશતનાંમ હવેથીઓ બુઈહિતે~~
 તરંગ બુરાં પોતાનાં ઊપર બોલવા
~~કુશમત હેચ મનંધો કુનુખત હેચ વચંધો~~
 બુરાં કરંમ વમાશાવી બદશોખંન બોલવા
~~કુનુઅરેશત હેચ શિઉચનેમ •~~

બુરાં કરંમ કરવાં •
 હૃત તરંગ ફેલ બુરાં તમારે પોતાને ઊપર થા ૩
 બદ મનશાનીનું વમાશાવું અને બદ ગોફ તારનું
 બોલવું તથા બુરાં કરંમનું કરવું હતમો ઊપર થા
 ૩ ફેફેવું બુશીઆશપ દેવ ફેફેછે અને ઘણો ખુ
 આબ કરાવે ફેફેવું મોરગ કુનીઆંની પેદા હિશને
 ફેફેછે ને તે વાશતે તમો ઊઠો •

~~આપદા મે પોહરીઆહ ચરેશુઆહ~~
 અગર માહારો પેફેલો તરીને ફીશો

ખશાફને । આતરશ । અફરહે । મજદાઉ । નમાને ।
 રાતનો । આતશ । અફરમજદનો । ધરમાં
 નમાનો । પેલીમ । ઈ-પાસેતે । અઢિ-અંધે । નમાને ।
 ધરનો । શાહેબથી । આહે । ઈ-પારી । ધરમાં
 નમાનો । પેલીમ । ઊશા । હેશતે ।
 ધરનો । શાહેબ । શોતાબ । ઊઠ ।
 હક રાતનાં હિશા તરફ ફીધા તે હિશામાંથી રા
 તનાં પેહેલા હિશામાં ફાં માહારો હોરમજદનો
 આતશ ધરમાં ફાં શાહેબથી ઈ-પારી આહેય-અ
 ને તે માહારો આતશ ધરમાં ધરનાં શાહેબને
 ફેહેય ને હિ ધરનાં શાહેબ તુ શોતાબ ખુ-આબથી
 ઊઠ ।

હવે । વાશતરે । ઈ-આઉ । અંધી-અંધ । ફરા લેસતે ।
 બુલંદ કપડાં । પેહેર । ખુબ હાથ
 રાતી-અંધે । આ । હિશામાંમ । ઈ-પા । સંધુ । અઢિ-હિ
 ધો । તે । ફાઠી । ફે । આહા । તે
 માંમ । વર । પેતે । માંમ । રોચી-અ ।
 મહને લેવીબદે । મુકાબેલ । મહને રૂશાંન કર
 હિશામનાંમ । ઈ-પો । લદાતનામ । ફરશાનાતેબી-અ
 ફાઠી હિ । પાક । ખુબ

જ શાતેલી અ

ધો હાથ

અને બુલંદ ઈઆને ખુબ કપડાં પેહેર અને ખુબ
હાથ ધો ઈઆને ખુઆબનાં કપડાં કાઢીને
પાક કપડાં પેહેરીને વશીદા હાથ મોહોડુ ધોઈ
ને પાક કર અને હાથ ધોઈને તે કાઢી મહને ચા
હા અને તે કાઢી માહારી મુકાબેલ લાવીને મહ
ને રૂશીન કર પાક કાઢી દિકરી અને ખુબ ધોઈને
હાથે કરી મહને રૂશીન કર.

અઢી આ મે આને હિશ દેઠી આ દાતફે

૨૩ મહને આલ દેવનો પેદા ફીધેલો

પરો હિદા પેરેથને મા અંધુ આંમ અઢી દ

પેહેલો ચલાવવુ ડુની આંમાં છોડવુ

દેને મા શાદી દિતે

ચાહે.

થુકે દેવનો પેદા ફીધેલો દેવ પાંજી ચલાવવું ડુ
ની આંમાં હાં છોડે ચ તે દેવ આલ નાં મનો છે ઈઆ
ને તે આલ દેવ ડુની આંમાં હાં મહને શરદ કરવા
ચાહે ચ ઈઆને બુજવા ચાહે ચ.

આ અદા મે બેલી આદિ થરેશુ આદિ

અગર માહારો બીને તરી ન ફીશાથી

બ્રશફને / આતરશ / અફરહે / મળદાઉ /
 રાતનો આતરશ અફર મળદનો
 વાશતરીમ / ફરોઈ અંતીમ / ઈઆસેતે /
 બુરજગર વરધીનો કરનાર ચાહે
 અઠિઅંધે / ફરોઈઈ / વાશતરે / ઉશ / હેશતે /
 ઈઆરી વરધીનાં કરનાર શેતાબ ઊઠે
 તે માહારો હોરમળદનો આતરશ રાતનાં ૩ હી
 શાથી રાતનાં બીજા હીશામાં બુરજગર વરધી
 નાં કરનારને ફેરેછે ને હ બુરજગર શેતાબ ઊ
 ઠો બુઆબથી અને ઈઆરી ચાહો માહારી ઈઆ
 ને માહારી ઈઆરી કરે .

અહવે / વશતર / ઈઆઉ / અંધોઈઅંધે /
 બુબ ફપડાં પેફેરો બુબ
 ફરાનેશતે / રાનીઅંધે / આ / હશમાંમ / ઈઆ /
 હાથ ધોઉ તે ફાઠી ફે
 સંધુફ / અઠિઅ / માંમ / બરત / પેતે / માંમ /
 ચાહો તે મહને લેઈજ મુકાબેલ
 રેશીઅ / હશમનાંમ / ઈઓજદાતનાંમ /
 મહને રેશીનકર ફાઠી પાફ
 ફરશ નાતેબીઅ / જશતેબીઅ / અઠિઅ / મે /
 બુબ ધોહલે હાથે શુ મહને

~~આને હશા / દેઉં-પો / દાતો / પરોહદ /~~

આજ દેવોનો પેદાફીધેલો પેહેલો

~~પેરેચનેમ / અંધુ-પાંમ / અઉ-અ / દરેનેમ /~~

અગાઉ ચલાવવું ફુની-પાંમાં તે ચોડવું

~~સદીહતે /~~

ચાહે.

ખુબ વશતર અને ખુબ હાથ ધોઉ ઈ-આને ખુ
આબનાં કપડાં કાફાડીને પાક કપડાં પેહેરીને વ
શીદા હાથ ધોઈ પાક કર અને મહને ચાહા અને
તેકાઈ માહારી મુકાબેલ લાવીને મહને રૂશાંન
કર કાંઈને દેવોનો પેદાફીધેલો આબનાંમનો દે
વછે તેદેવ અગાઉથી ફુની-આંમાંમાં પાંણી ચ
લાવવું મુકેચ ઈ-આને ફુની-પાંમાં તેદેવ અગા
ઉ મહને શરદ કરવા ચાહેચ.

~~આ-અદા / મે / ચરેતી-આદ / ચરેશુ-આદ /~~

અગર માહારો તરીને તરીનહીશાથી

~~ખશકુંને / આતરશ / અફુરહે / મન્દાઉ /~~

રાતનો આતશ અફુર મન્દનો

~~સરોશીમ / અશીમ / ઈ-આસેતે / અઉ-અંદે /~~

શરોશ અશો ચાહેચ ઈ-આરી

~~આહિ શરોશહે । અશીહિ હોરોદહે ।~~

હિ શરોશ અશો ખુબ સુરત ।

હરવેશો તે માહારો હોરમજદનો આતશ રાત
નાં ૩ તરંગા હિશાથી શરોશ અશોથી ચાહે ઈ
આરી જે શરોશ અશો ખુબ સુરત ।

~~આપહા માંમ । ફેમચેદ । અંધેઉશા અસતુજતો~~

અગર માહારો હરકોઈ ડુનીઆની પેદાદશમાં

~~દશમનાંમ । પેતે । બેરેતે । ઈઓજદાતનાંમ ।~~

ફાઠી લેઈજદ પાકી

~~ફરશનાતીહિબીહિ । જસતેબીપ ।~~

ખુબ ધોહલે હાથે ।

માહારે વાશતે ડુનીઆની પેદાદશમાં હાં હરેક
કોઈ પાક ફાઠી લેઈજદ ખુબ ધોહલે હાથેફરી
માહારી ઊપર ફાઠી મુકે ।

~~અઠિઅ । મે । આનેદશ । દેઠિઓ । દાલો ।~~

શુ મહને આજ દેવોનો પેદાફીધેલો

~~પરોદદ । પેરેચનેમ । અંધુઆંમ । અઠિઅ ।~~

પેહેલો ચલાવયુ ડુનીઆમાં તે

~~દરેનેમ । સદીહિતે ।~~

છોડયુ ચાહે .

ફાંદિજે ડુનીઆમાં આજનાંમનો દેવ દેવોનો પે

દાકીધેલો છે અગાઉ તે પાંણીનું ચલાવવું છો
ડેચ ઈઆને તે મહને અગાઉ શરદ શરદ કર
વા ચાહે છે .

~~આઅદા હો / સરોશો / અશીઓ / ઉમ /~~

અગર શરોશ અશો તે માહારા

~~મેરેગેમ / ફરગારીદિતે / પરો / દરેશનાંમ /~~

મુરગને બેદાર કરો પરો દરશનાંમ

~~સપેલમ / જરથોશાતર /~~

સપેલમાંન જરથોશાત .

તેથી તે શરોશ અશો માહારો પરો દરશનાં

મ મુરગને બેદાર કરો હ જરથોશાત ઈઆને તે
હેને શરોશ ઈબદ જગાડી ફરશીઆર કરે .

~~ઈદમ / મશીઆફ / અઠીઆ / હુનુ અયંધો /~~

ફે આદમીઓ તેહેને બુરા શખુંન

~~ફરફતાશ / નાંમ / ઉલેતે / આઅદા હો /~~

મુરગો નાંમ ફેહેચ દરયેશો તે

~~મેરેગો / વાયેમ / બેરેતે / ઉપ / ઉશાઉધેમ /~~

મોરગ વાશયું લેઈજદ ઉપર હોશાંનધેહે

~~ઈઆંમ / મુરાંમ / ઉશ / હેશાતેતે / મશીઆફ /~~

બે અજમતી શેતાબ ઉહો આદમીઉ

સતોત / અશેમ / ઈઅદ / વેહેશતેમ / નેશતે /
 વખાંણો શાવાબને કે બુલંદ આબદેવને
 દેહિઓ / અદશ / વો / હુઅરેતે / બુશીઆંશત /
 તે તમોપર દોડે ખુઆબ
 દરેગો / ગુઅ / હાઉ / વીસપેમ / અફુમ /
 દેરલગી બોલનાર તે તમાંમ ફુનીઆંની
 અસતુઅંતેમ / ફુફય / રયંધેમ / ફરગરાતો /
 ખલફત દકધાર રોશાંન ઘણોબેદાર
 નેખબદીદતે / ખફશ / દરેગો / મશીઆફ /
 ખુઆબથી ખુઆબ દેલગીર આદમીઉને
 નોદિદ / તે / સયેતે / મા / થરીઆંમ / વહેશતનાંમ /
 નહી લાદક માં તરંણ બુલંદ
 દિવેશીઓ / બુઈદતે / ફુમતેય / મનંધો /
 પોતાનીઉપર થાઉ નેક મનશાનીયમશયુ
 ફુખતેય / વયંધો / ફુઅરેશતફેય / શીઉથનહો /
 નેકગવશાની બોલયુ નેકફેલ ફરયું •
 ફેઆદમીઓ તેહેને સુરાશખુંન બોલેય જેતેહે
 સુનાંમ મુરગો ફરી ફેફેય તેહેને મુરગો ફરી ન
 હી ફેફેતે બહું ફરી શખયુછે દરવેશો તે મુરગ
 બાંગ લેઈનદય ઈઆને વાશયું લેઈનદયઅ
 ભમતી ફુશાંન ઘેહેનાં વખત ઉપર ઈઆનેઉશ

હેન ઘેહેનાં વખત ઊપર પોકાર કરવો લેઈ જાઉં
 ૫ વાશ તે તે મોરગા પોકાર કરેય તે હમ ફેફેયને
 રીતાનીથી ઊઠો હિઆદમી-ઓ બુલંદ શવાબ
 ની વખાંણ કરે તથા દેવોને મારો આલેજ કરો
 ને કે શવાબની તારીફ કરે તેથી દેવો આલેજ
 થાઉં કે તે બુશી-આસપ નાંમનો દેવ તમો ઊપ
 રદોડે લોછે બુશી-આસપ દેવ દેર લગી નુ બોલ
 નાર તે તમો ઊપર દોડે લોછે તે બુ-આબ માં ફાં બુ
 શી-આસપ દેવ હમ ફેફેછે ઘણો વાર શુબું કરો હ
 આદમી ૩ શુનહી તમારાં શવાબનાં ફાંમનો વ
 ખત જાઉં ઈ-આને તમારું દીનનું તથા શવાબનું
 ફાંમ ફીધાવનાં નહી રેહે હફેવો ફરેબદીહ તથા
 બુશી-આસપ દેવ હમ ફેફેયને ૩ તરંગા બોનેર
 ૪ મોરાં તમારાં પોતાનાં ઊપર માં થા ૩ ને કવમા
 શુબું મનશાનીથી ને ક બોલવુ ગવશાનીથી ને
 ૬ ૬ રવું કુનશાનીથી વલી દરવેશો ફેફેયને હ ૩
 તરંગા ફેલતે દીનનાં છે કુમત કુખત કુ-અરેશત
 બુશી-આસપ દેવ ફેફેયને ફેફેલ તમોને લાઉં
 માં થા ૩.

ધરી-પ્રાંમ-પરેશતનાં માહવેથી-પો. બુઈદતે
 તરંગા બુરાં પોતાની ઊપર થા ૩

दुःखमलहेय ! मनंधो ! दुःखजलहेय ! यमंधो !

બુરી મનશીની બાદ બોલવું

કુ=પ્રરેશત હેય । શિઉથનેમ ।

નેક બાદફેલગુ કરવું.

હિતરંગ ફેલ બુરાં ઘણાં બદતરી પોતાની ઊપર
 થાઉ બદ મનશાનીનું વમાશાયું અને બદ ગોકુ
 તારનું બોલયું અને બુરાં કરમનું કરયું હિતમારે
 ઊપર થાઉ હેયું બુશીઆસપ ફેહેછે •

आ. अ. उ. श. ले. ह. य. ह. श. ले. अ. न. ये. रे. ले. श.

ਅਗਰ ਕੇਹੇਥੀ ਥੀ ਦੋਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਆਂਦਰੁ

शुद्धि-प्रमननां म'

ਪੰ ੨੬.

દરવેશો કેહેય દોશ ત તે પેલા ખેદમતનાં કરનાર
દોશ તોને કે હિમાહારી પુશતીનાં કરનાર દો
શ ત.

उशे । हेरातेले । तुम । वी = पारी हिले । मांम ।

ଶନି ନାମ ୩୬ ଗୁଣି ୧୫୧୨ ନମ୍ବର •

શેતાબ ઉઠ તું ઈ-આરતર ઈ-આને ઘણી ઈ-આરી
દેવોને વાશતે હોશી-આર થાઈને ઉઠ •

ਭਿਖਾਰੀ। ਪੀਤਰੇ। ਪਾਥਰੇ। ਪੁਰੇ। ਮਨਦਾਤ।

५१. लो = ५१. ग. ल = ५१. ल. २१. = ५१. २. म. ल. ६. न. १.

૩૬૭
 ઉશા / હેશતેતે / પરાદેતે / વહેશતહે / અંધેઉશા
 શેતાબ ઊઠ ચાલે બુલંદ બેહેશત
 ઈઅતાર ઈઆને આગલ ચાલ બેહેશતમાંહાં
 ઈઆને શરવેથી આગલ ચાલનાર થાદ ઈઆ
 ને તેથી બેહેશતમાંહાં લાદેક પુકુચવું થાદ .

ઈઅતારો / પુરેઓ / આથરે / અફુરહે / મજદાઉ
 ચાલ આગલ આતશ અફુર મજદનો

દેશમનાંમ / પેતે / બેરેતે / ઈઓજદાતનાંમ /

કાઠી ખુબ લેઈજદ પાક

ફરશનાતેબીઅ / જસતેબીઅ /

ખુબ ધોદિલે હાથે .

આગલ ચાલવાદે કરી શેતાબ ખુબ ધોદિલોહા
 થે પાક કાઠી અફુરમજદનાં આતશને વાશ
 તે લેઈજદ બે આદમી .

અહંમાદ / આતરશ / આફરીનાદ / ખશાનુતો /

તે આતશ કુઆકરે ખુશહાલ

અદબેશતો / હગદંધેમ /

બેઆબર ધરાદિલો હોને .

તે આતશ ઊપર લેહેને કુઆ આફરીન કરેછે
 બે તું ખુશહાલ હોને અને બેઆબર હોને ઈ
 આને તંનદોરશત હોને અને ધરાદિલો હોને

ઈઆને શરવે ચીજથી પુર ધરાહિલો હોને.

~~ઉપથવા / હજશોદિદ / ગોરશ / વાંથવા.~~

બુલંદ તુને ચાલો ગોશપંદનો રોલો.

ગાઉ ગોશપંદનો રોલો તુને જાઆદેહે થાઉ.

~~ઉપ / વીરનાંમ / પોરૂતાહશ /~~

ધણાં આદમી તેજે ચાલનાં.

ધણાં આદમી તેજ ચાલનો વંધશમાં હોને ઈ

આને જવાંન બેટા.

~~ઉપથા / વેરેજુઅદય / મનો / વેરેજુઅદય /~~

તમારી મોરાદ મનશાનીમાં મોરાદ

~~હજશોદિદ અંધ /~~

હોરમજદની.

તમારી મનશાનીમાં હાં મોરાદ જાહેર થાઉ જેહે

વી મોરાદ હોરમજદની.

~~ઉરુઆજશંધ / ગીઅજ / ગીઉશ / તાઉ / ખશદુનો /~~

~~ઈઆઉ / જુઆહી /~~

શયાંમી અફરમજદની ખુશીદ ધણુ લગી જ

વો અને ભેટલી રાતદીશ તુ જાવે ભેટલી રાત

દીશ તું હોરમજદથી ખુશી રેહે તે રાતશુધી

ઈપાને હમેશે ખુશીશે જીવં.

~~હમદા આપરો આફરનેમ ઈપોહી~~

હમેશે આતશ હુઆફરે જે

~~અહંમાહી હશમેમ બેરેતે ફેફીશા રૂયશા~~

ફોઈ ફાહી લેઈજાહી શુફી રૂશનીમાં

~~પેરીશતેમ~~

જેહલી.

જે મરદ હોરમ જદનાં બેદા આતશ બેફેરાંમની

બેદમત શેવા માફી પહરેજ ગારીહ આરાધેતે

મરદને આતશ બેફેરાંમ હફીરીતે હમેશે હુ

આફરે જેમ બીપર લખીછે તેફેવી જેફોઈ શુફી ફા

હી રોશનીમાંજાં જેહલી મુફે.

~~અશાફે બેરેતે ઈપોજદાતાંમ~~

શવાબની બિમેદને પાફ.

પોતાનાં પેઆરા શવાબને વાશતે શવાબની

બિમેદને વાશતે આતશ બીપર ફાહી મુફે તેમ

રદ બીપર આતશ હુઆ આફરીન ફરે.

~~ઈઅસયા મે હિતે મેરેગે સપેતમ~~

જે માહારો તે મોરગ સપેતમાંન

~~જરથુશાતર મેથવને સતરેસયા નેરીઅસયા~~

જરથોશાત જેડું માદા નરજુ

નેરે / અશોને / અશી-અ / વંધુઈ-અ /

મરદ અશો શવાબને લલા

પરદથદા

આપે.

ફહીઠી અફુરમલદેને હસપેતમાંન ભરથુશાત
તેને પોરો દરશનાંમનું માહારો મોરગાનુને
કું માદા તથા નરનું નેકું અશોમરદને લલા
શવાબને વાશાતે આપે પોરો દરશનાંમનો
અરથહને પરો આગલથી દરશ ખશલલઈ
આને વાશવાથી અગાઠી તેહેની ખશલલઈ
છેને અગાઠીથી પોતાની પાંખબહાડે અને
પછે વાશે.

નમાનેમ / હો / મેની-અંતે / પરદથદા.

ધર તેથી વમાશે આપું.

ધર તેથી વમાશે ઈ-આને આપવું તેહેને આપું
તે શવાબને બદલે ઈ-આને જે કોઈકે મુરગાનું
નેકું અશોમરદને લલા શવાબને વાશાતે આ
પે તેહેનાં શવાબ મોજદને બદલે ધર ૧ દેકમી
નો જેહાંનમાંહાં આપું તેધર દેહેવું જેમકે દેક મ
રદ મોદી ભારી હમારતનું ધર બાંધીઠી તેહેવું
આપું.

સતો / સતુનેમ / હલંધરો / ફરસયે અંબનેમ /
શોઉ થાંમ હનર માલી-આં

બેઉ-અરે / મેશતેમ / બેઉ-અરે / વેદિ-હનેમ /
દશહનર મોટા દશહનર નાંધલા •

તેધર ૧૦૭ શોઉ થાંલનું અને દશહનર મોટા
તથા દશહનર નાંધલા શાહાટકાનું તથા હન
ર માલી-આં શાયેનું આપું •

ઈ-અસય / મે / અદિતહે / મરેગહે / ઈ-અદા
કે માહારો તે મોરગા ને

પોઉરો / દરશ / તનો / મનો / ગેઉશ / દધદા •
પોઉરો દરશ તંનનો અંદાને ગોશત આપે •

અને લેકોઈકે તે માહારા પોરો દરશ નાં મનાં મો
રગાને તેહેનાં તંનને અંદાનેહે ગોશતનું ખાંણું

આપે ખુશી શાયે હમ કેહેછે કે તેહેનાં ભેરને વા
શતે કેહેય તંનને અંદાનેતે હછેને તેહેની ખુશી

થી ભેટલું ખાંણું ખાઈને ધરાદ તેટલું તેહેને આ
પે ભુખે-ઓ નહી રેહે વળી હરવેશો ભેમકે અશો

મરદને ખાંણું આપે અને ફરદક ખાંણાં થી અ
શોને પુર ધરાદલો કરે તે અંદાનેહ તેહેનેલી

ખાંણું આપે •

નોહિદા દેમ। ઈઅભિઅ। અભેમ। ઈઅો। અહુરો
 નહી તેહેને હરગેલ કુ લે અહોર
 મન્દાહા। બેતીમ। વાયેમ। પેતે। પેરેશમનો
 મન્દછેલી બીજે શોખું ન ફરી પુછનાર
 બાહિઅ।

થાહી.

કુલે અહુરમન્દછેલી તે હરગેલ તે મરદને બી
 જે શોખું ન પુછનાર નહી થાહી ઈઆને હરફોઈ
 ને હક મરતબે પુછુચ તે મરદને નહી પુછે ફે ને
 મુરગાનું બેડું જે મરદ બલા શવાબને વાશતેઅ
 શો મરદને આપે અને તે મુરગાને ખાંણું ખવા
 ડી પુરધરાહિલો ફરે તથા ખાંણું તે મુરગાને અંદા
 લેફે આપે અશો મરદને તે મરદને.

ફરશા। ફરીઆહિ। વહેશતેમ। આ। અહુંમ।
 જઆદે ફરે બુલંદ તે બેહેશતમાં.
 બરતર બેહેશતમાં હાં જઆદેફે ફરવુ આ વધું
 રેફેવુ ફરે તે મરદ.

આ। સરોશો। અશીઅો। દરનેમ। અપેરેસદા.

શરોશ અશોહ દરૂબથી પુછીહી.

શરોશ અશોહ દરૂબથી પુછીહીને તે ગનામીનો
 થી હેશંમ દરૂબછે તે હેશંમને પુછીહી.

~~અપઘિજિજતાદ / પેતે / વજરાદ /~~

ઉઠાવવા હકરી ઉપર ગોરલ.

ગોરલની કુરોશથી ઈઆને ગોરલ ઉઠોકરી ઉઠાવીને તેહેને જખમ કરવાની હેફેશત દેખાડી ગોરલ તેઉપર ઉઠાવી પુછીઉ.

~~દરખશ / અખાથરે / હઉપરે / નેહકે /~~

દરલ ના આશાંની વગર હખતીઆરનો.

ને હદરલ ના આશાંનીનાં કેતે તાહારેથી કંઈ નેકી નથી અને વગર હખતીઆરનો ઈઆનેતું નેકરીલ હખતીઆર કરનારો નહી.

~~તુંમ / જી / અહીઅ / વીસપે / અંધેઝશ /~~

તુ શુ હરવેશે તમામ દુનીઆમાં

~~અસતુઅતો / અને / હવીઆશતેશ /~~

હાડમંદ નહી ઉપર ચાલે

હીને.

હમેલદાર થાહ.

કહીઉ હરવેશે અશોહેને હફેશાંમ દરલ તમામ ઉશતખાંન મંદ દુનીઆમાંહાં તુઉપર નહી ચાલે ઈઆને દુનીઆમાં તાહારીશાયે કોઈ શેહે વત અને મુલાકાત નહી કરે અને વગર શેહવ તે દુનીઆમાંહાં તું હમેલદાર થાહય ઈઆને બં

યું પફડેય •

~~આપદા હે હા પેતે દઉપતે ઈઆ~~

તેથી તેણે જવાબ દીધો કે

~~દેઉપોઈ દરૂખશા શારોશો અશોપો~~

દેવી દરૂબ શારોશ અશો

~~કુરોદહે •~~

ખુબ સુરત •

તેથી હેશંમ દેવની સુરતનાં દરૂબે જવાબ દીધો
તે હિ ખુબ સુરત શારોશ અશો •

~~નહિઆ અનેમ વીશપે અંધોરશા અશાતુઅતો~~

નહી કુ તમાંમ કુનીઆમાં હાડમંદ

~~અને હવીઆસતે કુનામે •~~

નહી ઉપર ચાલે હમેલદાર થાહિ •

તે તમાંમ ઉશતખાંન મંદ કુનીઆમાં નહી ઉપ

ર ચાલતો ઈઆને નહી શોહેવત કરેઆથી તે

હમેલદાર થાહિય •

~~હેનતે વાદ માઉઅઈઆયેદા ચેથવારો~~

છે ફરેફતાર માહારા ચેઆર

~~અરશાને •~~

જુઆંન •

તે કુનીઆમાં હાં ચેઆર જુઆંન માહારા છેફરે

બનાં દેનાર ઈઆને માહારા મરદ યેઆરછે.

~~તેમાં મ' અઠીઅથા વેરેનેઅંતે। ઈઅથા~~

તેથી મહને હરવેશે હમેલ લેમ

~~અનીઆઉસયેદ। અરશાનો। અઠીઅશુદરે~~

બીજા નુઆનો તે મની

~~અશેથરેશુઅ। હાંમ। વેરેનુઅંતે।~~

ઉરતોમાં મુકે બી હમેલદારથાહ૦

તે યેઆર જવાંનથી મહને હરવેશે હમેલથાહ

ય લેમકે બીજાં નેઆનો પોતાની મની ઉરતો

માંહાં મુકેય ઈઆને ઉરતોશાયે શોહોબત ફી

ધાથી ઉરત હમેલદારથાહય તેમ ફુલી માહા

રા યેઆર મરદથી વગર શોહોબત કરવે હમે

લદાર થાંઠીછેઠી૦

~~સરોશો। અશીઓ। દરનેમ। અપેરેસદ।~~

શરોશા અશોહ દરનેમે પુછીઠી

~~અપછીઠીજતાદ। પેતે। વજરાદ। દરઅશો~~

ઠીહાવવાહકરી બુલંદ ગોરબની દરબ

~~અખાથરે। હઠીરેનેકે। ફેતે।~~

નાઆશાનીનાં વગરહબતીઆર ફેફી

~~અહેતેશાંમ। અરશાનાંમ। પોહરીઓ।~~

તેથી નુઆન પેફેલો૦

શારોશ અશોહ ફેશાંમ દરૂને પુછી બી ગોરૂ
 ની કુશોશથી ઈઆને ગોરૂ બીચુકરી બીહાવીને
 તેહેને જાંમ કરવાની દેહેશત દેખાડી ને હદરૂ
 ન ના આશાનીનાં ફેતાહારેથી કાંઈનેફી નથી
 અને દરૂ વગર હબતીઆરનાં કરનાર નેફી
 હબતીઆર ફરે નહી તેને એઆર જુઆંન તા
 હારા ફહેઆ તે એઆર જુઆંનો માંહાંથી પે
 ફેલો તાહારો જુઆંન ફીહો.

~~આપદા ફો હા પેલો દહીઅલો ઈઆ~~
~~હરવેશો તેણે જવાબ દીધો ને~~
~~દેહીઅોઈ દરૂજશા શારોશો અશોઅો~~
 દેવી દરૂ શારોશ અશો

~~કુરોદો.~~

ખુબ સુરત.

તેદેવી દરૂને હરવેશો જવાબ દીધો ને શારોશઅ
 શો ખુબ સુરત.

~~ફહો વા મે અહિતેશાંમ અરશાનાંમા~~
 તે ફરેફતાર માહારો તેથી જુઆંનો
~~પોહરીઅો~~

પેફેલો.

ને તે એઆર ફરેફતાર જુઆંનોથી પેફેલો ઈ

આને પેહેલો મરદ તે છે.

~~ઈપદા ના ફરુઅા ફાંમમેને ઈઆઉ~~

ફે મરદ ફઈદક મોરાદનો ખનંનો

~~અંધોઈઅનાંમ અઠિઅરેતનાંમ~~

મતાનો રાખનાર હોદ

~~નેરે અશોને નશતે અશીઅ~~

મરદ અશો શકતહોદ શવાબને

~~યંધુઈઅ નોદદા દદાદતે~~

લલા નહી આપે.

ફે મરદ ફેરલીદક મતા અને ખનંનાંની શક

તની મોરાદનો ફુદ ઈઆને નેમરદ પાશો ફાં

ઈ મતા પઈશાની શકતફુદ અને અશો મર

દને આપવા ઘટે પોતાનાં લલા શવાબને

વાશતે નહી આપે ઈઆને બખીલાઈફરે.

~~હો માંમ અઠિઅથ વેરેનુઅંતે ઈઅથ~~

તે ફુ દરવેશો ફમેલપડકો નેમ

~~અનીઆઉશાયેદ અરશાનો ઓદ ખશુદરે~~

ખીજ નેઆંનો તે મની

~~ખશથરીશુઅ ફાંમ વેરેનુઅંતે~~

ઉરતમાં મુકે ની ફમેલદાર થાદ.

તે બખીલથી ફુ ફમેલ પકડું નેમ ફુનીઆંમાં ફાં

બીજા ને આંજ પોતાની ઉરતની જાતમાં ફાં
મની રેડેય તે ઉરતો હમેલદાર થાહય તેમ તે
બાબીલ મરદને દરવાજેથી અશો મરદ પા
છો ફરે કે તેહેન વખત તેહેની શુભી અતથી
મહને ફરબંદનો હમેલ રેહે.

~~શરો શો / અશી ખો / દરબેમ / અપેરે સદ /~~

શરો શા / અશો દરબને પુછીઉ

~~અપછીઉ જતાદ / પેતે / વગરાદ / દરબશા /~~

ઉઠાવવા ઉકરી ઉપર ગોરબ દરબ

~~અખાથરે / ઉઠી અરેનેકે /~~

ના આશાનીનાં વગર હખતી આર કરનાર

~~યેશા / અંધહે / અશતે / ઉતુ અરેનેમ /~~

શાથી છે બુલંદ ગુનરેશા.

શરો શા ઈન્દ અશો ઉ તે ફેશાંમ દરબને બુલંદ

ઉઠાવેલા ગોરબની દેહેશાત દેખાડીને પુછીઉ

ને ઉદરબ વગર આશાંનીનાં અને વગર હખ

તી આરનાં કરનાર ઈઆને તાહારેથી કાંઈને

ફી નથી અને તુનેક ચીબને હખતી આર કર

નારો નથી શાથી હમેલની ગુનરશા ઈઆને

તે તાહારો હમેલ શાથી નીકલી પડે.

~~આપદા હે । હા । પેતે । દહિપત । ઈઆ ।~~
 હરવેશો તેણે તે નવાબ દીધો કે
~~દેહિપોઈ । દરખશ । શરોશો । અશીપો ।~~
 દેવી દરુલ શરોશો અશો
 હોરોદો ।

ખુબ સુરત ।

તેથી તે ફેશંમ દરુલે ખુબ સુરત સરોશ અશોને
 નવાબ દીધો ।

~~ઓદમ । અંધે । અસતે । ઉનુઅરેલેમ ।~~
 તેથી તે છે બુલંદ ગુબરશ ।
 તેથી છે બુલંદ ગુબરશ તેહેની ઈઆને ફમેલ
 નું પડવું તેથી છે .

~~ઈપદા ના । ફરુઅ । ફાંમયેને ।~~
 ને મરદ કોતેહે મોરાદનો
~~ઈઆઉઅંધોઈઅનાંમ । અહિઅરેતનાંમ ।~~
 ખાનનો
~~નેરે । અશોને । અજશત । અશઈઅ ।~~
 મરદ અશો શકત નહી શવાબને
~~ચંધુઈઅ । દદાહતે ।~~

લલા આપે ।

ગરીબ ફંમ મોરાદનો શાખનાર અને નેપાશો

કાંઈ મલા તથા ખનંનાંની શક્ત નથી અને
અશો મરદને પોતાનાં લલા શવાબને વા
શાતે આપે ઈઆને કોઈ પાશો નહી કુહ તોની
હરદક તદબીરથી અશોમરદ ઉપર શવાબ
કરે તેણે કરી હમેલ પડે.

~~હો! માંમ! અહિઅથ! વેરેનેમ! નેનેઅંતે~~
~~લેથી માહારી હરવેશો હમેલ મારે~~
~~ઈઅથ! વેહેરકો! ચથવરે! લંચરો!~~
~~નેમ વાહાધ ચેઆર પાગાનો~~
~~વેરેચરીઆદ! હયા પુથરેમ! નેલદરે!~~
~~હમેલ થી ફરલંદ કાપે~~
~~દરીઆદ!.~~

ફાડે.

તેશખી મરદ માહારા હમેલને મારે નેમકે
વાધવરું ચેઆર પાગાનાં ચુગાલે કરી હમેલ
થી ફરલંદને પાડીને ફાટે ઈઆને હમેલઉપ
ર પંભંમારી પેટ ફાડીને બયાંને બાહેર ફાહા
ડીને મારીનાંખે તેમીશાલે તેશખી મરદથી
માહારો હમેલ પડીને મરે અવશતાથી હમ
બહેરછેલે લેથાહ ઈઆને તેલલા નયેઆને
તેદરમીઆંન ઘટે ઈઆને હમ ખનંનો પોતા

નાં મરદને ઈઆ અશો મરદને શાખાવતે કરે
તેહેને નેકી તથા ખુબીમાં હાં જીવવું બાદક ફેલે
ખેરા તથા દરુબને તોડે અને રોક શાતે કરે ઈઆ
ને દરુબનો હમેલ પડે.

~~શારોશો / અશો / દરુબેમ / અપરેસદ /~~

શારોશ અશો દરુબને ખુછીઠી

~~અપછીઠીખતાદ / પેતે / વજરાદ / દરુખરા /~~

કુશોશાથી બુલંદ ગુરુબ દરુબ

~~અખાથરે / હિઠીપરેલેકે / ફેલે /~~

નાઆશાંની વગર હખતીઆરનાં કુંહા

~~અહિતેશાંમ / અરશાનાંમ / બેલીઓ /~~

તે નેઆંન બીબે.

શારોશ અશોહ બુલંદ ગોરુબની દેહેશાત દેખા

કીને ખુછીઠીબે દરુબ નહી આશાનીનો અને

વગર હખતીઆર ઈઆને તાહારેથી કાંઈને

ફી નથી અને લુકઈનેક ચીબનો હખતીઆર

નો કરનાર નથી કુંહા તે તાહારો બીબે બે

આંન ઈઆને બીબે મરદ તાહારો ફીહો.

~~આઅદ / હે / હા / પેતે / હિઠીઅત / ઈઆ /~~

હરયેશો તેથી તેણે જવાબ દીધો કે

~~દેઠી-ઓઈ / દરખશ / શરોશહે / અશી-અહે /~~

દેવી દરેલ શરોશ અશો

~~હોરોદહે /~~

ખુબ સુરત .

દરવેશો તે હેશાંમ દેવી દરેલે શરોશ અશોને

ખુબ સુરતને નવાબ દીધો .

~~હોબા / મે / અદતેશાંમ / અરશનાંમ /~~

તે ફરેફતાર માહારો ને-આંન

~~બેતી-ઓ /~~

બીને .

ને તે ફરેફતાર માહારો નવાંન બીને .

~~ઈ-અદા ના / પુલકે-અ / ફરબદા ફરબદો /~~

ફે મરદ આગલ દડી દડીથી

~~દરાને / ફરનેરેનેતે /~~

દરાલ ઘણુ મુતરે .

ફેને મરદ પાગની દડીથી આગલ લાંબુ ઘણું

મુતરે ઈ-આને ને મરદ પીશાબ ફરે તે પીશાબ

નો રેલો પાગની દડીથી તે પાગનાં અંગોઠાશુ

ધીથીની આગલ લાંબો ચાલે .

~~હો / માંમ / અઠી-અથા / પેરેનુ-અંતે / ઈ-અથા /~~

તેથી ફુ દરવેશો હમેલપકડુ ને

~~અનીઆઉસચેદા અરશાનો અઠીઅ~~

બીજાં નેઆંત તે

~~જશોદરે જશધરેશુઅ હાંમ વેરેનુઅંતે~~

મની ઉરતમાં મુકે લી હમેલદારથાહ

~~રદરોશો અશીઅો દરેભા અપેરેસદા~~

શરોશ અશો દરેભા પુછીઠી

~~અપઈઠીખતાદ પેતે વજરાદ દરખશા~~

કુશોશથી બુલંદ ગોરબની દરેભાને

~~અખાથરે હઠીઅરે નેકે~~

ના આશાંનીનાં નહી કરનાર

તેમરદની ગુનેહેગારીથી હુ હમેલ પકડુચ ને

મકે કુનીઆમાંહાં બીજાં નેઆંત પોતાની મ

ની ઉરતની જાતમાંહાં રેડેચ તેથી તેઉરત હમે

લદારથાહચ તેમ તે પીશાબનો રેલો આગલ

ચાલેઆથી હુ હમેલદારથાઠીચ શરોશ અ

શોહ હેશંમ દરેભાને કુશોશથી ઈઆને બુલંદ ગો

રબની દેહેશત દેખાડીને પુછીઠીને હદરેભા ના

આશાનીનાં અને બેવરજદાર ઈઆનેતાહા

રેથી ફાંઈનેફી નથી અને તુ નેફ ચીબનો અને

હખલીઆરનો કરનાર નથી

એશા / અંધે / અસતે / ઉભુ અરે ભેમ / આપદા
 શાથી તે છે બુલંદ મુજરશ હરવેશે
 હે / હા / પેતે / દઉ અતે / ઈઆ / દેઉ પ્રોઈ
 તે તેણે ભવાબ દીધો કે દેવી
 દરખશ / શરોશ હે / અશી અહે / હોરો દહે /
 દરેલ શરોશ અશો બુબ શુરત
 ઉદમ / અંધે / અસતે / ઉભુ અરે ભેમ / ઈઆદા
 તેથી તે છે બુલંદ મુજરશ કે
 ના / પસમે / ઈઆદા / હશે / હસતદા / થરો
 મરદ પછે કે બુલંદ ઊઊને તરણ
 ગાદમ ૦

કદમ ૦

શાથી છે તે હમેલની બુલંદ મુજરશ ઈઆને તે
 હમેલ શાથી પડે છે હરવેશે તે હશંમ દેવી દ
 રેલ દેવી હનેક શુરત શરોશ અશોને ભવાબ
 દીધો ને ભેમરદ પીશાબ કરે આપછે બુલંદ ઊ
 ઊ ઊનો થાઈને તરણ કદમ ચાલીને ૦
 થરેશ / અશોમ / ઉપશતો ઈઆદા / એશા
 તરણ અશોમની બુલંદ શીત કરે બેહ
 હુમતનાંમ / થરેશ / હુખશ થરો / તેમાહ /
 હુમતનાંમ તરણ હુખશ થરો તેમાહ

મથવારો । અપદાદ । અફુનેમ । વેરીમ । ફરસરાઠીઓજા

યેઅાર પછે અફુન વર બુલંદ છે

ઈદઅંધે । હાતાંમ । ફરાઈઅ । નહતે ।

ઈદઅંધે હાતાંમ બુબ ઈલે .

અશોમબોફુ ૩ની બુલંદ બાબ ઈઆને તારીફ કરે

અશોમબોફુ ૩ પઢે હુમતનાંમ વાર ૨ પઢે ફુખશ

થરો તેમાદ વાર ૩ પઢે અને ઈઅથા અફુવેરીઓ

યેઅાર પઢે ઈદઅંધે હાતાંમ બુલંદ ઈલે ઈઆને ઈ

અંધે હાતાંમ તાઉસયા ઈઅબમદે તાંહાંલગી પઢે .

હો । માંમ । અઠીઅથ । વેરેનેમ । નેલેઅંતે ।

તેથી માહારી હરવેશી હુમેલને મારે

ઈઅથ । વેફેરફો । મથવરે । લંધરો । બેરેથરીઆદા

નેમ વાધ યેઅાર પાગાનો હુમેલ

હય । પુથેરીમ । નેલદરે । દરીઆદા ।

થી બુલંદ ફાટે ફાડે .

તેથી હરવેશી માહારો હુમેલ મરે ઈઆને તેથીમા

હારો હુમેલ પડે નેમફે વાધવરં યેઅાર પાગાનાં

હાથ નો પંને પેટઠીપરમારીને પેટમાંથી બચાંને

ફાહાડીને ફાટે અને તે મીશાલે તેથી હુમેલ પડે

અવશતાથી હમ નફેરછે ને ફે મરદ મરદ ગોને

હેગારીથી પીશાબ કરે અને પીશાબનો રેલો પા

ગાની હોય છે લાંબો આગલ ચાલે તેહેને મર
ગરનની ગુનાહા શુરૂ થા છે અગર જે કોઈ કુલોર
હીને પીશાબ કરે તેહેનેલી મરગરનની ગુનાહા શુ
રૂ થા છે ગુનાહા મોટો છે અને પીશાબનો રેલો જે
હેનો લાંબો ચાલે તે પીશાબની બાબતુકે તેથી
ગુનાહાની ગુનારશ થા છે અને જેહેનો પીશાબ
નો રેલો લાંબો ચાલે ઈઆને આગલ ચાલે અને
પછવાડેની તરફ નહી કુદ અને બાબ નહી તુકે
તેહેને મરગરનની ગુનાહા શુરૂ થા છે અને પીશા
બ તં નથી આવેને .

~~યુઅદ / ઈઅઉઅદ / ફરોશા તેહે / હરેબુઅો /~~
~~હરલોહક ભેમ નાંધલી આંગલી~~

~~ફરતેમેમ / દખેરોશા /~~
મોરં બેરફા .

જેહેનો શુમાર હોયે હક નાંધલી આંગલી નાં બેર
ફાંબરાબર રેલો ચાલે હરવેશો ખાડામાંહાં પીશા
બ કરે અને કપડાંને પહરેબ દુર રાખવાં ઈઆને
પીશાબ કપડાંને લાગે નહી હમીશા લે કપડાં
ખુબ ગુનારે અને પરથંમ ઈઅથા અફુવેરીઓ
૧ હક પઠીને નીચે બેશી પીશાબ કરે . શો
શીઅોશાનાં મનાં શાગેરદે કહીઠીને હરાહાંમાંશી

તાબ ફેફે અને પીશાબ કરી ઊઠીને ૩ તરંગા ફંમ
આવી અને અવશતા પડે નાં ધલા અવશતાઈ
આને પીશાબની બાબ મુકે અને ફંમ દાદથી ખુ
બ ગુજરે અને અવશતાથી ગુનેહે ગારીથી નહી
પડે હે અમોને રોશંન નથી હજુ મરગરનંની ગો
નાહા બીજે તરંગા ચાલુકનો ગુનાહા અને ગો
ગોશાશપે ફહીઊલે હેફંમ દાદથી ખુબ ગુજરે
ઈઆને બાબ મુકે ૦

~~શારોશો અશોઓ દરૂએમ અપેરેસદ~~

શારોશ અશો દરૂએને પુછીઊ

~~અપઈઊખતાદ પેતે વળરાદ દરૂખરો~~

કુશોશથી બુલંદ ગુરૂ દરૂએ

~~અખાથરે હઊઅરે લેફે ૦~~

ના આશાંની કરનાર ૦

શારોશ ઈલદ અશો હેશંમ દરૂએને પુછીઊ
ગોરૂની કુશોશથી ઈઆને ગોરૂ દેખાડીને
દેહેશત દેખાડીને ગોરૂ ઊઠાવીને દેહેશત દેખા
ડીને પુછીઊલે હેદરૂ ના આશાંનીનાં અને નહી
કરનાર ઈઆને તાહારેથી ફાંઈ નેકી નથી અને
તુ ફાંઈ નેક ચીજનો કરનાર નથી.

કોતે । ~~અહિતેશાંમ । અરશાનાંમ । ઘરેલીઓ ।~~

કુંડા તેથી જુઆંન તરીને

~~આપદ । હે । હા । પેતે । દહિઅતે । ઈઆ ।~~

દરવેશે તે તેણે જવાબ દીધો કે

~~દેહિઓઈ । દરખશ । શરોશે । અશીઓ । ફરોદો~~

દેવી દરજ શરોશે અશો નેકશુરત

~~હો । આ । મે । અહિતેશાંમ । અરશાનાંમ ।~~

તે માહારો તે જુઆંન

~~ઘરેલીઓ ।~~

તરીને ।

કુંડા માહારો જુઆંનોથી તરીને જુઆંન કો

ણ તેહેવારે દેવી હેશાંમ દરજે શરોશે અશો

ખુબ શુરતને જવાબ દીધો તે તે જુઆંનોથી તે

માહારો તરીને જુઆંન ।

~~ઈઅદ । ના । ખદ્દનો । ખરુદરાઉ । ફરારોદીહતો~~

ને મરદ ખુઆબ મની બુલંદરાંનપર

કે જેમરદ ખુઆબ કરે અને તે મરદને ખુઆબ

માંમાં મની બુલંદ પાગની રાંનપર થાઈ ઈઆ

ને જેમરદને ખુઆબ માંમાં બાજ થાઈ ।

~~હો । માંમ । અહિઅથ । ઘેરેજુઅંતે । શરોશે~~

તેથી હુ દરવેશે હમેલ પકડુ શરોશે

~~અશી-ઓ. દરેનેમ. અપેરેસદ. અપઈતીખતાદા~~
~~અશો દરેન પુછીતી કુશોશથી~~
~~પેતે / વળશાદ / દરેખશા / અખાચરે / દઉઅરે~~
~~બુલંદ ગોરન દરેન ના આશાની વગર~~
~~લેકે /~~

કરનાર.

તેથી કુ હમેલદાર થાંતુ તેહેવારે શરોશ. અશો દ
 ફરીથી પુછીતી બુલંદ ગોરનની કુશોશથીદેહેશત
 દેખાડીને જે દરેન ના આશાની નાં અને નહીં
 રનાર ઈઆને તાહારેથી કાંઈ નેકી નથી અને
 કુ કાંઈનેકી ચીજનો કરનાર નથી.

~~યેશા. અંધે. અસતે. ઉનુઅરેલેમ. ઈઅદા~~
~~શાથી તેને છે બુલંદ ગુજારેશ. હરવેશો~~
~~હે. હા. પેતે. દઉઅતે. ઈઆ. દઉઅોઈ~~
~~તે તે બબબ દીધો કે દેવી~~

~~દરેખશા. શરોશો. અશી-ઓ. કુશોદો. ઉહમા~~
~~દરેન શરોશ. અશો બુલંદગુરત તેથી~~

~~અંધે. અસતે. ઉનુઅરેલેમ. ઈઅદા. ના.~~
~~મને છે બુલંદ ગુજારશ. જે મરદ~~

~~પસયા. ઈઅદા. ખકનાદા. ફરબુદદી. હમનો.~~
~~પછે કે બુઆબ બુલંદથાઉ~~

થરેશા / અશોમ / ઉપસતો ઈઆદ /

તરંણા / અશોમ / બુલંદ વખાંણો /

શરોશા / અશો / બુબસુરતે પુછીઠી રાથી છે તેહે
ની બુલંદ ગુનરેશા તેહેવારે તેણો જવાબ દીધો
શરોશા / અશો / બુબસુરતને લેથી મહને છે બા
જની બુલંદ ગુનરેશા ઈઆને લે મરદને કે બુ
આબ માંહાં શોતાબ બાજ દીદય તેથી તેહેની
મની બાહેર નીકળી તેની જંગ ઊપર લાગેય
તેથી મહને હમેલ રહેય તેમાહારો હમેલ તેથી
પડેય કે લે મરદને બુઆબ માંહાં શોતાં ન શોતાં
બાજ દીદય તેમરદ બુઆબથી જાગીને બુલં
દ અશોમ વોફુની તારીફ કરેય ઈઆને અશો
મ વોફુ ૩ તરંણા પઢેય /

બેશા / કુમતનાંમ / થરેશા / કુબશાથરો /

બેદ / કુમતનાંમ / તરંણા / કુબશાથરો /

તેમાદ / મથવારો / અદાદ / અફુનેમ /

તેમાદ / એઆર / પછે / અફુન વર

વેરીંમ / ફરસરાઠી / અઈપોદશા / ઈઅંધે /

બુલંદ પઢે / ઈદઅંધે

હાતાંમ / ફરાઈપ / જાહેતે / હો / માંમ /

હાતાંમ / બુબ / ઈલે / તે / માહારા

~~અઠીઅથા વેરેનેમા નેનેઅંતે ઈઅથા~~

હરવેશો હમેલને મારે લેમ

~~વેહેરફો મથવરે લંઘરો વરેથરીઆદા~~

વાધ ચેઆર પાગનો હમેલથી

~~હય પુથરેમા નેજદરે દરીઆદા~~

થી બચુ ફાટે ફાટે

વાર ૨ હુમતનાંમ અને વાર ૩ હુશથરો તેમા

૬ અને પછે અહુનવર બુલંદ પઢે અને ઈહ

અંધે હાતાંમને ખુબ ઈને ઈહઅંધે હાતાંમ

તાઉસયા ઈઅબમદે લગે પઢે તેમરદ માહારા

હમેલને મારે લેમ વાધ વરં ચેઆર પાગનો હ

મેલદારનાં પેટઉપર પંને મારીને પેટમાંથી

બચાંને ફાહાડી ફાટે અને ફાટે તેમીશાલે તેમ

રદ માહારા હમેલને પાડેય ગુજરાતી તરજુ

માનો કરનાર ફેહેછેલે લેમરદ ખુઆબ બાબ

નથી પહેરેજતા તેથી હેશંમ દરજને હમેલરેફે

છે અને લેમરદ ખુઆબ બાબ પહેરેલેય તેથી

હેશંમ દરજને હમેલ પડેય.

~~આઅદા ઉશેતે સપેઅંતઈઆઉ આરમેતે~~

હરવેશો ફેહેય અસપંદાદને સંમપુરંડા

~~સપે અંતે / આરમે તે /~~

~~અસપંદાર સંપુરણ .~~

હરવેશો ફેહેય પઢનાર મરદ સંમપુરણ મનશાની

નાં સપે અંદાર મદ અમેશાશાપંદ ઈઆને શંમ

પુરણ મનશાનીની અમશાશાપંદની જમીનને .

~~હમેમ / તે / નરેમ / નેસરે / નોમે / હમેમ / મે /~~

હિ તુને નર સોફુય હિ મહને

~~નરેમ / નેશાશરી આઉ / ઉપા / શુરંમ /~~

નર સોફુને ઊપર અવનર

~~ફરશો / ફેરેલીમ /~~

રશતાખેલ કરવાનાં .

ઈઆને ઈજશનેનાં આલાતે ફરી રશતાખેલ ફ

રશે ઈજશનેનાં આલાત લે રશતાખેલ કરવા

નાંછે તેણો ફરી રશતાખેલ ફરશે તે રશતાખેલ

તંન પરીનનાં વખતમાંહી ફરવંદ હિમહને પા

છું શોફુને .

~~વીદુશ / ગાતુંમ / વીદુશ / ઈપરશતીમ /~~

ખબર આપનાર ગાથા ખબરદાર ઈજશને

~~પેલે / પરશતો / સર અંધેમ / માંજદરેમ /~~

જવાબ પુરશેશનો બોલનાર બોલેરગદાના

અદા હુ નરેમ તનો માંથરેમ
 દેહેયુ હુ નરમંદ તંન ફરમાંબરદાર
 અને તે ફરમંદ માંથરે ભુબાંની ખબરનું આપ
 નાર ઈ-આને અવશતા ભુબાંનનો ખબરદાર
 ઈશનેનાં ફાંમમાં ફાં અને શવાલ નવાબમાં
 ફાં ખબરનો રાખનાર અને બોનેરગ દાંના ત
 થા હોનરમંદ અને તંન ફરમાંબરદાર ઈ-આને
 અફરમબદનાં હોફમમાં રેહેનાર
 આ-અદા હે નાંમ ફરદેથી-અદા-આતરે
 ફરવેશે તે નાંમનો ઊઠાવનાર આદર
 દાતેમ વા-આતરે ચેથરેમ વા-આતરે
 દાદ વા-આદર ચેહેર ઈ-આ-આદર
 ભંભ વા-આતરે દખીભ વા-ફાંમ
 ભંદ ઈ-આ-આદર દેહે વા ફર
 ચીદ વા-આતરે દાતહે નાંમ સરોશે
 ફાંઈ ઈ-આ-આતરે દાદ નાંમ શરોશ
 અશી-પો દરેભેમ અપેરેસદ અપઈઊખતાદ
 અશોદ દરેબને પુછીઊ કુશોશથી
 પેતે વજરાદ દરેખશા અખાથરે
 બુલંદ ગુરબ દરેબ ના-આશાનીનાં

દેઉ=પરે / ભેફે /

નહી કરનાર.

હરવેશો તેનાં મનું ઊઠાવનાર કરવંદ અને હર
વેશનાં તે કરવંદ બોલે રગ નાં મનું આપ જે તેફે
નું નાં મ = આદર દાદ ઈ = આ = આદર ચેફેર ઈ = આ = આ
દરવંદ ઈ = આ = આદર દેફે ઈ = આ હરદેક નાં મ તેફે
નાં = આદર દાદ નાં હુદ તેફે વાં નાં મનું કરવંદ = આ
પ અને વળી શરોશ = અશોદ હેશંમ દરવંદે પુ
છીઉ બુલંદ ગોરવની કુશોશંથી ઈ = આને ગોર
વની દેફેશત દેખાડીને જે હેફેશંમ દરવંદના = આ
શંનીનાં તથા નહી કરનાર ઈ = આને તાહારેથી
કાંઈને ફી નથી અને તુ કાંઈ ને ફરીવનો કરના
ર નથી.

ફોલે / અદતેશંમ / અરશનાંમ / તુહરીઓ

કુંડા તાહારો તે ને = આં ન ચોથો

આ = અદા હો હા પેલે / દેઉ = પતે / ઈ = આ /

હરવેશો તે તેણે જવાબ દીધો

દેઉ = ઓછી / દરજશ /

દેવી દરવં

કુંડા તે તાહારો ને = આં નોથી ચુથો ને = આં ન કુંડા

તેફવારે તે હેશંમ દેવી દરવં જવાબ દીધો.

શરોશો / અશીઓ / હુરોહો / હો / બામે /
 શરોશ / અશો / ખબશુરત તે માહારો
 હેતેશાંમ / અશાનાંમ / હુરોશીઓ / ઈઅદના /
 તેથી / બોઅં ન / ચોથો / ફે / મરદ
 લહેક / પસચ / પંચ / દશોમ / સરેદેમ /
 છીનાલીનો / પછે / પંદર / વરશ /
 ફરપતેતે / અનીદીવીઆશત / વા / અન /
 ચાલે / બેબબરે / ઈઆ બેબુશીદ
 બદાસત / વા / પસચ / હુરોશીમ / ગામો /
 ઈઆ પછે / મુથું / ફેમ /
 બેરેતીમ / હશારે / પસચેતે / વેમ / ઈઓ /
 બેઈબદ શોલાબ / પછે / હમે / ફે /
 દેઉઅ / ફફદ / વેમ / અઉઅ / મેઉઅમહે /
 દેવ / ફકવાર / હમે બરાબ કરીદ
 હેબુઅસચ / મેઉઅસચ / બશીઅમને / પસચેત /
 બેલમી / શીમની / બાદક / પછે /
 મેરેઅંધેઅંતે / ગેથાત / અસતુઅદતીશ /
 બરાબ કરનાર બેહાંનની / પેદાદશની /
 અશહે / ઈઅથ / બેઅંદ / ઈઆતો / મેઅંતે /
 અશોઈ / બેમ / બવતાં / બહુ / મનશાનીનાં /

મેરે-અંમે-અંતે / ગે થાઉ / પ્રશ્ન /
 ખરાબ કરે જે હાંનની અશોષીને .
 શરોશ ઈન્દ અશો ખુબ શુરતને દરવેશો જ
 વાબ દીધો જે તેને-આંનોથી માહારો યુથો જવાં
 ન તેછે કે મરદ વરશા પ નો થાઈ-આ પછે જના
 હાથી જનાહુકારી ઉપર ચાલે ઈ-આને છીનાલી
 કરે બેખબરીથી ઈ-આ બેખુશીથી ઈ-આને ના
 ખુશીઈ-અને વગર શામજવે હમુથું કદમ લેઈજ
 હ-અને યુથો માહારો હિછીનાલીનો કદમ કરે લે
 ઈજ હિ-આને છીનાલીનું ફેલ કરે તે ફેલ ફીધા
 પછે યુથું કદમ જમીન ઉપર ચાલે તેથી મરગ
 રજની ગુનાહા શુર થાઈ હેયો ભાહારી ગુનાહા
 છે તેથી શેતાબ હમે દેવ છઈ હે તે હક બારગીક
 રીઈ તથા જલંમ જુલંમથી રીમંન કરનાર હમે
 થાઈઈ અને હમે જેહાંનની પેદાદશની અશો
 ઈને ખરાબ કરનાર લાઈક થાઈઈ અને હમે
 શીમીશાલે કે જેમકે જીવતાં જાદુગાર જાદુ મનશ
 નીનો ઈ-આને જાદુઈ વમાશ નાર મરોડે ખરાબ
 કરે જેહાંનની અશોઈ તથા પાકીને તે મીશાલે
 હિછીનાલીનાં ફેલ કરનાર મરદથી અમો દેવ પે
 દા થાઈઈ અને હમીશાલે ખરાબી કરી હિ-આને

હુને હેગારીની શુભી-અતની ફી-અત દેવને પુકુ
યેછે .

~~સરોશો / અશી-ઓ / દરૂનેમ / અપેરેસદ /~~

શરોશ / અશો દરૂન પુછીઉ

~~અપઈઉખતાદ / પેતે / વળશદ / દરૂખશ /~~

કુશોશથી બુલંદ ગોરૂન દરૂન

~~અખાથરે / હી-અરે / લેફે /~~

ના-આશાંની નહી કરનાર .

શરોશ અશોદ હેશાંમ દરૂને બુલંદ ગોરૂની
કુશોશથી પુછીઉને દરૂન ના આશાંનીનાં અ
ને નહી કરનાર ઈઆને તાહારેથી કાંઈ નેફીન
થી અને નેફ ચીન હખતી-આરનો કરનાર નહી .

~~યેશ / અંધે / અશતે / ઉનુ-અરેનેમ / આ-અદ /~~

શાથી લેફેની છે બુલંદ ગુનરેશ હરવેશો

~~હે / હા / પેતે / દેઉ-અતે / ઈઆ / દેઉ-ઓઈ /~~

તેણે જવાબ દીધો કે દેવી .

~~દરૂખશ / શરોશો / અશી-ઓ / હોરોદેહ /~~

દરૂન શરોશ અશો ખુલ્લશુરત

~~નેયેશ / અંધે / અશતે / ઉનુ-અરેનેમ /~~

નહી ફોઈતેથી છે બુલંદ ગુનરેશ

ઈઅદા ના જહેકે પસચા પંચ દશેમ
 કે મરદ છીનાલી પછે પંદર
 સરેદેમ રૂરૂતેતે અને હવીઆસતે વા
 વરશ ચાલે બેહ ખબર ઈઆ
 અન ખદાશત વા પસ તુહરીમ ગામો
 બેહ ખુશી ઈઆ પછે યુથુ ફદમ
 બેરેલીમ હશરે પસચેતે વેમ ઈઓ
 લેઈનહ શોતાબ પછે હમે બે
 દેહીઅ ફરદ વેમ અહીઅ મેહીઅમહે
 દેવથાઈદે હફવાર હમે તે ખરાબીકરીદે
 હેનુઅસચ પેહીઅસચ ખરીઅમન પસચેતે
 નુલમી રીમની લાહિક પછે
 મેરેઅંગેઅંતે ગેયાઉ અસતુઅતીશ
 મોડનાર બેહાંનની પેદાદશની
 અશહે ઈઅથા બંદ ઈઆતો મેઅંતે
 અશોઈને બેમ જીવતાં નુકુની મનશાનીનાં
 મેરેગેઅંતે ગેયાઉ અશહે
 લાંબે બેહાંનની અશોઈને
 ફેશાથી તે ગુનાહાની બુલંદ ગુનરેશ ઈઆને બે
 મ પેહેલાં ૩ તરણ બેઆંનોની ગુનરશ ફહી તે
 મ હયુથા બેઆંનની ગુનરશ શાથી છે તેહવારે

તે હશંમ દેવી દરને ખુબ શુરત શરોશ અશોને
 બાબ દીધોને નહી કોઈછે તે બુલંદ ગુનરશ
 નો ઈઆને નથી કોઈ તે હેની બુલંદ ગુનરશનો
 ઈઆને હ ગુનાહાનો હલાલ કંઈ નથી કે તેથી
 હમારો હમેલ તુટે ઈઆને હેની ગુનરશનો ક
 રનાર કોઈ નથી જે મરદ કે છીનાલી બિપર ચાલે
 અને છીનાલી કરે વરશ ૧૫ પંદરનો થાહ આપ
 છે બેખબરીથી ઈઆને નાખુશીથી વગર શ
 મળથી હુથુ કદમ લેઈનહ ઈઆને હુથુ હ મ
 રદ માફારો હ છીનાલી માંહાં કદમ લેઈનહ ઈઆ
 ને છીનાલી નુ ફેલ કરે તે ફેલ ફીધા પછે શેતાબ
 હમે દેવ થાઈહ અને હકબારગી હમે ખરાબી
 કરીહ તથા જલમી જોલમી રીમની નાં કરનાર
 હમે થાઈહ અને જેહાં નની અશોઈની ખરાબી
 નાં કરનાર લાહક થાઈહ પછે જેમકે જુદુગરબ
 કુઈ મતનો મરોડે ખરાબ કરે જેહાં નની અશોઈ
 ને તથા પાકીને તે મીશાલે હ છીનાલાં નાં કર
 નાર મરદથી હમો દેવ પેદા થાઈને હ મીશાલ
 ની ખરાબી કરીહ હ ૩ તરંણ કદમ જ આદેહે ગુ
 નાહા નથી તરંણ જોઆં ન લગે તે હેની ગુનરશ
 છે અને ૩ તરંણ ચાલુક મારવાનો ગુનાહુ લાગે

અને યુથો ફદંમથી મરગરનંની ગુનાહા શુર
 થાહ અને છે ને હરવેશો ફેફેય ફે હર તરંગાને
 દરમીઆંન ચાલેય તેફેનું બખશાવુ છે અને ત
 નાફુરી ગુનાહાથી તે પાછો ફરેય હ યુથો ગોના
 ફે મરગરનંની થાહ ૦

~~પેતે માંમ હરેનુઓ પેરેસંધુફે ઈહમ~~
 ફરી મફને ખાલેશ પુછ ને

~~દરઆઉધેમ સપેનેશતેમચ વેદેશતેમચ~~

~~દાદારછેભી ધણી વરધીનો ધણો આધાહમંદ~~

~~પેતે વચશતેમચ પરશતેમ અભિઅથા~~

~~જવાબ બોલનાર પુરશોશનો હરવેશો~~

~~તે અંધદા વંધો અભિઅથ તે અંધદા~~

~~તું છે જલો હરવેશો તુછે થાહલો~~

~~અંધાહ સપનીઆહ ઈહો માંમ પેતે~~

~~બોલેરગા ફે મફને ફરી~~

~~પેરેશાઉઅંધે પેરેસદા જરથુશતરો અશાઉમા~~

~~પુછ પુછીભી જરથોશતે અશોને~~

~~ફોથવાંમ ઈહમ અફુરેમ મજદાંમ મલેશતીહિતે~~

~~કુંડા તુલે અહોર મજદ મોટો~~

~~હિનોહિતે ફો મલેશતે દખેશંધુહ દખેશીહિતે~~

~~ફીનો કુંડા મોટા આજર આજરનો ૦~~

પુછીઉ જરથોશ તે કે તુલે અહુરમઝદ છે તાહારી
શાયે કુંણ મોટા ફીનાંનો કરનાર અને કુંણ છે
આબરમાં મોટા આબરનો દેનાર તે તમાં મ
હકમરતલે.

~~અહા અહા મરો દન જ હેવા / અશાઉમા /~~
હરવેશો ફહીઉ જનાહાફાર અશો
~~જરથોશ તર / ઈઓ / જરથોદરાઉ / હાંમ /~~
જરથોશ તે કે મની ફહી
~~રથવીહિલે / હુમનાંમય / અહ હુમનાંમય /~~
તેલે અશોની વગર અશોનીમાં
~~દેઉ અઈ અશાનનાંમય / અદેઉ ઈઓ ઈઅશાનનાંમય /~~
દેવ પરશતાંની બેદેવ પરશતાંની
~~તનુપેરેથનાંમય / અતનો / પેરેથનાંમય /~~
તનાકુરીગાંની વગર તનાકુરીગાંની
જવાબ દીધો હોરમઝદેલે હ અશો જરથોશ ત
તાહફારીનો કરનાર મોટો ફીનાંનો કરનાર અ
ને મોટા આબરનો દેનાર જેમની પોતાની તેલે
અશોની શાયે દેવનાં ઈજનારની શાયે ઈઆને
વગર અશોની શાયે અને દેવનાં આરાધનાનાં
કરનારની શાયે અને મરગરજંન ગુનાહા કર
નારની શાયે અને મરગરજંની ગુનાહા નહીં

રનારની શાથે હરદેક ઉરત શાથે પોતાની મની
 ને હકી કરે તેમરદ માહારી શાથે મોટા ફીનાંનો
 કરનાર અને મોટા આજ્ઞરનો દેનાર મહને તે
 મરદ છે હશેવાદ બીજું કાંમ નથી અને વારડત
 રંણ શેહેવલ કરે તે મરગર જાની થાદ ગોગોશશ
 પે ફહીઠીને જીનાલીની હદ થાઈ અને વારડત
 રંણ જે ઊપર ફહીઠી તેહેની શાથે મની નેહેલે તે
 મરદ ઈઆને જીનાલી કરે.

~~યરેશુંમ / અપાંમ / યરોતો / સતાયાંમ /~~
 તરીનેહીશો પાંણીની પાહાડનાં ચાલતાં
~~તખમનાંમ / પેરેશતીદતો / પેતે / દીત /~~
 ફઠીઅત દુરથાદ ઊપર નેહઆથી
 જરથુશતર /

જરથોશત.

પાહાડનાં વેહેતાં જરી. પાંણીની ફઠીઅત તે
 જનાહાકારીનાં કરનારનાં નેહઆથી દુરથાદ
 હજરથોશત ઈઆને તેહેની ફઠીઅત થદે તર
 ણ હીશા.

~~યરેશુંમ / ઉરેઅરનાંમ / ઉને / ખરીઅનાંમ /~~
 તરીનેહીશો ઉરેઅરનુ ઊગયુ

શરીરનાં મ' જે રે ગોનનાં મ' વખ શાઉ' /
 નેક જરને રંગાનુ વરધી /
~~અપઈ સેતે / પેતે / દીત / જરથોશતર /~~
 પુરથાઈ ઉપર જોઈ આથી જરથોશતર /
 ઉર અર જહાડ જે શુનાંને રંગનો ઈઆને તરો તા
 જેહેનું ઊગવું તેહેની વરધી પુરથાઈ તેહેનાં ઊપ
 ર જોઈ આથી હપશો જરથોશતર ઈઆને જના
 હાકારીનાં કરનારની તે જહાડો ઊપર નજરપડે
 તો તેથી તે જહાડનો તરીજો હીશો ફલ કંમ આ
 વે જો ફલ ૩ તરંગા આવતાં ફુલો ર આવે હે
 વું ઘટી જાહે.

ધરેશું મ' સપે અંતી આઉ' આરમેતો હશ /
 તરીજો હીશો સપંદાર મદની જમીનની
 ઘેરેનાઉ' / ~~અપઈ અસેતે / પેતે / દીત /~~
 પોશત પનાહ પુરથાઈ ઉપર જોઈ આથી
~~જરથોશતર /~~
 જરથોશતર /

સંમપુરંણ મનશાનીની અશપંદાર મદની જ
 મીન ઊપર જોઈ આથી તે જમીનની ફઊઅત પુ
 રથાઈ હપશો જરથોશતર ઈઆને બદકાર જ
 મીન ઊપર ચાલેતો તેહેનાં ચાલે આથી પુશતી

ધટે લે જમીન આદમીઓની પુશતીની કરના
રછે લે જમીન ઉપર હરી શખેય તે જમીનની
કઠિઅત તરીને હીશો ધટે.

~~ધરેશુંમ / નરશ / અશોનો / ફરાઈઓ /~~

તરીને હીશો મરદ અશોની ધણી

~~ફુમતો / ફરાઈઓ / ફુખતો /~~

નેક મનશાનીને ધણી નેક ગવશાનીને

~~ફરાઈઓ / ફુઅરેશતો / અમહેય /~~

ધણી નેક ફુનશાનીને હેમત

~~વેરેધર ગાનહેય / અશાઉ અશાલેય / અપઈ હસેતો /~~

ફતેહમંદી અશોઈને ફુરયાઈ

~~પેતે / પેરેશત / જરથોશતર /~~

ફરી જવાબ પુછ પુરશોશનો જરથોશત.

અશોમરદ ધણી નેક મનશાનીનો ધણી નેક

ગવશાનીનો ધણી નેક ફુનશાનીનો તે હેની હી

મત અને ફતેહે ફીરોજ અને અશોઈ તરંજા હી

શા ફુરયાઈ ઈઆને જનાહા ફારીનાં મરદશાયે

અશોમરદ શવાબ જવાબ ફરે તેથી તે હેની હી

મત ફતેહે ફીરોજ તરંજા હી શા ફમી યાઈ ઈઆ

ને તરીને હીશો ફુરયાઈ ઈઅશો જરથોશત.

~~સાઉસચેતે / મરોમે / સપેતમ / જરથુશતર /~~
~~તે તુને ફેફુચ સપેતમાંન જરથોશત~~
~~નંથવો / તર / ઈઅથ / અજુઓ / ખશુદ /~~
~~મારનાર ઘણો જેમ અજદાફા શીફા~~
~~દેવીઆઉંધો /~~

ફેફુચ •

તે તુને શાવાશતે ફેફુચ હસપેતમાંન જર
 થોશત ઈઆને તે ઘણો મારનારછે શીફાઅ
 જદાફની મીશાલે ઈઆને તે જનાફાર
 મરદ ફાલાનાગની મીશાલે ઘણો મારનાર
 અને ફુનીઆની ચીજને ખરાબનો કરનારછે.
~~ઈઅથ / વા / વેહેરફાઉઅંધો / સરેઅંધો /~~
 જેમ વાહાધ બોલનાર •

અને તે જનાફાર વાહાધ વરૂની મીશાલે
 બોલનાર છે ઈઆને પોફારનાર વાધ વરૂ
 ની મીશાલે ફુનીઆની પેદાદેશને ખરાબ
 કરે •

~~ઈઅથ / વા / વેહેરફાંમ / અજરો / દેદિંમ /~~
 જેમ વાધ જંગલમાં આપે

~~જેથનાંમ / અઠિઅ / ફરફતેતે /~~

જેહાંન તે પડે •

જેમકે વાઘ વરે લંગલમાં હાં પડવું આપે ઈઆને
વાહા ઘ વરે જેહાં નને દરમીઆં ન લંગલમાં હાં ગો
શપંદો ઉપર પડે અને ગોશપંદો ને ખરાબ કરે
તેહેવો તે જનાહાકાર ખરાબીનો કરનાર.

~~ઈપથા વા વજગાંમ હલંઘરો હનાંમ~~

જેમ મેડક હજાર ખુશાફીનાં રેહેનાર

~~આપેમ અઠિઅ કરપતેતે~~

પાંણીમાં તે પડે.

જેમકે મેડક ખુશાફીનાં હજાર કેતે પાંણી ઉપર જ
લંદ પડે ઈઆને કે જેમ મેડકનું જોડું પાંણીમાં જે
નાંખે અને તે દેકથી હજાર પેદા થાઈ અને પાંણી
ને ખરાબ કરે તેહેવો તે જનાહાકાર મરદ ખરા
બીનો કરનાર ઈઆને પાંણીમાં જે મેડક નાંખ
વાનો મો ગુનાહ છે.

~~પેતે માંમ હરેજુઓ પેરે સંધુહે ઈદમ~~

ફરી મહને ખાલેશ પુછ કે

~~દુઆઉદોમ સપેનેશતેમચ વેદેશતેમચ~~

દાદાર છેઉ ઘણી વરધીનો ઘણો આધામંદ

~~પેતે વચશતેમચ પરશતેમ અઠિપથા~~

જવાબનો બોલનાર પુરશેશ હરયેશે

તે। અંધદા વંધો। અઢીઅથા અંધદા અંધાદા

તુ છે ભલો દરવેશો થાહિલો

સપેનીપાહિ। ઈહને। માંમ। પેતે। પેરેશાતઅંધે।

બોનેરગા કે મહને ફરી પુછ

પેરેસદા જરથુશતશે। અશાતમ। ઈપો।

પુછીઠી જરથોશતે અશોને લે

નાંદેરેફાંમ। ચેથરેહીતીંમ। દખશતુહીતીંમ।

ઉરત અશરમંદ દશતાંનમંદ

બોફુનુહીતીંમ। બોદો। વીધુપાત। ચેફે। થવાત

ખુંનમંદ ગુનાહા ખબર તોજશ

બુદંધેતીંમ। વીધુશીમ। અઢીઅપ। ચેચેથુશીમા

ગુનાહા ખબર તે તોજશ

ખશુદરાત। અઢીઅપ। ફરંધરેલેતે।

મની ઠાપર બુલંદ મુકે。

ફરીથી મહને ખાલેશ પુછ લેફુદાદાર છેઠી પેદા

દશાનો પેદા કરનાર અને વરધીનો કરનાર અ

ને ધણી આધાહીનો અને ખબરનો જાણનાર

હુ ઈઆને હુ શુમાર ધણો ફરંચ ફરચીજનો અને

હુધણાં જવાબનો ફેહેનાર પુરશોશાનો ઈઆને

ફોઈ પુછે તેહેને હુ ભલો જવાબ દેઠી કે જરથોશ

ત તુ ભલો બેહેતર છે અને દરવેશો તુ મહને પુછ

ઈઆને તું બેહેતર છે અને બોબેરગા થાહલો છે
 ઈઆને બોબેરગી પાંમેલો છે તે હરવેશો તુ મહ
 ને પુછ તેહેવાર પછે પુછીઠી જરથોશાને અફુર
 મજદ અશોને ભૈ હિ અશો અફુરમજદ ને ઉરતય
 શારમંદ દશતાંન ભફુરેલી લોહીને દેખે અને પો
 તે જાંણે બે દશતાંન મહુને છે અને દશતાંનનીતો
 જશ કરે અને દશતાંન આવેલું હોઈને જાંણી જો
 ઈને તે દશતાંન આવેલી જાતમાં હાં મની નાંખે
 ઈઆને જો ઉરતને દશતાંન આવે તે ઉરત જાંણે
 જો મહુને દશતાંન આવેલું છે અને દશતાંનનાં
 ગુનાહાની લોજશ કરી તે લોજશ કરે અને હિ
 પું ફેહેય અને તેહેની જાતમાં હાં જો મની મેલે ઈ
 આને ઉરતશાયે શુકુબત કરે અને મરદ જાંણે
 જો હિ ઉરત દશતાંન ભફુરેલી છે.

ફદા અંધો અસતે પેતેશા ફદા અંધો
 શુતેહેની છે લોજશ ફેમ તેહેનુ
 અસતે આપેરેતેશા ફદા અહિતહે પેતે

છે પુલગુજરથાયુ શુ તે

વરશાત શીઉથન યેયેથવાડા અજાહિતે

ફરવાથી ગુનાહ લોજશ યાલે

પુછીઠી ફે શુછે તેહેની લોજશ ખાજાનાંથી ઈઆને

પરશાથી ખરચીને તેહેની તોજશ શુકરે અને કે
મછે તેહેનું પુલથી ગુજરવું ચાબુક મારવે કરી ઈ
આને પુલ ઉપર પાદે કરાહા કરીને તેહેનું ગુજર
વું કેમ થાઈ અને તે ગુનાહા કરેને તેહેની તોજશ
ચાલે ઈઆને તે ગુનાહાની ગુજરશ કેમ કરે.

~~ઈઓ નાદિરેકાંમ યેથરેઅતીમ દખશતુહતીમ~~

કે ઉરત યશરેમંદ દશતાંનમંદ

~~વીફુનુઅહતીમ બોદો વીફુઆઉ યેફેથવાઉ~~

ખુંજમંદ ગુનાહ ખબર તોજશ

~~બોદંધેતીમ વીથુશીમ અભિઅ યેયેથુશીમ~~

ગુનાહાની ખબર તે તોજશ

~~ખશોદરાઉ અભિહિ ફરંધફરેજેતે~~

મની ઉપર બુલંદ સુકે.

બયાબદીયો હોરમબદે જે ઉરત યશરેમંદ ઈઆ

ને દશતાંન ભફરેલી લોહીને દેખે અને પોતે

નંણોજે મફને દશતાંન છે અને દશતાંનની તો

જશ ફહીય તે દશતાંનની તોજશ કરૂં અને તે

મરદ દશતાંનની ખબર નંણોય ઈઆને દશતાં

ન આયેબુ હોઈ અને નંણી જોઈ તે દશતાંન આ

વેલીની જતમાંહાં મની નાંખે ઈઆને દશતાંન

ની ઉરતશાયે શોહોબત કરે તેહેની તોજશ નીચે

આવે છે.

~~હનંધરેમ / અનુ / મઈઅનાંમ / ફરાઉઅઈઅનુઈઆદા~~

હનર બકરાં ઘણી કોશોશો

હનર બકરાં ઘણી કોશોશથી બુલંદ આતશની
ચરબને વાશતે લેઈજાઈ ઘણી કુશોશથી કુશોશ
નો અરથઈને પોતાની હલાલ મેહેનતથી પઈશો
ખરચીને લેઈજાઈ હનર બકરાં તથા હનર બ
કરાં ચરબશાયે આતશ બેહેરાંમની દરધામાં
લેઈજાઈ.

~~વીસપનાંમ / હતેશાંમ / પશુઆંમ / અશમેનુઆઝ~~

તમાંમ તે પશુ રૂપાં

~~નેથરે / આથરે / અશઈઅ / વંધુઈઅ /~~

નેર શાયાબ નહુલો

~~ફરબરોહદા~~

ખુબ લેઈજાઈ.

તે તમાંમ પશુ ઈઆને રૂપાંશાયે નેર નલા શ
યાબને વાશતે ખુબ લેઈજાઈ ઈઆને આતશબે
હેરાંમની દરધામાંહાં પુનરાને શોફેતો તે ધાંશ
પાંણીથી તેફેની ખેદમત ફરે અને તે ગોશપંદનાં
કુધ દહીથી બે પેદા થાઈતે આતશનાં ખરચમાંહાં
લાવે અને તે હનર બકરાં માંહાંથી બેહેવારે બે

ગોશા પંદની કળ અળળ પુકુચે તેહેવારે તેહેને
મુબોદ હલાલ કરે અને તેહેની ચરબ આતશને
દીદ અને તે ગોશાત ઈજને અશો બોફો ખાદ
~~ઈઅદા અશોમ અંતરે અરેદે અરેલે~~

કે કાઠી અંદર નરંમ કીમત.

ઈઆને તે ભેરની શાયે નરંમ ખુશબોદાર કાઠી
ઉચી નરંમ કીમતી આતશ ઉપર મુકે નેહેને પ
તવાશે કહેછે.

~~બાબુદા દીવીઓ વંધુહેવીઓ ફરબરોદદા~~
બાબુદા પાંણીને લલાં બુલંદ લેઈબદે
બાબુની કઠિઅતે લલું પાંણી લેઈબદે ઈઆને
બાબુદા કરી લલાં પાંણીનો ભેર લેઈબદે ઈઆને
ઈજાનેનો ભેર પાંણીનો કાફાડી તે ભેરની બી
ના નીચે આવેય.

~~પેરેશાતનાંમ હેશમનાંમ ખરેબુઅનાંમ~~

બુદેલી કાઠીનાં શખત

~~કુશાતનાંમ આચરે અશાઈઆ વંધુઈઆ~~

શુકી આતશ શવાબને લલા

~~ફરબરોદદા~~

લેઈબદે.

હજર શુકી કાઠીનાં નજરે ભેદલા ભાહારા આ

તશા બેહેરાંમને વાશાતે ભલા શાવાબથકી લે
ધીબદિ •

~~હનંધરેમ / યજ્ઞઅનાંમ / હશમનાંમ / યેરેદુઅનાંમ~~

હજર ભલા ફાહીનાં નરંમ

~~ઉરઅશાનીઆઉ / વા / વોફુગોનહે / વા /~~

શુખડ ઈઆ લોબાંન વા

~~વોફુ / ફેરેતોહશા / વા / હદાને / પતઈઆઉ~~

અગર ઈઆ હરદિક દાંમનાંનંડની

~~વા / ફાંમચીદ / વા / ફુબુદે / લેમનાંમ /~~

હરદિક નેક બુદિનાં ધણાં

~~ઉરઅરનાંમ / આથરે / અશઈઆ / વંધુઈઆ~~

ઉરઅરની આતશાને શાવાબ ભલા

~~ફરબરોદદા •~~

બુલંદ લેઈબદિ •

શુખડ તથા લોબાંન તથા અગર ઈઆ દાંમ

નાં નડની ફાહીનાં ભાહારા હજર ભલા શાવા

બને વાશાતે આતશા બેહેરાંમની દરધાહા લે

ધીબદિ ઈઆને આપે •

~~હનંધરેમ / ફરશાતેરેતનામ / બરેશમન /~~

હજર ખુબ બંધાવાંમાં બરશાંમ

ફરશાતેરીઆદા.

ખુબ બાંધે.

હજર ખુબ બાંધવામાં ફાં બરશાંમ ખુબ બાંધે
ઈઆને બરશાંમ ઈશાનેને વાશાતે બંધાવે.

હજરેમ! બેચરનાંમ! હુ મુઅતનાંમ! ગોમુહતનાંમ!

હજર બેર હોમનો જવાંમનો

ઈપોબદાતનાંમ! પેરેઅંધ ફરશાતનાંમ! દહમો!

પાક બેહલો નેફોનો

ઈપોબદાતનાંમ! દહમો! પેરેઅંધ ફરશાતનાંમ!

પાક નેફોનો બેહલો

ફાંમ! દરેશાતે! દિલઈઆઉ! ઉરેઅરઈઆઉ!

દકી ચીને તે ઉરેઅર

ઈઆ! યોચ! હદાને! પાત! દવીઓ!

ને ફહીય ફાંનયા ઈઆને દાડંમ પાંણીનો

યંધુબીઓ! અશાઈઆ! યંધુઈઆ! ફરબરોદદા!

ભલો શવાબ ભલા બુલંદલેઈબહ.

હજર બેર હોમશાયેનો અને જવાંમ શાયેનો

પાક અને બેહલો ઈઆને શારદાર રાખેલો અ

ને નેફોનો પાક ફીધેલો ઈઆને પાક ફાહાડે

લો અને નેફોનો બેહલો અને નેફોનો શારદાર

રાખેલો ઈઆને નેફોઈ ઉપર શારદારી ફરીને પા

ક જોર કાહાડેલો તે મલેલો પાંણી શાયે ઉરે અ
રનો જે કહી ઉમિય હિંનવા ઈઆને દાડમની જહા
ડની ઉરે અરાંમનો જોર લેઈ જાહે તલા શાવા
બને વાશા તે ઈઆને હજાર જોર કહડાવીને હ
જાર ઈજાને કરાવે.

~~હંધરેમ / અજનાંમ / ઉદરો / ઘરાંશનાંમ /~~

હજાર અજદાહા પેટે ચાલનાર

~~અઠિઅ / જનીઆદ / ડુઈઈ / હંધરેમ /~~

તે મારે બેઈ હજાર

~~અનીઅશાંમચેદ /~~

બીજા શાંપ.

હજાર અજદાહા પેટે કરી ચાલનાર છે તેહેનેમા
રે અને હશેવાઈ બીજા બેઈ હજાર ધાંમણા મારે.

~~હંધરેમ / અજનાંમ / દાદમેની અઠિઅનાંમ /~~

હજાર મેડક જમીનનાં

~~અઠિઅ / જનીઆદ / ડુઈઅ / હંધરેમ /~~

હ મારે બેઈ હજાર

~~ઉપાપનાંમ /~~

પાંણીનાં મેડક.

હજાર મેડક જમીનનાં મારે અને બેઈ હજાર મે

ડક પાંણીનાં મારે.

~~હંધરેમ / મોહરેનાંમ / દાનો / કરશનાંમ /~~

હજર ફીડી દાંણાંની ખેયનાર

~~અભિઅ / જનીઅદ / હુઈ / હંધરેમ /~~

તે મારે બેહ હજર

~~અનીદશાંમબેદ /~~

બીજી ફીડી.

અને હજર ફીડી દાંણાંની ખેયનાર અને બેહ

હજર ફીડી બીજી ધરની કરનાર ઈઆને શો

રાખની કરનાર તેહેને મારે.

~~થરેસતેમ / કરસયે અંબનેનાંમ /~~

તરીશ બુલંદનાંખે આમાં

~~કરસયે અંબીઅપોદ / તરસય / આપો /~~

બુલંદનાંખે શેરાંનો પાંણીનાં

~~નોઊઅપો ઈઆઉ /~~

નાવદાંન.

તરીશ બુલંદનાંખવામાં બુલંદનાંખે પાંણીનાં

નાવદાંનની શરૂપર ઈઆને પાંણી જવાનાં

ગલણારાં ફે તાંદાં તે રશતા ઉપર પાંણીમાં

ઉતરીને જવાને વાશતે તેથી પાંણીનાં રશ

તાનાં માથાંઉપર બુલંદ બાંધે ફેવા પુલ તરી

શ બાંધે.

હુંધરેમ। ઉપા। જનનાંમ। ઉપા। જોદદ।

હજર બુલંદ મારવામાં બુલંદ મારે

અસપહે। અશતરીઅ। હુંધરેમ। સરોશો।

કુરરા

હજર

ચરનીઅ।

ચાબુક ૦

અને દેલું ફીધાપછે જી હજર કુરરા તથા હ

જર ચાબુક મારવામાં હાં મારે અશતરીઅ

કુરરાને ફેફેછે વળી બીજા અરથ હમલી થા

દેછે જે અસપહે ધોડાને ફેફેછે અને અશત

રીદ ઊઠને ફેફેછે ઈઆને ધોડા તથા ઊઠને

મારવાનાં ચાબુક મારે ૦

તદા અંધો અસતે। પેતેશ। તદા અંધો।

તે તેહેને છે તોજશ તે તેહેની

અસતે। આપેરેતેશ।

છે ખુલગુજરી.

તદા અદતે। પેતે। વરશત। રીઉથને।

તે દરવેશો થા ફરયે ગુનાહા

ચેચેથવાઉ। અનદતે। ૦

તોજશ ચાલે ૦

તેછે તેહેની તોજશ ખાનનો ખરચવાથી અને

તેથી છે તેહેની પુલ ગુજરી તોજશથી હરવેશે
તે ગુનાહા કરવે તોજશમાંહાં ચાલે ઈઆને હર
વેશે કરી ગુનાહાની ગુજરશ કરે.

~~ઈહને અજહતે તેમ અહમ પેથીઆહતે~~

અગર ચાલે તે ધરનાં અંબાર કરે

~~ઈહમ અશોનાંમ~~

કે અશોને.

અગર ને તે ગુનાહાનો કરનાર અને તોજશ ક
રવામાંહાં ચાલે ઈઆને તોજશ કરેતો તે અશો
નાં ધરની વખાર કરે ઈઆને બેહેશતની વખા
ર કરે ઈઆને ઊપર કહીય તેપરમાંહો તોજશ
કરેતો તેશખશ બેહેશત હખતીઆર કરે.

~~ઈહને નોહદા અજહતે તેમ અહમ~~

અગર નહી ચાલે તે ધરની

~~પેથીઆહતે ઈહમ દરઅતાંમ~~

વખાર કરે કે દરવંદોનાં.

અગર નહી ચાલે ઈઆને હ ગુનાહાની તોજ
શ નહી કરેતો તે દરવંદોનાં ધરની વખાર કરે
ઈઆને દોજખ અગર તોજશ કહીય તે તોજ
શ નહી કરેતો દોજખ પાંમે.

તેમ। ~~અંધેનેમ। તેમસયેયરેમ। તેમ।~~

અંધારાં ન લાદિક અંધારાંની તોખંમ

અંધેન।

તારીકી.

અંધારાં ધરનો અંબાર દરવંદીનો તેણે તેજગો
લાદિક કીધું બુરંધણું અંધારાંને લાદિક તેહેની જ
ગો તેજગોમાંહાં તે આદમીએ દરવંદી કરે તેહે
નું તોખંમ તેજગોથી અને તે દોજખની તારીકી
નું અને અંધારું દિહેવુને હાથેકરીને પકડાવીશખે
તેહેવાં દોજખમાંહાં જાહે. અશોમવોફુ ૧

પરગર ૬ ૧૯મી. હિંદવી. અરથરાથે।

અપાખતરદા હયા નેમાદા અપાખતરીદિલીઓ

અપાખતરની થી તરફ અપાખતર

હયા નેમેલીઓ ફરફુઅરદા અંધરો।

તરફ

ધણો દોડેડ

ગાના

મીનોદશા પોરો મહરફો દેહીઅનાંમ।

મીનો

પુર

મોત

દેવોનો

દેહીઓ.

દેવ.

અવાખતરની તરફથી દેવોની જગોની તરફથી

અવાખતરની તરફથી ઘણો દોડેઓ દેવોનો

દેવ ગાનામીનો મોત ભરેલો લેહેવારે કે પેગંમ

બર અશો જરથુશત દાંનલઈ અફર મલદની

દરબાહાથી રૂખશત થાઈને પાછા ફરેઆ હલે

હાંનમાં પાછા આવેઆ લેહેવારે પુઠે દોડેઓ હ

હેરેમંન ગાનામીનો હહેરેમંન દેવોની શાથે.

~~ઉદિતે. હુઅતે. હોઈઓ. હુલદાઉ. અંધરો.~~

હરવેશો બોલેઉ તે લે બુરીદાંનાઈનો ગાના

~~મેનીહિઉશા. પોઉરો. મહરફો. દરખશા.~~

મીનો પુર મોતનો દરૂ

~~અપ. હુઆરે. મેરેઅંચંધુહા. અશાઉમા.~~

બુલંદ દોડેઓ ખરાબ કરવા અશો

~~જરથુશતર.~~

જરથોશત.

હરવેશો બોલેઉ તે નાદાંન ગાનામીનો લેમોતભ

રેલો દેવ દરૂનેને હલે દરૂનેઉપર દોડે મરડો ખ

રાબ ફરે અશો જરથોશતને ઈઆને ગાનામીનો

હ દેવોને હોફંમ ફીધોલે મારો અશો જરથુશતને.

દરખશા / હે / પેરે દુરદ / બુદતે / દેહીઓ /

દરેલ તે ઊપર દોડેત બોલનાંમનો દેવ

દયાદિને / મેરે શોનેમ / દુલદાઉ /

મોત છુપીઠી ચાલનાર ફરેફતાર.

દરેલેઊપર દોડેઆ ફતા બોલનાંમનો દેવ મોત

છુપીઠી ચાલનાર ફરેફતાર ઈઆને બોલનાંમ

નો દેવ તે ફરેબનો દેનાર છુપેઆ મોતનો ચાલ

નાર ઈઆને શરવેને નાબુદોનો ફરનાર ઈઆને

મોતનો ફરનાર તમાંમ દેયો દોડેઆ.

જરથુશતર / અફુનેમ / વેરીંમ /

જરથુશત અફુંનયર

ફરશારાઠી અઈપ્રોદિશ / ઈઅથા / અફુ / વેરીંપ્રો /

બુલંદ પઢેઆ

આપો / વંધો હીશ / ફરાઈઆ / નહતે / વંધુઈઆઉ /

પાંણી ભલું ખુબઈલઠી વેફે

દાદિતીઆઉ / દેનાંમ / માલદીઅશાનીંમ /

દાદિતી દીન માલદીઅશાની

ફરોરેનોદિતે /

ફરઅરાને.

તેફેવારે જરથુશત રબેઈ ઈઅથા અફુવેરીઓ પ

ઢેઆને ઈઅથા અફુ વેરીઓ ઈજશાનેમાંહાંદલ

દલેનાં હામથે હોશે તે આગલ આવેય તે હોશે તે
નાં કરદાશાથે ઈઅથા અફવેરીઓ રબેદ પહે
આ અને કરવરાને જોગેહે ફુતી તેપઢી વેહેદાહતી
નાંમની નદીછે તેનદીનાં પાંણીને ખુબ ઈજા.
ઈઆને તેહેની બંદગી ફીધી જેહેવારે તેશરવે દે
વો વેહેદાહતી નદી આગલ નરથુશતની લગલ
ગ આવી લાગા તેહેવારે પેગંમબર નરથોશતે
ત્યાંહાં હેબંદગી શરવે ફીધી.

~~દરખશા/હે/સતરેતો/અપ/ફુઅરદ/~~
~~દરેલ તે શરદારથાઈ પાછા દોડેઆ~~
~~બુદતે/દેઉઓ/દેખીદેને/મરેશોનેમ/~~
~~બુલનાંમ દેય મોતનો છુપેઆ ચાલનાર~~
~~ફુલદાઉ/~~

ફેરેફેલાર.
તે દરેલ શરદ થાહઆ નરથુશતની બંદગી ફીધા
થી તેદેવ શરદ થાઈ ઈઆને બેહોશ થાહઆઈ
આને બુલ દેયને છુપેઆ મોતનો ચાલનાર ફે
રેફેલાર તેશરવે પાછા દોડેઆ ઈઆને ગના મી
નોની તરફ નાહાહા.

~~દરખશા/હે/પેતે/ફુઅત/સફોતર/અંધરોમેનીઉ/~~
~~દરેલ તે નવાબ ફેફુ તોડનાર ગના મીનો.~~

અને ગાનામીનોને જવાબ કહેઓ કે હિનાદાંન
 ગાનામીનો જરથોશતનો પુરેહે હેયો જે તેતો
 ડનાર ગાનામીનો થીછે ઈઆને તાહારી પેદા હિ
 શનો તેડનારછે કે કાંઈ અમો હિ તેહેને મારવા
 નો હિલાલ નહી દીદો કે અમો તેહેને નહી મારી
 શકતા બલકે અમોને તેણો શરદ કીધા.
~~નોહિદા હે/ ઉશો/ પેરે/ વેનામે/ સપેતમાં હિ/~~
 નહી તે હોશ ઉપર જોઈ સપેતમાં ન
~~જરથુશતરાઈ/~~

જરથુશત.

નહી તેહેનાં મુતને જોઈ શકેઆ અમો દેવો દ
 રને જે કે સપેતમાં ન જરથુશતછે તેહેનું.
~~પોઉર/ ખરેનંધો/ અશુઆ/ જરથુશતરો/~~

પુર ગુર અશો જરથુશત.

ગુર ભરેલો ઘણી બેશકારી થી અશો જરથુશત
 કે જાહેર બેશકારીને દરમીઆંન છે તેઉપર ધા
 તનું દોડનું નહી પુકુચનું ઈઆને ધાત જરથુશત
 ઉપર નહી પુકુચે હેયો જવાબ દેવદરનેહિ
 નામીનોની આગલ કહેઓ.

~~જરથુશતરો મનંધો/ પેરે/ વેનાયે/ દેઉઆ/~~

જરથુશતે મનશની ઉપર નઈઉ દેવ

~~મેં દરે અંતો / હુલ દાઉધો / ઉરો મં /~~

મને દરે અંદ બુરી દાનાઈનો હુશને મોત

~~હાં મં / પેરે સે અંતે /~~

માહારા પુછેય.

જરથુશતે મનશાની ઊપર નેઈઠી ઈઆને દેલ

ઊપર વમાશીઠી કે દેલ દરવંદ ઈઆને દેલ દોલ

ખી બુરી દાનાઈનો માહારા હોશને ઈઆને મો

તને હેફેલું જરથુશતે નંબુડી વીચારીઠી ને માહા

રા મોતનાં જવાબ શવાલ કરેય.

~~ઉશા / હેશાલદા / જરથુશતરો / ફરથુશદા /~~

બુલંદ ખડો રહેઉ જરથોશાત આગલયાલેઉ

~~જરથુશતરો /~~

જરથોશાત.

બુલંદ ફુલો થાદેઓ જરથોશાત અને જાદે

હે આગલયાલેઓ.

~~અશારેતો / અપકા મનંધો / ખરૂં જીહા દખેશો /~~

કરવાયકી અકુમંનને શખત આનરની

~~પેરેશાતનાં મં /~~

પુરશોશાનો.

અકુમંનને નેશાત કરવાને વાશતે ને અકુમંન

શખત શખત આનરની પુરશોશાનો ઈઆને

અકુમંન દેવને બહુમંન અંમશાશાપંદનો જીદ
 ઈઆને કુશમંન છે ભુડી મંનશાનો ઈઆને ભલી
 મનશાનીને ફેરવી ભુડી મનશાનીનો ફરાવનાર
 તે શાખત આનરની દેવને જરથુશાતે પોતાનાં
 તંનથી નેશાત નાબુદ ફીધેલો હતો જરથુશાત
 નાં તંનમાં હાં અકુમંન નહીં હતો અને તે દેનાં
 તંનમાં હાં ભલી મનશાની હતી તેથી આગલયા
 બેડ જરથુશાત.

~~અશાનો / જસત / દરેજેમનો /~~
 અશો ઈ ઈઆને નોધેરે હાથમાં રાખતો
 હતો / મસંધો / હેઅંતે / અશુઅ / જરથુશાતરો /
 ધર અંદાને કુતો અશો જરથુશાત.
 અશોદે જે નોધેરે હાથમાં હાં રાખી તે ધરનાં અં
 દાનની હતી અશો જરથોશાની છેકે મીનો ઈ
 અથા અકુવેરીઓ ફેફેય ઈઆને કુંનવરનું ફ
 થીઆર તે રાખતો હતો.
~~વેઅંદે / મનો / દથોશો / અકુરાદિ / મજદાદિ /~~
 હાંશેલ ફીધેલો દાદાર અકુરમજદે.
 અને તે અકુંનવરનું ફથીઆર દાદાર અકુર
 મજદથી હાંશેલ ફીધેલું હતું.

~~કુઆ હે। દરેજ હે। અંધાત। ભેમો। ઈઆદ।~~

કે તે રાખતો છે જમીન કે

~~પથનીઆત। શકેરેનીઆત। દુરહે। અપાદરીઆત।~~

પેહેના

દુરરાહા

શાખા

~~દરેજ હે। પેતે। જબરહે। નમાનહે। પોતરો।~~

શાખા

શુનુ

ધરમાં

પોતરો

~~શાશપહે।~~

શાશપા.

કેહેયું તે હથીઆર નોગેહેરેનું રાખતો છે જમીન

ઉપર દરેજને મારવાનું દરેજને નાં શરઉપર ને

કે પુહુલું અને ગોલ અને દુર મારગાનુ અને નાં

હાં દુર દરાજ લગે દેવ દરેજે હોઈ તાંહાંશુધી તે

હેનાંનાં શર ભુટે છેહેયું અજમતી મીનોઈ હથી

આર પોતરો શાશપનાં ધરમાં હતું તે હથીઆ

ર પોતાનાં હાથમાં હાં રાખીઉ.

~~ઉનુઆદ ઈઆદ। જરથુશાતર। અંધરો। મેનીહુશા।~~

બુલંદ ઉઠેઓ જરથોશાત ગાના મીનો

~~દુજદ। અંધરો। મેનીહુશા।~~

બુરી દાંનાઈનો ગાના મીનો.

બુલંદ ઉઠેઓ જરથોશાત ગાના મીનોઉપર ઈ

આને ભુકી દાંનાઈનાં ગાના મીનોઉપર જરથુશાત

પોશ દશાલી લેઈગીઓ

~~જનાને । દામે । દેઉઓ । દાતેમ । જનાને ।~~

મારૂં પેદાદશ દેવની દીધેલી મારૂં

~~નશાત । દેઉઓ । દાતેમ ।~~

નશાશ દેવનો આપેલો ।

મારૂં દેવની પેદાકીધેલી પેદાદશને મારૂં દેવનાં

પેદાકીધેલા નશાશને ઈઆને નશાશદેવ તેજે

તમામ જોહાંનને નાપાકનો કરનાર તે નશાશ

ને ઈઆને જરથોશતે ગાનામીનોને કહીઉ ।

~~જનાને । પેરેકાંમ । ઈઆંમ । ખનાથેતે ।~~

મારૂં પરીની મોરાદનાંને કે બુલપરશત

~~ઈપહંમાદ । ઉશજઈતે । શોશીઆંશ ।~~

કે બુલંદનંણશો ક્રાહદેમંદ

~~પેરેથરેજ । હયા । અપદ । કાંશોઈઆદ ।~~

ક્રીરોજગર થી પાંણી કેઆંજશ ।

મારૂં પરીની મોરાદનાંને તથા બુલપરશતને

ઈઆને પુતલાંનાં પુજનારને અને માહારાશા

ગેરદોલી તમોને મારે અને તેજેવાર પછે ક્રતે

હમંદ તથા ક્રાહદેમંદ કાંશોશોદ નદીથી પુકુયશો

તેલી તમોને મારશે ઈઆને માહારા બેટા હોશે

દર તથા હોશેદર માહા તથા શોશીઓદશ

હિતરંણો બોટા કાંશેરોદ નહીથી અંણાશે તેની
તમોને મારશે તમારા પોતાનાં કરવાથી ત
મોને મારશે તમારાં ફેલથી •

~~ઉશોશતરદ / હયા / નેમાદ / ઉશાશતરેબીઓ~~

ઉશોશતર થી તરફ ઉશોશતર

~~હયા / નેમેબીઓ~~

થી તરફ •

ઉશોશતરની તરફથી જગોની તરફથી ઉશોશ

તર તે ઊગમંણ દશા તે ઊગમંણની તરફ ખુ

રશેદ જે મોટા દાહાડામાં ઊપર આવેય તેઓ

શાશતરની જગોથી જે ખુરશેદ નાંધલા દાહાડા

માંહાં ઊપર આવેય તેજગો ઈઆને નાંધલા

દાહાડામાંહાં નીચે જહય રખીથવંનની તરફ

તેજગોથી ઈઆને નાંધલામાં તેજગોલગી

અને મોટામાંહાં નીચે જહય ડુશોશતર ઈઆ

ને ખુરશેદ ઊશોશતરની તરફથી ઊગેય અને

ડુશાશતરની તરફ નીચે જહય ડુશાશતર તે

આઠમંણી દશાને ફેફે છે તે ઊગમંણથી તે આ

ઠમંણાલગે દશાલગે ઉતરદશા તેફેને અવાખ

તર ફેફે છે તે તરફથી કાંશેરોદ નહીથી ૩ તરંણ

માહારા હબોટા પેદાધાશે તેની લુને મારશે •

~~પેતે / અહં માદે / અદુઅતે / દુલદામો /~~

જવાબ લેહેને ફહેઓ બુરીદાનાઈનાં

~~અંધરો / મેનીહિતશા /~~

ગાના મીનો.

તે જરથુશતને બુરીદાનાઈનાં ગાનામીનોદ
જવાબ દીધો.

~~મા / મે / દામે / મેરેઅંધંધુહે /~~

માં માહારી પેદાદેશને મોડતો

~~અશાઉમ / જરથોશતર /~~

અશો જરથોશત.

ફેદિ અશો જરથુશત માહારી પેદાદેશને માં મા
રતો માં ખરાબ કરતો.

~~તુંમ / અહે / પોતરો / શાશપહે / બેરેથરીઅદા /~~

તુ છે પોતરો શાશપ બેરો

~~હયા જાહિઈશા /~~

થી જાણો.

તુ છે પોતરો શાશપનો બેરો તુહને હમેલથી અ
ને જાણોઆથી હમે જાણીદેય ઈઆને પેર
માં હાં તુ હમેલ રહેઓ અને તુહને જાણોઓ
તે દાહાડેથી અમો તુને પીછાંજાણીદેય અને છે
ફેદરવેશો ફેદેય ફેતાહારા નેઆગાંનોલી અ

મોને ઈજલા અને તુલી અમોને ઈને ઈઆને
ગાનામીનો હ અને દેવો હ નરથોશતને કહીઠીને
તાહારા વડાવોલી હમારી આરાધના કરતા
અને તુલી કર હમારી આરાધનાં ૦

~~અપસતુ અંધે / વંધો હીમ / દેનાં મ / માલદી અશનીમા
પાછી મુક લલી દીનને માલદી અશની
વંદા હ / ઈઆને મ / ઈઅથા વેઅંદદ /~~

હાંશેલકર નેકી જેમ હાંશેલકીધી
~~વેદેગનો / દંધો / પતો હશ / ૦~~

જેહાક પાદશાહા ૦

અને લલી બેહેતર દીનછે માલદી અશની તેતુ
પાછી મુક જેતુ હાંશેલકરે નેકી જેનકી જેહા
ક પાદશાહે હાંશેલકીધી ઈઆને તું લલી મા
લદી અશની દીન પાછી મુક જેહેવી નેકી જેહા
કને આપી તેહેવી નેકી તુને આપું ઈઆને તુ
ને જેહાકની મીશાલે પાદશાહા કરું ૦

~~પેતે / અહંમાદ / અઠી અ / સેતે / ઈઅપે /~~

જવાબ તેહેને કહેઓ કે

~~સપેતમો / નરથોશતરો / ૦~~

સપેતમાંન નરથોશત ૦

જવાબ પાછો દીધો સપેતમાંન નરથોશતે તે

ગાતામીનો દેવને.

~~નોહિદા હે અપસનુઆને વંધોહીમ~~

નહી તે પાછુ સુકુ ભલી

~~દેનાંમ માલદીઅશાનીમ~~

દીંન માલદીઅશાની.

ભલી બેહેતર દીંન માલદીઅશાની જે હોરમળ
દથી હાંશેલ ફીધીય તે દીંનને પાછી નહી સુકુ
અને ભલી દીંનની તારીફ કરવાથી પાછો નહી
કરે.

~~નોહિદા અસતેય નોહિદા ઉશતાનેમય~~

નહી તંન નહી નંન

~~નોહિદા બોદસય વીઉરુઈરીઆદ~~

નહી જીવને કરવે.

નહી તંનથી અને નહી પેઆરા જીવયકી અ
ને નહી ઘણાં જીવવાયકી અને નહી ભલાજી
વાયકી નહી તંન જીવ પાછો કરેઆયકી ઈ
આને મહને મારી નાંખે તોભી કુ દીંનની તા
રીફ કરવાથી પાછો કરે નહી.

~~પેતે અહંમાદિ ઉશેતે દુલદામો~~

જવાબ તેહેને કહેઉ બુરીદાંનાઈનો

~~અંધરો મેનીઉશા~~

ગાના મીનો.

બુરી દાંનાઈનાં ગાનામીનોઈ પાછો જવાબ ક
હેઓ.

~~કેહે વચ વનાને કેહે વચ~~

કીહે વચને આજેજ કરે કીકુ વચન

~~અપઈઅશાને કેનેજા~~ કુ કેરેતાઉધો

કુર કરે કીકુ હથીઆર નેકી કીધેહુ

~~મન દામે અંધરો મેનીઉશા~~

માહારી પેદાઈશ ગાના મીનો.

કીકુ વચને કરી રાજવું કરશે અને અજેજ ક
રશે અને કીહે વચને કરી કુર કરશે અને કી
હે હથીઆરે કરી માહારી ગાના મીનોની પે
દાઈશને આજેજ અને કુર કરશે.

~~પેતે અહંમાઈ અઠિઅશેતે ઈઓ~~

જવાબ લેહેને કહેઓ કે

~~સપેતામો જરથુશાતરો~~

સપેતમાંન જરથોશાત.

તેસપેતમાંન જરથુશાતે ગાનામીનો આહારે
મંનને જવાબ દીધો.

હાઉ-અનયે । તસતયે । હોમયે । વયે ।

હાઉ-અનીમ તશતો હોમ બોલયુ

મનદો । ફરોખત ।

હોરમબદે કહીઠિય.

હાઉ-અનીમે કરી તશતાદકરી હોમે કરી અને અ
ફરમબદે બુલંદ બોલયુ કહીઠિય તેણે કરી ઈ
આને હોરમબદનાં અવશતાદકરી.

મને । જ-અશતે । વહેશતેમ ।

માહારે હથી-આરછે બુલંદ.

દિહથી-આર માહારેછે ધણું બોલેરગ.

અન । વય । વનાને । અને । વય ।

દિ વયંને રાલુ દિ વયંને

અપઈ-અશાને । અન । જ-અ । ફુ ફેરેતાઉધો

ફુરફરે દિ હથી-આર નેક ફીધેલુ

આદિ । ફુલદ । અંધરો । મેનીદિઉશ ।

દિ બુરીદાનાઈનાં ગાના મીનો.

તુને તે પઢવે કરી રાલુ ઈ-આને તુને આલેલ
કરું અને તુને વયંને કરી ફુરફરું ઈ-આને તુને
માહારી પેદાદિશથી ફુરફરું તે હથી-આર ખુબ
નેક ફીધેલે કરી દિબુરી દાંનાઈનાં ગાના મી
નોને.

દયદ / સપેઅંતો / મેનીદુરા / દયદ /

આપીઠી સપેના મીનો આપીઠી

જરુઆરોને / અફરનફે /

જમાંનાં શિકનારને .

મહને આપીઠીય સપેનામીનોદિ ઈઆને ફોર

મળદે અને મહને આપીઠીય બેકેનાર જમાં

નાદિ ઈઆને જે જમાંનાંનો કેનારો નથી તેણે

ફરદયેન / અમેશા / શપેઅંતે /

બોનેરગ આપીઠી અમશા શપંદે

કુમશાયરા / કુદાઉધો /

નેકશાફેબો નેકીનાં આપનારા .

મહને બોનેરગ આપીઠી નેકશાફેબો અને ને

કીનાં આપનારા અમશાશપંદોદિ ઈઆને તે

બોનેરગ ફથીઆર આપેઆથી ઈઆરી નહ

રેલા કુતા ઈઆને અમેશાશપંદોશાયે .

જરથુશાતરો / અફુનેમ / વેરીમ / ફરશારાઠીઅઈપ્રોશા

જરથુશાત અફુન વર બુલંદ બોલો

ઈઅથા / અફુ / વેરીપો / વાશાતારેમ

જરથુશાત અફુન વર બુલંદ પદેપો ઈઆને ઈ

અથા અફુવેરીપો .

ફરા! મરોદ! અશુઆ નરથુશાતર! તદ!

બુલંદ ફહીઠી અશો નરથુશાતને તે

યંબા! પેરેસા! હરેશમોહ! યોચા!

તુને પુછુ રાતશાત મહને ફેફે

અફુરા!

અફુર મળદ.

બુલંદ બોલેઆ નરથોશાત તે તુને પુછું તે રા
શાત શામું ફેફે હ અફુર મળદ ઈઆને ઓશાતવા
રી ચાફુછેઠી ફે હરવેશો ફેફેય તે મહને રાશાત
ફેફે.

પેરેસદ! નરથુશાતરો! અશાઆમ! હરેશઆ

પુછીઠી નરથોશાતે અશોને દરને

પેતે! નબરે! અફુરાદ! મળદાદ! યંબા! યરેફુ!

નબર અફુર મળદ બહ

મનંધ! આઝઘાનો!

મંન બહલા અંદાબાછે.

પુછીઠી નરથોશાતે અશો અફુર મળદને દર

ને નબારને વાશાતે ને હ અશો અફુર મળદ

દરને નબારતે દરને તોડવાનાં હથીઆરને

ફેફેછે હ અફુર મળદ હબહલા બહમંન બલી

મનશાનીનાં અને બલા અંદાબાનાં નેફેમાંફે

લલી મનશાની છે તાંહાં બહુમંત અમશા શા
પંદનું ઊતરું છે.

~~અશાદ વહેશા તાદ વશાથરાદ વેરીઆદ~~
શાવાબ બુલંદ શાહેબી મોરાદ
~~સપેઅંતીઆઉ આરમેતે.~~

વરધીની સંમપુરંણ મનશાનીની.

અને હ બુલંદ શાવાબ અરદી બેહેશાત અને હ
સંમપુરંણ મનશાનીની વરધીનાં સપેઅંદાર મ
દ અમેશાશાપંદ ઈઆને હેવાં પદ ઈશાનેમાં
હાં આયેછે તે પઢવાદકરી ઈઆને ઈઅોજદાથ
રેગાર મરદ બરશાનુંમ દીદ ઈઆ વંદીદાદ મરા
તેબ કરે તે બરશાનુંમ દીદ હેયું પુછીઉ ભરથો
શાતે હોરમ જદથી.

~~કુધા હીશા અબેમ ફેરેનુઆને હયાઅબીઅંપાદ~~
કેમ તેથી કુ કરે થી તે

~~દરજદ હયા કુજદ અંધરો મેનીઉશા~~

દરજ થી બુરીદાંનાઈનાં ગના મીનો

જેતે હથીઆરથી કુ કેમ કરું દરજને અને બુ
રી દાનાઈનાં ગનામીનોને ઈઆને ગનામી
નો તથા દરજને આજેજ કેમ કરું.

~~કુથા હાંમ રથવેમ કુથા પેતે રથવેમ~~

કેમ હંમરીદ રીમંન કેમ પતરીદ રીમંન

~~કુથા નશોશા અપઈઅશાને હથ અઘિઅંધાદ~~

કેમ નશાશા કુરકરૂ થી તે

~~વીસાદ ઈપદ માલદીઅશાનોદશા~~

મોહોલા કે માલદીઅશાનીનાં.

લેકે હંમરીદ રીમંન થાદય તેહેને અને લેકે પ

તરીદ રીમંન થાદય તેહેને કેમ આલેલ કરૂં અ

ને નશાશાને કેમ કુરકરૂ તેમાલદીઅશાનીનાં ઉ

નાં મોહોલાથી.

~~કુથા નરેમ અશુઅનેમ ઈઓલદથામે~~

કેમ મરદને અશો પાફી

~~કુથા નાદિરેકાંમ અશોનીમ ઈઓલદથરેમ~~

કેમ ઉરત અશો પાફી

~~ખરામે~~

લેઈનહ.

કેમ અશો મરદને પાફ કરૂં અને કેમ અશો ના

રીને પાફ કરવું લેઈનહ.

~~અપદ મરોદ નેલવઈઅંધુહે તું~~

દરવોશો ફહીગી પઢે તુ

~~જરથુશતર વંધોહિંમ દેનાંમ માલદીઅશાનીમા~~

જરથોશત લલી દીન માલદીઅશાની.

જવાબદીધો હોરમલદે જે લહલી બેહેતર માલ

દીઅશાની દીનને પઢે હઅશો જરથુશત ઈઆને

જુદ દેવદાદ ઈઆને વંદીદાદ ઈજ ઈઆને વંદી

દાદનો નકશા ઈજેઆ વનાંનો મરદ બરશાનુંમ

નહીદીદ માંટે મરાતબ કરેતે દરજને મારે.

~~જેજબઈઅંધોહ તું જરથુશતર અઠિઆદેન~~

પઢ તું જરથુશત મીનો

~~અમેશાશાપેઅંત અઠિઅ રૂપતો ફેરેશુઅરીમા~~

અમશાશાપંદોને ઊપર ફક્ત ફેશવર

~~નેમા~~

જમીન.

પઢ તું જરથોશત મીનોઈ અમેશાશાપંદોને

ફક્ત ફેશવર જમીન ઊપર ફેતે અમેશાશાપંદો

મીનો છે ઈઆને ગેબીછે નહી દેખઈતા તેફેને

ઈજું.

~~જેજબઈઅંધોહ તું જરથોશતર થવાશહે~~

પઢ તું જરથોશત આશમાંન

~~જુદાતહે જરઆનહે અફરનહે વઈઅહશા~~

બદાદ જમાંનો બેફેનાર વેદ

ઉપરો જેરી હો

બાલતર કાંમનો.

પઠ તું હજરથોશાત આશમાં ન બદાદને ઈઆને
બદાદનો અરથ હો તે પોતાની ખેશકારીને દ
રમીઆં ન તેહેને કોઈની શીબ દરમીઆં ન હી
ધટે ઈઆને ખુદ બખુદ પોતાનાં કાંમમાં ફાં ફે
રતો છે તેહેને પઠ અને બેકેનાર જમાંનાં ને અને
બાલતર કાંમનાં વેદ ઈબદને ઈબવે વેદ ઈબદ
તેરાંમ ઈબદનો હંમકાર છે.

નેબબ ઈઅંગોફા તુ જરથોશાત વાલો

પઠ

તુ જરથોશાત

વાઆ

તખમો મબદ દાલો

નેરાવર હોરમબદનો આપેલો

સપેઅંત સરીર ફુગદ અફુરો મબદાઉ

સપંદાર નેક બેટી અફુર મબદ

અને પઠ અને વાઆ અને ગોઆદ ઈબદ

નેરાવર હોરમબદનો પેદા ફીધેલા અને અશ

પંદારમદ અંમશાશપંદને નેતે અસપંદારમ

દ નેક વરધીનો ફરનાર અને શાંમપુરણ મન

શાનીનો અને ઉરતોની શુરતનો તેબેટી અફુ

રમબદની છે તેહેને ઈઆને તેહેને અફુરમબદે

પોતાની બેટીનો ખેતાવ આપે-ઓછે તેહેને
ઈલ.

નેજબઈ-અંગોહા તું! જરથુશતર! ફરે-પરીશ
પદ તુ જરથોશત ફરો ફરને

મન! ઈ-અદા! અફુરો! મજદાઉ! •

માહારા ફે અફુર મજદછેઉ.

પદ તુ જરથુશત ફુલે અફુર મજદ છેઉ તે મા
હારા ફરો ફરને.

અઠી-આંમ! ઈ-આંમ! મજેશતાંમય.

ને ફે મોટુ

વહેશતાંમય! શરેશતાંમય! ખરોજહેશતાંમય!

બુલંદ નેક શખત ધણ

ખરથવહેશતાંમય! ફુ ફેરેપતમાંમય.

બોનેરગા અફલ ફુ ફેરેપતાંમ

અશાદ! અપનો! તેમાંમય! •

અશોઈ બાલાતર ધણું •

તેલે માહારે ફરો ફર ધણું મોટું તંને ફરી અને
ધણું બોનેરગા કીમતમાં ઈઆને કીમતમાં ફાં
ધણું ઊંચું બેકીમતી અને જોઈઆમાં ફાં ધણું
નેક અને ધણું શખત ઈનશાદનાં ફાંમમાં ફાં
અને ધણું અફલમંદ અને ધાંના અને નેક ફાં

લબુદનો ફુ ફેરેપતેમ ઈઆને તેહેની જાત હ
 ફ બીજામાં ફાં મલેલી ઈઆને હેહેની જાત શ
 રવે ચીજમાં ફાં આંમેજ અને મલેલી છે અને
 અશોધી થણો બાલાતર બોજેરગ અને તે
 હેની જાત બીજા ઈજદો અને અમેશા શાપંદો
 ફરતાં અશોધીમાં ફાં થણી ગરફ છે ૦

~~ઈઅંધો / ઉરદ / માંથરો / સપેઅંતો / ૦~~

ફે રઆંન આતશ બોજેરગ ૦

ફે મારે શાપંદ ઈજદનાં રઆંનને ૦

~~ખતો / નેજબઈઅંધો / જરથુશાતર / હમદ /~~

પોતે પઢ જરથોશાત હ

~~દાંમ / ઈઅદ / અફુરો / મજદાત / ૦~~

પેદાદેશ ફે અફોરમજદની ૦

તુ પોતે પઢ જરથોશાત અફુરમજદની પેદા

દેશને માં મુક પઢવાથી ૦

~~બાખરોમ / મે / દેશાંસદ / જરથુશાતરો / ૦~~

ફહીઠી મે ચાહા જરથોશાત ૦

મેદ ને ફહીઠી તે બુલંદ ચાહા હ જરથોશાત અ

ને દેશાખ ઈઆને હ પઢવાની ખાફેશ રાખીને

ઈદ.

~~નેલબઈદમે. અકુરો. મલદાત. અંશુઅ.~~

પડુ કુ અકુર મલદની અશો

~~દામ. દાતેમ.~~

પેદાદશ પેદાકરનાર.

પડુ કુ દિઅશો અકુરમલદ આકરીંનનાં પેદા
કરનાર.

~~નેલબઈદમે. મેથરેમ. વોઉર. ઈપોદીતીમ.~~

પડુ કુ મેહેર શાફેબ લંગાલનો

~~કુલનેમ. ખરેનધસતેમેમ. ભઅનાંમ.~~

નેક હથીઆર નુરમંદ ધણો ભણોઆથી

~~વેરેથરઅશતેમેમ. ભઅનાંમ. •~~

ફતેહેમંદ

ભણોઆથી •

પડુ કુ મેહેર ઈલદ લંગાલનાં શાફેબને લેતેમે

હેર ઈલદ નેક હથીઆરનો અને ધણો નુરમંદ

અને ધણો ફતેહેમંદ ભણોઆથી ઈઆનેલેદા

હાડેથી પેદાથાદિઓ તેદાહાડેથી વલી આંહાં

દમલી હશારો છેલે ધણો ફતેહેમંદ પેદાથાદિ

ઓ તેહેવારેથી તેલલો બેહેરાંમ ઈલદ •

~~નેલબઈદમે. સરોશેમ. અશીમ. કુરોદેમ.~~

પડુ કુ શારોશ અશો નેક શુરત

૪૪૨ પરગારદ ઓગણીશમી.

~~સનેથેશાં લસતીહી દરુએમં મનો ફમેરેદે~~

હથીઆર હાથમાંહાં રાખે શર

~~પેતે દેઉપનાંમ~~

ઉપર દેવનાં.

પદું કુ શરોશા ઈઅલદ અશો અને હથીઆ
ર હાથમાં રાખેય દેવોનાં શરઉપર ઈઅને
તે શરોશા ઈલદ વખતઉપર હથીઆર હા
થમાંહાં રાખીને દેવોનાં મશાતક લોકેય ઈ
અને દેવોનાં માથાં ભાંજવા લેવખત હથી
આર હાથમાંહાં રાખેય તે વખત કુ તેફેને
ધણો પદું.

~~નેલબઈદમે માંચરો સપેઅંતો ઈઅપો~~

પદું કુ મારેશાપંદ ફે

~~અશાં અરેનાઉ~~

ધણો જુરમંદ.

અને પદું કુ ધણો જુરમંદ મારેશાપંદ ઈલદને

~~નેલબઈદમે થવાશહે અદાતહે લરુઅનહે~~

પદું કુ આશામાંન અદાદને ભમાંનો

~~અફરનહે વઈઅોદશા ઉપરો ફેરીદહે~~

બેફેનાર વેદ બાલાતર ફાંમનો.

પહું કુ આશમાંન ખદાદને તથા બેકેનાર ન
માંનાંને તથા બેદ ઈન્દ બાલાતર કાંમનાંને.
~~નેજબઈદી મે. વાતો. તખમો. મજદા~~

પહું કુ વાઆ જોરાવર હોરમજદનો
~~દાતો. સપેઅંતો. સરીર. દુગદા. અફુરો.~~
~~આપેલો સપંદાર નેક બેદી અફુર~~
~~મજદાત.~~

મજદની.

પહું કુ વા ઈઆને ગોઆદ ઈન્દ જોરાવર
હોરમજદનો પેદાફીધેલો તેહેને અને સપંદા
રમદ નેક બેદી હોરમજદની તેહેને.

~~નેજબઈદીમે. વંધોહિંમ. દેનાંમ. માજદીઅશનીમ.~~

પહું કુ લલી દીંનને માજદીઅશની
~~દાતેમ. વીદોઈઊમ. જરથુશતરેમ.~~

દાદ જુદી દેવ જરથુશતી.

પહું કુ લલી બેહેતર માજદીઅશની દીંનને
તે દીંનનો ઈનશાદ જુદો અલગો જરથોશતી
દીંનને જેતે દીંન દેવથી જુદી અને અલગી છે
તે દીંનને.

~~પેરેસદ. જરથુશતરો. અફુરેમ. મજદાંમ.~~

પુછીઊ. જરથોશતે અહોર મજદને

દાતો । યંધેન । અફોરમજદ ।

દાદનો ભલો અફોરમજદ ।

પ્રજીતી જરથુશતે અફુરમજદને જે તે ભલા
દાદ અને ઈનશાફનો છે અને તેથી ઘણીને
ફી છે ।

ફન । ઈઅશાન । ઈઅનને । ફન । ઈઅશાન ।

શુપઢવે ઈનું શુ પઢવે

ફરાઈઅ । જાને । હિમદા દાંમ । ઈઅદા

જુલંદ ઈને હ પેદાદેશ કે

અફુરો । મજદાઉ ।

અફુર મજદ ।

શુ પઢવાથી ફુ ઈનું જુને અને શુ પઢેઆથી
ઈને માફારા શાગોરદો હ અફુરમજદની પેદા
દેશને ઈઆને તું અફુરમજદને અને તાફારી
પેદાદેશને ફુ તથા માફારા શાગોરદો શુ પ
ઢવાથી ઈજદ ।

આઅદા । મરોદ । ઉરૂઅરનાંમ । ઉરોથમીઅનાંમ ।

હરવેશો ફહીતી ઉરૂઅર ઊગેલાં

અગીઅ । જસાદિતે । સપેતમ । જરથુશતર ।

તે પ્રકુમે સપેતમાંન જરથોશત

જવાબદીધો ફોરજદને જે ઉરૂઅર જાહાડ ઊગેલાં

પુહુએ ઈઆને કે જહાડ ઊગેલાં છે તાંહાં તુન.

~~સરીર' ઉરોશત' અમુદિતે' હમદ' વચો'~~

નેક ઊગનારાં લાદિક હે શુખંન

~~ફરમરૂઆ~~

બુલંદ પઠ.

નેક ઊગવાને જહાડની જલદીક હેશોખંન બુલંદ

આવાને પઠ ઈઆને જે જહાડની વરશાંમ દીન

માંહાં કહીય તે જહાડની આગલ જઈને નેક ફૂતે

હમદ બુલંદ શોખંન પઠ.

~~નેમું' ઉરૂઆરે' યંબોહે' મજદ' દાત'~~

નેમાલ ઉરૂઆર જલો ફોરમજદનાં આપેલાં

~~અશોને'~~

અશો.

ને આદિશ અશો અફુરમજદનાં પેદા ફીધેલાં ઉ —

રૂઆર જહાડને ઈઆને નેમાલ તેહેને ઈઆને હે

હેવાં શોખંન બોલ.

~~અશોને' અશોમ' બોફુ' વહેશતેમ'~~

અશોની નેઆંમત મોદી

~~અશાતી'~~

છે.

અશોમ બોફુ ૧ પઠ અશોમ બોફુનો અરથ હેછે

અશોઈ નેઆમત મોટીછે.

ઉશતા / અશતી / ઉશતા / અહંમાહિ /

નેક છે નેક તે.

નેક છે નેક તે ઈઆને નેક મરદ તેલે.

હીઅદ / અશાહ / વહેશતાહિ / અશોમ /

કે અશોઈ બુલંદ અશો.

અશોઈનો ચલાવનાર તે મરદ બુલંદ અશો ધ
ણો અશો.

બરેસમ / હે / ઉભવાહરીઅદ / અહશો /

બરશંમ તેહેની બુબ લેઈજાહે બીબોશ

દરાજો / અઠિઅો / ફરેથો /

દરાનાં દુક ઈઆને તેકનો પેહેના.

અને તે જાહાડની બરશંમ ઈશનેને વાશતે
બુલંદ લેઈજાઉ ઈઆને તેહેની બરશંમ હફર
બીબશને અંદાલેહ લાંબી અને દુક લે તેકનો
તેહેને અંદાલેહ પુકુલી.

માહે / બેરેશમે / પેરેફેરેઅંતેમ / પેરેફેરેઅંતેશ /

માંતે બરશંમ ઊપર ફાપેઆમાં ઊપર ફાપે

જરો / અંધેન / અશુઅનો / હાઠિઅો / ઈઆજશતે

મરદ હોહ અશો ડાલો હાથમાં

~~ની આશો મ / મનો /~~

રાખ.

માં તે બરશંમ ઉપર કાપે આમાં કાપે જેનેનો કે
તેનેનો થાઉં છે તે નહીં આશો મરદ કુદે તે ડાહ્યાના
હાથમાં હાં રાખે ઈ આને ઉરે અરની બરશંમ કુ
રમાવે છે .

~~ઈલે / મનો / અકુરે મ / મલદાં મ / ઈલે / મનો /~~

ઈલે અકુર મલદને ઈલે

~~અમેશે / સપે અંતે /~~

અમેશા શપંદોને .

અને તે ઉરે અરની બરશંમે કરી ઈલે અકુર મલ
દને અને ઈલે અમેશા શપંદોને .

~~બેરેને / સરી રાઉસય / બોહુ / મનો / રાતા વંધો ફે /~~

બુલંદ નેક ભલી શાખાયત ભલી

~~મલદ / દાત / અશોને / બહેશ તે મા /~~

હોર મલદની આપેલી અશોઈ બુલંદ .

હોર મલદે ભરને રંગનો ઈ આને શુનાંની માશા

ને ભરદ રંગનું તેણે કરી બુલંદ અને નેક ભલી

મજશની ભલી શાખાયત અકુર મલદની આપે

લી ઈ આને બરતર પાકી અશોઈ તેણે કરી

ઈલે .

~~પેરેસદ / જરથુશતરો / અકુરેમ / મજદાંમ /~~

પુછીઉ જરથુશતે અહોર મજદને

~~વીસપો / વીડુઆઉ / અકુરમજદ /~~

તમાંમ આધાહી હોરમજદ •

પુછીઉ જરથોશતે અકુરમજદને જેતે અકુર

મજદ તમાંમ ફરવેશપ આધાહીનો રાખના

ર છે •

~~અખદુનો / અહે / અખંધો / તુંમ / ઈઓ /~~

ખુઆબ તુ તુ ફે

~~અકુરો / મજદાઉ /~~

અહોર મજદ •

બેખુઆબ છે અકુરમજદ બેદાર ઈઆને ફમે

શે જગતો અને બોનેરગ તુફે અકુરમજદ છે •

~~બોફુ મનો / હાંમ / રથવીહતે / બોફુ / મનો /~~

તલી મનશની શાયે મલે તલી મનશની

~~પેતે / રથવીહતે / હયા / અઠિઅંધાદ / તનુઅદ /~~

પતરીદ મલે થી લેફેનાં તંન •

~~ઈઅદ / દેઉઓ / જતઈઆઉ / દેઉઓ / હાંમ /~~

ફે દેવ દેવ હંમ •

~~જુહિતે / બોફુ મનો / ઈઅજદાતો /~~

થાદ તલી મનશની પાફ •

લલી મનશાનીનાં મરદ શાથે મલે હંમરીદ અ
 ને લલી મનશાનીનાં શાથે મલે પતરીદ કે તે
 હેનાં તંનથી દેવો મારે રીમની અને તે દેવ તે શા
 થે મલે ઈઆને તેહેને રીમંન કરે તે લહલી મ
 નશાનીનો મરદ પાક થાદ હેતરીદ તેહેને ફેફ
 છેલે નશાને અડકે આથી રીમંન થાદ અને પ
 તરીદ તેહેને ફેફછેલે તે રીમંનને લેકોઈ અડકે
 તે પતરીદ રીમંન થાદ.

~~આપદા મરોદા ગોમેલેમ અઈઅરોશા~~
 હરથોશો ફહીઉ નીરંગ આહા

~~જરથુશાતરા ગોમ પેરે ઉખશાનેમ~~

જરથુશાત ગાઉ બુલંદ જુઆંનને

~~બખેદરેમ દાઉલીઓ ફેરેતેમ~~

વગર કુટેલો દાદ ફીધેલો.

જવાબ દીધો હોરમબદે જે તુ નીરંગ દીન આહા

હજરથોશાત ઈઆને નીરંગ દીન ગોશાપંદીનો

વગર કુટેલો જુઆંન ધોધાઉની ફીધેલી દાદ

દીનની રાહે તેહેની ખાહેશ કર.

~~ઈઓબદાતો ફરબરોદશા નંમ~~

ઈઓબદાથરેગર બુબ લેઈનહ જમીન

પેતે / અફર દાતાંમ /

ઉપર હોરમલદની આપેલી.

ઈપ્રોલદાથરેગર ખુબ લેઈજાદે જમીન ઉપર હો
રમલદની આપેલી નીરંગ દીન ઈપ્રોલદાથરેગ
ર ઈઆને મોબેદ ખુબ ફીધેલી લેઈજાદે હોરમ
લદની આપેલી જમીન ઉપર તે નીરંગ દીનને
લેઈજાઉ અને .

નઉઆ / વી / બાલુઆ / દરાને .

નય જુદી બાલુ બાંબી .

નય જુદી બાલુની દરાલ બરાબર ચેફારેતર
ફ બરશાનુંમ ગાફા લંગાલમાં ફાં ફરે .

પેરે / ફેરેશેમ / પેરે / ફેરેશેદશ .

આશાપાશ ફશ આશાપાશ ખોધે

અશોદ / ના / ઈપ્રો / ઈપ્રોલદાથરીપ્રો /

તે મરદ ને ઈપ્રોલદાથરેગર .

અને તે ૬ નય જુદી બાલુ બાંબી પુકુલી જમી

નની આશાપાશ ફશ ફાફાટેઆમાં ફશ ખો

ધે તે ઈપ્રોલદાથરેગર ઈઆને મોબેદ .

શાનેમ / અશો / શાતોતનાંમ / ઉપ /

શોઉ શાવાબની તારીફ ખુબ

~~સતોદેશા અશોમયોકુ ૧૭~~

તારીકુ કરે અશોમ.

અને તે મોબેદ શોડ શાયાબની તારીકુ કરવા
માં ખુબ તારીકુ કરે ઈઆને તે અશોમયોકુ ૧૦૭
શોડ પઢે હ વંદીદાદ મધે ઈઆને લેણે મરાતે
બ કીધો ફુદે.

~~બેનુઅદ અફુનેમ વેરીમ કુરશાઠિઅઈઓશા~~
બશોફે અફુન વર ખુબ પઢે.

~~ઈઅથા અફુ વેરીઓ વાશતારેમ~~

અને બશોફે અફુન વર ખુબ પઢેઓ ફોદે હ
વંદીદાદ મધે ઈઆને લેણે મરાતબ કીધો ફો
દે તેફેબબર શંગો કરે તે શોવાદ બીબ થી નહી
થાદે.

~~મતુર કુરશાનેને કુરશાનાઠિઅઈઓદેશા~~

~~યેઆર ખુબ ધોદઆમાં ખુબ ધોદ~~

~~ગોમેબેમ ગાઠિઓ દાદિતીઆડા બેશા~~

~~નીરંગ ગાડ આપેબો બીબવાર~~

~~આપેમ મબદા દાદિતીઆડા~~

પાંણી

અને નીરંગ ગાડનો આપેબો તેણે કરી ઈઆ

ને દશતશાદ કરી તે બબી મનશાનીનાં મરદ

૪૫૨ ૫૨૦૧૨૬ ઓગણીશીમી.

ને ખુબ ધોદ અને બીજે શુમારનું જે પાંણી હો
રમળદનું આપેલું ખુબ ધોદ • એઆર મરત
બે અને બીજે શુમારનું જે પાંણી અહોરમળ
દનું આપેલું તેણી કરીની વાર ૪ એઆર તેહેને
મરતબે નહયાડે ઈઆને નીરંગાદીન કરતાં પર
થંમ ઘડો ૧ હક નીરંગાનો મેલેછે તે ઘડામાં પે
હેલા ફાંકરા નીરંગાનાં ઘડામાં નાંખેછે અને ૫
છે બીજી મરતબે પાંણીનાં ઈઆને આવનો
ઘડો મુકેછે તે આવનાં ઘડામાં ફાંફાંકરાનાં
ખેછે તેથી ફહીઠી•છેને બીજી શુમારનું પાંણી
ની વાર ૪ એઆર આપે અને વાર ૪ એઆર
નીરંગા અને વાર ૪ એઆર પાંણી તેહેનો ખો
લાશો હેછેને પરથંમ વાર ૧ હક વારશનુંમધા
માં અને બીજી મરતબે રાત ૩ તરંગાગીઆ
પછે પેહેલો નોશોદ અને તરીજીવાર રાત ૬
છઆ ગીઆપછે અને યુથીવાર રાત ૫ નવ
ગીઆપછે હપરમાંજો એઆરવાર બેહુચીજ
આપે •

~~ઈપોજદાત • જુન • વોહુ • મનો • ઈપોજદાત~~

પાક થાદે નલી મનશીની પાક

જુન / મશી-પો / ૦

થાઈ = આદમી ૦

પાક થાઈ તેલલી મનશાનીનો પાક થાઈ લલી
મનશાનીનો મરદ અને તેશાથે પુકુયે તે-આગ
લ-આચેય ૦

તુન્ગેઉર-અઈ-પાદ / વોફુ / મનો / ફાઠી-પોઈ-આ

બુલંદ પકડે લલી મનશાની ડાહ્યાબી

બાનુ-ઓ / દશેનય / દશેન / બાનુ-ઓ /

બાનુ ભંમણી ભંમણી બાનુ

ફાઠી-પોઈ-અય /

ડાહ્યાબી.

બુલંદ પકડે લલી મનશાનીનો મરદ વશાતરક
પડાં ડાહ્યાબી બાનુઈ અને ભંમણી બાનુઈ ઈ
આને ડાહ્યાબી બાનુઈ અને ભંમણી બાનુઈ ઈ
આને બેકુ ફાથે હકપડાં પેહેરે વાર ૪ ચે-આરની
રંગે અને વાર ૪ ચે-આર આવે નાહિ-આપછે.

આ-અદ / વોફુ / મનો / નેદેથેશા / સુરો /

દિરવેશો લલી મનશાની પડે અવનર

થવરશાતનાંમ / રોયંધાંમ / ઈ-અદ / હે / સતારાંમ /

પેદાકરે રાશાત કે તે સેતારા

બગો' દાતનાંમ' હવે' રોચીઆઉઅંતે' ॥

હીશા આપેલી ઊપર રોશાની ॥

હરવેશે ભલી મનશાની હ પડે તે અવળર પેદાક
રે રોશાની ઈઆને જે રોશાંન શેતારાઉ રોશાની
ભરેલાછે અનેઅને હીશે હીશે રૂશાની ભરેલાછે
અને રોશાનીનાં શેતારા જે પેદા ફીધેલા છે અ
ને હીશે હીશે રોશાનીનાં શેતારા જે પેદા ફીધે
લાછે તે શેતારાઉની રોશાનીમાંહાં રાખે ઈઆને
કપડાં શુકવે ॥

વીસપેમ' આ' અહંમાદ' ઈઅદ' હે' નુઆ
તમાંમ તે તાંહાંલગે કે તે નવ

ખશાફને' સયાઉઅંતે' ॥

રાત નહિ ॥

તમાંમ તાંહાંલગી જે નવરાત નહિ તાંહાંલગી
તમાંમ સેતારાઉ જે અકુરમજદનાં પેદા ફીધેલા
છે તેહેની બંદગી કરે ॥

આઅદ' પસચા' નુઆખશા' પરાદા આથરે'

હરવેશે પછે નવ રાત આતશ

નેથરાઉ' ફરખરોદિશા' ખશુદરનાંમ' ॥

નેર લેઈનહિ રાખત

~~અદેશમનાંમ। આધરે। ફરવરોદેશ।~~

કાઠી આતશને ખુબ લેઈજાહે

~~વોહુ। ગોનનાંમ। હુદીઅનાંમ। આધરે।~~

શુખડ નાંમ ખુશબોદે આતશ

~~ફરવરોદેશ।~~

ખુબ લેઈજાહે.

દરચેશે નવરાત ગીઆપછે આતશને શખત

કાઠીનો ભેર લેઈજાહે અને શુખડની કાઠીનો

અને ખુશબોદાર કાઠીનો આતશને વાશતે

ભેર લેઈજાહે.

~~વોહુ। મનો। આ। હુદીદેતે।~~

ભલી મનશાની તે ચાહે.

ભલી મનશાનીનો ચાહે વશતર કપડાં.

~~ઈઓજદાત। બુંન। મરીઓ।~~

પાક થાહે આદમી.

પાક થાહે ભલી મનશાનીનો મરદ કે તે કપડાં

રાખે તે કપડાં પાક થાહે.

~~ઉજગે ઉરઈઆદ। વોહુ। મનો। કાઠીઓ।~~

બુલંદ પકડે ભલી મનશાનીનો ડાહ્યાબી

~~બાબુઓ। દશેનેચા દશેને। બાબુઓ।~~

બાબુદે ભંમણી ભંમણી બાબુદે

૪૫૬

પર ૦૧૨૬ અમો ૦૧૫૧ શામી.

હાઉ-ઓઈ-અમી ૦

ડાહાબી ૦

બુલંદ કપડાં પકડે ઈ-આને પાક કપડાં પેહેરે ન
લી મનશાનીનો મરદ ડાહાબી બાબુદે અને લં
મણી બાબુદે અને લંમણી બાબુદે હ બોલુ ફા
થની હક બાબુની ઈ-આરીદે ૦

ફર-અંચેદા બોલુ મનો નેમો

બુલંદ પકડે નલી મનશાનીનો નેમાલ

અકુરદાદા મલદાદા નેમો અમેશોબી-પો

હોર મલદની નેમાલ અમેશા

સપે-અંતેબી-પો નેમો અનીદશાંમ

સપંદોની નેમાલ બીજ

અશોનાંમ ૦

અશોઉની ૦

તે પાક કપડાં પેહેરીને તે નલી મનશાનીનો મ
રદ ને-આદિશ કરે અકુરમલદની અને ને-આદિ
શ બુલંદ પકે અમેશા શપંદોની અને બુલંદ
ને-આદિશ પકે બીજ અશોઉની.

પેરેસદા જરથુશતરો અકુરેમ મલદાંમ

પુછીઉ જરથુશતે અકુર મલદને ૦

વીસપો । વીધુઆઉ । અકુરમજદ ।

તમાંમ આધાહિનો અંહોરમજદ ।

પુછીઠી જરથોશતે અકુરમજદને હોરમજદ તમાં
મ આધાહિનો ધણી છે તેહેને ।

હજશાને । નરેમ । અશુઅનેમ । હજશાને ।

ઊઠશે મરદ અશો ઊઠશે

નાહિરેફાંમ । અશોનીમ । હજશાને । દરઅતાંમ ।

નારીક અશો ઊઠશે દરવંદ

દેઠિઅો ઈઅશાનનાંમ । મેરેને । જીતીમ ।

દેવનાં ઈજનાર રાહાવંન

મશીઆનાંમ ।

આદમીઉ ।

ઊઠશે મરદ અશો અને ઊઠશે નાહિરીક અશો

અને ઊઠશે દેવની આરાધનાનાં કરનાર દર

વંદ રાહાવંન આદમીઉ છે તે શરવે રશતાખેજ

માં પાછા ઊઠશે રાહાવંન તે રાહા મારનારવા

રપાડાને ફેફે છે ।

જંમ । અકુરદાતાંમ । નેપાહિરીઅંતે ।

જમીન અકુરમજદની આપેલી ચાલનાર

આપેમ । તયેઅંતાંમ । ઈઅઠિઅનાંમ ।

પાંણીનાં જરીકરનાર અનાવ

ઉરોથમાંમ | અનીઆમ | હે | અઉઅરેતાંમ |
 ઊગવનાર હશેવાદે તે ખનંનો
 નેપાદરીઅંતે ।

ચાલનાર ।

હોરમજદની આપેલી જમીનઉપર પાંણી જરી
 નાં ચલાવનારા અનેઅને અનાજનાં ઊગવના
 રા હશેવાદે બીજ ખનંનાં ચલાવનારા ઈઆને
 અનાજની ખેતીનાં કરનારા અને ખેતીમાંહાં
 પાંણીનાં સુકનારા હેશરવે તંન પરીન રશતા
 ખેજનાં દાહાડામાં પાછા ઊઠશેકે નહી હેહું
 પુછીઉ ।

આઅદા મરોદા । હજશેશા । અશાઉમ ।
 હરવેશે ફહીઉ ઊઠશે અશે

જરથુશતર ।

જરથુશત ।

જવાબ દીધો હોરમજદે જે તેશરવે પાછાં ઊઠ
 શે હે સપેલમાં જ જરથોશત ।

દાતરે । કુઅ । તા । દાથરે । બુઅંતે ।

દાદાર ફાંહાં તેહેનાંને આપવુ થાદે

કુઅ । તા । દાથરે । પાદરીઅંતે । કુઅ ।

ફાંહાં તેહેનાંને આપવુ ચાલવાથી ફાંહાં

તા દાચરે પેરે બુઅંતે હુઆ તા
 તેહેનાંને આપવુ બુલંદ થાઉ કાંહાં તેનાંને
 દાચરે પેતે હંજસેઅંતે મશીઓ
 આપવુ પાછુ પુકુચે આદમી
 અસલુઅંતે અંગુઓ હુઆઉ ઉરને
 પેદાઉશ ફુનીઆની પોતાનાં રવાંનને
 પરદેથીઆદા
 આપે

પુછીઉ જરથોશતે હોરમજદને ને દદાદારકાં
 હાં તેહેનાંને બખશોશનું આપવું થાઉ બાઉક
 અને કાંહાં તેહેનાંને આપવું અને બધું ફરિ
 જગો અને કાંહાં તેહેનાંને આપવું ખુબકુદ
 ઉક બારગી અને કાંહાં તેહેનાંને આપવું પા
 છું પોતાની જગોમાંહાં પુકુચે જેમરદ કે ફુની
 આની પેદાઉશમાંહાં પોતાનાં રવાંનને વાશ
 તે આપે ઈઆને હરઉક નેકીનું કાંમ ઈઆશ
 વાબનું કાંમ કરે તેહેને પાછું કાંહાં આપે ઈઆ
 ને તેહેનો બદલો કાંહાં આપે

આઅદા પસચા પર દરેશતહે મશીઅહે
 તેહેને પછે મુઆ આદમી૩

પસચા ફરખશાતહે / મશી-અહે / પસચા
 પછે બુલંદ જીવજાહે-આ-આદમીઉ પછે
 પેરેચનેમ / ફેરેનુ-અંતે / દેઉ-પ / દર-અંતો /
 અગાઉ પાદદારી દેચ દરચંદો

દુનદાઉ-અંધો /

બુરી દાંનાઈનાં.

જવાબદીધો ફોરમલંદે જે આદમીઉ મુ-આપછે આ
 દમીઉનો જીવ તંનથી જુદો થાહે-આપછે તેફેનાં
 નાં લાહેકુ દુની-આંમાંફાં ફુદે અને અગાઉ પા
 દદારીથકી ફારે-પ્રો ફુદે જે.

ચરેતી-આઉ / ખશપો / વીશેતે / ઉશે / રોચીદેતે
 તરીજી રાતે આપે ફોશ રોશંન

બામી-પ્રા.

બાંમદાદ.

તરીજી રાતે તેફેને આપે રોશંન ફોશબાંમને
 વખત ઈ-આને દુની-આંમાંફાં જે આદમીદિજી
 વતાં પોતીફા રવાંનને વાશતે આપીઉ ફુદે
 તે આદમીને તરીજી રાતે મુ-આપછે બાંમદા
 દને વખત મોજદ અને બદલો આપે.

જેરેનાંમ / અશા / ખાથરનાંમ / આશનોદેતે

પાહાડ ઘણી આશાંનીનો ચાલે

મેથરેમ / ઉલેનેમ /

મેફેર હથીઆર.

ધણી આશાંની નરેલો પાહાડ ઉપરથી ચાલે
ઈઆને સે પાહાડ ઉપરથી આશાંનીથી તેર
વાંન ગુજરે નેક હથીઆરે મેફેર ઈલદની નલ
દીક.

કુઅરેખશેતેમ / ઉલઓ / રેથે /

ખુરશેદનુ બુલંદ વધવું.

ને ખુરશેદ નેવખત ખુરશેદનું વધવું ઈઆને
તેજગો ખુરશેદનું તલુથાવું થાઉ તે બાંમદાદ
ને વખત માંહાં તે રવાંન ગુજરે ઈઆને પુલ
ગુજર થાઉ.

વીજરેશો / દેઉઅપનાંમ / સપેતમ / જરથુશતરા
વીજરશ દેવ સપેતમાંન જરથોશત

ઉરઅનેમ / અશતેમ / વાદીદતે / દરઅતાંમ /
રવાંનને બાંધીને લેઈજાઉ દોજખીઉ

દેઉઅ / ઈઅશાનનાંમ / મેરેને / જતીમા

દેવનાં ઈજનારાં રાહાંન

મશીઆનાંમ /

આદખીઉ.

વીજરશનાંમનો દેવ હસપેતમાંન જરથોશત

જે આદમીઓ દુનિઆમાં હાં રાહા જંત આદમી
 ઉ જે દેવનાં ઈશ્વનારા તે સુઆપછે તેહેનાંનાં ર
 વાંત બાંધીને દોબખમાં હાં લેઈજાઈ • શરેહે
 લખીછે • હમછે જે આદમીઉ દુનિઆમાં હાં જે પે
 દાઈછે તે તવલોદનાં વખતમાં હાં બીજરશનાંમ
 નો દેવ તેહેની ગરદનમાં હાં બંધનાંખેછે અને
 જે તે આદમી મોટુ થાઈઆપછે નેફી અને શ
 વાબજું કાંમ અને નેફ શખાવતી કરેતો તેથી
 તેહેની ગરદનમાં હાંથી બંધ તુટેછે અને જે શ
 વાબજું કાંમ અને નેફી અને શખાવતી નહી
 કરેતો તે બંધ ગરદનમાં હાં રેહેછે તેહેજ બંધે
 ફરી દેવો તેહેનાં રવાંતને દોબખમાં હાં લેઈજા
 ઈ ખેચીને •

પયાંમ / જરૂઓ / દાતનાંમ / જશતે /

રાહા જમાંનાંની પેદા ફીધેલી પુકુયે

ઈઅસય / દરઅંતે / ઈઅસ / અશોનો / •

ફેહેય દરવંદ ફેહેય અશો •

તેરાહા જે જમાંનાંની પેદા ફીધેલી કે દરવંદ
 ની અને જે અશોની તેહેમાં તેરવાંત પુકુયેઈ
 આને હરેક ફેઈ તે જગોમાં હાં પુકુયે અકુરમજ
 દને અને આહારેમંતને દેખે ઈઆને જે બેહે

શામીની રાહામાંહાં પુકુચે તે અકુરમબદને દેખે
અને તે દોબખીઉની રાહામાંહાં પુકુચે તે આ
હારે મંજને દેખે • શારેહે લખીછે • તે અશો
નુ રવાંન ઈઆને બેહેશાતીનું રવાંન દાદાર અ
કુરમબદની નબદીક નેમાલ લેઈજાયું કરેછે અ
ને તે દોબખી રવાંન કુદ તેહેને નેમાલ ફીધા
ની શામી રેહેતી નથી તે અકુરમબદનાં બે
હેશાતી પાછો રેહે તે પતેલ ફરી પાછો ફરે
ઓ કુદ તે પતેલ મરતી પેલાલી ફરી પતેલ
કરે ઈઆને તે પખતલી તેહેની જુબાં બંધથા
હતો તેહેની તરફથી બીજે પતેલ તેહેને શંમ
જાયે ઈઆને પતેલ પડે •

~~યેનુઅદ પેરેનુંમ મબદ દાતનાંમ~~

યેનુઅદ પુલ ફોરમબદનો આપેલો

~~અશોનીંમ બુદસય ઉરઆનેમય~~

અશો ખુશબોઈ રુઆંન

~~ઈઆતેમ ગેયનાંમ પેતે લેદીઅંતે~~

હીશો લેહાંનનો આફે •

યેનુઅદ પુલ અકુરમબદનો પેદા ફીધેલો છે

તેઊપર અશોનું રવાંન લેહાંનનો હીશોઆફે

ઈઆને લેહાંનમાંહાં લેશાયા ફીધેલો તેહેનો

હીશો પાંમે તેરવાંન ખુશબોઈ લરેલું આપે તેફે
વારે શરવે ઈલદોનો દેમાગ શરવે રવાંનની ખુશ
બોઈથી તરથાદે.

દાતેમ / અસતુઅંતેમ / અંધુઓ.

આપેલો પેદાદેશ લેહાંનની.

પેદાદેશમાંહાં આપેલો ઈઆને લેહાંનમાંહાં શ
વાબ અને નેફી પેદા ફીધેલી તેફેનો હીશો તેર
વાંન પાંમે.

હાઉ / સરીર / ફેરેતે / તખમ / ફુરોદ /

તે નેફ ફેરદાર નેરાવર ખુબશુરત

લસતે /

પુકુયે.

તેફેને ફેરદાર તેફેની આગલ આવી પુકુયે

તેફેરદાર નેદઆમાંહાં ઘણી નેફ ફે તેફેની

માલ શુરત ઉપર નજર હફરી નહી શકે અને

નેરાવર અને ઘણી ખુબશુરત નેફીથી પેદાથા

દેલી દેફેલી ઉરત તેફેની આગલ આવી પુ

કુયે.

સપાનુદતે / નુદતે / પેશુદતે /

શાગની મીશાલે ફરફોઈ ફરબંદ

ઈતિખતુદતે । હુનરદતે ।

કુશોશી હુનરમંદ ।

શાગમંદ ઈઆને તે રયાંનને તેહેની ફેરદાર પા
શાબાંની શાયે ગુનરેશી જેમ ફરફોઈથી પાશા
બાંની ફરી ગુનરે અને ફરલંદ મંદ ઈઆને જે
મફે ફોઈ ઘણાં બચાંને ઘણાં ફરલંદની મોરા
દશાયેછે તેમીશાલે તેરૂઆંન ખુશીશાયે કુહ
કુશોશીથી ઘણાં બચાંથી કુશોશીથી ખુશીશાયે
ગુનરે જેમફે હોનરમંદ મરદ ઘટે તેહેવી મોરાદ
શાયે તે રયાંનને ગુનરે જેમફે હોનરમંદ કુશો
શાનાં કુશોશી ફરનાર કુહ તેથી તેમરદને ઘણી
ખુશી કુહ તેહેવી શારવે ખુશીથી તે ફેરદાર
યાંનને ચલાવે ।

હાઉ । દરૂપતાંમ । અગેમ । ઉરૂઆનેમ ।

તે દરપંદ બદ રયાંન

તેમો । હુઆ । નેનરેશાત । હાઉ । અશોનાંમા

અંધારૂં પોતાનુ પુછે તે અશો

ઉરૂઆનો । તરસચ । હરાંમા । બેરેબેલીંમા ।

રયાંન રાહ અલ બોરબની બુલંદ

આશાનોદતે ।

ચાલો ।

અને તે બુરા દરવંદનું રવાંન તારીફી અંધારાં
ની જગો પોતાની પુછે ઈઆને દોજખ માં ફાંજ
દે અને તે અશોનું રવાંન અલબોરની રાહા
થી ચાલે ઈઆને ગુજરે.

તરો. મેનુઅદા પેરેલુમ. વીદાદરી હતે. હતો
રાહા મેનુઅદ પુલની ગુજરીને પોતે
મેની અઉઅનાંમ. ઈલતનાંમ.

મીનો ઈલદો.

પુલની રાહાથી ગુજરીને તે પોતે મીનો ઈલદો
ની જગોમાં ફાંજ.

ઉશા. હિશતાદા વોફુ. મનો. હયા. ગાલુઓ.
બુલંદ ઉઠે બેફે મંન થી તખત
જરેનીઓ. ફેરેતો.

શુનાંનાં ફીધેલાં.

તે રવાંનને દેખીને બહુમંન અંમશાશાપંદ શુ
નાંજુ તખત જે ફીધેલુછે તે શુનાંનાં તખતઠી
પરથી પોતે ઉઠે.

ફરઅયેદા વોફુ મનો. ફદનો. અદા.
બુલંદ ફેફે બહુમંન મીશાલે હજગો
અશાઉમ. અગુઅતો.

અશોઉ પુફુયેઉ.

અને બુલંદ આવાને બહુમંન અંમશાશપંદ તે
હેને ફેહેલે તું હિજો અશોતની મીશાલે આવે
ઓ તે અમરગી ખા ઈઆને મેદીઓ જરમતું
પેઆલું પી.

~~હીઆ લંધતદા હયા અંધોદા હીઆ~~
મોતમંદ થી ડુનીઆં વગર

~~લંધેમા અહુમા આ~~

મોતની ડુનીઆં.

જે તું મોતમંદ અને ધાત અને આજરમંદ ડુની
આંથી વગર મોતની અને વગર ધાત અને વ
ગર આજરની જેહાંન ઉપર તુઆવેઓ.

~~જશનુતો અશાતનો ઉરઆનો પાહરીઅંતો~~

ખુશહાલી અશો રૂઆંન ચાલે.

તે બહુમંન અંમશાશપંદથી શાંતલીને તે અ
શો રવાંન ખુશહાલીથી ચાલે.

~~અઉહ અહુરહે મજદાત અઉહ અમેશાનાંમા~~

ઉપર અહુર મજદતું ઉપર અમેશા

~~સપેઅંતનાંમા અઉહ ગાતુઓ જરેનીઓ~~

શપંદોનુ ઉપર તખત શુનાંનુ

~~ફેરેતો~~

ફીધેલુ.

જે તખત શુનાંનું ફીધેલું છે અહુર મજદનું અને
અમેશાશપંદોનું તે શુનાંનાં તખત ઉપર જાહે.

~~અહીં ગરો નમાનેમા મેયનેમા~~

ઉપર ગરોથમાંન મકાંન

~~અહુરહે મજદાઉ મેયનેમા અમેશાનાંમા~~

અહોર મજદનું મકાંન અમેશા

~~સપે અંતનાંમા મેયનેમા અનીઅશાંમા~~

સપંદોનું મકાંન બીજા

~~અશોનોમા~~

અશોઉનું

જે ગરોથમાંન બેહેશત અહુર મજદનું મકાંન છે
અને અમેશાશપંદોનું મકાંન છે અને બીજા-અ
શોઉનું મકાંન છે તે મકાંન ઉપર જાહે અને તે અ
શોઉની શાથે મળે હકહું થાહે.

~~ઈઓજદાથરીઓ અશુઆ પસથા પેરે~~

પાક અશો પછે ગુજરેઆ

~~દરેશાતીમા દેહીઓ દરઅંતો દુજદાઉ અંધો~~

દેવ દોજબીઉ બુરીદાંનાઈનાં

~~બુદેમા અહીઅથા ફરતરે શોઅંતે~~

બુશાબોઈ દરવેશો ધણાં બીહે.

તેમકે બકરાં અને નેશ વાધ વરનાં જામથી ધ
ણાં બીજે વાધ વરને દેખીને તેમીશાલે અશો
રવાંન ને દેખીને ખુશબો વીધી દેવો દોજબીઓ
બીજે .

~~નરો / અશુઅનો / હાંમ / બુઅંતે /~~

મરદ અશો શાથે તા.બી થાદે .

હરદિક અશો મરદને હરવેશો થાદે અને અશો
મરદ અશોની શાથે થાદે અને છેકે હરવેશો કે
હેય હોશોદર અને હોશોદર માહા અને શોશીઓ
શાને વાશાલે કેહેય જે હૃ ૩ તરંણા ફરલંદ નરધુશ
તનાં છે હોશોદર અને હોશોદર માહા અને શોશી
ઓશા હેનેલી અશો કેહેછે .

~~નેરીઓ / સંધો / હાંમ / બુઅંતે /~~

નેરીઓ શાંગ શાથે થાદે .

નેરીઓ શાંગ શાથે થાદે વીઆને નેરીઓ શાંધ વી
લદ તે તરંણા ફરલંદની શાથે થાદેલા વીઆનેં હ
૩ તરંણા ફરલંદનાં તોખંમને નેધાહ રાખે છે .

~~અસત / મજદાઉ / અફરહે / મરદદે / નેરીઓ /~~

જોશત મજદ અફોર કેહેય નેરીઓ

~~સંધો /~~

શાંગ .

દોશાત કેહેય નેરી-ઓ શંધને ફોરમબદ શાથ
 ફીલે હેતરંણોનાં તોખંમને નેધાફા રાખેછે
 તેથકી દોશાત કેહેય હેતરંણો મરદોનો નેરીઓ
 શંધ ધીબદ.

~~ખતો નેજબઈઅંધોફા જરથુશાતર હમદા~~
 પોતે પઢ જરથુશાત હ

~~દાંમ ઈઅદ અફુરો મબદાઉ.~~

પેદાદશને જે અફુર મબદની.

પોતે તુપઢ હજરથોશાત હ અફોરમબદની જે પે
 દાદશા છે તેફેને ઈબ અને ઈબેઆનાં ફાલથી તે
 ફેને માં મુક.

~~વાખરોમ મે હશાંસદ જરથુશાતરો.~~

બોલયુ માફારે આફા જરથોશાત

ઈઆને પઢયું માફારે આફા હજરથોશાત ઈઆ
 ને તે બોલયું માફારે શાંભલ છેલે હરથેશો કેહેય
 જે માફારે બોલયું આફા હજરથોશાત અને હ
 રાખ જેકે માફારેથી શાંભલયું ઘટે.

~~નેજબઈદમે અફુરો મબદાઉ અશુઅ દાંમે.~~

પઢુ ફુ અફુર મબદને અશો પેદાદશ

~~દાલેમ.~~

પેદા કરનાર.

પડુંકુ પેદાદશનાં પેદાકરનાર અશો અકુર
મળદને •

~~નેલબઈદમે । નંમ । અકુરદાતાંમ ।~~

પડુંકુ ભમીન અકુરમળદની આપેલી

~~આપેમ । મળદ । દાતેમ । ઉરઅરાંમ ।~~

ખાંણી હોરમળદનાં આપેલાં ઉરઅર

~~અશોનીમ । •~~

અશો •

પડુંકુ અકુરમળદની આપેલી ભમીનને ખાંણી

અકુરમળદનાં આપેલાંને અને અહોરમળદ

નાં આપેલાં અશો ભહાડ ઉરઅરને ઈલું •

~~નેલબઈદમે । ભેરીઅપો । યોઉરો । ફરોમ । •~~

પડુંકુ દરીઆ ફરા કરદ •

પડુંકુ ભરેફે ફરાં કરદ નાંમનાં દરીઆને •

~~નેલબઈદમે । અશામનેમ । ખનુઅંતેમ । •~~

પડુંકુ આશામાંન

પડુંકુ આશામાંન નેક ફીધેલો છે તેહેને ખનુદ

ને નેક ફીધેલો છે અને તેહેનાં હિંગાંમ ફીધેલા

છે ઈઆને તેહેનાં વખત ફીધેલા છે વખતહો

તેહેની ચાલ શરવે ઊપર ફરતી છે ભલી બુરી બે

હેનો બેહેવો હિંગાંમ પુકુચેય તેહેવો તેઊપર ફ

રેછે.

~~નેજબઈદમે / અનગર / રોચાઉ / ખદાતાઉ /~~

પદુ હુ બેશુમાર રોશની ખુદદાદને.

પદું હું બેશુમાર રોશની ખુદદાદને ઈઆને ખુ

દ અકુરમબદની આપેલી પેદાકીધેલી છે તેફેને

ઈઆને ફરફોઈને તે પોતે આપ કરે ઈઆને તે

ને રોશની ઈઆને રોશન રોતારા છેને તેનેફે

નાં લાલેમાં ફાં આવે તેફેને તે રોતારા પોતાની

મીશાલે રોશન તે પોતે કરે.

~~નેજબઈદમે / ઘફેશતેમ / અહુંમાં / અશોનાંમ /~~

પદુ હુ બુલંદ ધરને અશોનું

~~રોચંધેમ / વીસપો / ખાચરેમ /~~

રોશન તમાંમ આશાની.

પદું હું તમાંમ ખુબી આશાની ભરેલું બુલંદ રો

શન ધફરને ઈઆને ખુબી આશાની ભરેલા

બેફેશતને.

~~નેજબઈદમે / ગરો / નમાનેમ / મેથનેમ /~~

પદ હુ ગરોથમાંન મફાંન

~~અકુરહે / મબદા / મેથનેમ / અમેશાનાંમ /~~

અકુરમબદનુ મફાંન અમશાશ

~~સપે અંતનાં મ / મેથને મ / અની હ શાં મ /~~

પંદો નુ મ કાં ન બી ન

~~અશો નાં મ /~~

અશો ૩ નું •

પદું કું ગરોથ માં ન બેહે શાત ને જે તે બેહે શાત અ
કુરમ બદનો મ કાં ન અને અંમરગ વડા અંમશા
શા પંદો નો મ કાં ન અને હશે વા હ બી ન અશો ૩
નું મ કાં ન ગરોથ માં ન છે તેહે ને •

~~ને બબ ઈ હ મે / મેશુ આ ન હે / ગાલુ આ ખદાત હે /~~

પદું કું હમેશે તખત ખુદ દાદને

~~ચે નુ અદા પેરે તું મ / મબદા / દાત નાં મ /~~

ચે નુ અદ પુલ હોરમ બદનો આપેલો •

પદું કું જે હમેશે આપેલો ફાદિદે મંદ તખત પોતે
પેદા ફીધેલું જે ફાદિદા નું આપનાર તેહે ને અને જે
ચે નુ અદ પુલ જે અકુરમ બદનો પેદા ફીધેલો છે
તેહે ને પદું •

~~ને બબ ઈ હ મે / શો કાં મ / યં ઘો ફીં મ / યો ૩ રો /~~

પદું કું ફાદિદા લલા મોરાદ

~~દોદથ શાં મ /~~

અશાં મ.

પદું કું લલા ફાદિદાની અશાં મને ઈઆને મીનોઈ

નેક યશામીએને ઈઆને મીનોઈનાં ફરેશતાએને
 નલા ફાહિદાની મોરાદનાં યશમાં છે જેમ પાંણી
 નાં યશમાંથી મોરાદ મોઆફેક પાંણી ખેચીદ
 તેમ તે ફરેશતાવોથી ની જેફેવી મોરાદ આફીદ
 તેફેવી ફાફાફીદ •

~~નેલબઈદમે / ઉગરાત / અશાતનાં મફરઅશીઓ~~

પહુ હુ ગાલેબ અશો ફરો ફરો

~~વીસપાત / દામાં ન / શુઅંધે / તેશ / •~~

તમાંમ પેદાદશને ફાહિદાનાં •

પહુ હુ ગાલેબ નેરાવર ગાલેબ અશો ફરો ફર
 જે તમાંમ પેદાદશને નફા ફાહિદાનાં આપના
 ર છે.

~~નેલબઈદમે / વેરેયરગનેમ / અફરદાતેમ /~~

પહુ હુ ફતેહમંદ અફરમબદનાં આપેલા

~~બરો / બરેનો / મબદા / દાતેમ / •~~

જેઈગીત નુર ફોરમબદનુ પેદાફીધેલું •

પહુ હુ ફતેહમંદ અફરમબદનાં પેદાફીધેલાને
 ઈઆને બેફેરાંમ ઈબદને જે અફરમબદનું પે
 દાફીધેલું નુર જેઈગીતય અને અફરમબદે તે
 ફેને ફતેહનું ફથીઆર આપેલું છે •

નેજબઈદમે । તેશતરીમ । શતારેમ । રેહીઅંતેમ ।

પદુ કુ તેશતર શેતારો ગુરમંદ

~~ખરેન ઘફંન તેમ । ગેઉશ । ફેફેરપ । જરનીઓ ।~~

ખાલેશ ગાઉની શુરત શુનાંનાં

~~શરૂપ ।~~

શીંગ ।

પદુ કુ તેશતર શેતારો ગુરમંદ અને ખાલેશ છે

તેફેને ફે જેવખત તે તેશતર ગાઉની શુરત પંક

ડેચ અને શુનાંનાં શીંગનાં તે વખત ઘણાં પદું

~~નેજબઈદમે । ગાથાબીઓ । સપેંતાબીઓ ।~~

પદુ કુ ગાથા બોનેરગ

~~રતુખશઘરાબીઓ । અશોનેબીઓ ।~~

૨૬ શાફેબ અશો ૦

પદુ કુ ગાથા બોનેરગ અને વરધીનાં ફરનાર

અને અશો શારદાર અને શાફેબ અને ૨૬

શારદાર અને શાફેબ બીજ શોવાદ ફેફેનાંને

ઈજવા બાદફ છે ૦

~~નેજબઈદમે । અફુનુહીતીઆઉ । ગાથીઆઉ ।~~

પદુ કુ અફુનુઅદ ગાથાને

~~નેજબઈદમે । ઉશાનુહીતીઆઉ । ગાથીઆઉ ।~~

પદુ કુ ઉશાનુઅદ ગાથાને

નેલબઈદમે / સપેઅંતા / મેનીદુશા / ગાથીઆત /

પદુ કુ સપંતોમદ ગાથાને

નેલબઈદમે / વોકુ / ખશથરીઆત / ગાથીઆત /

પદુ કુ વોકુ ખશથર ગાથાને

નેલબઈદમે / વેફેશતોદશ / તોદશ / ગાથીઆત /

પદુ કુ વફેશતોદશ ગાથાને

પદુ કુ અકુનઅદ ગાથાને પદુ કુ ઉશતુઅદગા

થાને પદુ કુ સપંતોમદ ગાથાને પદુ કુ વોકુ

ખશથર ગાથાને પદુ કુ વફેશતોદશ ગાથાને

નેલબઈદમે / અઠિઅદ / ફેરેશુઅરે / ઈઅદ /

પદુ કુ તે ફેશવર ફે

અરેલફે / શુઅફે / નેલબઈદમે / અઠિઅદ /

અરેલફે શાયફે પદુ કુ તે

ફેરેશુઅરે / ઈઅદ / ફરદેદફશો / વીદાદફશો /

ફેશવર ફે ફરદદશ વીદદફશોને

નેલબઈદમે / અઠિઅદ / ફેરેશુઅરે / ઈઅદ /

પદુ કુ તે ફેશવરને ને

વોઉરે / બરશત / વોઉરો / બરશત / નેલબઈદમે /

વોઉરો બરશત વોઉરો બરશતને પદુ કુ

હમદા ફેરેશુઅરે / ઈઅદ / બનરથેમ / બામીમ /

તે ફેશવર ને બનરશ બામીને

પહુંકું તે અરજેફે શાયેફે ફેશવરને ઈઆને અર
જેફે અને શાયેફે દીપને પહું તે ફેશવર જે ફરદે
દફશે અને વીદદફશે દીપને પહુંકું તે વોઉરો
બરશાતે અને વોઉરો જરથોશાતે દીપને અને
પહુંકું ખુંનરશાબાંમી ફેશવરને ઈઆને શાતે
દીપને પહુંકું.

~~નેજબઈદમે / ફેતોમેઅંતેમ / રેઊઅંતેમ /~~

પહુંકું ફેમતમંદ જુરમંદ

~~ખરેનધહુંનતેમ /~~

ખાલેશાને.

અને પહુંકું ફેમતમનંમ નાંમની રોદ ઈઆને
નદી જુરમંદ ખાલેશાછે તેફેને દફેમતમંદ નાંમ
ની નદીની બીના પેફેલી પરગારદમાંફાંછે.

~~નેજબઈદમે / અશોદશ / વંધોહિઆઉ /~~

પહુંકું લખશમીને ભલી

~~નેજબઈદમે / ચેશાતોદશ / વંધોહિઆઉ /~~

પહુંકું દાંનાઈને ભલી

~~નેજબઈદમે / રજેશાતીઆઉ / ચેશાતીઆઉ /~~

પહુંકું રાશાત દાંનાઈને

પહુંકું ભલી લખશમીને ઈઆને ભલા બેફેત
રઅરશાશંગ ઈબદને ઈઆને પહુંકું ભલી દાં

નાઈને પદું કું રાશત દાંનાઈને ઈઆને દાંનઈ
લદને.

~~નેલખઈદમે / ખરેનો / દરીઅનાંમ / દખીઅનાંમ /~~

પદુકુ નુરમંદ ઈરાંન શોફેરને

~~નેલખઈદમે / ખરેનો / અફંમાદ / ખશેતાદ /~~

પદુકુ નુરમંદ લંમશોદને રોશાંન

~~ફઅંધવાદ / ૦~~

નેકટોલાનો ૦

પદુકુ ઈરાંન શોફેરનાં નુરને અને નુરમંદ ઈરાં
ન શોફેરને પદું કુ નેકટોલાનાં રોશાંન શાહાલં
મશોદનાં નુરને નેકટોલાનો દિને તેણે પોતાની
પાદશાહીમાં આદમીઅનાં તથા ગોશાપદોનાં
ટોલાને દોરોશત રાખેઆં તેફેને પદું ૦

~~ઈઅશાતો / ખશાનુતો / ફરેથો / પેતે / જતો /~~

દશતનુ ખુશહાલ રાખલુ કબુલ કરે

~~શારોશો / અશીઅો / ફરોદો / વેરેથરને /~~

શારોશ અશો ખુબશુરત ફતેફેમંદ

~~શારોશો / અશીઅો / ૦~~

શારોશ અશો ૦

તરેણ શારોશનું ખુશહાલ રાખલું કબુલ કરેશ

રોશનું ને શારોશ ઈજદ ખુબશુરત અને ફતેફે

મંદ છે તે શરોશ ઈજની ઈજની ઈજને ૩
કરે ૦

~~આથરે । નેથરાઉ । ફરબરોદશ । ખરુદરનાંમ ।~~
આતશને ખુબ લેઈજદ શખત

~~અદશમનાંમ । આથરે । ફરબરોદશ ।~~
કાઠી આતશને ખુબ લેઈજદ

~~વોદિગોનનાંમ । વોદિદેનાંમ । આથરે ।~~
લહુ શુખડ ખુશબોઈ આતશને

~~ફરબરોદશ । ૦~~
ખુબ લેઈજદ ૦

તે આતશને જોર ખુબ લેઈજદ તે શખત કાઠી
જો અને તે આતશને જોર ખુબ લેઈજદ લહા
શુખડની કાઠીજો અનેલજી ખુશબોઈજો ઈઆ
ને ખુશબોદાર જહાડની ચીજ તે આતશ ઉપર
મુકીને શરોશ શરોશ અશોની ઈજને ૩ કરે ૦

~~આતરેમ । વાજેશતેમ । શરોશો । અશીઓ ।~~

આતશ વાજેશત શરોશ અશો

~~ફરાઈઅજેશ । દેઉઉમ । જનેમ । સપેઅંગારેમ ।~~

ખુબ ઈજે દેવ મારેય સપોજગર.

અને વાજેશતે નાંમજો આતશ જે શપોજગર
નાંમનાં દેવને મારેય તે આતશને ખુબ ઈજે ૦

~~પ્રાશત । ખરેથાત । ફરંબરોદિશ । પેરેનેમ ।~~

પકાવેલા ખાંણુ ખુબ લેઈજાહે પુર

~~વેગબરી-અંતેમ ।~~

શીરીની.

હમ ફેહેછેજે પકાવેલો ખુરાક શીર બેરંબ ઈ-પ્રા
ને મીઠી ખીર શરોશની નઈહિતે ઈજે અને હર
તરંણ શરોશનું ઈજવું અને વાજેશતે આતશ
નું ઈજવું હેપુછે તે બીજા નીચે આવેછે.

~~શરોશો । અશી-પ્રો । ફરાઈદે લેશા ।~~

શરોશ અશોજુ ધણુ ઈજવું.

શરોશ અશોજું ધણું ઈજવું અને ખુબ ઈજવુંઈ
આને શરોશને ધણો ઈજે-પ્રાથી.

~~શરોશો । અશી-પ્રો । દેમ । કુંનદેમ । બંગોદેમ ।~~

શરોશ અશો દેવને કુનદ મશત

~~વીબંધેમ । અઠી-પ્રા । જની-પ્રાદ ।~~

મહશતને તે મારે.

તે ઈજે-પ્રાથી શરોશ અશો કુનદ મશતક નાં
મનાં દેવને જુદો કરી મશતને મારેય જુદોતે
હકે શાવાબથી જુદો જેમ શાવાબથી મહશત
થાઈને કરે તેમ હિ કુનદ નાંમનો દેવ વગર શી
રાબે શેતાંનીહિત કરેય તેહેને મારે.

~~દરેને । અશકનાંમ । હાંમ । પેતેતે । દરેઅતાંમ ।~~

દરેન અશક હાંમલી પઢે દરવંદો .

~~દેઉઅ । ઈઅશનનાંમ । મેરેને । જલીમ ।~~

દેવને ઈલનારા રાહાલંન

~~મશીઅનાંમ ।~~

આદમી૩ .

અને અશકહાંન નાંમનો દરેન ને પઢેય દોભખી
 ૩ દેવની આરાધનાનાં કરનારા રાહાલંન આદ
 મી૩ તે દરેનનેલી શરોશ માટેય દરેન અશક
 નાંમનો દરેનલીછે અને દરેન અશગહાંન તે
 આલશુ પણાંનાં ઊપજવનાર દરેનને ફેરેછે તે
 ને આલશુઓ દેવનાં ઈલનારા તે ફુનીઆંનાં
 આદમી૩ ઊપર તુરી પડીને તે આદમી૩ રાહામા
 રેછે અને વારપાડેછે તે અશગહાંન દરેનનેલી
 શરોશતું ઈલવું મારેછે .

~~દેઉઓ । નેજદેશતાદ । પોતરો । મહરફો । ચેમ ।~~

દેવ નજદીક પુર મોત ફુ

~~હાંમ । બેરેતે । હાંમ । બાહરીઅંતે । દેઉઅ ।~~

શાયે લઈજવામાં શાયે લેઈગીઓ દેવ

~~દરેઅંતો । ફુલદાઉધો । અરેજુરહે । પેતે ।~~

દરવંદો બુરીદાનાઈનાં અરજુર ઊપર

ફમેરદેમી

૧૧૨૦

હજારો વચમાંહાં થોડાં પદ તથા તેહેનાં અરથ
નહી પંણ તાંહાં અફલથી હફેવો હશારો માણું
મ પડેછેલે હજારો ગનામીનો મોત ભરેલાનો બ
દ શોખંન છે લે લેફવારે પેગંમબર ભરથુશાતનો
ફમેલ રફેઓ તેફવારે ગનામીનો મોત ભરેલો
કેફેચકે અમો દોભખીઉ દેવો બુરી દાંનાઈનાંઉ
શાયે લેઈનહઆમાં લેઈનીઉ અરબુરઉપરથી
ઈઆને દોભખનાં ખાડાથી અમો હજારથોશાત
ફમેલ નબદીક ધોકો પુકુચાડવાગીઆ અને
તાંહાંથી પાછા પોકારતા ગીઆ દોભખનાં શ
રઉપર

~~ફપરેઅંતો / અદાઉઅંતો / દેઉઆ / દરેઅંતો /~~

પોકાર કરતા દોડતા દેવ દરબંદ

~~ફગદાઉધો / અગાંમ / દોદિથરીંમ / દાઉઅંતો /~~

બુરી દાંનાઈનાં બદઅશાંમ પોકારતા

~~દેઉઆ / દરેઅંતો / ફગદાઉધો /~~

દેવ દરબંદ બુરી દાંનાઈનાં

બુરી દાંનાઈનો દોભખી દેવો પોકારતા દોડેઆ

લેચીલ તેફને બુરી થાઈ ઈઆને તેફને ધોકો

પુકુચેત તેથી પોકાર કરતા હોડેઆ બદ અશંખ
ને વાશતે ઈઆને તેહેની ઊપર નજર બગાડ
વાને વાશતે હોડેઆ બુરીદાંનાઈનાં દોલખી
દેવો.

~~હમેમ। નો। હાંમ। બેરેતે। હાંમ।~~

હ હમે શાથે લેઈગીઆમાં શાથે

~~બાહરીઆમ। અરેનુરહે। પેતે। હમેરેદેમ।~~

લેઈગીઆ અરનુરનાં ઊપર શર.

હ હમે શાથે લેઈગીઆમાં શાથે લેઈગીઆ અ
રનુરનાં શર ઊપર અરનુરતે દોલખને ફેફેછેતે
અરનુર ઊપર હમે દેવોશાથે લેઈગીઆમાં લે
ઈગીઆ ઈઆને હમો દોલખનાં શર ઊપર પા
છાડુર થાઈઆ હમે તેહેને ધોકો નહી દેઈશ
ખેઆ.

~~નતો। બેન। ઈઓ। અશાઊઆ। જરથુશતરહે।~~

જણોતુ તે લે અશો જરથુશત

~~નમાનહે। પોતરોશશપહે।~~

ધર પોતરોશશપ.

અશો જરથુશતને જણોઓ પોતરોશશપનાં ધ
રમાં ઈઆને જોહેવારે અશો જરથોશતને પોત
રોશશપ લે જરથુશતનો બાપ તેહેનાં ધરમાંહું

જણેઓ તેહેવારે અમો દેવો તાંહાં ગીઆ જર
થુશતને ખરાબ કરવાથી તે ધરમાં હાં •

~~કુઅહે । અશો । વીઅંદામે । હાઉ । દેઉઅનાંમ ।~~
~~કે તેહેનાં હોશ હાં શોલ કીધો તે દેવોનો~~
~~સનથો । હાઉ । દેઉઅનાંમ । પેતીઆરો ।~~

હથીઆર તે દેવ પેતીઆરે •

તેહેવારે હમે તે જરથુશતનો હોશ હાં શોલ કીધો
ઈઆને અમોઈ નંણીઉ ને દેવોનું હથીઆર ઈ
આને દેવોને માર નાર અને તે પેતીઆરે દેવો
નો માર નાર ને દેવોને અને દેવોની ધાત તથાળ
આં નને મારશે •

~~હાઉ । દરેખશા । વીદરેખશા । નીઅાઉઅંથો ।~~

તે દરેખથી દરેળ છુપેઆ

~~દેઉઅઈઆને ।~~

દેવ ઈઆજગી •

તે દરેળને દરેળ કરવાથી મારે અને જુદા કરશે
અને જુલમીને લીધે ઈઆને જાલમીને દુર કર
શે અને છુપી થાઉ દેવોની આરાધના અને દે
વી આજગીને દુર કરશે જેવું તેહેનાં હોશથી નં
ણીઉ અમોઈ •

~~નશોશા દેહિઓ દાતો દરેગો મેથોખતો~~

નશાશ દેવોનો આપેલો જુઠા બોલનારને
અને નશાશ દેવને દેવોનો પેદા ફીધેલો તેફેને
પહરેજ કરવી ફેફેશો અને જુઠાઓનાં બોલનાર
ને મારશે અને તેફેનાંને આલેજ દુરબલ ફ
રશે.

~~અદા ઉઅંતે અપુઅરેઅંતે દેહિઓ દરેઅંતો~~

પોકારતા દોડેઆ દેવો દોજખીઉ

~~જુલદાઉઅંધો બુનેમ અંધેઉશા~~

બુરી દાંનાઈનાં જડ દોજખની ધર

~~તેમંગહે ઈઅદા દરેગતો જુલંધહે~~

બે ફે ગાર દોજખ.

દોજખી દરવંદો બુરી દાંનાઈનાં દેવો પોકારતાદો
ડેઆ જડ દોજખની લેધર ધણું અંધારાગાર
બે દોજખછે તે દોજખમાંફાં હમે શરવે દેવોશાયે
પાછા ફરેઆ જરથોશતને અમોહ ફાંઈધોકો
દેઈ નહી શખેઆ.

અશોમવોકુ ૧)

૦ પરગારદ ૨૦ વીશમી હિંનદવી અરથશાથે ૦

~~વેરેસદા જરથુશાતરો ૦ અશાઉમ ૦ ફો ૦~~

પ્રજીગિ જરથોશાતે અશો ૦ કુંડા

~~પુદરીઓ ૦ મશીઆનાં મ ૦ થમનેગોહંતાં મ ૦~~

પરથમ આદમીઓ પહરેજમંદો ૦

પ્રજીગિ જરથોશાતે અકુરમજદને જે હ અશો અ

કુરમજદ કુંડા પેહેલું આદમી પહરેજમંદ આદ

મીઉથી તંનની તંનની પહરેજ નેક કરવી જાણો

અશપંદીઆરની મીશાલેછેજે હરવેશો ફેફેય

જે અસપંદીઆરનાં તંનગિપર ફથીઆરનો જ

ખંમ ન હી લાગે ૦

~~વેરેયગોહંત તેમ ૦~~

દાંનાઓથી ૦

દાંનાઓથી કરગિશ પાદશાહાની મીશાલેદાંના

~~ઈઓમશાલુઅંતેમ ૦~~

મોરાદ મંદોથી ૦

મોરાદ મંદોથી જંમશોદ પાદશાહાની મીશાલે

ધણી મોરાદનો ઈઆ.

~~ઈઓમશાલુઅંતેમ ૦~~

બેહેરેમંદોથી ૦

બેહેરેમંદોથી શકત તવાંના કે ખેશરો પાદશા
હાની મીશાલે નશીબ ભરેલો.

~~રેઉઅંતાંમી.~~

નુરમંદ.

નુરમંદ ચમતકાર નરથોશતની મીશાલે.

~~તખતનાંમી.~~

નેરાવર.

નેરાવરોથી ફેરશાપની મીશાલે.

~~પરદાતનાંમી.~~

પેશદાદ.

પેશદાદ હોશંગ પેશદાદનો અરથ હોને પર
થંમ ખુદાવીદાદ ઈતશાફ તેણે રવા ફીધો ઈઆ
ને હોશંગે ચલાવેડ.

~~ઈઅશાફેમી ઈઅશાફાહ દાહરીઅદામહરફેમી~~

આબરીનાં આબર રાખેઆ મોતમંદોનાં

~~મહરફાહ દાહરીઅદા.~~

મોત રાખેઆં.

આબરીનાં આબરને રાખેઓ ઈઆને હાબર

ર ભરેલી ડુનીઆનાં ટોલાઉથી આબરને ડુ

ર રાખેઓ મોતમંદોનાં મોતને રાખેઆં ઈઆ

ને મોતમંદ ડુનીઆથી મોતને ડુર રાખીહી આ

દમીઓ તથા ગોશાપંદોનાં રોલાઉથી મોતને
દુર ફીધું.

~~વળેનનો / અસલે / દાહરીઅદા.~~

ચાલનાર ખંભરને રાખેઆં.

ચાલનાર ખંભરનો રાખેઆ ઈઆને ખંભરનાં
હથીઆરથી ચાલનારો તે ખંભરેકરી દુર રાખે
આ ઈઆને તેહેને રાહથી જુદા ફીધા વલીદ
મલી ફેફેછેને ખંભરનાં હથીઆરથી ચલાવના
રાઉને દુર રાખેઆ રાહથી.

~~આયરો / તફનોશ / દાહરીઅદા / તનુઅદા / હયા~~

~~આલશ તાફ રાખી તંન થી~~

~~મશીદફે /~~

આદમીઉનો.

આલશ તાપને રાખી ઈઆને ગરમી તાપને
દુર રાખી આદમીઓનાં તંનથી પરથંમ આદ
મીઓમાં દિહેયું આદમી ફીધુ હતું.

~~આઅદા મરોદા / થરેતીઓ / પોહરીઓ /~~

તેથી તરીને પરથંમ

~~સપેતમ / જરથોશતર / મશીઆનાંમ /~~

સપેતમાંન જરથોશત આદમીઉથી

~~થમન ધોહનતાંમ' વેરેય' ધોહનતાંમ'~~

પહરેભંદો દાનાઉથી

~~ઈઓખશતુઅંતાંમ' ઈઆલોમંતાંમ'~~

મોરાદ મંદોથી બેહેરેમંદો

~~રેઉઅંતાંમ' લખમનાંમ' પર દાલનાંમ'~~

નુરમંદો જોરાવરો પેશ દાદી

~~ઈઅશકેમ' ઈઅશકાદ' હરીઅદ' મહેરકેમ'~~

આજરીનાં આજરને રાખેઆ મોતમંદોનાં

~~મહરકાદદાદરીદદ' વલેમનો' અસતે'~~

મોતને રાખેઆં ચાલનાર ખંજર

~~દાદરીઅદ' આથરો' તફનોશ' દાદરીઅદ'~~

રાખેઆં ગરંમ તાપ રાખી

~~તનોદ' હયા' મશીદહે' •~~

તંન થી આદમીઉનાં •

બપાબદીધો હોરમબદેજે તરીને પેહેલો હસ

પેતમાંન જરથોશત અને પરથંમ તરીને પા

દશાહા ભંમશેદ ફુતો પહરેભંદ આદમીઓ

થી અને દાનાઉથી અને મોરાદમંદોથી અને

બેહેરેમંદો ઈઆને નશીબમંદોથી અને નુરમં

દોથી અને પેશદાદોથી પરથંમ તરીને પાદશા

હીનો ફુતો ભંમશેદ પાદશાહા તેણે આજરી

ઓનાં આનરને દુરરાખે-આ અને મોત મંદોનાં
મોતને દુરરાખે-આં ઈ-આને લશકર ગીરદી અને
આફત શમાવીને રાહાથી જુદા ફીધા અને આ
લશ તપને ઈ-આને ગરંજ તાપ હેરાતને દુર
રાખી આદમી-ઓનાં લંનથી તે તરીને પાદશાહ
લંમશોદ ફુલો •

~~વેશાં ચેથરેમ દેમ આઈદિશેતે ખશથરે
ધણો ચેહેરાનું તેણે ચાહિઠિ પાંમેઉ ખશથર
વેરીદિદે •~~

વેરીદિ •

ધણાં ચેહેરાનું તેણે ચાહિઠિ અને પાંમેઉ ખશથરે
વેરીદિ ઈ-આને ધણું રોશાંન બહુલ ફાટ ભરેલું ચા
હિઠિ અને પાંમેઉ ખશથરે વેરીદિ ઈ-આને ખં
જર તે પાંમેઉ રોશાંન બહુલ ફાટ ભરેલું જે
દરવેશે ફેફેચ જે ખંજર પાંમેઉ તે ખંજરનું શર
શુનાંથી બાંધેલું હતું •

~~પેતેશતાતે ઈ-અશાફે પેતેશતાતે મહરફે
પાછો રાખેઉ આનર પાછુરાખીઠિ મોત
પેતેશતાતે દાને પેતેશતાતે તફનો •~~
પાછુરાખીઠિ દરદ પાછીરાખી તાપ •

અને તે ફથી આરની અજમતે પાછો રાખે-ઓ
આજર દુર ફીધો અને દુર ફીધું મોત અને દુ
ર ફીધું દરદને અને દુર ફીધી ગરમતા પ હેરા
રતને .

~~પેતેશતાતે / શારનહે / પેતેશતાતે /~~

પાછુ રાખી ઊ શરનુ દરદ પાછા રાખે-આ
શારશતી હિ છે / ~~પેતેશતાતે /~~

શરનાં દરદનાં કરનારને પાછી રાખી
અજનહે / ~~પેતેશતાતી હિ / અજુઅહે /~~

બદીને પાછા રાખે-આ બદીનાં કરનારને
~~પેતેશતાતે / ફરોગહે / પેતેશતાતે /~~

પાછા રાખે-આ ફીને કરને પાછુ રાખી ઊ
દોરો ફહે / ~~પેતેશતાતે / અશતરી હિ /~~

જુઠાંણું પાછો રાખે-ઉ ગોના ફા
~~પેતેશતાતે / અગશી-આ-ઉ / પુહિલી-આ-ઉ /~~

પાછી રાખી બદ બરાબી
~~આહેતી-આ-ઉ / ઈ-આ / અંધરો / મેની-ઉશ /~~

રીમની કે ગાના મીનો
~~ફરા ફેરે-અંતદ / અંઉ હિ / હિમાંમી-તનુંમ /~~

બુલંદ ફીધેલી ઊપર તંન

~~ઈ-આંમ / મશી-આનાંમ /~~

ને આદમી૩નાં ૦

પાછુ રાખીઠી શર ઈ-આને માથાનાં દરદને કુ
રકીધું અને પાછુ રાખીઠી શર ઈ-આને માથા
નાં દરદને કુરકીધું અને પાછુ રાખીઠી દરદેશ
ર ઈ-આને માથાનાં દરદનાં કરનારને કુરકીધા
અને પાછી રાખી બદી અને બદ બુરાઈને કુર
કીધી અને પાછા રાખેઆં બદી બુરાઈનાં કર
નારને ઈ-આને કુરકીધાં અને પાછુ રાખીઠી કી
નાનાં ખેચનારને ઈ-આને કુરકીધા અને પા
છુ રાખીઠી જુઠાંણું ઈ-આને જુઠાંણું બોલના
રને કુરકીધું અને પાછો રાખેઆં ગુનાહા ઈ
આને ગુનાહનાં કાંમ કુરકીધાં અને પાછી રા
ખી જુઠાઈ ઈ-આને જુઠાઈ કરવી કુરકીધી અ
ને કુરકીધી ખરાબી અને રીમની ગનામીનોની
પેદાકીધેલી તે શરયે આદમી-ઓનાં તંનથી કુ
રકીધા તેખંજરની અજમતે ભંમશોદે અને ફ
રદિક ગોશપંદ અને આદમી ફરદિક બુરાઈ
થી કુર અને પોતાની ખુબી ભદુલાઈમાંજો
યાદિઆં ૦

~~અદા અભેમ ઈપો અકુરો મળદાઉ~~

દરવેશો કુલે અકુર મળદછેઉ

~~ઉરપરાઉ જોશનઉ ઉલખરેમ~~

ઉરપર બુલંદ લેઈગીઉકુ

અગર કુલે અકુર મળદછેઉ તેકુ તંનદોરોશતી

અપનાર બુલંદ લેઈગીઉ ઈપાને ધણાં ઉરપર

ર. જહાડ મે પેદા ફીધાં.

~~પોતરોશા પોતરો શતાઉ પોતરોશા પોતરો~~

પુર પુર શોઉ પુર પુર

~~હંધરાઉ પોતરોશા પોતરો બેઉઅનો~~

હજર પુર પુર દશહજર.

ધણાં ધણાં શોઉથી અને ધણાં ધણાં હજરથી અ

ને ધણાં ધણાં દશહજરથી ધણાં મે પેદા ફીધાં.

~~ઉદમ ગોકેરેનેમ પેરે~~

તે ગોકરદ પુર.

તે ગોકર નાં મનાં જહાડથી પુર ધણાં ઈપાને ગો

કેરેદ તે શફેદ હોમનાં જહાડને ફેફે છે તે હોમનુ

જહાડ દરીઆ ફીનારે છે તે જહાડઉપર ધણાં જ

હાડનાં બીજ પેદા ફીધેલાં છે તેઉપર મુરગા અમો

રશનાં મનું રેફે છે દબીનાં દીંનની બીજ ફેલાબો

માં ફાં મશકુર છે તેથી ફાં લખીઉ નથી.

તદા વીસપેમ । ફરી નામહી । તદા વીસપેમ ।
 તે તમામ મશકુર ચાલનાર તે તમામ
 ફરેશીઆમહી । તદા વીસપેમ । નેમે ખીઆમહી ।
 ફરમાં નપદ તે તમામ નેઆદેશમંદ
 પ્રહીદ । હિમાંમ । તનુંમ । ઈઆમ । મરીઆનામ ।
 ઉપર તે તંનને ને આદમીઓ ।
 તે હોમનાં જાહાડની હોમશાલી મશકુર ચાલનાર
 શાયાબનાં કાંમમાંહાં ઈઆને તે હોમશાલી શા
 યાબનાં કાંમમાંહાં મશકુરછે અને તે તમામ
 ફરમાં નપદ ઈઆને તે તમામ દીનનાં હોકમ
 નો શાહેબ ઈઆને દીનનાં કાંમમાંહાં હોકમ
 હોમશાલી થી થાદે અને તે તમામ નેઆદેશ
 મંદ ઈઆને તે તમામ નેઆદેશ અને આજે
 જ કરવાને લાદેક છે અને તે જવાને તંનદોરો
 શાલી આપેય આદમીઓનાં તંનઉપર ।
~~પેતેશાતાતે । ઈઅશાફે । પેતેશાતાતે । મહરફે ।~~
~~પાછોરાખે આજરને પાછોરાખે મોતને~~
~~પેતેશાતાતે । દાને । પેતેશાતાતે । તફનો ।~~
 પાછુરાખે દરદને પાછોરાખે તાપને ।
 પાછોરાખે આજરને ઈઆને દુરફરે અને દુ
 રફરે મોતને ઈઆને મરતી ચેલાની બીમારી

અને પાછો રાખે ઈઆને દુરકરે દરદને અને
દુરકરે તાપને.

~~પેતેશતાતે! સારને! પેતેશતાતે!~~

પાછુરાખે શરનુદરદ પાછુરાખે

~~શારશતીદેહે! પેતેશતાતે! અનનહે!~~

શરનાં દરદનાં કરનારને પાછીરાખે બદી

~~પેતેશતાતે! અનુઅહે! પેતેશતાતે!~~

પાછુરાખે બદનાં કરનારને પાછાંરાખે

~~કુરોગહે! પેતેશતાતે! અજેઊઆકહે!~~

ફીને ફશને પાછીરાખે અદેખાઈને

~~પેતેશતાતે! દોરોકહે! પેતેશતાતે! અશતરીદેહે!~~

પાછુરાખે જુહાંડું પાછુરાખે ગુનાહ

~~પેતેશતાતે! અગશીઆત! પુદિતીઆત!~~

પાછીરાખે બદી ખરાબી

~~આહેલીઆત! ઈઆ! અંધરો! મેનીહુશ!~~

રીમની જે ગાના મીનો

~~ફરાફેરેનોદેદ! અઊદે! હમાંમ! તનુંમ! ઈઆંમ!~~

ધણી ફીધેલી ઊપર તે તંન જે

~~મશીઆનાંમ!~~

આદમીઓનાં.

પાછુરાખે ઈઆને દુરકરે માથાનાં દરદને અને

કુર કરે માથાં નાં દરદ કરનાર તેહેને અને કુર
 કરે બદીને ઈઆને બદીની ચીજને અને કુર કરે
 બદી કરનારને અને કુર કરે ગુનાહાનાં કરનારને
 બદ ખરાબી રીમની જે ગાનામીનો આહારેમને
 પેદા ફીધીય જે આદમીઓનાં તંત્રીપર તેહેને કુ
 ર કરે હોમનું જહાડ ઈઆને હોમશાલીનાં હો
 મ પીવાનું જે ઈજશને માંહાં હોમ ગાલીને પી
 હો છે તે .

~~ઈઅશકેમ / ઘવાંમ / પેતેશંધામે / મહરકેમ /~~
 આજર તુને કહુય મોત

~~ઘવાંમ / પેતેશંધામે / દાને / ઘવાંમ / પેતેશંધામે /~~
 તુને કહુય દરદ તુને કહુય

~~તફનો / ઘવાંમ / પેતેશંધામે /~~

તાપ તુકુને કહુય .

હઆજર તુકુને કહુય ઈઆને દોડ મોત તુને ક
 હુય ઈઆને દોડ દરદ તુકુને કહુય ઈઆને દો
 ડ તાપ તુકુને કહુય દોડ ઈઆને દોડ .

~~સારને / ઘવાંમ / પેતેશંધામે /~~

શારનાં દરદ તુને કહુય

~~શારશાલીદહે / ઘવાંમ / પેતેશંધામે /~~

શારનાં દરદનાં કરનાર તુને કહુય

~~અનહે. થવાંમ. પેતેશંધામે. કુરોગહે.~~

બદી તુને કહુય ફીને કશી

~~થવાંમ. પેતેશંધામે. અલેભાપાકહે. થવાંમ.~~

તુને કહુય અદેખાઈ તુને

~~પેતેશંધામે. દોરોકહે. થવાંમ. પેતેશંધામે.~~

કહુય જુહો તુને કહુય

~~અશતરીદહે. થવાંમ. પેતેશંધામે. અગશહે.~~

ગુનાફ તુને કહુય બદ

~~થવાંમ. પેતેશંધામે.~~

તુને કહુય.

શરનાં દરદ તુને કહુય ઈઆને દોડ ઈઆને શી

રનાં દરદ કરનાર તુને કહુય ઈઆને બદી તુ

તુને કહુય ઈઆને દોડ અને દોડ બદીનાં કર

નાર તુને કહુય ઈઆને દોડ ફીને કશી તુને ક

હુય ઈઆને દોડ બદ તુને કહુય ઈઆને દોડ

જુહો તુને કહુય ઈઆને ગુનાફ તુને કહુય ઈ

આને દોડ બદ તુને કહુય ઈઆને દોડ અનેકુ

રથા ઈઆને હશરયે દુરથા.૩.

~~ઈપંધો. વેરેદે. વેનેમે. દરોનેમ. દરોને.~~

કે લશકર રાલનાર દરેબને વાદરેબને

~~પેરેદે । યનામે ।~~

લશકર રાલે ।

તે હોમથી દરૂને લશકરને રાલશે ઈઆને કે
આંમલને દંડ હોમ શકેદનાં જહાડનો હોમશ
બીથી ઈજાને ગાહકરશે તેથી તમાંમ દેવ દ
રૂનેનું લશકર કુરથાશે ।

~~ઈઅંધે । ખશથરેમ । ઝોને અંધુઅપદ । મેબીઓ~~

લે શાહેબી

બુલંદ

કુ

~~અફુરા ।~~

હોરમબદનુ ।

તે માહારી બુલંદ શાહેબીનાં વખતઉપર ઈઆ
ને કદિઆંમલનાં વખતઉપર કુલે અંહોરમબ
દછેઉ ઈઆને હલે ઉપર કહીઉ તેલેકુ હોર
મબદછેઉ તે માહારી બુલંદ શાહેબીથી તેશ
રવે હમીશાલે થાઉ ।

~~પેતે પેરેને । અશીરે । પેતે પેરેને । અગુહરે ।~~

આલેજથાઉ નાખુશી આલેજથાઉ ગેબ

~~પેતે પેરેને । અગરાંમ । પેતે પેરેને । અગરાંમ ।~~

આલેજથાઉ બદી આલેજથાઉ ગાલેબી

~~પેતે પેરેને । ઈઅશકહે । પેતે પેરેને । મહરકહે ।~~

આલેજ આજર આલેજથાઉ નાખુશી

~~પેતે પેરેને । દાને । પેતે પેરેને તરુનો ।~~

~~અને આલેલ થાહ ગેબ ।~~

~~અને આલેલ થાહ ગાલેલી ઈઆને આલે~~

~~લ થાહ આબર અને આલેલ થાહ મોત અ~~

~~ને આલેલ થાહ દરદ અને આલેલ થાહ તાપ ।~~

~~ફવે ગુજરાતીનો કરનાર ફેફેછેલે આલે હમ~~

~~લી અરથ કરેછેલે આલેલ કરું અને આલે~~

~~હમીશાલે અરથ કરેછેલે આલેલ થાહ પંણ~~

~~હલગો ફેટલાંદક પદનાં અરથ પેફેલલીમાં~~

~~ફીધેલા નથી બિશતાદોની કુઆથી અને અ~~

~~ફલથી શોધી ફાફાડીને હેમાં લખેઆછે ।~~

~~પેતે પેરેને સારનહે । પેતે પેરેને ।~~

~~આલેલ શરતુ દરદ આલેલ~~

~~શારશતીદહે । પેતે પેરેને અબનહે ।~~

~~શરને દરદનાં કરનાર આલેલ બદી~~

~~પેતે પેરેને અબુઅહે । પેતે પેરેને ।~~

~~આલેલ બદીનાં કરનાર આલેલ~~

~~કુરોગહે । પેતે પેરેને અને બિઆફહે ।~~

~~ફીને ફશ આલેલ અદેબાઈ~~

~~પેતે પેરેને દોરોફહે । પેતે પેરેને અશતરીદહે ।~~

~~આલેલ ભુહો આલેલ ગુનાફ~~

~~પેતેપેરેને । અગરીઆત । પુહીતીઆત ।~~

આલેલ

બદ

ખરાબી

~~આહેતીઆત । ઈઆ । અંધરો । મેનીહુરા ।~~

રીમની

લે

ગાના

મીનોની

~~ફરફરેઅંતદ । અગિહ । હમાંમ । તનુંમ ।~~

ધણો ફીધેલો ઊપર તે તંન

~~ઈઆંમ । મશીઆનાંમ ।~~

લે

આદમીનાંમ ।

આલેલ થાહ માથાંનાં દરદ અને આલેલ થાહ

માથાનાં દરદનાં કરનારા આલેલ થાહ બદી

ભુડાઈ અને આલેલ થાહ બદી ભુડાઈનાં કર

નારા અને આલેલ થાહ ફીને ફરી આલેલ

થાહ અદેખાઈ અને આલેલ થાહ દરોગા ભુ

હાંણું અને આલેલ થાહ ગુનાહ આલેલ થા

હ બદ ખરાબી અને રીમની લે ગાનામીનોહ

આદમીનાં તંન ઊપર પેદા ફીધીય તે શરેવે

દુર થાહ ।

~~પેતેપેરેને । વીસપેમ । ઈપશાફેમયામહરફેમયા~~

આલેલ

તમાંમ

આબર

મોત

~~વીસપે । ઈપાલુપો । પેરેફાઉસયા વીસપાઉ ।~~

તમાંમ

ભદુઈ

પરીઓ

તમાંમ

~~જનીઓ / ઈઆદર હેતેશ /~~

જેહે જે દરવંદ.

આલેલ થાદ તમાંમ આજર અને મોત અને
તમાંમ જાદુઈનાં કરનાર પરીઓ અને તમાં
મ જેહેકારી જે દરવંદ ઈઆને દોલખી જનાહ
કારી ઈઆને જીનાલી. હવે ગુજરાતીનો
કરનાર ફેહેછે જે હશરેહેને વાશતે બાલે હમ
ફેહેછે જે હશરવે બદલીને આલેલ અનેકુ
ર થાદ તે હોમનાં જાહાડની શોકત પડી ઈ
આને હોમશાલીનાં જાહાડથી થાદ વલી હ
મની ફેહેછે જે ઉપર હોરમજદની બુલંદ શા
હેબીનાં પદછે તે હોરમજદની બુલંદ શાહે
બીની શોકત પડી પંણા હજગો પેહેલવી વા
બાદ કાંઈ શરેહે કીધી નથી.

~~આદરીદમા / હશીઓ / રફેદરાદ / જવત.~~

~~અહુરો / મસતા / મજદા /~~ હકરદાનાં અરથ
ઈજશને મધે તથા અગીઆરમી પરગરદમ
ધે લખેલાછે તેથી હજગો કરદો તથા અરથ
કરી જવત કીધુછે.

~~જંતો / આદરીદ / મા / હશીઓ / વીસપેમ /~~

મારે ઈરમાંન બાહેશની તમાંમ

ઈ-અશકેમય । મહરકેમય । વીસપે । ઈ-આતુઓ ।

આજર

મોત

તમાંમ

જુડું

પેરેકાઉશય । વીસપાઉ । જની-પો । ઈ-પા ।

પરીને

તમાંમ

જેહે

જે

દરે-અતેશ ।

દરવંદને ।

ઈ-આને મારેય ઈરમાંન ખાફેશની ઈ-આને ફ

રમાંનની ખાફેશનો અરદી બેફેશત અંમશા

શપંદ તેમારેય તમાંમ આજર અને મોતને

અને તમાંમ જુડું પરી-પોને અને તમાંમ જે

હેને દરવંદ દોજખીને ઈ-આને જનાફુકારીનાં

ફરનાર દોજખીને । ઈ-અથા અફુ વેરીઓ

(૧૭) ફેમના મજદા અશફે અશોમવોફુ (૧૭)

પરગરદ ૨૧ મી । હિંનદવી । અરથશાયેલખીછે.

નેમસે । તે । ગોશપંતે । નેમસે તે । ગોશ ।

નેમાજ તુ ગાઉને નેમાજ તુ ગાઉ

ફુદાઉ । નેમસે તે । ફરા ।

નેફીની આપનારને નેમાજ તુ પરધીની

દેખંતે। નેમસેતે। વેરેદેખંતે।

આપનારને નેમાલુ તાલગીરની આપનારને.

નેમસેતે। દાથરો। બખશાલેમ। વહેશાતાદા

નેમાલુ આપણુ બખશોશ બુલંદ

અશોને। અને। જંથાદા। અશોને।

અશોને નહી જણેલાં અશોને

નેમાલુ ગાઉની વરધીને ઈઆને તાહારીને
વરધી ધણીછે ગોશપંદોની તેહેને નેમાલુ
નેફીની આપનાર ગાઉને જે તુ નેફીની આપ
નાર ગાઉછે તે ગાઉ ગોશપંદોને નમશકારઅ
ને નેમાલુ તુકુને હગાઉ જે તુ વરધીની આપના
રછે ઈઆને તું ધણી જઆદતીની કરનારછે
નેમાલુ તુકુને જે તું તાલગીરની આપનારછે ઈ
આને તું તરો તાલેહેની કરનારછે ઈઆને તું
તરો તાલેહેની કરનારછે નેમાલુ તુકુને જે તું
આપણું બખશોશ શીનાંને અંદાલેહે અનેબા
જુને અંદાલેહે ઈઆને શીનાંની ફઠીઅતે અ
ને બાજુની ફઠીઅતે આપણું હજે દહી માંખં
ણા છાછ અને કુધનું આપણું બખશોશ તે બુ
લંદ અશોને અને નહી જણેલાં અશોને ઈઆ
ને જે માહારી ગાઉની અશોની વરધીછે ગોશ

પંદોની તેહેને અને જે હવે પછે જાણવાનાં છે તે
હેને નેમાજ કરે તથા તાહારી તરો તાજેહેને તુ
જે આપણું બખશોય તેહેને નેમાજ કરું.

~~ઈઆજેહે મેરેઅંયેતે અશોમોગો~~

જે જેહેને મરોડે આશામોગ

~~અનશુઆ મશીઅસય દરઆતુ શાશાલ~~

ના અશોને આદમી દરયંદ ધાતનાં કરનાર

જેહેને મરોડેય આશામોગ નહી અશોને ફેરું

આપણું ફેરેય અને ધાતનાં કરનાર દોબખી

મરદને તુ મરોડેય અને જેહેતે છીનાલીને ફે

રેય હશારવે બદગોનાહાને તું મરોડેય તાહારા

આપેઆથી. ગુજરાતીનો કરનાર ફેરેછેજે

ગોશાપંદોનું આપણું જે તેહેની નીરંગદીન ફ

રીને તે નીરંગદીનથી જે શાવાબનાં મોટાં ફાં

મથાહય તેથી હગોનાહાને મરોડેય ઈઆને

દુર કરેય.

~~અઈઅઈઅલ દુનમ અઈઅઈઅત~~

ચાલે વાદલ ચલાવેઆથી.

અને જે વાદલ ચાલેય તે વાદલનાં ચાલેઆ

થી નેમાજ તે વાદલને ઈઆને આશામાંનઉપ

ર વાદલ જે ચડેછે વરશાતનાં વરશાવાને વાશ

તે તે ગોશપંદોનાં દેક બાલથી છે.

~~કુરા. આપેમ. ની. આપેમ.~~

બુલંદ ઉપરથી પાંણી નવુ તથા નીચે પાંણી.

બુલંદ પાંણી અને નવું પાંણી ઈઆને બુલંદ ઉપરથી તે નવું પાંણી વરશેય.

~~ઉપ. આપેમ. હલંદરો. વાદરીઓ દેશ.~~

બુલંદ પાંણી હજાર વરશેય

~~બેઉંપરે. વારેસમેદ. મરદીઆઉ. અશાઉમ.~~

દેશ હજાર વરશેય કહુ અશો

~~જરથોશતર.~~

જરથોશત.

બુલંદીથી તે વરશાતનાં કતરા હજાર વરશેય

અને પડેય અને દેશ હજાર ઘણાં વરશેય અને

કતરાઉ તે પાંણીનાં પડેઆથી વરશેય તેહેને વા

શતે કહુય તુને દેઅશો જરથોશત તેશરવે ત

મો ગોશપંદોનાં દેક બાલથી વરશેય.

~~ઈઅશાફહે. અપનેશતહે. મહરફહે. અપનશતહે.~~

આજરને જવા મોતને જવા.

આજરને જવાને વાશતે અને મોતને જવાને

વાશતે ઈઆને આજરને અને મરકીને દુર

કરવાને વાશતે કે તેની ગોશપંદોનાં દેક બાલથી.

નેને । ઈઅશકહે । અપનશતહે । બને । મહરકહે ।
મારીને આંબરને જવા મારીને મોતને
~~અપનશતહે ।~~

જવા ।

મારે અને જવા આંબરને મારે જવા મરફીને
ઈઆને આંબર તથા મરફીને મારી અને દુર
કરવાને વાશતે ।

~~ગદહે । અપ । ગદહે । અપનેશતહે ।~~

લશકર શાયે જગો જવાને ।

અને લશકરને જગોઉશાયે જવાને વાશતે ઈ
આને લશકરોની ફોજને તેહેની ફોજથી જગો
થી દુરકરવાને વાશતે તેલશકરનું હથી-પાર
ઈઆને વરશાત તેલશકરોને દુરકરવાનું
હથી-પાર ।

~~ઈહિને । ઉજરો ।~~ હુઅ ।

અગર રપીથવંન તથા અવજર તેતથા લગી
~~મેરેઅંચેતે । હિરેનુઅપો ।~~

મરોડે ઉજરંન તથા ખાલેશ

~~વેશાળઆદ ।~~

તંનદોરોશતી ।

હિરવેશો તેહેનાં હથી-પારને મરોડે નેરપીથવંન

થી તે ઉજ્જરંન લગે આકૃત અને બલા કુદિતો
રખી થવંન થી તે ઉજ્જરંન લગે વરશાત વરશા
વીને ફેરવું ધ્યાને આકૃતને કુરકરીને તંન દો
રોશાતી આપું તેની ગોશાપંદોનાં દેક બાલથી.
છીલે. હરેભુઓ. કુઅ.

અગર ઉજ્જરંન તથા ખાલેશા લગી તથા તે
મેરેઅંચેતે. ખશાપો. કુઅ.

મરોડે રાત તથા શાંહાંન લગી તથા તે
બેશાલઆદ.

તંનદોરશાત.

જે ફરદેક આકૃત શામાવી ઉજ્જરંન તરીજ પો
હોરથી હોદિતો તરીજ પોહોરથી વરશાત રા
ત અરધી લગી વરશાવીને તે આકૃતને ફે
રવી કુરકરીને તંન દોરોશાતી આપું તેની ગો
શાપંદોનાં દેક બાલથી.

છીલે. ખશાપો. કુઅ. મેરેઅંચેઅંતે.

અગર રાત તે તથા લગી મરોડે

ઉશાકુઓ. બેશાલઆદ.

હોશાંન તંનદોરોશાતી.

જે આકૃત શામાવી મરોદનારી ખરાબ ખરાબ
કરનારી કુદિતો ઉશાહેંન ગોહેનાં વખતથી વરશા

ત બાંમદાદ જાગી વરશાવીને તંનદોરોશતી
આપું તેલી ગોશપંદોનાં દેકબાલથી •

~~વી । વારેઅંતે ।~~

થી વરશાલ •

વરશાલનાં વરશાવાથી દરવેશે થાદ કેલેમી
શાલે ઉપરફહીઉ દરવેશે •

~~વી । વારાહો ।~~

થી વરશાલ •

વરશાલથી હીજથાદ તે આગલ કહુય •

~~નુઅ । આફરા । નુઅ । જાત । નુઅ । ઉરઅરાત ।~~

નયુ પાંણી નવી જમીન યાં ઉરઅર

~~નુઅ । બેશાજાત । નુઅત । બેશાજા ।~~

નવી તંનદોરોશતી નવી તંનદોરોશતી

~~ફરાહો ।~~

ફરે •

નયું પાંણી નવી જમીન નયાં ઉરઅર જહાડો

નવી તંનદોરોશતી ફરે તેલી ગોશપંદોનાં દેક

બાલથી •

~~ઈઅથ । જરીઅયો । યો ઉરો ફરોમ । આપો । અસતે ।~~

લેમ દરીઆ ફરા ફરદ પાંણી છે

હલંગમનેમ

દેવકું પુકુયેલુ.

લેમકે ભરેહે કુરાકરદ દરીઆનું પાંણી દેવકું પુ
કુયેલુ છે તેમ હયી ભ દરવેશે થાદે ઈચ્છાને તે
ભરેહે કુરાકરદ દરીઆથી પાંણી લાવીને વર
શાવુંચ.

ઉશા હેરાતે હાંમ ઈદતાઉંધો

બુલંદ ઊઠાવુચ બુલંદી

ઈતનેમચ અઠિહાં નંમચ

કે ઊપર ભમીન.

બુલંદ બાલાતરી ઊઠાવુંચ તેજોકરી ભમીનઊ
પર ઈચ્છાને વરશાતે કરી તેજગોમાં હાં બુબી
આંપુ તે પાંણી દેવકું ઊઠાવી તેદરીઆથી અ
ને તેજોકરી બુલંદી આપુચ ભમીનઊપર.

નંમચ અઠિપા ઈપોનેમચ

ભમીન ઊપર બુલંદી.

તેજગાઊપર બુલંદીથી પાછાં તેકાદમ રેહે.

ઉશા હેરાતે પેરે હેંગોહે

બુલંદી ચાલનારકુ આગલ ફેકુચ.

બુલંદ બોજેરગ ચાલનારકુ તે આગલ ફેકુ

ચ તે બુલંદ ચાલવું ૩ તરણ રાહે ફેલુ છે જે

તરંગા મરતબે નીચે આવશે તે તરંગા રાહમ
ધે પેહેલી રાહા ઈઆને પેહેલી ખુબી વરશા
તથા હશે ને.

~~ઈપંધે । નંધેય । વખશેય । ઈપોનેમ ।~~
ને નંણાવુ વરધી કુશેશ

~~દદાદ । અકુરો । મલદાડ ।~~

ઈનશાફની અકુર મલદની.

કે તેથી નંણાવું નણો અને તેથી વરધી મોટી
થાઈ અને અકુર મલદનાં દાદ ઈનશાફની કુ
શેશ તેથી થાદે ઈઆને વરશા તથા આદમી
અને નંણાવાની વરધી અકુર મલદનાં દાદ ઈ
નશાફથી ચાલવું હશરવે વરશા ત આવેઆથી.

~~ઉજ્જરેને । ઉજેરે । કુઅરેખશેતે । ઉરઅપદ ।~~
બુલંદીથી બુલંદ ખુરશેદ તેજ
~~અસપહે । તરશાય । ફરાંમ । બેરેલેતીમ ।~~

રાહા અલબોરબની બુલંદ

~~ઉખશાને । ફેરેનુઆહે । દામેકુઅ ।~~

રોશાની ફરે પેદાહશ.

અને બુલંદ ખુરશેદ ને તેજ ધોડાનો અલબુ
રબની રાહાથી વધે રોશાની ફરે પેદાહશ ઉપર
ઈઆને તે ખુરશેદનાં રોશાંન તપેઆથી વરધી

થાદ ઈઆને ખેતીમાં ખેતીની તથા દાંણમાં
કુધની વરધી થાદ તેશરવે ગોશપંદોનાં દેક
બાલથી.

~~તેમથેદા ઉભેરે ઈહોને અહે ગરો~~

તુબુલંદ ચાલ ને દે ગરોથમાં ન

~~દેરેતેમ~~

રાખનાર.

ને દે ગાઉ તું ગરોથમાં નની રાખનાર છે લહલા
મરદોનાં તે તાહારા બખતથી હજગો ખુરશેદ
ને બુલંદ ચલાંતી અને તાહારા બખતથી ખુ
રશેદ રોશની કરેચ પેદાદશા ઉપર.

~~મજદા દાતેમ પેતે પંતાંમ બગો~~

હોરમજદે પાંણી રાહા બગો

~~બખતેમ પેતે ઈઆનેમ ફરાચવરેશતેમ~~

બખત કુરોશ બુલંદ પેદાફીધી

~~પેતે આફેઅંતેમ~~

થી પાંણી.

તેથી અહુરમજદે આપી રાહા બગો બખતની અને

કુરોશની પેદાફીધી પાંણીથી રાહા બગો બ

ખતની થાદ આદમીઓ ઈઆને શાવાબનુ ફાં

મ કરે તેથી બખત રોશાં ન થાદ અને ફરદેક

૫૧૨

૫૨૦૧૨૬ દિકવીશમી.

કુશોશ ધંનધો શરયે વરશા તથી ચાલે હતા
હારા દિક બાલથી હગાઉ ગોશપંદો •

~~આપદ / અન / પરો / કુશ / ફેરેતે / આપદ~~

અગર તેથી બદ કરનાર અગર

~~અન / પરો / માંથરો / સપેઅંતો / •~~

તે થી માંથરે સપંદ •

બદ કાંમનાં કરનારને માંથરેવાંણી પઢવાદિક
રી તોડેછે તે તાહારા દિક બાલથી ઈઆને અવ
શતા વાંણી પઢેઆથી ગોનાહાને નેશાતફરેને
બદ ફેલનાં કરનાર તે વરશા તથી નેક ફેલ
ફરે •

~~કુશ / તે / ભંથેમય / વખશાયેમય / અભેમા~~

બુલંદ તાહારે ભંણાવુ વરધી કુ

~~દે / કુશનીદને / •~~

હિગો ધોળી •

બુલંદ તાહારા ભંણાવાને ઈઆને તાહારાં ફર
ભંદને અને વરધીને કુ હિગો ધોળી ઈઆને પા
ક ફરે હગાઉ •

~~કુશ તે / ફેરેપેમય / તેળીઈશીમય /~~

બુલંદ તાહારાં કાલબુદને તવાંનાઈને

ઈપ્રોજદયાને ।

પાક ૦

બુલંદ તાહારાં કાલબુદને અને ફઠીઅત તવાં
નાઈને પાક કરું ૦

~~ફેરેનોમે । થવાંમ । હમદા । પુથરાંમ । હમદા~~
~~કરું તુને શાથે ફરલંદો શાથે~~
~~પેમેનીઆંમા~~

કુધશાથે .

અને કરું તુકુને પાક ફરલંદો શાથે અને કુધ
શાથે કે તાહારાં ફરલંદો તું કુધ પેદા થાહય
ઈઆને ફરલંદો પોતા તું કુધથી વધે ૦

~~કારૂદતે । પેમુદતે । ખશુઈ । પેઠીદતે ।~~
~~કાંમનાં કરનાર કુધમંદ મની લહરેલા~~
~~રોગનુઅતે । મગગઠીદતે । ફરાતીદી ફલંચરેમા~~
~~રોગંનલરેલા મગાલમંદ ફરલંદમંદ ૦~~

કાંમનાં કરનારા ઈઆને આદમી૩ કાંમનાં ક
રનારાં થાહય અને કુધમંદ ઈઆને કુધ લહ
રેલાં અને ધાત મની લહરેલાં અને તરોતા
બેહે મગાલનાં અને ફરલંદમંદ ઈઆને ફરલં
દનાં સંહાનારાં થાહય તે શરવે તાહારાં બખ
તથી હગા૩ ગોશપંદો ૦

કુરા તે । ~~હંધરેમ । હાંમ । અલેમ । દેદે ।~~
 બુલંદ તાહારા ફજર ધર કુ દેગો
 ફરશનીહને । •
 ધોભી •

બુલંદ તાહારા ફજર ધર હોદ ઈઆને તાહારા
 ફબીલાનાં ફજર ધર કુદ તેહેને કુ દેગો ધોભી
 પાક કરું ઈઆને પાલું પરવરશ કરું પાંડીથી •
~~ગોદેનેમ । અભિઅ । હેનતચેનાઉ । ઈઅદ ।~~
 ગાઉખાંનાં તે ચલાભી જે
~~અસતે । પુથરહે । યરેમો । •~~

છે ફરલંદોની પરવરશ •
 અને ગાઉખાંને ચલાંભી જે છે ફરલંદોની પર
 વરશનાં ઈઆને જે ગાઉખાંનાં ગોશપંદોનાં
 ધર છે તે ગોશપંદો જે ફરલંદોની પરવરશને
 વાશતે દહી કુદ માંખંણા છાછ આપેછે તે ગો
 શપંદોનેલી ચલાવવું ઈઆને વરશતેલી
 હેનાંનાં ચારીઆં થાહય •

~~ઈઅથ । જરઈઅો । વોરો । ફરોમ । અપો ।~~
 જે દરીઆ કુરા કરદ પાંડી
~~અસતે । હંગમનેમ । ઉશ । હેશતે । હાંમ ।~~
 છે દિકકુ પુકુયેલુ બુલંદ બીઠાપુચ બુલંદી

ઈપતાઉંધો / ઈપઉંપનેમય / ઓહ /
 કે આગલાની કે આગલાની ઉપર
 નંમય / નંમય / ઓહ / ઈપઉંપનેમય /
 જમીન જમીન ઉપર બુલંદી
 ઉશે / ફેશાતે / પર ખરોલંધો / ઈપંધે /
 બુલંદ ચલાવનાર આગલ કુકુચ કે
 નંધેમય / વખરોમય / નંમ / દદાદા /
 લંણાવાની વરધી જમીન આપેલી
 અકુરો / મજદાત /

હોરમજદની •

જેકે જરેફે કરા કરદ દરીઆનું પાંણી દેકું પુકુ
 ચેલુછે તેણે કરી દીધી જ દરવેશે થાદ ઈઆને
 જરેફે કરા કરદ દરીઆથી પાંણી ચલાવી પર
 શાઉચ બુલંદ બાલાતરી ઉઠાવુંચ દેજમીન
 ઉપર ઈઆને વરશાતેકરી જમીન ઉપર ઘણી
 બાલાતરી ચીજ પેદા કરૂચ તેજમીન ઉપર બુલં
 દી કાદમ રેફે ઈઆને ખુબી કાદમ થાદ બુલંદ
 ચલાવનાર કુ તે આગલ કુકુચ તે બુલંદ ચલા
 વવું હજે તેથકી લંણાવુ જણે અને તેથી મોટી
 વરધી અને અકુરમજદનાં દાદ ઈનશાફની કુ
 શેશ તેથી જાદ ઈઆને વરશાતથી આદમીઓ

ને ભંડાવાની વરધી અને અકુરમજદનાં દાદ
 ઈનશાકૃથી આજણું હશરવે વરશાતથી થાઉ
 ય તો તાહારા દિક બાલથી હગાઉ ગોશપંદો
 ઉભરે / ઉભરે / માઉ અંધો / ગુચેથરે /

બુલંદ વધે માહાતાબ ગોશપંદની તોખંમનો.
 અને બુલંદ વધે બુલંદ માહાતાબ ગોશપંદતો
 ખમી ઈઆને ઈઆને ચંદરમાહાલે ગોશપંદ
 ની તોખંમનો ઊપજવનાર માહાપાદિઆ બે
 હેશતથી તે ચંદરમાહાની રોશનીથી ની ખેતી
 માં કુધ અને ગલાઉની વરધી થાઉય .

તરસય / ફરાંમ / બેરેજલીમ / રૂખશનેમ /

રાહા અબબોરજની બુલંદ રોશની

ફેરેનુ આફે / દામેફુ આ / તેમ ચેદ / ઉભરે /

ફરે પેદાદેશ તુ બુલંદ

ઈહીને / ગારો / દેરેતેમ / મજદ દાતેમ /

યાલ ગારોથમાં ન રાખનાર હોરમજદે આપી

પેતે / પંલાંમ / બગો બખતેમ / પેતે / ઈતનેમ /

રાહા બગો બખતની કુશોશી

ફરા થવરેશતેમ / પેતે / આફે અંતેમ / આ અદા

બુલંદ પેદાફીથી પાંડી અગર

અન પરો । દુશ ફેરેત । અપાઅદ'અન । પરો ।
 તે થી બદ કરનાર અગર તે થી
 માંધરો । સપેઅંતો । ફરા તે । નંધેમય ।
 માંસરે સપંદ તાહારા બુલંદ બંધાવાની
 વખરાથેમય । અનેમ । હદ' ફરશાનીહેનો
 વરધી ફુ હબગો ધોભી ।
 ફરાતે । ફેફેરપેમય । તેભીઈશીમય ।
 બુલંદ તાહારા કાલબુદને તવાંનાઈ
 ઈપોજદયાને । ફેરેનોમે । થવાંમ । હયદા
 પાક ફર તુને શાથે
 પુથરાંમ । હયદા । પેમેનીઆંમ । ફારઅઈહેતો ।
 ફરબંદો શાથે દુધ કાંમનાં કરનાર
 પેમુહેતો । ખરુઈ પેભીહેતો । રોગભુહેતો ।
 દુધમંદ રોગાંનમંદ
 મનગાભીહી । ફરબંઅંતભીહેતો । ફરા । તે ।
 મગાભમંદ ફરબંદમંદ બુલંદ તાહારાં
 હંધરેમ । હાંમ । અનેમ । હદે । ફરશાનીહેનો
 હબર ધર ફુ હબગો ધોભી
 ગોદેનેમ । અભીઅ ફેઅંતયેનાડ । ઈપદા
 ગાડખાંનાં ભીપર ચલાંભી

~~અસતે / પુચરે / થરેમો / ઈઅથ /~~

છે ફરલંદની પરવરશાનાં જેમ

~~જેરીઅપો / વોરો ફરોમ / અપો / અસતે /~~

દરીઅ / ફરા ફરદ પાંણી છે

~~ફલંગમનેમ / ઉશ / ફેશતે / ફાંમ /~~

દેકુ પુકુયેલું બુલંદ ઊપાય દેકુ

~~ઈઅતાઉઅંધો / ઈઅઉઅનેમય /~~

બુલંદ

ફે

~~અઉદિ / નંમય / નંમય / ઓદિ /~~

ઉપર ભમીન ભમીન ઉપર

~~ઈઅઉઅનેમય / ઉશ / ફેશતે / પરખશો /~~

બુલંદી બુલંદ ચાલયુ આગલ

~~નંગોફ / ઈઅંધો / નંધેમય / વખશોમ /~~

ફકુય ફે નંણુ વરધી

~~વખશોમ / દદાદ / અફુરો / મજદાઉ /~~

વરધી આપેલી અફોર મજદની

દગાઉ તું ગરોથમાંનની રાખનારછે તેતાફા

રાં બખતથી માફાતાબને દેગો બુલંદ ચ

લાયુય તેતાફારા બખતથી માફાતાબરોશ

ની ફરેય પેદાફેશઉપર લેથી અફુરમજદેઆ

ખી રાફા બગોબખતની અને ફુરોશની રાફા

પેદા ફીધી પાંણીથી વરશાતથી બગો બબ
 તથા હે આદમીઓ ઈઆને શયાબનું કાંમ
 કરે તેથી બબત રોશન થા હે અને ફરદિક કુ
 શોશ ધંનધો વરશાતથી ચાલે ઈઆને બ
 દ કાંમનાં કરનારને માંથરેવાંણી પઢવા હે
 ફરી તોડે છે તે તાહારા હક બાલથી ઈઆને
 અવશાતા વાંણી પઢેઆથી ગુનાહા નેશાત
 કરે દીનનાં આદમીઓની હરવેશોની કુશોશ
 વરશાત પાંણીથી થા હે વલી હમ છે જે બુરાં
 ફેલનાં ફુદે તે વરશાતથી નેક ફેલનાં કરના
 રથા હે બુલંદ તાહારાં સંણવાને પાક કરું ઈ
 આને તાહારાં ફરબંદને અને વરધીને કુધો
 ઊ હજોધો ઊ અને પાક કરું હગાઉ તાહા
 રા બબતથી સંણવાની વરધી છે તેહેને ફુદે
 જગો પાક કરું ઈઆને પાલું પરવરશા કરું બુ
 લંદ તાહારા બબતથી ફાલબુદને અને ત
 વાંનાઈને ફઊઅતને પાક કરું હગાઉ તાહારા
 બબતથી તંનને અને ફઊઅત તવાંનાઈને
 પાક કરું અને કરું લુકુને ફરબંદોશાયે અને
 કુધશાયે ફે તાહારાં બુલંદ ફરબંદોનું કુધ પે
 દાથા હે ઈઆને કુધ વધારું કાંમનાં કરનાર

ઈ-આને આદમી-ઓ કાંમનાં કરનાર થાઉ
 અને કુધમંદ ઈ-આને કુધ ભરેલાં થાઉ અને
 ધાત મની ભરેલાં થાઉ અને તરો તાને ફે
 મગાજનાં અને ફરવંદમંદ ફરવંદનાં સંજાના
 ર થાઉ ઉવરશાતથી બુલંદ તાહારાં ફજર
 ધર ફુદ ઈ-આને તાહારા કબીલાનાં ઈ-આને
 તાહારા બખતથી હગાઉ ફજર ગાઉખાંનાં
 ગોશાપંદોને પાક કરૂં પરવરશ કરૂં જે ગોશાપં
 દો સંગાલમાં ફાં છે તે ફેને વરશાતનાં પાંણીથી
 પાલું લેકે ભરે ફે કરા કરદ દરી-આનું પાંણી ઉ
 કડુ પુકડુ યે લુ છે તેણે ફરી ઉચી જ દરવેશે થાઉ
 ઈ-આને ભરે ફે કરા કરદ દરી-આથી પાંણી વર
 શાલુચ અને બુલંદ બાલાતરી ઉઠાલુચ હજ
 મીન ઉપર વરશાતે ફરી ઈ-આને વરશાતે ફ
 રી જમીન ઉપર ઘણી બાલાતરી પેદા કરૂં ચ
 જમીન ઉપર તે જગો ઉપર બુલંદ કાદમ રેફે ઈ
 આને ખુબી કાદમ થાઉ ઉ બુલંદીનો ચલાવ
 નાર ફું તે આગલ ફેફુચ બુલંદ ચાલવું હજે
 તેથી સંજાવું જણે અને તેથી વરધી મોટી અને
 અકુરમ જદે જે વરધી પેદા ફીધેલી છે તે ફેની વ
 રધી થાઉ વરશાતથી તાહારા ઉક બાલથી ઉ

ગાઉ ગોશપંદો.

~~ઉજ્જરે. ઉજ્જરે. સતારે. ગોફરે. આફરે.~~

બુલંદ વધે શેતારા રોશાંન પાંણીની
~~મેથરાઉધો.~~

તોખંમનાં.

અને બુલંદ વધે જે પાંણીની તોખંમનાં શે
તારા રોશાંન છે તે વરધી પાંમે પાંણીની તો
ખંમનાંનો અરથ હો પાંણીની આવેઆની
રવેશ રાહા શતર પાઉઆધી છે.

~~તરશાયે. ફરાંમ. જેરેજેતીંમ. રોખશાનહે
રાહા. અલબોરની બુલંદ રોશાંનફરે
ફેરેનઠીઆહે. દામે. ફુઆ. તેમચેદ.~~

પેદાદેશ

લુ

~~ઉજ્જરે. ઈઆને. આહે. ગરો. દેરેતેમ.~~

બુલંદ ચાલ હ ગરોથમાં ન રાખનાર

~~મજદદાતેમ. પેતે પંતાંમ. બગો. બખતેમ.~~

હોરમજદેઆપી રાહા બગો બખતની

~~પેતે. ઈઆનેમ. ફરાથવરેશતેમ. પેતે.~~

ફુશોશ બુલંદ પેદાફીધી થી

~~આફેઅંતેમ. આપદ. અન/પરો. ફુશા.~~

પાંણી

અગર

તેથી

બદ

૫૨૨

૫૨૦૨૬૬૬૫૧૧૧૧

ફેરેત / આપદ / અન / પરો / માંથરો / સપેઅંતો

કરનાર અગર તે થી માંથરે સપંદ

કરા તે / નંથેમય / વખશથેમય /

બુલંદ તાહારા નંભાવાથી વરધી

અભેમ / હદે / કરશનીહને / કરા તે /

કુ હજો ધોળી બુલંદ તાહારાં

ફેરેપેમય / તેહીશીમય / ઈઓજદયામે /

કાલબુદને કળિઅતને પાકકર

ફેરેનોમે / થવાંમ / હયદ / પુથરાંમ / હયદ /

તુકુને શાથે કરલંદ શાથે

પેમેનીઆંમ / કારહતે / પેમુહતે / ખશુહી

કુધ કાંમનાં કરનાર કુધમંદ મની

પેહીહતે / રોગનુહતે / મલોંગહીઅતે /

ભફરેલાં રોગાંનભરેલાં મગભમંદ

કરલઅંતહીહતે / કરા તે / હંધરેમ /

બુલંદ કરલંદો બુલંદ તાહારાં હજાર

હાંમ / અભેમ / હદે / કરશનીહને / ગોદેનેમા

ધર કુ હજો ધોળી ગાઉખાંનાં

અહીઅ / હંનતયેનાઉ / ઈપદ / અસતે /

તે ચલાહી ને છે

પુચરે. ~~થરેમો. ઈપથ. નરીઓ.~~
 કરવંદોની પરવરશનાં ને નરેફે
 યોરો કરોમ. અપો. અસતે. હંગમનેમ
 કરા કરદનુ પાંણી છે દેકડુ પુચેલુ
 ઉશા. હેશતે. હાંમ. ઈપતાઉધો.
 બુલંદ દેકડુ બુલંદી
 ઈપઠિઅનેમય. અઠિઅ. નંમય. નંમય
 ફે ઊપર નમીન નમીન
 અઠિઅ. ઈપઠિઅનેમય. ઉશા. હેશતે.
 ઊપર બુલંદી ચલાવુચ
 પર. ખશા. નંગોહા. ઈઅંધો. નંથેચ.
 આગલ કહુચ ફે નંણાવુ
 વખશેચ. ઊલઅરેનેમ. દદાદ. અકુરો.
 વરધી વરધી આપેલી હોરમનદની
 મનદાઉ.

ગાઉ તું ગરોથમાંનની રાખનાર છે તે તાહા
 રા બખતથી શેતારાઉને બુલંદ દેવગો ચ
 લાવુચ તે તાહારા બખતથી શેતારાઉ રોશ
 ની કરેચ પેદાદેશ ઊપર તેથી અકુરમનદેશ
 પી રાહા બગોબખતની અને કુશોશની રાહા
 પેદાફીધી પાંણીથી વરશાતથી બગોબખત

થાદે આદમીઓ ઈઆને શાલાબનુ કાંમક
 રે તેથી બખત રોશાન થાદે અને ફરદેક ધં
 નધાની કુશોશ શરવે વરશાતથી ચાલે અ
 ગર બદ કરંમનાં કરનાર અગર માંસરે સ
 પંદ અગર બોજેરગ અવશતાનાં ઈઆને
 અગર દરબંદ અગર દીનનાં હશરવે આદ
 મીઉની કુશોશ વરશાતનાં પાંણીથી થાદે •
 વહી બીજાઉ હ પદનાં અરથ હમલી ફરેછે
 ને બુરાં ફેલનાં હોહિતે વરશાતથી નેક ફેલ
 કરે બુલંદ તાહારા સંણવાને ઈઆને તાહારાં
 ફરલંદોને અને વરધીને હલગોધોઠી અને
 પાક કરે હગાઉ તાહારા બખતથી સંણવાની
 વરધી છે તેહેને ફુ હલગો પાક કરે ઈઆને પા
 ક કરે હગાઉ તાહારા બખતથી તંનને અને
 ફઠીઅત તવાંનાઈને પાક કરે અને પાણું ક
 રું તુને ફરલંદોશાયે અને કુધ શાયે કે તાહા
 રાં ફરલંદોનું કુધ પેદા થાદે ઈઆને ફરલંદો
 નું પોતાનું કુધ હથી વાધે કાંમનાં કરનાર
 ઈઆને આદમીઉ કાંમનાં કરનારા થાદે અ
 ને કુધ મંદ ઈઆને કુધ ભરેલાં અને રોગોન
 ભરેલાં અને યાત મની ભરેલાં અને ત

રો તાલેહે મગલનાં અને ફરવંદ મંદ ઈઆને
ફરવંદનાં લંગાનાર થાદે વરશાતનાં પાંણી
થી બુલંદ તાહારા બખતથી હગાઉ તાહારાં
હજર ગાઉ ખાંનાં ગોશપંદોને પાકું કરું ઈઆ
ને પરવરશ કરું અને જે ગોશપંદો લંગલમાં
હાં છે તેહેને વરશાતનાં પાંણીથી પાલુકેલે
જરેહે ફરાકરદ દરીઆનુ પાંણી દેકહું પુકુચે
લુછે તેણે કરી હચીલ શરવે દરવેશની થાદે
ઈઆને જરેહે ફરાકરદ દરીઆથી પાંણી વ
રશાતિય હલમીન ઉપર વરશાતે કરી ઈઆ
ને વરશાતે કરી ઘણી બાલાતરી પેદા કરેય
લમીન ઉપર તે જગે ઉપર બુલંદી કાદમ રે
હે ઈઆને ખુબી કાદમ થાદે બુલંદી ચલાવ
નાર હું તે આગલ ફેકુચ બુલંદ ચલાવંતું
જે તેથી લંગાવું જણે અને તેથી મોટી વરધી
અને અકુરમ જદે જે વરધી પેદા ફીધેલી છે તે
હેની વરધી વરશાતથી થાદે.

~~ઉજ્જરે. ઉજરે. પખરોખશત. હી.~~

બુલંદી બુલંદ પોકારેય તે

~~ફખજે. પખરોશતહે. હી. અહીદ.~~

જુરદટાડનાર પોકારેય તે તે

~~પાપરોશતહે / ઈઆતો / મેતે / જહે •~~

પોકારેય જાડુ મનશાની જોહે •

બુલંદ ચહુડાવાદિકરી બુલંદ ચહુડયું આપના

રહુ તાહારા દેવબાલથી ગાઉ ઈઆને બુલં

દબેશેશતનો મારગા પાપેઓ જહલકાર

નાં ધરાડનાર આશમોગને પોકાર કરવાને

વાશતે તથા નાદાંન આહારે મંનને પોકાર

કરવાને વાશતે તથા નાદાંન જાડું જોહે અને

પોકાર કરવાને વાશતે ઈઆને જોહેવારે અ

શો રવાંન ગરોથમાંનનો મારગા પકડેછે તે

જોવારે એ તરંગ દેવો બિધાપડે પોકાર મારીને

અકશીશ કરવાશાયે •

~~પેતે / પેરેને / અશીરે / પેતે પેરેને / અગુહરે~~

~~આલેલ થાહ નાપુશી આલેલ ગેલ~~

~~પેતે પેરેને / અગરાંમ / પેતે પેરેને / અગરાંમ~~

~~આલેલ આલેલ ગાલેલ~~

~~પેતે પેરેને / ઈઅશકહે / પેતે પેરેને / મહરકહે~~

~~આલેલ આજર આલેલ મોત~~

~~પેતે પેરેને / દાલે / પેતે પેરેને / તકુનો~~

~~આલેલ દરદ આલેલ તાપ~~

પેતે પેરેને । સાર નહે । પેતે પેરેને ।

આલેલ શરુ દરદ આલેલ

સાર શતીદેહે । પેતે પેરેને । અલ નહે ।

શરુ દરદ કરનાર આલેલ બદી

પેતે પેરેને । અલુઅહે । પેતે પેરેને ।

આલેલ બદીનો કરનાર આલેલ

કુરોગહે । પેતે પેરેને । અલેલ આકહે ।

ફીને ફશ આલેલ અદેખાઈ

પેતે પેરેને । દોરો ફહે । પેતે પેરેને । અશતરીદેહે ।

આલેલ દરોગ આલેલ ગુનાફ

પેતે પેરેને । અગશીઆત પુદતીઆત ।

આલેલ બદ ખરાબી

આહેતીઆત ઈઆ અંધરો । મેનીદશ ।

દીમની લે ગના મીનોની

કરા । ફેરેઅંતદા અલિદે । હમાંમ । તનુંમ ।

બુલંદ ફીધેલી બિખર તે તંન

ઈઆંમ । મશીઆનાંમ । પેતે પેરેને । વીસપેમા

લે આદમી૩નાં આલેલ તમાંમ

ઈઅશફેમય । મહરફેમય । વીસપે । ઈઆલુઓ ।

આબર મોત તમાંમ બુદુ

પર

પરગરદ હેકવીશમી.

~~પેરેકાઉસય વીસપાઉ જનીઓ ઈઆ~~

પરીઓ તમાંમ જે જે

~~દરદેતેશા~~

દોળખી.

• આદરી હ મા હશીઓ રફેદરા હ લવત.

અકુરો મશાતા મળદા જંતો આદરી હ મા

હશીઓ વીસપેમ ઈશકેમય મહરકેમય

વીસપે ઈઆલુઓ પેરેકાઉસય વીસપાઉ

જનીઓ ઈઆકુ દરદેતેશા. ઈઅથા અ

કુવેરીઓ (૧૦) કેમના મળદા. અશહે

અશીમ વોકુ (૧૦)

• જેનાં અરથ તમાંમ વીશમી પરગરદમાં

જામેઆ છે.

પરગરદ રર મી/હીનદવી/અરથશાયે/લખી છે.

~~મરોદ/અકુરો/મળદાઉ/સપેતમાદી~~

~~કહીઠી/અહોર/મળદે/સપેતમાંન~~

~~જરથોશતરાદી~~

જરથોશત.

કહીતી નરથોશતને અશો અકુરમજદે .

~~અભેમ / ઈપો / અકુરો / મજદાઉ / અભેમ /~~

કુ જે અકુર મજદછેતી કુ

~~ઈપો / દાત / વંધુઆંમ /~~

જે પેદા કરનાર તથા દાદ નહુજો .

કુજે અકુરમજદછેતી તે નહુજો બેહેતર પેદા કરનાર છેતી ઈઆને શંધની પેદાદેશને પેદા કરનાર નહુજો છેતી અને નહુજા દાદ ઈનશા કુજો કુ છેતી .

~~ઈદેશો / તદ / નમાનેમ / આફેરેનેમ / સરીરેમ /~~

ફેમ તે ધર ફીધુ નેક

~~રોખશાનેમ / ફરા / દેરેશારેમ /~~

રોશાન બુલંદ પેદા તથા નહેર .

ફેમ તે ધર ફીધું ઈઆને તે રોશાન ગરોશમાં ન બેહેશત પેદા ફીધું અને બીજું નહેરછેલેલે હરવેશો ફેફેય જે તે બીજી તરફ પેદા થાદેઉ .

~~ઉજીને / પાદરીદીને /~~

બુલંદ જાહે ચાલેઉકુ .

તેફેવારે કું બુલંદ બાલાતર જાહેફે ચાલેઉ

કુ ઈઆને તેફેવારે કે બીજી તરફ નાપાક ગના મીનોને મેદદીહો તેફેવારે કુ બુલંદ બાલાતર

છેલિ તે હુ ચાલેઓ •

~~આપદા માંમી મેરીઓ આકશાદા •~~

અગર માહારામાં રાહાજની દીદો •

તેહેવારે ગરોશમાં ન બેહેશત મે પેદા કીધુ તેહે
વારે ગનામી નોદ તે ગરોથમાં ન પેદા કીધેલું ને
ધીને તેહેમાં રાહાજની કીધી •

~~આપદા માંમી મેરીઓ ફરાફેરે નોદદા~~

અગર આહારેમં ન રાહાજની ઘણી કીધી

~~અંધરો મેનીહુશ પોરો મહરકો નુઅય~~

ગના મીનો પુર મોત નવ

~~ધીઅશાફે નુઅતેશત નુઅય સત નુઅય~~

આજર નેધુ નવ શોફે નવ

~~હનંધર નહિઅ સોરશાય બેલિઆંન •~~

હજર નવ મરતબે દશ હજર •

તે રાહાજન દહેરેમં ને માહારું ગરોથમાં ન દીધું
તેહેવારે તેણે ઘણુ કીધું મોત ભરેલા ગના મી
નો દહેરેમં ને નેધું હજર અને નવ હજર અ
ને નવ શોફે નવાંણું ને નવ આજર પેદા કીધા ને
તે આજરથી આદમીઉથી શવાબનું કાંમ ન
હી થાદ અને તે આજરનાં શબબથી આદ
મીઓ ગુનાહ કરેતો માહારા દોજખમાં હાં આ

વે અને ગરોથમાં નમાં ફાં નહી જાઉં ગરોથમાં
નમાં ફાં આવવાની રાહમાં રાહ જાઉં ફીધી
ઈઆને હરલા આજર ખેદા ફીધાં.

~~આપદ માં મ~~ ~~તું મ~~ ~~જે શાળા આપે દેશ~~

હરવેશે માહારાજને તું તં નદોરો શતી

~~માં થરો~~ ~~સપે અંતો~~ ~~ઈપો~~ ~~અશા~~ ~~ખરે નાહ~~

માં શરે સપંદ કે ઘણાં ગુરનાં.

તેહેવારે હરવેશે ફહીબી અહુરમજદે માં સરેસ

પંદ ઈજદને જે મારે શપંદ ઘણાં ગુર નહુરેલા

માહારી પેદાદેશને તું તં નદોરો શતી આપ.

~~દયાને~~ ~~તે~~ ~~અહિતહે~~ ~~પેતે~~ ~~હફદ~~

આપુ તુને તે બદલો દેક બારગી

~~હજંધરેમ~~ ~~અસપનાં મ~~ ~~ઉરે અતો~~ ~~દેરેજ~~

હજાર ધોડા તેજ ચાલનાં અજબ

~~તફનાં મ~~

ફહી અતનાં.

મારેસપંદ ઈજદને ફહેબીને હ આજર તુ રાલ

અને દફેકર તુને હુ તેજ ચાલનાં અને શખત

ફહી અતનાં આજર ધોડાની ફહી અત તેહેને

બદલે તુજને આપું તેહેની ફહી અત ફેરલાં દેક

ફરશંગ ચાલે આમાં ફાં પાછી ઘટે નહી.

~~ઈપળદાં સોફે વંધોહે મળદ દાતા~~

ઈને ફાદો લહલો હોરમળદનો આપેલો
~~અશોને~~ ૦

અશો ૦

કુલે અકુરમળદ છેડી તે કુ હોરમળદનો લહલો
ફાદો પેદા ફીધેલો તેહેને ઈને તાહારી મદ
દે કરીને ૦

~~દયાને તે અહિલહે પેલે હફદ~~

આપુ તુને તે બદલે દેક બારગી
~~હનંધરેમ ઉશતરનાંમ ઉરઅતો સને~~

હજર ઊઠ તેજમાલનાં સખત

કોફનાંમા ૦

કોફનાં ૦

આપું તુને દેક બારગી તેહેને બદલે હજર
ઊઠ તેજમાલનાં રેફેવારે અને શકત દોરો
શત કોફનાંની કહિઅત ઈઆને કોફોતે ઊ
ઠની પીઠ ઊપર ટેકરો થાદછે તેહેને ફેફેછે ૦

~~ઈપળદાં સોફ વંધોહે મળદ દાતા~~

ઈને ફાદો લહલો હોરમળદનો આપેલો
~~અશોને~~ ૦

અશો ૦

ઈજ અકુર મજદનો પેદા ફીધેલો નહુલા બે
હેતર અશો કાદે દાને તાહારી ઈપારીદકરી
દયાને । તે । અદેલહે । પેતે । ફકદ ।

આપુ તુને તે બદલો દેક બારગી
ફલંધરેમ । ગાઉઆંમ । અખશાનનાંમ ।

ફલર ગાઉ અગર આશીની
અપેરેતો । તનોનાંમ ।

બેગોનાહા તંનથી ।

આપું તુકુને મોજદ દેક બારગી ફલર ગાઉ ન
ર ઈઆને ફલર ધોધા બે તેફેનું તંન ગુનેફેગા
રીની કુશોશમાંહાં પુકુચેલું નહી ફુદે ઈઆનેતે
ધોધાઉ કોઈને મારે નહી દેફેવા ફલર ધોધા
ની ભેર ફઠીઅત તુકુને આપું ઈજવાને બ
દલો ।

ઈઅજદ । સોફા વંધોફે । મજદ દાત ।

ઈજ કાદેદો નહુલો ફોર મજદનો આપેલો
અશોને ।

અશો ।

ઈજ નહુલો બેહેતર કાદેદો અશો ફોર મ
જદનો પેદા ફીધેલો તાહારી ઈઆરીને વા
શતે ।

~~દયાને । તે । અહલહે । પેતે । હકદ ।~~

આપુ તુને તે બદલે દેક બારગી
~~હુંધરેમ । અનુમીઅનાંમ । હરેતો । વીસપો ।~~
 હજર બકરાં હમેલનાં તમાંમ
 ગોલનાંમ ।

રંગારંગી ।

આપુ તુને બદલો દેક બારગી હજર બકરાં
 તમાંમ હમેલદાર અને રંગદારની જોર કઠી
 અત ઈઆને તેજનાં બાલ રંગારંગી હજેયાં
 બકરાંની કઠીઅત તુફને આપું ઈએઆને બ
 દલો ।

~~ઈઅલદે સોફ । યંધોહે । મજદ દાતહે ।~~
 ઈલ ફાદો ભહલો હોરમજદનો આપેલો
~~અશોને ।~~

અશો ।

ઈલ ભહલો અશો ફાદો હોરમજદનો પેદા
 ફીધેલો અશો તાફારી ઈઆરીને વાશતે ।

~~ઉત । તે । અલેમ । આફરીનાને । સરીરા ।~~
 હરવેશો તુને ફુ ફુઆફરે નેક

~~દફમે । આફરેલીમ । ફરત । દફમે આફરેલી ।~~

ભહલાઉ ફુઆફરે ઘણી નેકો ફુઆફરે ।

અને હરવેશે તુને કુ કુઆ કરે અને નેક લલા
 ૩ કુઆ કરેય અને નેકો લહલા ૩ ધણી કુઆ
 નાં કરનારા અને કુઆનાં પેશાનાં છે તેહેવી
 કુઆનું રાખવું કરે તાહારેભિપર હ ઈએઆને
 બદલે ૦

~~ઈઆ ૩ નેમ પેરેનેમ ફેરેનોહતે પેરેનેમચેદ~~
 ફે ફેમ પુર ફેરે પુર

~~વેગનરીહતે ૦~~

બીશીઆર ૦

અને તે નેકો લહલા ૩ કુઆ ફેમ અને જાઆ
 દે ફેરે ઈઆને વરશાનાં દરમીઆંનમાં થોડા
 માં થોડી ફેમ અરધા વરશાનાં દરમીઆંનમાં
 હાં ઈઆને જાઆદે ધણી વરશાથીલી આગ
 લ જાઆદે કુઆં કરે તેહેવી કુઆ કુ તુભિપ
 રફરે ૦

~~અભિઅંતેમ ચેદ બંદીહતે બંદેમચેદ~~
 ઈઆરીહ બેઆનર બેઆનર

~~દરેમ ફેરેનોહતે ૦~~

દરશાત ફેરે ૦

કુઆની ઈઆરીથી બેઆનર ઈઆને તેથી
 બીમાર નહી થાહ ઈઆને તેહેનાંની કુઆની

૫૩૬

પરગરદ બાવીશમી.

ઈઆરીથી બીમારને દોરોશત કરે હશેફતને
ફો નલાઉની હુઆની છે.

~~પેતે / અહંમાદ / અભિપ્રશેતે / માંચરો /~~

બવાબ તેણે ફહેઓ મારેસપંદે

~~સપેઅંતો / ઈઓ / અશા / ખરેનાઉ /~~

ને ઘણો નુરમંદ.

પાછો બવાબ દીધો હોરમબદને મારેશપંદને
ઘણો નુરમંદ છે તેણે.

~~કુથા / તે / અભેમ / બેશાબને / કુથા~~

ફેમ તાહારાઉને ફુ તંનદોરોશતી ફેમ

~~તે / અભેમ / અપપરાને / નભિઅથા~~

તાહારાઉને ફુ પુશતી નવ

~~ઈઅશાફે / નભિઅતેશતે / નભિઅથા / સત /~~

અભર નેધુ નવ શોફે

~~નભિઅથા / ફલંઘર / નભિઅ / સેશથા /~~

નવ ફભર નવ મરતબે

~~બેભિઅંન /~~

દશફભર.

ફેમ તાહારી પેદાદશને તંનદોરોશતી આપુંઅ

ને ફેમ તાહારી પેદાદશની પુશતી કરે નેધુ ફ

ભર અને નવ ફભર નવશોફે નવાંણું નવ આ

જરથી • શરેહે તેહેતુ જાણું હોને લોકોઈ હ-આ
જરને દુર કરે તે તાહારી ઈઆરી દુર કરીશકે હ
હેવો જવાબ દાદાર હોરમજદને મારેશપંદઈ
જદે કહેતુ •

~~નેરી-ઓ / સંધો / ઉદ્યોદતે / ઈ-ઓ / દાદુઆત /~~

નેરી-ઓ શંગને કહીતી કે દાદાર

~~અહુરો / મજદાત / નેરી-ઓ સંધો / વી-આખનો /~~

હોરમજદે નેરી-ઓ શંગ અંનજુમની •

તેથી દાદાર અહુરમજદે નેરી-ઓ શંગ ઈજદ

ને કહીતીતે હોનેરી-ઓ શંગ ઈજદ અંનજુમ

નનાં શાહેબ અંનજુમનનાં શાહેબનો અર

થ હોને પાદશાહોની દુદીમાંહાં નેરી-ઓ શંધ

આતશ છે અને પાદશાહા અંનજુમનનો શા

હેબ છે તેથી તે નેરી-ઓ શંધ અંનજુમની ક

હેઓ છે •

~~પર / આદિદે / ઉપ / વળંગોહા / અભિ-અ /~~

ચાલે ઊપર ઊપર તેજગો દરમી આંન

~~નમાનેમ / હરીદા / મનાદા / હિમદ / સંધોશ /~~

મકાંનને ઈરમાંનને હ કેહે

~~હરીદા / મનાદા / હિમદ / તે / સંધદા / અહુરો /~~

ઈર માંનને હ તુહુને કહીતી અહોર

~~મજદાત / અશુઆ~~

મજદને અશો ૦

નેરી-પોશંધ ઈજદને ફહીઠી હોરમજદે જે સુંદલ
ગોઠીપરથી તે જગો ઠીપર જ ઈ-પાને ઈરમાં
જનાં મકાંન ઠીપર જ ઈ-પાને આશમાંન ઈ
જદનાં મકાંન ઠીપર જઈને હબોલપું તેહેને
ફેહે તે આશમાંનને જે લુકુને ફહીઠી હોરમજ
દે ઈ-પાને દાદાર અકુરમજદે નેરી-પોશંધ ઈ
જદ શાયે ફેહેવાડીઠી જે અકુરમજદે લુકુને
ફેહેવાડીઠીય જે ૦

~~અજેમ / ઈ-પો / અકુરો / મજદાત / અજેમ /~~

કુ જે અકુર મજદછેઠી કુ

~~ઈ-પો / દાલ / વંધુ-પાંમ / ઈજસો / તદા~~

જે પેદા કરનાર જહલા જેમ તે

~~નમાનેમ / આફેરેનેમ / સરીરેમ / રોજશનેમ /~~

ધર ફીધું નેક રોશંન

~~ફરા દેરે સરેમ / ઉજદનો~~

બુલંદ પેદા તથા જહેર બુલંદ જ-આદે

~~પાદરીદને / આ-પદા માંમ /~~

આલકુ અગર મેહ તથા માહારાં

મેરી-પો.

આફશાદા

શુમાર તથા રાહાજની ખેચી તથા ખેચે-પા

આ-પદા માંમ

મેરી-પો.

અગર મેદ તથા માહારામાં રાહાજની તા-શુમાર

કરા ફેરેનોદદા અંધરો મેનીદિતશા પોતરો

ધણી ફીધી

ગના

મીનો

પુર

મહરફો નુ-અચા ઈ-પશાફા નહી-પતેશાચા

મોત

નવ

આજર

નેહુ

નહી-પચા સત નહી-પચા ફરંધરા નહી-પા

નવ

શેહે

નવ

ફજર

નવ

મેશાચા બેઉ-આંત આ-પદા

મરતબે દશાફજર હરવેશે

માંમ

તુંમ બેશાજી-પોદિશા

માહારાઉને તથા માહારી તુ તંનદોરોશતી

દિરી-પમ ઈ-પો અશી-પો

ઈરમાંન

ને

આશતાર ૧

ફુલે-અફુરમબદછેઉ તે ફુ લફલો બેહેતર પે

દાફરનાર છેઉ અને લફલા દાદ ઈનશાફુનો

છેઉ ને બેહેવારે ગરોશમાંન બેહેશત મેપેદા

ફીધું તેહેવારે તે ગનામીનો રાહાજને તેગરો

થમાંનને બેઈને તે ગરોથમાંનમાંહાં જવાની

રાહાજની ફીધી જે તેણે માહારા ગરોથમાં ન
 થકી તે શુમાર ખેચેઓ ઈ-આને રાહાજની ધ
 ણી માહારા ગરોથમાં નની રાહામાં મોતલ
 રેલા ગનામીનો છે રાહાજની ફીધી જે તેણે
 જર અને નવ જર અને નવ શોહે નવાંણું
 અને નવ આજર પેદા ફીધાં યાશતે માહારી
 પેદા હેશને તંનદોરોશતી આપ છે ઈરમાં ન
 ખાહેશની ઈ-આને છે ઈરમાં નની ખાહેશનાં
 આશમાં ન ઈજ ૦

~~દયાને તે અદત છે પેતે ફફદ~~

~~આપુ તેહેને તે બદલો~~

~~જૂંધરેમ અસપનાંમ ઉર અતો દેરેજ~~

~~જર ધોડા તેજ ચાલનાં આજર~~

~~તફનાંમ ઈ-અજ છે સોફ વંધો છે~~

~~ફઠિ-અતનાં ઈજ ફાદો બલો~~

~~મજદ દાત અશોને દયાને~~

~~હોરમજદનો આપેલો અશો આપુ~~

~~તે અદત છે પેતે ફફદ જૂંધરેમ~~

~~તુને તે બદલે ફફવારગી જર~~

~~ઉશતરનાંમ ઉર અતો સને ફોફનાંમ~~

~~ઉઠ તેજ ચાલનાં શખત ફોફનાં~~

ઈપ્પલદે । સોફા વંધોહે । મળદ દાત ।
 ઈલ ફાદિદો ભહલો હોરમળદનો આપેલા
 અશોને । દયાને । તે । અદિતહે । પેતે । હફદ ।
 અશો આપુ તુને તે બદલે દિકબારગી
 હલંધરેમ । ગઠિઆમ । અખશનેનાંમ ।
 હજર ગાઉ વગરકુટેલો
 અપેરેલો । તનોનામ । ઈપ્પલદે
 બગર ગુનેગારી તંન ઈલ
 સોફા વંધોહે । મળદ દાત । અશોને
 ફાદિદો ભહલો હોરમળદનો આપેલો અશો
 દયાને । તે । અદિતહે । પેતે । હફદ ।
 આપુ તુને તે બદલો દિકબારગી
 હલંધરેમ । અનોમીઅનાંમ । હરેલો । વીસપો
 હજર બકરાં હમૈલનાં તમાંમ
 ગોનનાંમ । ઈપ્પલદે । સોફા વંધોહે ।
 રંગારંગ ઈલ ફાદિદો ભહલો
 મળદ દાત । અશોને । ઉત । તે ।
 હોરમળદનો આપેલો અશો હરવેશે તુને
 અજેમ । આફરીનાંને । સરીરોદહમે । આફરેતી
 હુ હુઆફરે નેક ભલા હુઆફરે

~~ફરતે । દહંમે । આફરેતી । ઈઆ ઊઅનેમ ।~~
~~ધણી નેફો કુઆનાં ભેમ ફે~~
~~પેરેનેમ । ફેરેનોદિતે । પેરેનેમયેદ । વેગભરીદિતે ।~~
~~પુર ફરે પુર બીશીઆર~~
~~અઊઅંતેમયેદ । બંદઈદિતે । બંદેમયેદ ।~~
~~ઈઆરીદિ બેઆભર બેઆભર~~
~~દરૂમ । ફેરેનોદિતે ।~~

દરોશત ફરે ૦

બે લુકુને આપું કુ તેજ ચાલનાર અને ધણો દો
 ડનારો અભદિબ ભેર ફઊઅતનો હજાર ધો
 ડાની ભેર ફઊઅત તેહેનો બદલો લુકુને આ
 પું ઈજ કુ હોરમબદનાં પેદાકીધેલા તહલાબે
 હેતર અશો ફાદિદાને તાહારી ઈઆરીદિકરી
 આપું લુકુને દકબારગી હજાર ઊઠ તેજ ચાલ
 નાં રેહેવાર અને રાખત અને દોરોશત કોકા
 ની ફઊઅત તે ઈજવાને બદલે કોકો તે ઊઠ
 ની પીઠઊપર ટેકરોધાદિછે તેહેને ૦ ઈજ અ
 કુરમબદનાં પેદાકીધેલા તહલાબે હેતર અ
 શો ફાદિદાને તાહારી ઈઆરીને વાશતે આપું
 લુકુને તેમોબદ દકબારગી હજાર હજાર ગાઉ
 નર ઈઆને ધોધાબે તેહેનું તંજ ગુનાહાગારી

ની કુશોશમાં હાં નહી પુકુચેલુ કુદે ઈઆને ધો
 ધાઉ કોઈને મારેનહી દેહેવા હજર ધોધાનુંને
 રકઠીઅત તુકુને આપુ તે ઈએઆને બદલે
 ઈએ હોરમજદનાં પેદા કીધેલા મહલા બેહે
 તર અશો કાદિદાને તાહારી ઈઆરીને વાશ
 તે • આપું તુકુને તે બદલો દેક બારગી હ
 જર બકરાં તમામ રંગારંગ રંગદાર ઈઆને
 તેહેનાં બાલ રંગ બેરંગીની જોરકઠીઅત ઈ
 એઆને બદલે ઈએ અકુર મજદનાં પેદા કી
 ધેલા મહલા બેહેતર કાદિદાને તાહારી ઈઆ
 રીને વાશતે અને દરવેશો તુકુને કુઆ કરુંબ
 નેકો મહલાઉ કુઆ કરેય અને નેક મલાઉ
 ધણી કુઆનાં કરનાર અને કુઆનાં પેશાનાં
 છે તેહેવી કુઆનું રાખયું તુકીપર ઈએવાનેબ
 દલે અને તે નેક મહલાઉ કુઆ કંમ અનેજી
 આદે કરેય ઈઆને પરશનાં દરમીઆંનમાં
 હાં અને થોડામાં હાં થોડી કંમ અરધાં પરશ
 નાં દરમીઆંનમાં હાં ઈઆને જીઆદેહે ઈઆ
 ને પરશથીની આગલ જીઆદેહે કુઆ કરે ઈ
 આને દેહેવી કુઆ કરૂ તેનેકો મલાઉની કુઆ
 થી અને કુઆની ઈઆરીથી બેઆજર ઈઆ

ને તેથી બીમાર આજર નહીં થાઉં અને તે
હેનાંની કુવાની ઈઆરીથી બીમારને લંબદો
રોશન કરે હશે કૃત નેકો ભહુલાઉની છે.

~~અહે વચો પેદી અશતે પર આદે~~

તેણે બોલ્યું કબુલ ફીધુ ચાલેઉ ઊપર

~~ઉપ વળે અંતે નેરીઓ શંઘો વીઆખનો~~

તેજગો નેરીઓ શંગ અંનજુમની

~~અભિદ નમાનેમ હરીદ મનાદે હમદા~~

ઊપર ધર ઈરમાંનનાં હ

~~સંઘદા હરીઅમનાદે હમદા તે સંઘદા~~

કહીઠી ઈરમાંનને હ તુકુને કહીઠી

~~અહોરો મજદાઉ અશુઅ~~

હોરમજદ

અશો.

તેણે તેહેનાં કહે આથી કબુલ ફીધું અને ચાલે

ઓ ઈઆને ગીઓ નેરીઓ શંગ અંનજુમની

તે ઈરમાંનનાં મકાંન ઊપર અને તે ઈરમાં

નને કહીઠી ઈઆને આશમાંન ઈજદને કહી

ઊંજે તુકુને હ કહીઠીય અહોરમજદ અશોહ

ઈઆને કેહેવાડીઠીય.

~~પદા લખે આંછે અરથા તમાંમ આગલાલ~~

~~ખેઆમાં આવેલાછે તેથી હાં લખેઆનથી~~

અનેમ ઈપો અકુરો મળદાઉ અનેમ ઈપો
 દાત વંધુઆંમ ઈહશે તદ નમાનેમ આકેરે
 નેમ સરીરેમ રૂપશનેમ ફરાદેરેશરેમ ઉભ
 હને પાદરીહને આપદ માંમ મેરીપો આ
 ફશાદ આપદ માંમ મેરીપો ફરાકેરેનોદદ
 અંધરો મેનીહઉશ પોઉરો મહરકો ભુઅય
 ઈઅશક ભુઅતશત ભુઅયશત ભુઅય હ
 ભંધર નેભીઈશેશાય બેભીઆંન આપદ માં
 મ ભુંમ બેશભાપોદશ દરીહમે ઈપો અશી
 ઓ દયાને તે અદિતહે પેતે ફકદ હંધરે
 મ અસપનાંમ ઉરેઅતો દેરેજતકનાંમ ઈ
 અજહ સોફ વંધોહે મળદ દાત અશોને દ
 ધાને તેહ અદિતહે પેતે ફકદ હંધરેમ ઉ
 શતનાંમ અઉરેઅતો સેને કોફનાંમ ઈ
 અજહ સોફ વંધોહે મળદ દાતહે અશોને
 દયાને તેહ અદિતહે પેતે ફકદ હંધરેમ ગભી
 આંમ અપશાનનાંમ અપેરેતો તનોનાંમ
 ઈઅજહ સોફ વંધોહે મળદ દાતહે અશોને
 દયાને તેહ અદિતહે પેતે ફકદ હંધરેમ અ
 નોમ ઈઅનાંમ હરેતો વીસપો ગોનનાંમ ઈ
 અજહ સોફ વંધોહે મળદ દાતહે અશોને

૩૮ તેહ અભેમ આફરીનામે સરીર દહમે
 આફરેલી ફરેથ દહમે આફરેલી ઈઆઉઅ
 નેમ પેરેનેમ ફેરેનોહતે પેરેનેમયેદ વીગ
 નરીહતે અભિઅંતેમયેદ બંદીહતે બંનદેમ
 યેદ રૂમ ફેરેનોહતે ૦ હપદનાં અરથ વા
 રર આગલ લખેઆછે તેપરમાંગો નેરીઓ
 શંધ ઈજદે આશમાંન ઈજદને ફહીઠીં ૦

~~મોસો / તદા આસનોહદા દરેગેમ / ઈઅદા~~
~~સેતાબ તે થાહઅોનહી આલશા ફે~~
~~ફરા / ઈઅલીઅદ / થવઅશે / મનોહરીઓમો~~
 બુલંદ પોહોયે૩ ફુશેશ ઈરમાંન
~~ઈઓ / હશીઓ /~~

ને આહેશ.

નેકાંમમાં તે શેતાબ થાહઅો ફાહેલી આલ
 શા નહી ફીધી ઈરમાંન આશતાર ઈઆનેઆ
 સમાંન ઈજદ.

~~ગરેમ / અભિહ / સપેઅંતો / ફરેસનાઉ /~~
 પાહડ ઊપર બુનેરગ પુરશેશ
~~વરેસેમ / અભિઅે / સપેઅંતો / ફરસનાઉ /~~
 બંગલ ઊપર બોનેરગ પુરશેશ ૦

બોનેરગ પાહાડ ઉપર હોરમબદની શાથે પુ
છી ઉં અને બોનેરગ પાહાડ ઉપર ઈઆને
બોનેરગ પાહાડનાં લંગાલ ઉપર હોરમબદ
શાથે જરથુશતે પુરશેશ પાસોબકીધી ઈ
આને જવાબ સવાલ કીધાં.

~~નુઆનાંમ / અસપનાંમ / અરશનાંમ /~~

નવ

ધોડા

નુઆંન

~~ગોનેમ / બરદ / હરીએમે / ઈઓ / હરીઓ /~~
રંગનાં લેઈગીઉ ઈરમાંન ને ખાહેશ
નવ નુઆંનીને રંગનાં ધોડાની નેર ફઠિઅ
ત લેઈગીઓ ઈરમાંન ખાશતાર ઈઆને
ફરમાંનની ખાહેશનો આસમાંન ઈબદ અ
ને લાખ આજર હારેમંનનાં રાલવા અને
પેદાદેશને તંનદોરોશતી આપવા ફબુલ
કીધું હોરમબદથી.

~~નુઆનાંમ / ઉશતરનાંમ / અરશનાંમ /~~

નવ

ઊંઠની

નુઆંન

~~ગોનેમ / બરદ / હરીઓમે / ઈઓ / હરીઓ /~~
રંગનાં લેઈગીઉ ઈરમાંન ને ખાહેશનો
નવ ઊંઠ નુઆંનીને રંગનાં ની નેર ફઠિઅ
ત લેઈગીઓ ફરમાંનની ખાહેશનો આસ

માં ન ઈન્દ ૦

~~નુઅનાંમ / ગભિઆંમ / અરશનાંમ / ગોનેમા~~

નવ ગાઓ નુઆંન રંગની

~~બરદ / હરીદમે / ઈઓ / હરીઓ / ૦~~

લેઈગી ૩ ઈરમાંને એ ખાહેશની ૦

નવ ગા ૩ નુઆંનીને રંગની ભેર ફઠિઅત

લેઈગીઓ આશમાંન ઈન્દ ૦

~~નુઅનાંમ / અનોમઈઓનાંમ / અરશનાંમા~~

નવ બકરાં નુઆંન

~~ગોનેમા / બરદ / હરીદમે / ઈઓ / હરીઓ / ૦~~

રંગનાં લેઈગી ૩ ઈરમાંન એ ખાહેશનો ૦

નવ ભેઆંનીને રંગનાં બકરાંની ભેર ફઠિ

અત લેઈગીઓ આશમાંન ઈન્દ ૦

~~નુઅ / પેલીઓ / બરદ / નુઅ / ફરશા ૩ /~~

નવ ગાંઠની લેઈગી ૩ નવ ફશ

~~ફરફારીઅદ / ૦~~

પ્રબ ખેંચે ૦

નવ ગાફરેની લાફડીની ફઠિઅત ભેર લેઈ

ગીઓ જેતે નવ ગાંઠની નવ ઘરેની લાફડી

દે નવફશ ખેંચે અને લેથી નીરંગદાંન ફરે

લેફેની ફઠિઅત ભેર લેઈગીઓ ૦

૬૫૬ બખેઆંછે •

પેતેપેરેને અશીરે પેતેપેરેને અગુરે પેતેપે
રેને અગરાંમ પેતેપેરેને ઉગરાંમ પેતેપેરેને
ઈઅસફે પેતેપેરેને મહરફે પેતેપેરેને દા
ને પેતેપેરેને તફનો પેતેપેરેને સારનફે પે
તેપેરેને સારસતીફે પેતેપેરેને અજનફે
પેતેપેરેને અજુઅફે પેતેપેરેને ફોરાગફે પે
તેપેરેને અજુઆફે પેતેપેરેને દરોગફે પેતે
પેરેને અસતરીફે પેતેપેરેને અગશીઆઉ
પુહતીઆઉ આફેતીઆઉ ઈઆ અંધરોમે
નીઉશ ફરાફેરેઅંતદ અઠીદ માંમ તનુંમ
ઈઆંમ મશીઆનાંમ પેતેપેરેને વીસપેમ
ઈઅસફેમય મહરફેમય વીસપે ઈઆતુઓ
પેરેફાઉસય વીસપાઉ જનીઓ ઈઆ દરેદ
તેશ આદરીદ મા હરીઓ રફેદરાદ જંનતો
નેરેબીઅસયા નાદરેબીઅસયા જરથોશ
તરફે વંધેઉશ રફેદરાદ મનંધો ઈઆઉ દેના
ઉ વેરીમ હનાદ મીજદેમ અશાહીઆ ઈઆ
શા અશીમ ઈઆંમ હરીમ અહોરો મસતા
મજદા જંતોઆદ વીસપેમ ઈઅસફેમય મ
હરફેમય વીસપે ઈઆતુઓ પેરેફાઉસય

૫૫૦

પરગરદ બાવીશમી.

વીસપાત્ર જનીઓ ઈઆ દરેલેશ ઈપથા
અહી વેરીઓ ૮૧૭ ફેમના મજદા ૦ અશ
હે અશોમ વોહી ૮૧૭ હપદોનાં અરથ અ
ગાબી વીશમી પરગરદમાં બખેઆછે ૦

Zendavesta

The Vandidád Sádé of the Pársís in the Zand language but Gujarátí character, with a Gujarati translation, paraphrase and comment. according to the traditional interpretation of the Zoroastrians By the late Framji Aspandiarji, and other Dasturs
Bd.: 2

Bombay 1842

A.or. 6214-2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10477791-1